

แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามการค้ายาเสพติด
กับกลุ่มประเทศอาเซียน

โดย

พลตำรวจตรี ธานีศักดิ์ ฤทธิเดชไพบูลย์
ผู้บังคับการประจำตำรวจภูธรภาค ๒
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ ๒๖
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

เรื่อง แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามการค้ายาเสพติดกับกลุ่มประเทศ
อาเซียน

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

ผู้วิจัย พลตำรวจตรี ธนาศักดิ์ ฤทธิเดชไพบูลย์ หลักสูตร ปอ.รุ่นที่ ๒๖

งานวิจัยเรื่อง แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามการค้ายาเสพติดกับกลุ่มประเทศอาเซียน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาแนวนโยบาย และแผนปฏิบัติการรวมทั้งแนวทางการร่วมมือในการปราบปราม การค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงาน ของกลุ่มประเทศอาเซียนและ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรคและ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน และ เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยจากเอกสาร (Document Research) โดยการรวบรวมจากผลงานวิจัย และบทความทางวิชาการ (documents) เกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ

ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ พบว่าด้านแนวนโยบาย และแผนปฏิบัติการ และสถานการณ์ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงาน ของกลุ่มประเทศอาเซียน ยังไม่มีการประสานงานเป็นหนึ่งเดียว จึงทำให้มีความหลากหลายไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน ดังนั้นจึงควรกำหนดให้การปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งอาเซียน ส่วนด้านสถานการณ์ และ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติด ในการปราบปรามยังไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากการประสานความร่วมมือกันยังไม่เต็มที่ จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคหลายประการ ในด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือทางการปราบปรามการค้ายาเสพติดนั้น พบว่าควรมีรูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้ทุกประเทศในอาเซียนเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างจริงจัง มีการประสานข้อมูลเชื่อมโยงกันด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการจัดรูปแบบการศึกษาอบรมและการฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน ต้องพัฒนาโครงการปลูกพืชทดแทนการปลูกฝิ่นและการปลูกกัญชาตามแนวชายแดน อีกทั้งการพัฒนากรอบทางกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายปราบปรามยาเสพติดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และที่สำคัญคือจะต้องส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชนให้เข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดให้ได้ผล อย่างมีประสิทธิภาพ

คำนำ

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่า ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติสถานการณ์ปัญหาเสพติดมีความรุนแรงมากขึ้น ทุก ๆ วัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า การปราบปรามยาเสพติดของรัฐ แม้จะเข้มข้นมากขึ้นเพียงใดยาเสพติดก็ยิ่งมากขึ้นเป็นทวีคูณ แม้กระทั่งรัฐบาลไทยจะได้กำหนดมาตรการการปราบปรามโดยการปิดผนึกแนวชายแดนทุกด้าน ตลอดจนการตั้งจุดสกัด อย่างเข้มข้นทุกเส้นทางและได้มีการใช้มาตรการในการฟอกเงิน และมาตรการยึดทรัพย์มาใช้อย่างเนียบขาด

รัฐบาลไทย ได้กำหนดให้การป้องกันปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติโดยมุ่งเน้นการปราบปรามตามแนวชายแดนต่าง ๆ ตลอดจนสกัดกั้นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดทุกเส้นทาง จากสภาพปัญหาที่ผ่านมามาประเทศไทยเป็นต้นทาง ซึ่งจะมีแหล่งผลิตยาเสพติดอยู่ตามแนวชายแดนของประเทศไทย ประเทศพม่า และประเทศลาว ต่อเนื่องกัน ที่เรียกว่า “สามเหลี่ยมทองคำ” (Golden Triangle) และยังอาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านและเป็นจุดพักยาเสพติด เพื่อส่งไปยังประเทศที่สาม ดังนั้น นโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย จึงทำทาท่อการผนึกกำลังปราบปรามอย่างเต็มที่

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามการค้ายาเสพติดกับกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากเนื่อง จากในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยก็จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งการปราบปรามยาเสพติด จะเป็นปัญหาอย่างยิ่งใหญ่ ที่จะเข้ามาสู่ประเทศไทย และจะเป็นปัญหามากขึ้นถ้าหากประเทศไทยไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะทำการเตรียมการอย่างมีประสิทธิภาพ และจะทำให้เกิดผลกระทบต่อประเทศไทย ได้อย่างมั่นคง และเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้ได้ตามยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

พลตำรวจตรี

(ชนาศักดิ์ ฤทธิเดชไพบูลย์)

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร ปรอ. รุ่นที่ ๒๖

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๒
วิธีดำเนินการวิจัย	๒
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๓
คำจำกัดความ	๔
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
แนวคิดในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดและสถานการณ์ปัญหาเสพติด ในประเทศไทย	๕
ทฤษฎีในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด	๕
นโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย	๑๘
แผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดปี ๒๕๕๗	๕๐
แนวคิดด้านความร่วมมือไทยกับอาเซียน	๕๖
ความสัมพันธ์เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ กับกลุ่มอาเซียน	๕๕
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖๓
กรอบแนวคิดของการวิจัย	๖๕
บทที่ 3 นโยบายการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน	๗๐
ประชาคมอาเซียน	๗๐
กลไกความร่วมมือกับกลุ่มอาเซียน	๗๒
นโยบายในการปราบปรามยาเสพติดประเทศในกลุ่มอาเซียน	๗๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน	๑๒๒
สถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน	๑๒๒
ปัญหาเสพติดของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน	๑๒๓
สถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศอาเซียน	๑๒๓
ความสัมพันธ์เชื่อมโยงด้านยาเสพติดของประเทศอาเซียน	๑๓๒
บทบาทของประเทศไทยต่อความร่วมมือการป้องกันและปราบปรามการค้า ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน	๑๓๓
การวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเคราะห์เปรียบเทียบสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรค และผลการดำเนินงานการปราบปรามยาเสพติดและแนวทางความร่วมมือ ของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน	๑๓๔
วิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติด ในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด	๑๓๗
สรุป	๑๔๓
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๔๔
สรุป	๑๔๔
ข้อเสนอแนะ	๑๕๖
บรรณานุกรม	๑๕๕
ประวัติย่อผู้วิจัย	๑๖๒

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย	๑๑๔
3-2	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศพม่า	๑๑๕
3-3	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศลาว	๑๑๖
3-4	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศเวียดนาม	๑๑๗
3-5	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศกัมพูชา	๑๑๘
3-6	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศมาเลเซีย	๑๑๙
3-7	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศฟิลิปปินส์	๑๒๐
3-8	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศอินโดนีเซีย	๑๒๐
3-9	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศบรูไน	๑๒๑
3-10	ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของเทศสิงคโปร์	๑๒๑

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดมีความรุนแรงมากขึ้นทุกๆวัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปราบปรามยาเสพติดของรัฐ แม้จะเข้มข้นมากขึ้นเพียงใด ยาเสพติดก็ยิ่งมากขึ้นเป็นทวีคูณ แม้กระทั่งรัฐบาลไทยจะได้กำหนดมาตรการการปราบปรามโดยการปิดผนึกแนวชายแดนทุกด้าน ตลอดจนการตั้งจุดสกัด อย่างเข้มข้นทุกเส้นทาง และได้มีการใช้มาตรการในการฟอกเงิน และมาตรการยึดทรัพย์มาใช้อย่างเฉียบขาด

การปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลไทย กำหนดเป็นวาระแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นการปราบปรามตามแนวชายแดนต่าง ๆ ตลอดจนสกัดกั้นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดทุกเส้นทางจากสภาพปัญหาที่ผ่านมาประเทศไทยเป็นต้นทาง ซึ่งจะมีแหล่งผลิตยาเสพติดอยู่ตามแนวชายแดนของประเทศไทย ประเทศพม่าและประเทศลาว ต่อเนื่องกัน ที่เรียกว่า “สามเหลี่ยมทองคำ” (Golden Triangle) และยังอาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านและเป็นจุดพักยาเสพติด เพื่อส่งไปยังประเทศที่สาม ดังนั้น นโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย จึงทำทนายต่อการผนึกกำลังปราบปรามอย่างเต็มที่

ประเทศไทยจะเข้าไปเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ประเทศ คือ ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง ๓ ปี ประเทศไทยจึงควรต้องวางแผนและเตรียมตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการเตรียมการด้านความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดซึ่งจะต้องบูรณาการให้เข้ากับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียนอย่างเหมาะสม

ที่ผ่านมาปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเราคงต้องมาศึกษาด้านความร่วมมือการปราบปรามยาเสพติด โดยนำประเทศในกลุ่มอาเซียนมาศึกษาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและความร่วมมือการปราบปรามยาเสพติดของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน และจะได้้นำผลการศึกษาศานการณ์ สภาพปัญหาอุปสรรค และผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้ง ๑๐ ประเทศ มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้แนว นโยบาย และแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเพื่อกำหนด

รูปแบบที่เหมาะสมของความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการในการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เนื่องจากเรื่องแนวนโยบายและความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเป็นเรื่องที่น่าสนใจทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบันและเป็นวาระแห่งชาติ โดยคณะผู้วิจัยมีความรู้และประสบการณ์และมีข้อมูลที่จะทำการศึกษาวิจัย ตลอดจนมีแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า สามารถหาข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ได้โดยไม่ลำบากจึงจะได้ทำการศึกษาให้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ล่วงหน้า เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์แก่ประเทศชาติ ได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาแนวนโยบาย แนวทางความร่วมมือและแผนปฏิบัติการในการปราบปรามการค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงาน ของกลุ่มประเทศอาเซียน

๒. เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรคและ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน

๓. เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่ม ประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

๑. เน้นศึกษาแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศประเทศไทย, ประเทศพม่า, ประเทศลาว, ประเทศเวียดนาม, ประเทศกัมพูชา, ประเทศมาเลเซีย, ประเทศฟิลิปปินส์, ประเทศอินโดนีเซีย, ประเทศบรูไน, ประเทศสิงคโปร์

๒. การศึกษาจะเป็นเพียงการนำกรอบโครงสร้างด้านต่าง ๆ ของแนวนโยบายการปราบปรามยาเสพติดและแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดของแต่ละประเทศนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อนำเสนอแนวทางความร่วมมือและการกำหนดรูปแบบการปฏิบัติที่เหมาะสม

๓. เป็นการวิจัยเฉพาะนโยบายที่เปิดเผยเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาวิธีค้นคว้าจากเอกสาร (Document Research) ผลงานวิจัย และบทความทางวิชาการ (documents) เกี่ยวกับนโยบายการ

ปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ คือ ประเทศประเทศไทย, ประเทศพม่า, ประเทศลาว, ประเทศเวียดนาม, ประเทศกัมพูชา, ประเทศมาเลเซีย, ประเทศฟิลิปปินส์, ประเทศอินโดนีเซีย, ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม, ประเทศสิงคโปร์ และสัมภาษณ์เชิงลึก (Indept Interview) และนำนโยบายของแต่ละประเทศมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ความชัดเจน ความเป็นรูปธรรม ของสถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค และ ผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนความสามารถ ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis) ที่พัฒนาโดย Krippendort (อ้างใน ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด ๒๕๕๐) เพื่อกำหนดหัวข้อ/ กลุ่มหัวข้อแนวคิดสำคัญ (Topic/CateGory) และเป็นแบบแผนแนวคิดสำคัญอันเป็นแก่นสาระ หลัก (Pattern/Themes) นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และนำข้อมูลที่วิเคราะห์แปรผล เพื่อนำไปสู่การนำไปตอบคำถามการวิจัย แล้วนำมาสังเคราะห์เปรียบเทียบเป็นตาราง เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นนโยบายการปราบปรามยาเสพติดที่ดีมีประสิทธิภาพสูงสุด

หน่วยการวิเคราะห์ แบบพหุหน่วย กล่าวคือหน่วยวิเคราะห์เป็นประเทศ และบริบทด้านการเมือง นโยบายด้านยาเสพติด กฎหมาย ฯลฯ เกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ คือประเทศไทย, ประเทศพม่า, ประเทศลาว, ประเทศเวียดนาม, ประเทศกัมพูชา, ประเทศมาเลเซีย, ประเทศฟิลิปปินส์, ประเทศอินโดนีเซีย, ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม, ประเทศสิงคโปร์

วิธีการเก็บข้อมูล ใช้วิธีข้อมูลเอกสาร จากผลงานวิจัย และบทความทางวิชาการ (documents) หนังสือ ตำรา รายงานวิจัย รายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงาน รายงานการประชุม การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลในห้องสมุด ฐานข้อมูลทางวิชาการ และเว็บไซต์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยการวิเคราะห์และเปรียบเทียบสถานการณ์และสภาพการปราบปรามยาเสพติดและปัญหาอุปสรรค ตลอดจนถึงนโยบายการปราบปรามยาเสพติด ของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ได้ทราบแนวนโยบายและแนวทางความร่วมมือและแผนปฏิบัติการในการปราบปรามยาเสพติดของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน

๒. ทำให้ได้เห็นภาพ การเปรียบเทียบสถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค และผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดของประเทศในกลุ่มอาเซียน

๓. ทำให้ได้แนวทางการร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดของประเทศต่าง ๆ ใน ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน มากำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะสามารถนำมาใช้ร่วมกัน ให้เกิดการปฏิบัติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

คำจำกัดความ

แนวทางการร่วมมือ หมายถึง แนวทางการร่วมมือของประเทศในกลุ่มอาเซียนในด้านการปราบปรามยาเสพติด

การปราบปรามการค้ายาเสพติด หมายถึง การปราบปรามการค้ายาเสพติด ในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยมีจุดมุ่งเน้นในด้านการปราบปรามการค้า การลำเลียง ตลอดจนการส่งจำหน่ายให้แก่ผู้เสพยาเสพติด

กลุ่มประเทศอาเซียน หมายถึง ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ประกอบด้วย 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และ กัมพูชา

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดและสถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศไทย

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการกวาดล้าง ยาเสพติดมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดหวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติด จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหาเสพติดในเดือน ธันวาคม ๒๕๕๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๘ ความรุนแรงของปัญหาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงผลการสำรวจครั้งล่าสุดในเดือน กรกฎาคม ๒๕๕๘ ความรุนแรงของปัญหาอยู่ที่ร้อยละ ๒๓.๔ ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานานาไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญจากการประเมินสถานะของปัญหาเสพติด มีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะที่ผ่านมา โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาเสพติดดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้น ดังนี้

๑. สถานการณ์ด้านการผลิต การค้า และนำเข้ายาเสพติด (Supply)

๑.๑ สถานการณ์ภายนอกประเทศ จากข้อมูลการข่าวดูพบการค้าเถียงสารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ไปยังประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสพติดได้อย่างไม่จำกัด แต่ในปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสพติดที่ลักคอบอยู่นอกประเทศ มียาบ้าประมาณ ๘๐-๑๐๐ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และเฮโรอีน ๑,๕๐๐ กิโลกรัม โดยร้อยละ ๘๐ เป็นของกองทัพสหรัฐอเมริกา (UWSA)

๑.๒ สถานการณ์การผลิต ปัญหาการลักลอบผลิตยาเสพติดคหวนกลับมาในประเทศ อีกครั้ง ปัจจัยทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังคงทำให้แหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศมีการ ผลิตอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ ๑๔ ครั้ง ในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ ส่วนมากเป็นแหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีบางแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อ ยาบ้า ในลักษณะKITCHEN LAB แต่ในปี ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันพบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมากๆ เพิ่มขึ้น สำหรับเมทแอมเฟตามีน มีลักษณะผลึกใส หรือที่ เรียกว่า ICE ซึ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการลักลอบนำเข้าและแพร่ระบาด เพิ่มขึ้นในขณะเดียวกัน พบว่ามีการลักลอบลำเลียงยาแก้หวัดสูตรผสมซูโดอีเฟดรีน ทั้งที่ผลิตใน ประเทศไทย และนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศ เพื่อนบ้านเพื่อสกัดสารซูโดอีเฟดรีน มาใช้ในการผลิตยาบ้าและไอซ์ ทดแทนสารอีเฟดรีนและซูโด อีเฟดรีนบริสุทธิ์ที่ถูกควบคุมอย่างเข้มงวด แม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคใน การร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการควบคุมปัญหา จำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยบูรณาการอย่างเชื่อมโยงกับภารกิจการสกัดกั้น ภายในประเทศ

๑.๓ สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ยาเสพติดที่สำคัญ ยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดน ภาคเหนือ ในพื้นที่ ๑๔ อำเภอ ๓ จังหวัด (เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน) ในขณะเดียวกันการ นำเข้าในพื้นที่ภูมิภาคด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่ม ผู้ค้าและลำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากขึ้น

๑.๔ สถานการณ์การค้าและแพร่ระบาด ผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมดำเนินคดี ในช่วงระยะที่ผ่านมา แม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมายแต่ยังคงมีพฤติการณ์ความ เคลื่อนไหวโดยการติดต่อสั่งการค้ายาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพและ ความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่นๆ และผู้ร่วมงาน ภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง พบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วนที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่ กลุ่มองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบ นำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศเครือข่ายชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวจีน เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน โดยรอบ ซึ่งแต่ละปีถูกจับกุมได้ เฉลี่ย ๒,๕๐๐ คดี นอกจากนี้ยังคงมีผู้ค้ารายใหม่เข้าสู่วงจรการค้าเพิ่มขึ้น โดยเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วน

เข้าไปมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง สำหรับนักค้าระดับขายส่ง/รายย่อยแพร่กระจายตามชุมชน/หมู่บ้าน และค้าเสพติดด้วยความระมัดระวังตัวมากขึ้น ขณะที่ผู้เสพพัฒนาตัวขึ้นเป็นนักค้ารายย่อยตามชุมชน

๑.๕ การจับกุมคดียาเสพติด “เพิ่มขึ้น” อย่างต่อเนื่อง จากปี ๒๕๔๕ จำนวน ๘๓,๓๓๔ คดี ผู้ต้องหา ๕๒,๑๖๒ คน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๗๑,๑๕๘ คดี ผู้ต้องหา ๑๘๖,๓๓๒ คน ในปี ๒๕๕๓ และในปี ๒๕๕๔ คาดว่าสถิติการจับกุมจะใกล้เคียงกับปี ๒๕๕๓ โดยข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๖๓,๕๓๕ คดี ผู้ต้องหา ๖๕,๘๖๗ คน เช่นเดียวกับจำนวนผู้เข้ารับการรักษา เพิ่มขึ้นจาก ๕๐,๑๘๐ คนในปี ๒๕๔๕ เป็น ๑๑๕,๓๔๗ คน ในปี ๒๕๕๓ (สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ส., ๒๕๕๓ : ๔๓) ซึ่งปัญหาเสพติดในขณะนี้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องพัฒนาด้านการข่าว การสืบสวนปราบปรามและดำเนินการด้านทรัพย์สิน ระบบการอำนวยความสะดวก เครื่องมือ กลไก รวมทั้งความร่วมมือกับต่างประเทศให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนสามารถนำผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เกี่ยวข้องมาดำเนินคดีตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๒. สถานการณ์ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand)

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ปัญหาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสพผู้ติดซึ่งเป็นตลาดรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชนซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มอายุลดลงรวมทั้งผู้เสพติดรายใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหา ในขณะที่ยังมีผู้เสพติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดรุนแรงเริ่มมีอาการทางจิตและประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างมากจากปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบการบำบัดรักษาทั้ง ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจร ไปถึงขั้นการติดตาม ช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาหลังการบำบัดจนทำให้ผู้เสพผู้ติดกลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

๓. สถานการณ์ด้านกลุ่มเสี่ยง (Potential Demand)

กลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งที่ทำให้ปัญหาด้าน Demand ไม่ลดลง เนื่องจากจำนวนผู้เสพ/ผู้ติด ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้เสพติดที่เข้ารับการรักษาในแต่ละปี เป็นผู้เสพติดรายใหม่กลุ่มผู้เข้าไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีแนวโน้มเป็นกลุ่มเยาวชน และวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุของผู้เข้ามาเกี่ยวข้องมีแนวโน้มลดลงมาสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยพิจารณาจากข้อมูลผู้เข้ารับการรักษาเปรียบเทียบตั้งแต่ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ พบว่า ผู้เข้ารับการรักษาที่เป็นผู้เสพรายใหม่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี มากที่สุด โดยในปี ๒๕๕๑ มีจำนวน ๓,๔๗๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๕ ปี ๒๕๕๒ มีจำนวน ๓,๗๑๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕ และปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๔,๑๕๕

ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๑ โดยหากจะดำเนินการป้องกันต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่ก่อนช่วงอายุดังกล่าว คือ ควรเริ่มตั้งแต่ ๗-๑๕ ปี ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๑,๗๓๔,๗๔๒ คน จากข้อมูลประมาณการประชากรไทย ปี ๒๕๕๓ ทั้งหมด ๖๒.๕ ล้านคน อยู่ในระบบการศึกษา ๕,๖๑๘,๔๔๖ คน แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา จำนวน ๔,๘๑๗,๗๖๔ คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๓,๘๒๖,๕๐๗ คนและระดับอาชีวศึกษาจำนวน ๕๗๔,๑๗๕ คน และอยู่นอกระบบการศึกษา จำนวน ๒,๑๑๖,๒๘๖คนและเมื่อประมาณการจำนวนประชากรที่ต้องเร่งป้องกันและที่มีโอกาสเสี่ยงสูงโดยคิดคำนวณจากสัดส่วนความเสี่ยงของข้อมูลการติดตามสภาวะการเด็กและเยาวชน(Child Watch) ในปี ๒๕๕๐-๒๕๕๑ พบว่ามีจำนวนประมาณ ๒,๕๖๒,๕๘๑ คน แบ่งเป็น ประชากรในโรงเรียนประมาณ ๘๔๖,๖๘๕ คน และประชากรนอกโรงเรียนประมาณ ๒,๑๑๖,๒๘๖ คนปัญหาดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดันให้เด็กเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคมและครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบและการปล่อยปละละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานบันเทิง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบ เพื่อมิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนและแก้ไขพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดป้องกันมิให้เด็กเยาวชนโดยทั่วไป ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่มิให้ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรของปัญหา

๔. สถานการณ์ด้านพื้นที่

หมู่บ้านและชุมชนเป็นจุดแตกหักในการเอาชนะยาเสพติด จากหมู่บ้าน/ชุมชนรวม ทั่วประเทศ ๘๔,๓๐๒ แห่ง ช่วงระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ ได้มีการประกาศเป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินซึ่งมีศักยภาพในการเฝ้าระวังดูแลปัญหาเสพติดควบคู่กับการพัฒนาแก้ไขปัญหาลักษณะด้านเศรษฐกิจสังคม รวม ๑๒,๑๘๕ แห่ง จำเป็นต้องรักษาสถานภาพและพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการขยายพื้นที่อย่างมีคุณภาพ

๕. ปัญหายาเสพติดเกี่ยวโยงกับคดีอาชญากรรมและความมั่นคงตามชายแดน

จากการตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนคดียาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.กับฐานข้อมูลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร สฟฐ.และกองบังคับการสนับสนุนทางเทคโนโลยี สทส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ พบผู้ต้องหาคดียาเสพติดเริ่มต้นจากคดียาเสพติดก่อน แล้วไปกระทำผิดคดีอาชญากรรม ร้อยละ ๖๐.๑ นอกจากนี้ข้อมูลการข่าวพบเครือข่ายยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเชื่อมโยงกับการค้าสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน และการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่

๖. เจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การจับกุมเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน เฉลี่ยปี ละ ๑๐๐ คน ส่วนมากเป็นทหาร ตำรวจ (ชั้นประทวน) และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

๗. ประมวลการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สถาบันทางวิชาการประมวลการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑.๒ ล้านคน หรือสัดส่วน ๑๕ คน ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และเมื่อสำรวจความชุกของปัญหา ยาเสพติดในระดับหมู่บ้าน จากฐานข้อมูลการข่าว การสำรวจของหน่วยงาน ภาคประชาสังคมและ สถิติจับกุม-บำบัดรักษา พบว่าหมู่บ้าน/ชุมชนในประเทศไทยทั้งหมด ๘๔,๓๐๒ หมู่บ้าน แบ่งเป็น หมู่บ้านที่ปรากฏข้อมูลว่ามีปัญหาเสพติดหนาแน่นมาก ๑๑,๐๓๘ หมู่บ้าน (๑๓.๐๕) ปานกลาง ๑๘,๑๕๒ หมู่บ้าน (๒๑.๕๘) น้อย ๓๑,๓๕๔ หมู่บ้าน (๓๗.๑๕) และไม่มีปัญหา ๒๔,๖๖๖ หมู่บ้าน (๒๙.๒๓) สำหรับความชุกของปัญหาในระดับอำเภอ พบความชุกมาก ๓๓๘ อำเภอ (๓๖.๓๘) ปานกลาง ๔๔๖ อำเภอ (๔๘.๐๑) ความชุกน้อย ๑๔๔ อำเภอ (๑๕.๕) และไม่มีปัญหา ๑ อำเภอ (๐.๑๑) (สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ส., ๒๕๕๓ : ๗๐)

๘. ไอซ์ เป็นยาเสพติดที่เริ่มขยายฐานตลาดผู้เสพลงสู่ระดับล่าง

ไอซ์ กลายเป็นตัวยาที่มีแนวโน้มระบาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และกระจายไปทุกพื้นที่ ด้วยกลยุทธการขายที่ขึ้นตามกำลังซื้อ ด้วยการแบ่งบรรจุในขนาดที่เล็กกลง ทำให้ไอซ์เข้าถึงลูกค้าระดับล่างได้เร็วขึ้น จากสถิติ ปี ๒๕๔๕ จับกุมได้ ๕๘๘ คดี ของกลาง ๕๔ ก.ก. เพิ่มขึ้นเป็น ๗๕๒๓ คดี ของกลาง ๗๐๐ ก.ก. และปี ๒๕๕๔ (ข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔) จับกุมได้ ๔,๕๑๖ คดี ของกลาง ๕๓๔ ก.ก. ขณะที่ ยาบ้า ยังคงครองอันดับการค้าและแพร่ระบาดสูงสุดจาก ๕๕,๐๐๐ คดี ของกลาง ๑๒,๔๘๕,๔๐๑ เม็ดในปี ๒๕๔๕ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๓๘,๐๕๕ คดี ของกลาง ๕๐,๓๒๗,๘๖๕ เม็ด ในปี ๒๕๕๓ สำหรับปี ๒๕๕๔ จับกุมได้ ๔,๕๑๖ คดี ของกลาง ๒๖,๖๕๗,๕๗๖ เม็ด

ทฤษฎีในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

๑. ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

สมยศ นาวิการ (๒๕๔๐ : ๓๐๗ – ๓๐๘) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางการบริหาร ERG ของ อัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's ERG Theory) ว่า การจูงใจในการทำงานของบุคลากรให้เกิดมีต่อองค์กร การที่จะสร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรให้เกิดมีต่อองค์กรนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของพนักงานหรือบุคลากรเรียงตามลำดับขั้น ดังนี้

๑.๑ ความต้องการการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Needs) ความต้องการการดำรงชีวิตอยู่คือ ความต้องการทางร่างกาย และความปลอดภัย ความต้องการเหล่านี้เปรียบเทียบกับความต้องการระดับต่ำที่ได้ถูกกล่าวถึงภายในทฤษฎีของมาสโลว์ เช่น ความต้องการรายได้ สวัสดิการ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น

๑.๒ ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) ความต้องการความสัมพันธ์คือความต้องการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในสถานที่ทำงาน ความต้องการความสัมพันธ์จะเหมือนกับความต้องการทางสังคมของมาสโลว์

๑.๓ ความต้องการการเจริญเติบโต (Growth Needs) ความต้องการการเจริญเติบโตคือความต้องการภายในเพื่อการพัฒนาส่วนบุคคล ความต้องการของบุคคลที่จะเจริญเติบโต พัฒนา และใช้ความสามารถของพวกเขาอย่างเต็มที่ ด้วยการแสวงหาโอกาสและการเอาชนะความท้าทายใหม่ ๆ ความต้องการเหล่านี้จะถูกตอบสนองด้วยการมีส่วนร่วมของบุคคลภายในสภาพแวดล้อมของงาน ความต้องการการเจริญเติบโตจะตรงกับความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสมหวังในชีวิตของมาสโลว์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑ : ๕๓) กล่าวถึงกระบวนการบริหารงานกลุ่มคุณภาพในรูปแบบวงจรเดมมิง (Deming Cycle) ว่าเป็นกระบวนการสำคัญของคิวซีมี ๔ ขั้นตอน คือ ๑) P = Plan หมายถึง การวางแผน ๒) D = Do หมายถึง การปฏิบัติ ๓) C = Check หมายถึง การตรวจสอบ ๔) A = Action หมายถึง การปรับปรุงแก้ไข โดยมีหลักการ คือ ๔.๑) เป็นกิจกรรมที่เห็นว่าสามารถทำสำเร็จได้โดยง่าย ๔.๒) เป็นกิจกรรมที่เห็นว่าปฏิบัติแล้วสร้างความพึงพอใจให้กับบุคลากร ๔.๓) เป็นกิจกรรมที่เห็นว่าจะสามารถพัฒนาตัวบุคลากรและหน่วยงานให้มีความก้าวหน้า นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารงานกลุ่มคุณภาพในรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร (Total Quality Management : TQM) นับเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ ผู้บริหารจัดการกับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่ประสบอยู่ตลอดเวลา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสร้างความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทางการศึกษากับหน่วยงานอื่นเพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา สามารถกำหนดจุดเน้นที่ชัดเจนในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาสังคมโดยมีรูปแบบการบริหารมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ดังนี้คือ ๑) มุ่งลูกค้า (Customer Focus) เด็กนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเป็น ลูกค้ารายใหญ่ เป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการที่ต้องเข้าใจความต้องการของลูกค้า แล้วนำมากำหนดเป็นทิศทางในการจัดการบริหารที่เหมาะสม ๒) ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Involvement) ทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการจรรโลงคุณภาพของสถานศึกษาเป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่เกี่ยวข้องและมุ่งเพื่อให้เห็นผลอย่างจริงจัง ๓) ตรวจวัดความก้าวหน้า (Measurement) ผู้บริหารต้องมีข้อมูลในการตรวจสอบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีมาตรการในการตรวจวัดความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามมาตรฐานอย่างชัดเจน ๔) มีความผูกพัน

(Commitment) ผู้บริหารทุกระดับจะต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและทุกคนมีความผูกพันสนับสนุนสร้างพลัง พัฒนาคุณภาพด้วย และ ๕) ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) การจัดการในสถานศึกษา หรือองค์กรทั่วไป ต่างมุ่งที่จะทำวันพรุ่งนี้ให้ดีกว่าเมื่อวานหรือวันนี้ ดังนั้นต้องคอยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และในขณะเดียวกันก็ต้องแก้ไขปัญหา อุปสรรค เพื่อพัฒนาหรือจัดทำให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถผลักดันให้องค์กรเป็นไปตาม ที่มุ่งหวังเดเนียล (Daniel, ๑๙๕๔ : ๓๐๒) ได้กล่าวถึง การบริหารงานแบบ POSDCoRB ไว้ว่าการบริหารงานแบบ POSDCoRB ซึ่งเป็นแนวคิดของ กุลลิคและเออร์วิค (Gulick & Urwick) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารที่นิยมกันมากเพราะสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานได้ทุกประเภท ดังนี้

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดโครงการและแผนปฏิบัติล่วงหน้าว่าจะทำอะไร เมื่อไร ปฏิบัติอย่างไรใครเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๒. การจัดหน่วยงาน (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงาน และการจัดสายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๓. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เช่น การจัดหาคนมาทำงาน การมอบหมายงานที่เหมาะสมกับตัวบุคคล การพัฒนาบุคลากร การบำรุงขวัญการให้สวัสดิการ การพิจารณาความดีความชอบ การโยกย้าย การสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน

๔. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและการควบคุมดูแลการปฏิบัติการ

๕. การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยดีบรรลุตามเป้าหมาย

๖. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงาน ได้ทราบกิจการความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการจัดทำบัญชีการใช้จ่ายเงิน และการควบคุมตรวจสอบด้านการเงินและทรัพยากร

๒. ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม(Crime Control)

ทฤษฎีนี้มีหลักพิจารณาว่า หน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ การควบคุมและปราบปรามการกระทำความผิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และของคน ในสังคม ดังนั้น จึงจำเป็นที่ต้อง

ใช้มาตรการหรือหลักการ นโยบายที่แน่นอนหนา มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งควบคุมปราบปรามและลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง และการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจควบคุมและปราบปรามการกระทำความผิดได้ย่อมกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมมาก อีกทั้งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนผู้สุจริตก็ถูกกระทบกระเทือนและถูกคุกคามจากผู้กระทำความผิด ดังนั้นถ้าหากกฎหมายไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงพอ ที่จะใช้ในการปราบปรามการกระทำความผิด ก็จะก่อให้เกิดความไม่น่าเชื่อถือของกฎหมาย ประชาชนทั่วไปขาดความเกรงกลัวผู้ที่เคารพกฎหมายก็จะกลายเป็นผู้ต้องเสียเปรียบ ถูกหลอกลวงสิทธิ เสรีภาพ ถูกรูดปล้นประโยชน์ และล่วงละเมิดเกิดความไม่สงบเรียบร้อย ต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังนั้น ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม(Crime Control) จึงมุ่งเน้นการส่งเสริมประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรม โดยมุ่งควบคุม ระงับปราบปรามอาชญากรรมเป็นหลัก

๓. ทฤษฎีกระบวนการนิติธรรม (Due Process)

ทฤษฎีนี้อยู่บนพื้นฐานที่ว่า สิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายอย่างเต็มที่ การจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยชัดแจ้งเท่านั้น ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนมากกว่าการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม กล่าวคือ แม้การรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมจะด้อยประสิทธิภาพไปบ้าง แต่จะต้องเคารพโดยการไม่ละเมิดหรือก้าวล่วงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยเด็ดขาด การอำนวยความสะดวกจะต้องดำเนินไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยเคร่งครัด (Due Process of law) แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีที่กล่าวมานี้ ต่างก็มีแนวความคิดหลักการและเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้แล้ว โดยวัตถุประสงค์หลักต่างก็มีจุดหมายปลายทางอย่างเดียวกัน คือ ต้องการให้สังคมบ้านเมือง และประเทศชาติเกิดความสงบสุขเรียบร้อย มีกระบวนการยุติธรรมที่สามารถคุ้มครองผู้บริโภค และลงโทษผู้ที่กระทำความผิดได้อย่างปราศจากข้อบกพร่อง ซึ่งทั้งสองทฤษฎี ต่างได้ให้ความสำคัญกับองค์กรแตกต่างกันไป โดยทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม จะให้ความสำคัญกับเจ้าพนักงานของรัฐผู้เป็นฝ่ายปฏิบัติ ซึ่งจะอยู่ในส่วนพนักงานตำรวจและพนักงานอัยการ ส่วนทฤษฎีกระบวนการนิติธรรม ซึ่งจะเน้นหนักไปที่หลักนิติธรรม สำหรับบทบาทขององค์กรจะให้ความสำคัญไปที่บทบาทของศาล หรือตุลาการ โดยมุ่งเน้นไปที่ความยุติธรรม ความเป็นกลาง สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคเป็นหลัก (ประธาน วัฒนวานิชย์, น.๑๕-๑๕๑)

๔. ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

๔.๑ ความหมายของทัศนคติ

แอส (S.E.Asch) อ้างถึงใน อนุชิต มุธาทิพย์ (๒๕๔๒ : ๒๒-๒๖) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ทัศนคติเกิดจากการสะสมประสบการณ์ ในอดีต” นิวคอมบ์ และคอนเวิร์ส

(Newcomb & Converse) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ความคิดรวบยอดทางทัศนคติเป็นการรวมของประสบการณ์ในอดีตที่สะสมและจัดเรียงเป็นระบบจะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ”

เกรซ และครัชฟิลด์ (Krech & Crutchfield) ได้เปรียบเทียบระหว่างทัศนคติและความเชื่อไว้ว่า “ทุก ๆ ทัศนคติเกิดจากการรวมตัวกันของเชื่อ แต่ทุก ๆ ความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีส่วนอยู่ในทัศนคติ ทัศนคติสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะ “สนับสนุน” หรือ “ต่อต้าน” ในขณะที่ความเชื่อถูกรับรู้ว่าเป็นกลาง”

นอร์มัน (Norman) กล่าวว่า “ทัศนคติเป็นความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานที่ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองพฤติกรรมตามแนวคิดนั้น

เมย์ชาร์ค และริชาร์ดสัน (Maysark & Richardson) กล่าวว่า “ทัศนคติเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับสถานะจิตใจของบุคคลที่มีต่อวัตถุ เป็นศักยภาพของพฤติกรรมหรือส่วนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางบวก หรือทางลบต่อสถานที่ บุคคลหรือวัตถุ ทัศนคติเป็นแรงที่อยู่ภายในวัดได้จากปฏิกิริยาที่มีต่อตัวกระตุ้น ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและจะแสดงออกทางกายภาพ”

อลพอร์ต (Allport) กล่าวว่า “ทัศนคติเป็นภาวะทางจิตใจซึ่งบุคคลพร้อมที่จะตอบโต้สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลจะตอบสนองสิ่งของและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง”

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที ความรู้สึก ความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ปรากฏขึ้น เห็นได้ว่าทัศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และแสดงความรู้สึก คือ ชอบหรือไม่ชอบ หรือพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เป็นต้น

๔.๒ องค์ประกอบทัศนคติ

กุนทลี เวสาร (๒๕๔๒ : ๕๘) ได้แยกส่วนประกอบของทัศนคติได้ ๓ ประการ คือองค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) คือ ส่วนที่ประกอบเป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ทัวไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดีก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคน เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคน องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผล

มาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึกจะเห็นได้ว่าการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึกหรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ จึงนับว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ และส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ เห็นได้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งทัศนคติ (Source of Attitude) ต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specified Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยประสบมาก่อน เช่น นาย ก. เคยพูดกับนาย ข. ด้วยไมตรีที่ดี ก็จะทำให้ นาย ก. รู้สึกชอบหรือมีทัศนคติที่ดีต่อนาย ข. เป็นต้น

การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from Others) การได้รับการติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่นจะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เช่น เด็กที่เคยได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่ว่าทำอย่างนี้ดี อย่างนั้นไม่ดี ก็จะทำให้เด็กมีทัศนคติต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่ได้รับทราบมาสิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ เมื่อเห็นว่าพ่อแม่แสดงท่าไม่ชอบต่อสิ่งใด เด็กจะเลียนแบบโดยไม่ชอบสิ่งนั้น

ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น โรงเรียน วัด หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างขึ้นได้

๔.๓ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงหัวข้อ ความหมายของความคิดเห็น ความสำคัญของความคิดเห็น และวิธีวัดความคิดเห็น ดังนี้

ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) มีผู้ให้นิยามและความหมายของความคิดเห็นไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ไมเออร์ (Maier, ๑๙๕๕. อ้างถึงใน สุกิจ เหลืองสกุลไทย, ๒๕๔๔ : ๔) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่งและเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริง (Facts) อีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นการแปลความหมายย่อมต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลและทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น

เว็บสเตอร์ (Webster, ๑๙๖๗ อ้างถึงใน สุกิจ เหลืองสกุลไทย, ๒๕๔๔ : ๔) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน

หรือความรู้อันแท้จริงแต่จะตั้งอยู่ที่จิตใจ ความคิดเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

อีเกล และ สเนลโกว์ฟ (Engle and Snellgrove, ๑๙๖๕ : ๕๕๑) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปหรือการลงความเห็นโดยอาศัยความรู้ที่มีอยู่

คอลลาลา (Kolasa , ๑๙๖๕ : ๑๘๖) ให้ความหมายของความคิดเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งการประเมินผล (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ความคิดเห็นเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าใจที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง

คอเลสนิค (Kolesnik , ๑๙๗๐ : ๑๒๐) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่า (Evaluation Judgment) หรือทัศนคติ (Point of View) ที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลของทัศนคติ

ประสาธ หลักศิลา (๒๕๑๑. อ้างถึงใน สุกิจ เหลืองสกุลไทย. ๒๕๔๔ : ๕) กล่าวว่า ความคิดเห็นต่าง ๆ ของคนเรานั้น เกิดได้จากการปะทะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเราก็มียุทธวิธีหลังทางสังคมจำกัดอยู่โดยยุทธวิธีหลังทางสังคมของแต่ละคนเป็นผลถึงการที่คนเราจะกระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์ และเกิดความคิดเห็นต่อเหตุการณ์นั้น เป็นต้นว่าในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวไทยที่ได้รับการศึกษาจากยุโรปและอเมริกา ส่วนมากไม่เชื่อว่าญี่ปุ่นจะเป็นฝ่ายมีชัยในสงคราม พวกนี้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อญี่ปุ่นส่วนคนหนุ่มสาวราษฎรทั่วไปนิยมญี่ปุ่นมาราษฎรที่ได้รับการศึกษาคิด มีส่วนสนับสนุนอเมริกาและยุโรปมากกว่าราษฎรที่ได้รับการศึกษาน้อย

๕. ทฤษฎีการเรียนรู้สังคม (Social Learning Theory)

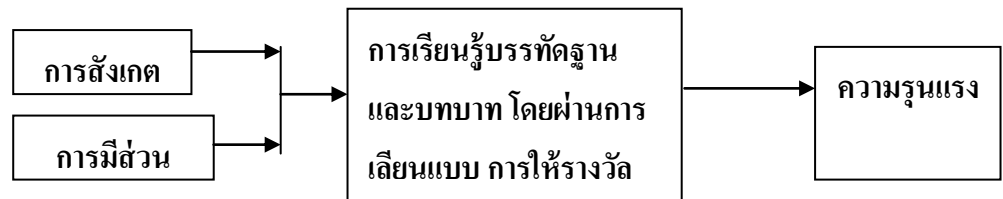
ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่มีนักจิตวิทยาสังคมนำแนวคิดบางส่วนมาใช้เพื่ออธิบายความรุนแรงในครอบครัว แนวคิดของการเรียนรู้สังคม บางส่วนได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของ ที่เกี่ยวกับทฤษฎีสถาน (Field Theories) การเกิดขึ้นของทฤษฎี ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีบางส่วนของ Clark Kull E.L., Thorndike E.C. Tolman และ David Krech แต่ผู้ที่มีอิทธิพลในการตั้งสมมุติฐาน (Assumption) ที่กว้าง ๆ ของทฤษฎี คือ J.K. Kantor สมมุติฐานดังกล่าวได้แก่ การปฏิเสธของ Reductionism และสมมุติฐานที่ว่าทฤษฎีทางจิตวิทยามีความเป็นจริง และมีประโยชน์อย่างมีศักยภาพที่เป็นประโยชน์ (Potentially useful)

ทฤษฎีนี้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ โดยเริ่มต้นด้วยการตอบสนองที่ไม่ได้เรียนรู้ (Unlearned Responses) หรือการตอบสนองที่ถูกเรียนรู้ (Learned Responses) เข้าสู่พฤติกรรมโดย

ผ่านกระบวนการเลียนแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับการเสริมแรงโดยตรง (Direct Reinforcement) หรือการเสริมแรงโดยไม่คาดหวัง (Unexpected Reinforcement)

แนวคิดของทฤษฎีนี้ ที่นำมาอธิบายความรุนแรงในครอบครัว คือ ครอบครัวเป็นสถาบันที่ส่งเสริมให้บุคคลได้รับความรู้ความรุนแรง ที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น (ประสบการณ์ทางอ้อม) และการมีส่วนร่วม (ประสบการณ์ทางตรง) กับความรุนแรงที่เกิดขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้บรรทัดฐานที่ยอมรับความรุนแรง และการเรียนรู้บทบาทโดยผ่านการเลียนแบบและตัวแบบบทบาท รวมทั้งการได้รับรางวัล เช่น คำชม การสนับสนุน อันจะนำไปสู่บทบาทการเป็นผู้กระทำความรุนแรงในภายหลังจากแนวคิดดังกล่าว สามารถสร้างกรอบแนวคิดได้ คือ

แผนภาพที่ ๒-๑ บุคคลได้รับประสบการณ์ความรุนแรง ๒ ทาง

อธิบายได้ว่า บุคคลได้รับประสบการณ์ความรุนแรง ๒ ทาง คือ

๑. การสังเกต คือ การที่บุคคลได้พบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงหรือรับรู้เรื่องราวข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรง

๒. การมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลได้เข้าร่วมในเหตุการณ์ความรุนแรงในฐานะผู้กระทำความรุนแรงหรือเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรง

จากประสบการณ์ทั้งสองหรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความรุนแรงโดยการเลียนแบบ หรือการที่บุคคลกระทำเมื่อเห็นการกระทำของผู้อื่น การเลียนแบบเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมก้าวร้าว สำหรับเด็กโต การเลียนแบบเป็นการกระทำโดยรอบคอบ (Haynie) บุคคลที่กระทำพฤติกรรมก้าวร้าวให้เด็กยึดถือเป็นแบบบทบาทในการเลียนแบบคือ พ่อ – แม่ พ่อ – แม่เป็นบุคคลนัยสำคัญที่เด็กใกล้ชิดมากที่สุด เด็กเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวหรือพฤติกรรมรุนแรงเมื่อเห็นพ่อ – แม่หรือบุคคลนัยสำคัญแก้ไขปัญหาโดยใช้ความรุนแรง หลังจากนั้นเขาจะแสดงบทบาทเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้ความรุนแรงเป็นตัวอย่าง เมื่อเขากลายมาเป็นพ่อ-แม่ การเลียนแบบบทบาทของเด็กก็มีลักษณะเป็น Sex-specific Modeling (Kalmus, ๑๙๘๔ : ๑๑-๑๕) คือการเลียนแบบที่เจาะจงเพศ โดยแนวโน้มที่เลียนแบบผู้ใหญ่ที่เป็นเพศเดียวกันมากกว่าผู้ใหญ่ต่างเพศ เด็กผู้หญิงจะเลียนแบบแม่และผู้หญิงคนอื่นมากกว่าพ่อของตน (Hyde, ๑๙๘๕ : ๖๓) เด็กจะทำตามตัวแบบพฤติกรรมของพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกัน

กับตน เมื่อเห็นพ่อและแม่ตบตีกัน ซึ่งการเห็นพ่อและแม่ตบตีกันนั้นจะนำเด็กชายไปสู่การเป็นผู้กระทำและเด็กหญิงเป็นผู้ถูกกระทำ (Bandura, ๑๙๗๓ : ๕๓)

Straus, Gelles and Steinmextz (๑๙๘๐, p.๑๒๒) กล่าวว่า “ครอบครัวที่พ่อ-แม่ใช้การลงโทษมากและตบตีกันเสมอ ๆ จะทำให้เด็กเติบโตเป็นสามีภรรยาหรือพ่อ-แม่ที่ใช้ความรุนแรง” แสดงว่าความรุนแรงถูกเรียนรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง นั่นคือประสบการณ์ความรุนแรงที่เริ่มต้นในวันเด็กเป็นการสร้างบุคลิกภาพพื้นฐานซึ่งจะกล่อมเกลา (Shape) ความสัมพันธ์ของบุคคลกับคู่สมรสของเขาเองภายหลัง และบางทีอาจซึมซับส่งผ่านไปสู่อีกคนรุ่นหลังเด็กที่เห็นเหตุการณ์พ่อ-แม่พยายามแก้ปัญหาครอบครัวหรือระบายความคับข้องใจ โดยใช้พฤติกรรมก้าวร้าว หรือรุนแรง เด็กจึงพยายามที่จะแก้ไขปัญหาคือใช้พฤติกรรมเหมือนพ่อ-แม่ ในกรณีที่มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ที่มีความรุนแรงโดยเป็นผู้ถูกกระทำ เช่น ถูกพ่อ-แม่ทำโทษ ลักษณะนี้ นำเข้าสู่พฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าในช่วงแรกของชีวิตในความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและพี่น้องและการเผชิญหน้าบ่อยกับพ่อ-แม่ในสถานการณ์ที่มีความรุนแรง (Kratcoski, ๑๙๘๕ : ๑๔๕-๑๕๗) การเลียนแบบนอกจากผ่านการยึดถือตัวแบบบทบาทแล้ว การให้รางวัลก็มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวเช่นกัน พฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้รับรางวัลมีแนวโน้มว่าจะกระทำซ้ำอีก ในขณะที่ถ้ามีการงดให้รางวัล หรือการทำโทษ พฤติกรรมนั้นจะถูกละทิ้ง (Bandura, ๑๙๗๓ : ๗๗) การให้รางวัลถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขทำให้บุคคลกระทำหรือละเว้นจากการกระทำขึ้น ซึ่งเท่ากับการเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) นั้นเอง

บุคคลที่มีอิทธิพลในการให้รางวัลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว หรือรุนแรง คือ บุคคลนัยสำคัญ ซึ่งได้แก่พ่อ-แม่ การให้รางวัลของพ่อ-แม่ต่อพฤติกรรมของเด็กจะส่งผลให้พฤติกรรมนั้นดำเนินต่อไป รางวัลถูกใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมกับการยึดถือ การวางเงื่อนไขพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง (Hyde, ๑๙๘๕ : ๖๓) รางวัลที่ให้ ได้แก่ การยอมรับ การสนับสนุน การให้คำชม เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือรุนแรง เช่น เด็กหญิงเมื่อแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว โลกโผนเหมือนเด็กผู้ชาย มักถูกตำหนิ แต่หากแสดงพฤติกรรมของเด็กผู้หญิงก็ จะได้รับคำชม

ทฤษฎีการเรียนรู้สังคม มองว่า แบบแผนการปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวถูกเรียนรู้ และซึมซับจากพ่อ-แม่สู่ลูก เพื่อนำไปสู่การตีความความรุนแรงในครอบครัว (Kratcosi, ๑๙๘๖ : ๕๕) เหตุการณ์ความรุนแรงระหว่างพ่อแม่กับเด็กตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง เด็กจะซึมซับเอาพฤติกรรมนั้นใช้ในการเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ และถ้าพฤติกรรมที่เลียนแบบนั้นได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ แนวโน้มที่จะกระทำ ความรุนแรงนั้นย่อมมีมาก (วีรพล ใหญ่อรุณ ,๒๕๔๒ : ๕๖-๕๗)

นโยบายการปราบปรามยาเสพติด ของประเทศไทย

นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓-๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยในด้านของยาเสพติด ได้มีการบรรจุไว้ในนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

ข้อ ๑.๒ กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหา ยาเสพติด เป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤติมิชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

ข้อ ๑.๕ เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือ ในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่ อำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เคาร์พ้อตลักษ์ณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องทันสมัยกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

นโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ ๔ ปีของรัฐบาล

๒. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

ข้อ ๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้กองทัพ พัฒนาการความสัมพันธ์ทางทหารกับมิตรประเทศ และมีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพใน

กรอบสหประชาชาติ พัฒนาความสัมพันธ์ของหน่วยงาน ด้านความมั่นคงและกองทัพกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจทั้งภาครัฐและภาคประชาชนดำเนินการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อระงับยับยั้งและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและยาเสพติดให้หมดไป

ข้อ ๒.๕ เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์การอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมืองแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้ความเป็นธรรมและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้วามสมควรระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

๓. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

ข้อ ๓.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

ข้อ ๓.๓.๖ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพลานามัยที่ดี สร้างนิสัยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด”

๔. แนวความคิดการดำเนินยุทธศาสตร์

ข้อ ๔.๑ การแก้ไขและพลิกสถานการณ์ให้สามารถเอาชนะยาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนจนเกิดเป็นพลังแผ่นดิน ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขสำคัญลำดับแรกในการเอาชนะยาเสพติด

ข้อ ๔.๒ การแก้ไขปัญหาเสพติดจำเป็นต้องตัดวงจรปัญหา ๓ วงจร อันได้แก่ การลดปัญหาการผลิตการค้ายาเสพติด การลดปัญหาผู้เสพผู้ติด การแก้ไขกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดผู้เสพติดยาใหม่แนวทางการเอาชนะยาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดนี้ มุ่งการดำเนินยุทธศาสตร์ด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชาติทุกภาคส่วน โดยไม่ก่อเกิดผลกระทบในทางลบเพื่อเป็นรากฐานการนำไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหา จึงดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ใช้หลักเมตตาธรรม ในการตัดวงจรด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบและเดือดร้อนมากที่สุด จำเป็นต้องได้รับการเยียวยารักษาโดยเร่งด่วนอันเป็นการคืนคนสู่ครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติด้วยความเข้มแข็งและกระบวนการมีส่วนร่วมของพลังสังคมและพลังชุมชนการตัดวงจรกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดผู้เสพติดยาใหม่ ด้วยการแก้ปัญหา

กลุ่มเสี่ยง พื้นที่เสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชนการลดปัญหาการผลิตการค้ายาเสพติด ด้วยการปราบปรามเพื่อนำผู้ผลิต และผู้ค้ายาเสพติดมาลงโทษด้วยมาตรการทางกฎหมายและกลไกกระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ซึ่งจะต้องดำรงความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาผู้เสพยาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศในทุกระดับ เพื่อหยุดยั้งการผลิต และร่วมมือกันในการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้า/ส่งออกยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ทั้งนี้ การตัดวงจรปัญหาแต่ละด้าน ต้องมีการดำเนินยุทธศาสตร์ทุกด้านอย่างบูรณาการและผสมผสานสอดคล้องสัมพันธ์กัน ตามสถานการณ์ของพื้นที่ โดยมุ่งต่อเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ตาม Roadmap แต่ละระยะร่วมกัน

ข้อ ๔.๓ ความยั่งยืนของการเอาชนะยาเสพติดอยู่ที่ความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่จะสามารถเฝ้าระวัง ดูแลและแก้ปัญหาต่อเนื่องในระยะยาว จึงเป็นจุดแตกหักของปัญหา เงื่อนไขความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน จะเกิดขึ้นต่อเมื่อมีความเอาใจจริงเอาใจในระดับพื้นที่ โดยการบูรณาการและการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานองค์กรทุกระดับทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และท้องถิ่น ยึดหลักการร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันทำงาน สร้างเอกภาพในการทำงานแบบบูรณาการแนวทางหลักของการบริหารจัดการจึงใช้พื้นที่เป็นศูนย์กลาง โดยให้อำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่จะระดมสรรพกำลังในพื้นที่ โดยมีคณะผู้บริหารในพื้นที่ประกอบด้วย.. ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตในจังหวัด ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารในพื้นที่... ร่วมเป็นที่รับผิดชอบต่อผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหา โดยมีทีมปฏิบัติการระดับอำเภอ ประกอบด้วยนายอำเภอ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสาธารณสุขอำเภอ พัฒนาชุมชนอำเภอ และผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ เป็นแกนขับเคลื่อนการทำงานร่วมกับผู้นำและแกนนำในหมู่บ้าน/ชุมชน ผู้นำท้องถิ่น โดยกระบวนการประชาคมเป็นหลัก

ข้อ ๔.๔ การปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด มุ่งให้สามารถลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่กระทบความเดือดร้อนและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในทุกพื้นที่ภายในระยะเวลา ๑ ปี และมุ่งดำเนินงานมาตรการต่อเนื่องโดยปฏิบัติการตามสถานการณ์เป็นระยะ ควบคู่กับการกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อกำหนดแนวทางสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะยาว ให้สอดคล้องรองรับเป้าหมายและทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

๕. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด คือ ยุติสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและความสงบสุขของ

ประชาชนและสังคมให้ได้อย่างรวดเร็วต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด จนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนภายในระยะเวลา ๑ ปี (ปี ๒๕๕๕)

๖. เป้าหมาย

๖.๑ พื้นที่เป้าหมาย

๖.๑.๑ กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการทุกจังหวัดทั่วประเทศ เป็นพื้นที่ลดระดับปัญหายาเสพติดเพื่อให้เป็นไปตาม วาระแห่งชาติ

๖.๑.๒ กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำคัญที่มีสถานะของปัญหายาเสพติดในเกณฑ์สูง ที่ต้องเร่งรัดและลดระดับความรุนแรงของปัญหา ด้วยการจัดองค์กรอำนวยการประสานและกำหนดแผนปฏิบัติการเป็นการเฉพาะเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา ได้แก่

๖.๑.๒.๑ พื้นที่กรุงเทพมหานคร จากสถานะที่เป็นพื้นที่ค้าและแพร่ระบาดมากที่สุดของประเทศ

๖.๑.๒.๒ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคเหนือ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน จากสถานะที่เป็นพื้นที่ด่านหน้าการสกัดกั้นยาเสพติด ที่มีปริมาณการลักลอบนำเข้ายาเสพติดสูงที่สุด

๖.๑.๒.๓ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี จากสถานะที่เป็นพื้นที่ปัญหาด้านความมั่นคงที่มีปัญหาเกี่ยวเนื่องกับปัญหายาเสพติด และเป็นพื้นที่ที่ถูกกำหนดในนโยบายเร่งด่วนอีกปัญหาหนึ่งของรัฐบาล

๖.๑.๓ เป้าหมายในระดับพื้นที่ จำแนกการดำเนินการเป็น

๖.๑.๓.๑ กำหนดพื้นที่ทุกอำเภอทั่วประเทศเป็นพื้นที่ปฏิบัติการลดปัญหายาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ ๓๓๘ อำเภอ/เขตที่มีระดับความหนาแน่นของปัญหาในเกณฑ์สูง ที่จะต้องใช้สรรพกำลังเพิ่มมากขึ้น

๖.๑.๓.๒ กำหนดพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ เป็นพื้นที่ปฏิบัติการ โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีปัญหาในระดับมากและปานกลาง ประมาณ ๖๐,๕๘๔ หมู่บ้าน/ชุมชน เป็นความเร่งด่วนที่จะพิสูจน์สถานะปัญหาและแก้ไข

๖.๑.๔ กำหนดหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน เป็นพื้นที่ที่ต้องรักษาสถานภาพและพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินที่อยู่เดิม ๑๒,๑๘๘ หมู่บ้าน/ชุมชน และ หมู่บ้านที่เตรียมขยายเป็นกองทุนแม่ของแผ่นดินเพิ่มเติมอย่างมีคุณภาพในปี ๒๕๕๕ ในกรุงเทพมหานครและทุกจังหวัด

๖.๒ ประมาณการเป้าหมายบุคคล

๖.๒.๑ ลดจำนวนผู้เสียหายเสพติดทั่วประเทศ ด้วยการนำเข้าบำบัดรักษา เป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการอย่างจริงจัง โดยหากสามารถลดได้ถึงจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ คน อย่างมีคุณภาพ และให้ความสำคัญกับกระบวนการดำเนินการ และติดตาม ช่วยเหลือ พี่นฟู และแก้ไขปัญหาพื้นฐาน จนบุคคลเหล่านี้ ไม่กลับมาเกิดเหตุการณ์ด้านยาเสพติดซ้ำอีก ประมาณ ๘๐% ใน ๑ ปี

๖.๒.๒ สร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติดเพิ่มขึ้นให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ ๗-๑๕ ปี)

๖.๒.๓ ปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติดระดับต่างๆ ในทุกจังหวัดให้มีผลเพิ่มขึ้น และดำเนินการมาตรการทางด้านทรัพย์สินในคดีที่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย รวมทั้งเพิ่มการดำเนินการตามมาตรการบังคับโทษปรับ ให้ได้ประมาณ ๘,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ คดี ในปี ๒๕๕๕ เพื่อตัดวงจรในด้าน supply ตามหลักนิติธรรม

๖.๒.๔ ดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๖.๒.๕ ดำเนินการต่อผู้ต้องขังในเรือนจำที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด

๗. กลยุทธ์การดำเนินงานของรัฐบาล

รัฐบาล ถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด เป็นยุทธศาสตร์หลัก กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ ๗ แผน ๔ ปรับ ๓ หลัก ๖ เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติด ๗ แผน ประกอบด้วย

แผนที่ ๑ แผนสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด เป็นแผนที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ ประมาณ ๘๕,๐๐๐ แห่ง มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดิน และใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกัน ฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้ง ส่งเสริมให้องค์กรหน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินทั่วประเทศ รัฐบาลหยิบยกแผนนี้ เป็นแผนแรก เพื่อต้องการสื่อให้สาธารณชนทั้งประเทศได้ระลึกว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดจะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน

แผนที่ ๒ แผนการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) เป็นแผนที่ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทย ประมาณการว่า จำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยในขณะนี้ กว่า ๑.๒ ล้านคนตั้งเป้าหมายไว้ว่าในปีแรกจะดำเนินการให้ได้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ โดยจะดำเนินการดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกกระบวน ทั้งระบบสมัครใจ ระบบ

บังคับบำบัด ระบบต้องโทษ จะขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และจะให้ห้องกิจกรรมภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันบำบัดรักษารวมทั้งจะดำเนินการต่อผู้เสพให้ครบวงจร ทั้งการติดตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟู ดูแลผู้เสพในด้านอาชีพ การงานสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ ไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

แผนที่ ๓ แผนการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand) เป็นแผนที่มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาใหม่ โดยจะให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง รวมทั้ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป จะสร้างคุณภาพชีวิต ทศนคติให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

แผนที่ ๔ แผนการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย เป็นแผนที่ลดผู้ผลิต ผู้ค้าผู้ค้าเสพยาเสพติดในทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขังตลาดผู้เสพ รัฐบาลจะเน้นย้ำให้ใช้หลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล เป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน จะพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้ง จะลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

แผนที่ ๕ แผนความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นแผนที่จะแสวงความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยจะเร่งรัดในด้านความร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าวการปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้ง ใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

แผนที่ ๖ แผนสกัดกั้นยาเสพติด เป็นแผนที่จะดำเนินการมาตรการต่างๆ เพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนทุกด้าน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติดชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดนรวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในทั่วประเทศ ให้เป็นดาวยการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดทั่วประเทศ

แผนที่ ๗ แผนบริหารจัดการแบบบูรณาการ เป็นแผนที่ระดับกรมกำลังทั้งประเทศเข้าแก้ไขปัญหาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหาเสพติดทุกระดับ จะบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้าน โครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนา กำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น ฯลฯ รวมทั้ง จะจัดการบูรณาการการแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่ มอบหมายบุคคลรับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน **๔ ปรับ** เป็นการปรับปรุงสิ่งที่มีความสำคัญในลำดับต้นๆ ๔ อย่าง เพื่อให้การเอาชนะยาเสพติดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปรับที่ ๑ ปรับปรุงข้อมูล การข่าวให้ถูกต้อง ทันสมัย ซึ่งเป็นสิ่งชี้้นำการแก้ไขปัญหาข้อมูลสำคัญที่จะปรับปรุง ก็คือ ข้อมูลผู้ค้า ข้อมูลผู้เสพ ข้อมูลกลุ่มเสี่ยง ข้อมูลพื้นที่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ข้อมูลการดำเนินงาน โดยจะใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นส่วนจัดการข้อมูลให้เชื่อมโยงกัน จัดตั้งห้อง War Room ในทุกระดับทั้งในส่วนกลาง และจังหวัด มีการแสดงผลในระบบแผนที่ภูมิศาสตร์/GISตามหลักการจัดระบบจัดการข้อมูลสมัยใหม่

ปรับที่ ๒ ปรับบทบาท พฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ การประกาศเรื่องยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ ต้องการแสดงให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาเสพติด ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการปฏิบัติปกติจะต้องมีการมอบหมายปรับกำลัง ปรับบทบาทเจ้าหน้าที่ให้พร้อมทุ่มเทอย่างเต็มที่ โดยจะมีการมอบหมายหน้าที่หลัก-รองของการเป็นเจ้าภาพ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในทุกระดับ มีเจ้าหน้าที่หน่วยต่างๆมาปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีการคัดเลือก คัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพมาปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการรวมศูนย์บูรณาการกำลังการปฏิบัติงาน ที่สำคัญ การควบคุมพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้แสวงประโยชน์ต่อยาเสพติด ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งจะมีการลงโทษอย่างเด็ดขาด ทำให้ประชาชนไว้วางใจและเชื่อมั่นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปรับที่ ๓ ปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และภาคส่วนต่างๆมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนการดำเนินงาน จะต้องมีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติดฯ ที่นำผู้เสพเข้าระบบ บังคับบำบัด จะต้องปรับแก้ให้คล่องตัว ลดขั้นตอน พระราชบัญญัติมาตรการฯ ที่ใช้ในการยึดอายัดทรัพย์สิน จะต้องปรับปรุงในด้านระเบียบ ระยะเวลา เพื่อให้เป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้ง จะพิจารณาเพิ่มบทบาท อำนาจให้กับชุมชนในการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาเสพติดโดยถูกต้อง

ปรับที่ ๔ ปรับทัศนคติของสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาเสพติด ให้ประชาชนทั้งประเทศรู้ว่า ยาเสพติด ไม่ใช่เรื่องของฝ่ายรัฐแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของประชาชนทั้งประเทศที่ต้องร่วมกันเป็นเจ้าของปัญหา ร่วมแก้ไข สังคมมีการปรับทัศนคติ ต่อผู้ที่

เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ยุติพฤติกรรมแล้ว ด้วยการให้อภัย ให้การยอมรับ เปิดโอกาสให้ปรับปรุงตัว มีอาชีพการงานรองรับในหน่วยงานต่างๆ สามารถกลับสู่สังคมได้อย่างปกติ ๓ หลัก ได้แก่ ยึด ๓ หลักในการแก้ปัญหา ประกอบด้วย

หลักที่ ๑ หลักการแก้ไขปัญหายาโดยใช้หลักเมตตา ความรักในเพื่อนมนุษย์ อยากเห็นคนผิดกลับตัวเป็นคนดี คืนความรักให้ครอบครัว คืนสุขให้ชุมชน โดยจะใช้มาตรการทางชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการประชาคม เพื่อให้เป็นกระแสของคนหมู่มาก ทำให้เกิดผลต่อผู้กระทำผิดยาเสพติดคิดละเลิกด้วยกระบวนการทางสังคม เว้นแต่ผู้ไม่ยินยอม ก็จะดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้น แผนงานทั้ง ๗ แผนจึงมีหลักนี้ แทรกอยู่

หลักที่ ๒ ยึดหลักนิติธรรม ใช้การบำบัด ป้องกัน ควบคุม การปราบปราม เป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายมาบังคับใช้อย่างจริงจังตามหลักนิติธรรม และโดยที่ความต้องการลด demand ผู้เสพให้มากที่สุด การจะลดผู้เสพได้ จะต้องดำเนินการในด้าน supply และด้านป้องกัน ควบคุมไปด้วย เพื่อตัดวงจรการค้า และป้องกันผู้เสพรายใหม่ จึงสามารถลดปัญหาได้อย่างแท้จริง ซึ่งก็คือการบูรณาการมาตรการต่างๆ บนพื้นฐานของหลักนิติธรรม

หลักที่ ๓ หลักแก้ปัญหาโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach โดยยึดจังหวัดอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหายา ให้พื้นที่เป็นเจ้าของปัญหา สร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่ ทั้งในด้านบทบาท อำนาจ การมอบหมาย การระดมสรรพกำลัง การงบประมาณ การบริหารจัดการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด / นายอำเภอ เป็นเจ้าภาพ และรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหายาเต็ม มี ๕ หน่วยหลักสำคัญ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด ฝ่ายศึกษาธิการจังหวัดหน่วยงานด้านทหาร เป็นต้น

๖ เรื่อง ได้แก่ การกำหนดการปฏิบัติที่เร่งด่วน ๖ เรื่องที่จะต้องเร่งดำเนินการ ได้แก่

เรื่องที่ ๑ เร่งดำเนินการในด้านข้อมูล ปัญหายา ให้ทุกหน่วยหาข้อมูลปัญหายาเสพติดที่เป็นจริงในระดับพื้นที่ ในทุกจังหวัด โดยจะใช้วิธีการที่รอบคอบ ชัดเจน ใช้งานการข่าวขยายผลจากผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จากประชาคมชุมชน ฯลฯ และให้ตรวจสอบต่างๆ อย่างถูกต้อง และใช้ข้อมูลนี้มาจัดทำแผนแก้ไขปัญหายา รวมทั้ง เร่งจัดตั้งศูนย์ข้อมูลทุกระดับ

เรื่องที่ ๒ เร่งลดจำนวนผู้เสพยาจากหมู่บ้าน/ชุมชน โดยจะเร่งจัดทำแผนบำบัดรักษาลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่โดยเร็ว ยึดคุณภาพ และจะดำเนินการให้ครบวงจร ทั้งการติดตามช่วยเหลือ พื้นฟู การแก้ไขปัญหายาพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ให้การแก้ไขปัญหายาเป็นไปอย่างยั่งยืน

เรื่องที่ ๓ เร่งแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติด โดยจะเร่งประสานงาน ขยายความร่วมมือกับประเทศที่มีผลกระทบต่อปัญหายาเสพติดกับประเทศไทย

มากที่สุดขยายความร่วมมือในระดับปฏิบัติให้มากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นตามแนวชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเป้าหมายเร่งด่วนอันดับแรก เพื่อลดปริมาณนำเข้ายาเสพติดจากนอกประเทศให้เหลือน้อยที่สุด พร้อมกันนี้ จะเร่งการจัดตั้งจุดตรวจเส้นทางตอนในให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

เรื่องที่ ๔ เร่งปราบปรามผู้ค้า ลดความเดือดร้อนของประชาชนจากปัญหายาเสพติด
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ค้าที่สร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชน-สังคม ที่ประชาชนร้องเรียนตามช่องทางต่างๆ และจะมีการแจ้งผลการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบ รวมทั้ง จะเร่งขยายผลการดำเนินงานในด้านยึดทรัพย์ผู้ค้ายาเสพติดตามหลักนิติธรรม ให้เพิ่มมากขึ้น

เรื่องที่ ๕ เร่งแก้ไขปัญหายาชนกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษา ที่เป็นความห่วงใยของพ่อแม่ผู้ปกครองทั่วประเทศ จะเร่งให้ทุกจังหวัดเข้มงวด กวดขันพื้นที่เสี่ยง บังคับเสี่ยงที่สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับชุมชนและสังคม ที่สำคัญ ได้แก่ สถานบันเทิง แหล่งมั่วสุมของเยาวชน การรวมกลุ่มรถซิ่งตามท้องถนน การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง และมีผลต่อประชาชนผู้บริสุทธิ์นอกจากนี้ จะเร่งสร้างระบบป้องกัน และเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษาในทุกจังหวัด เพื่อสร้างความสบายใจให้กับผู้ปกครอง

เรื่องที่ ๖ เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง โดยน้อมนำพระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในเรื่อง โครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน ซึ่งถือเป็นยุทธศาสตร์พระราชทานในการสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มีการรวมกลุ่ม เฝ้าระวังยาเสพติด มีการพึ่งตัวเอง พึ่งพากันเอง แก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยใช้ทุนทางสังคมของตนและต่อยอดไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง

๘. แผนงาน/แนวทางการปฏิบัติ

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่ยกระดับการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็น วาระแห่งชาติจึงให้กำหนด “ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” เป็นยุทธศาสตร์หลักในการแก้ไขปัญหายา โดยมี ๗ แผนงานรองรับ ซึ่งมีสาระสำคัญ และแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

แผนงานที่ ๑ การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด

๑.๑ เป้าหมาย

๑.๑.๑ พลังสังคม องค์กร กลไกต่างๆ มีความสำนึกร่วมกัน และเข้าร่วมในกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพิ่มมากขึ้น เป็นกระแสสำคัญของชาติ

๑.๑.๒ หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมกลุ่ม เป็นพลังแผ่นดิน เฝ้าระวังและร่วมลดระดับปัญหายาเสพติดในพื้นที่อย่างเห็นผลชัดเจน โดยให้ความสำคัญกับหมู่บ้าน/ชุมชนที่ปรากฏข่าวสารว่ามีปัญหายาเสพติด เป็นลำดับแรก

๑.๑.๓ หมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน ทั้งที่เป็นหมู่บ้านเดิมและที่จะ
 เพิ่มใหม่ในปี๒๕๕๕ ตามคุณภาพและกระบวนการที่เหมาะสม สามารถจัดการปัญหาเสพติด
 ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๑.๒ แนวทางดำเนินงาน

๑.๒.๑ รณรงค์ กระตุ้นจิตสำนึก เสริมสร้างให้พลังสังคมทุกหมู่เหล่า
 ตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติด สร้างกระแสในวงกว้าง โดย

๑.๒.๑.๑ จัดทำแผนรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ
 กระตุ้นจิตสำนึกแก่พลังสังคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนในสังคม ตระหนักว่า การแก้ไขปัญหาเสพ
 ติดต้องอาศัยพลังสังคมพลังแผ่นดินทั้งประเทศร่วมกัน และเร่งดำเนินการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์
 อย่างกว้างขวางตลอดระยะเวลาของปฏิบัติการวาระแห่งชาติ

๑.๒.๑.๒ จัดกิจกรรมขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์ แสดงถึงความมุ่งมั่น
 และมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของพลังสังคม องค์กร ประชาคมต่างๆ สนองรับ
 พระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานภาครัฐ โรงเรียน/
 สถานศึกษา หมู่บ้าน/ชุมชนสถานประกอบการ ภาคเอกชน ฯลฯ ทั่วประเทศ

๑.๒.๑.๓ ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนต่างๆทั่วประเทศ ดำเนินการรณรงค์
 ประชาสัมพันธ์ประชาชนในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนตระหนักถึงปัญหาเสพติด และเข้ามีส่วนร่วมใน
 การป้องกัน ฝึกระวังในพื้นที่

๑.๒.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศป้องกัน ฝึ
 ระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยอาศัยพลังของชุมชนในพื้นที่ ร่วมกับกลไกภาครัฐ ลดปัญหา
 เสพติดอย่างเห็นผล เป็นรูปธรรม โดย

๑.๒.๒.๑ ทุกอำเภอมีชุดวิทยากรกระบวนการ หรือ ชุดประชาคม
 หมู่บ้าน อำเภอละ ๑ ชุด หรือตามความเหมาะสม ประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆประกอบเป็นทีม
 ปฏิบัติการ ทำหน้าที่ เป็นชุด กระตุ้นชุมชน และจัดทำประชาคมหมู่บ้าน โดยจัดอบรมทุกชุดให้มี
 ประสิทธิภาพ และมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน ก่อนปฏิบัติงาน

๑.๒.๒.๒ ทุกอำเภอ วางแผน กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการสำหรับชุด
 วิทยากรกระบวนการให้ชัดเจน ในระยะ ๑ ปี โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ปรากฏปัญหาเสพติด
 เป็นลำดับแรก

๑.๒.๒.๓ อำเภอและประชาชนในพื้นที่ คัดเลือก สรรหา แต่งตั้ง
 กลุ่มผู้นำพลังแผ่นดินในหมู่บ้าน/ชุมชน ประมาณ ๑๐-๒๐ คน : หมู่บ้าน/ชุมชน จากผู้นำทางการ
 ผู้นำ ธรรมชาติ ฯลฯ เป็นกลุ่มผู้นำการขับเคลื่อนพลังแผ่นดินในหมู่บ้าน/ชุมชน ในการฝึกระวัง และ

แก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ให้จัดทำข้อมูลทะเบียนรายชื่อผู้นำพลังแผ่นดินรวบรวมในระบบข้อมูลรวมทั้ง วางแผนการพัฒนาประสิทธิภาพกลุ่มผู้นำพลังแผ่นดินทุกพื้นที่

๑.๒.๒.๔ ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมาย ดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน ตามกระบวนการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ๗ ขั้นตอน โดยยึดหลักกระบวนการที่ดี มีคุณภาพ

๑.๒.๒.๕ เมื่อมีการพัฒนากลุ่มผู้นำพลังแผ่นดินในหมู่บ้าน/ชุมชนแล้ว ให้อำเภอพิจารณาจัดให้มีเครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติดในระดับตำบล และอำเภอ เพื่อสร้างแนวป้องกันยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ การจัดระบบเฝ้าระวังยาเสพติดของชุมชน ให้พิจารณาใช้กลุ่ม องค์กรในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ประกอบไปด้วย ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน กลุ่มตำรวจชุมชน กลุ่มชรบ. ฯลฯ

๑.๒.๓ สร้างความเข้มแข็งให้กับทุกหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน และขยายหมู่บ้าน/ชุมชนใหม่ที่เน้นกระบวนการที่มีคุณภาพ โดย

๑.๒.๓.๑ กำหนดหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินที่ได้รับเดิม ทั้ง ๑๒,๐๐๐หมู่บ้าน/ชุมชน เป็นเป้าหมายแรก ที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการลดปัญหาสุขภาพจิต หากยังมีปรากฏปัญหาสุขภาพจิตดำรงอยู่

๑.๒.๓.๒ ทุกจังหวัดจัดให้มีและพัฒนาวิทยากรกระบวนการกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยจัดให้มีการอบรม สัมมนา ยกกระดับประสิทธิภาพให้เพิ่มขึ้น เน้นวิทยากรฯกองทุนแม่ของแผ่นดินที่มีจิตอาสา ภาคประชาสังคม หรือ ภาครัฐที่สามารถปฏิบัติได้แบบภาคประชาสังคม

๑.๒.๓.๓ ทุกจังหวัดและอำเภอ จัดให้มีเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินในระดับจังหวัดและอำเภอ เพื่อเป็นเครือข่ายความร่วมมือ ประสานงาน ทำกิจกรรมร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ฯลฯ โดยมีวิทยากรกระบวนการ เป็นผู้ประสานงานในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง

๑.๒.๓.๔ กำหนดปฏิทินการขับเคลื่อนกิจกรรมกองทุนแม่ของแผ่นดินตลอดปีและเป็นแนวทางร่วมกันสำหรับทุกหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินปฏิบัติ ทำให้หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน เป็นศูนย์รวมจิตใจในการพัฒนาแบบพอเพียง พึ่งตนเอง พึ่งพากันเอง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตแบบยั่งยืน

๑.๒.๓.๕ ทุกจังหวัด กำหนดให้มีและพัฒนาหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินดีเด่นให้เป็นศูนย์เรียนรู้ เป็นแบบอย่างการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตควบคู่กับการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในปี ๒๕๕๕ ให้พิจารณากำหนดเป้าหมายศูนย์เรียนรู้หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ๑ อำเภอ : ๑ ศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยให้มีความพร้อมและมีคุณภาพ

๑.๒.๓.๖ ในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มจำนวนหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ ยึดหลักคุณภาพ มีกระบวนการที่ดี และให้บทบาทของชุมชน หมู่บ้าน กองทุนแม่ของแผ่นดินวิทยา กระบวนการเป็นปัจจัยหลักในการคัดเลือก เน้นกระบวนการเตรียมการโดยชุมชน ตั้งแต่ต้นปี ส่วนภาครัฐ เป็นเพียงผู้สนับสนุน ประเมินการเป้าหมายที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามการประเมินที่กำหนดเชิงคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ รวมทั้ง จัดพิธีพระราชทานกองทุนแม่ของแผ่นดินให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนที่จะได้รับใหม่

๑.๒.๔ ทุกจังหวัด ส่งเสริม การรวมกลุ่มภาคประชาสังคมด้านยาเสพติด เป็นกลไกพลังสังคม ในการป้องกัน เฝ้าระวังยาเสพติด ควบคู่กับภาครัฐ ทำหน้าที่สะท้อนปัญหา และเจตนาธรรมของชุมชน-ประชาสังคม โดยให้การรวมตัวนี้ เป็นส่วนหนึ่งของพลังแผ่นดิน ในจังหวัด ที่เป็นการรวมตัวของภาคประชาสังคม ในการแลกเปลี่ยนปัญหา การดำเนินงานด้านยาเสพติด และข้อเสนอแนะต่อจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

๑.๒.๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาคชุมชน และการสนับสนุนจากภาครัฐในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้พลังชุมชนมีความเข้มแข็ง โดย

๑.๒.๕.๑ ในปี ๒๕๕๕ พัฒนากลไกและระบบอำนวยการบริหารจัดการภาคชุมชน ในรูปของ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดภาคชุมชน ให้เป็นกลไกประสานงานภาคชุมชนอย่างแท้จริง

๑.๒.๕.๒ พัฒนากระบวนการสนับสนุนภาคชุมชนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภาคชุมชนให้มากขึ้น ทั้งในด้านงบประมาณ การมอบหมายบทบาทและอำนาจหน้าที่แก่ภาคชุมชนสวัสดิการและแรงจูงใจ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ ฯลฯ รวมทั้ง การสนับสนุนด้วยการปฏิบัติของภาครัฐในด้านการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อลดปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ให้พลังแผ่นดิน สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๖ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรับผิดชอบ ดูแลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ด้วยการสนับสนุนงบประมาณสำหรับกิจกรรมของกลุ่มพลังแผ่นดินในพื้นที่งบประมาณด้านบำบัดรักษาและการช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดงบประมาณกิจกรรมสร้างสรรค์ รวมทั้งการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

แผนงานที่ ๒ การแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด

๒.๑ เป้าหมาย

๒.๑.๑ นำผู้เสพ ผู้ติดยาเข้าบำบัดรักษา ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ บนพื้นฐานของการดำเนินงานเชิงคุณภาพ มีกระบวนการที่ดี ไม่นับสร้างตัวเลขเชิงปริมาณ

๒.๑.๒ ผู้เสพ ผู้ติดยาที่ได้รับการดำเนินการในข้อ ๒.๑.๑ ได้รับการ ติดตามช่วยเหลือ ฟันฟูและแก้ไขปัญหาพื้นฐาน จนไม่กลับมามีปัญหาการติดยาเสพติดซ้ำอีก ประมาณ ๘๐% ใน ๑ ปี

๒.๒ แนวทางการดำเนินงาน

๒.๒.๑ ใช้แนวทางสร้างความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ให้โอกาสผู้เสพ กลับตัวเป็นคนดี เป็นแนวทางหลัก โดยจะดำเนินการ รมณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั่วประเทศ จนเกิดเป็นกระแสของสังคม ให้นำผู้เสพยาเสพติด ซึ่งเปรียบเสมือนผู้ป่วย เข้าบำบัดรักษา ในระบบสมัครใจให้มากที่สุด เพื่อจะนำความอบอุ่นสู่ครอบครัว พ่อแม่ และชุมชนทั่วประเทศ โดยให้มีการจัดทำแผนรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ตามแนวทางนี้ เป็นการเฉพาะการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ

๒.๒.๒ การนำผู้เสพเข้าบำบัดรักษาโดยระบบสมัครใจ ถือเป็นกลยุทธ์หลัก ที่จะต้องดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ ประมาณการในภาพรวม ที่ควรดำเนินการ ๔๐๐,๐๐๐ คน ควรจะเป็นผู้เสพที่มาจากระบบสมัครใจไม่น้อยกว่า ๗๐% โดย ให้เร่งดำเนินการ

๒.๒.๒.๑ สถานบำบัดรักษาของกระทรวงสาธารณสุขที่ประกาศไว้ ทุกแห่งในพื้นที่เตรียมการและพร้อมรับปริมาณผู้เสพที่จะเข้ามาบำบัดในระบบนี้ โดยประมาณการ ปริมาณจำนวนผู้เสพที่จะเข้าบำบัดในสัดส่วนที่เหมาะสมกับศักยภาพมีเท่าใด

๒.๒.๒.๒ เพิ่มจำนวนค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทุกอำเภอ จำนวน ๑ อำเภอ : ๑ ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อำเภอใด ที่ยังไม่มีค่ายฯ ดำเนินการเร่งรัดจัดให้มีขึ้น โดย พิจารณาใช้ สถานที่ของค่ายทหาร ค่าย อ.ส. ค่ายของตำรวจ สถานที่ทางศาสนา โรงเรียน สถานพยาบาล สถานที่ อ.บ.ต. ค่ายลูกเสือฯลฯ ที่สามารถดำเนินการได้โดยเป็นการชั่วคราวเป็นหลัก สามารถให้ผู้เสพพักค้างได้ ประมาณ ๕ วัน จำนวน ๘๐ คน : รุ่น

๒.๒.๒.๓ จัดให้มีวิทยากรค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในระดับ อำเภอทุกอำเภอ อำเภอ ละ ๑ ชุดปฏิบัติการ เป็นทีมสหวิทยาการจากหลายหน่วย ประกอบด้วย ฝ่ายสาธารณสุข ฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร (ถ้ามีในพื้นที่) ฝ่ายศึกษา ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน ฯลฯ ที่มีความเหมาะสม มีหน้าที่ เป็นวิทยากรในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และคัดกรอง จำแนก ระดับการเสพของผู้เข้าบำบัด

๒.๒.๒.๔ กระทรวงสาธารณสุข เป็นเจ้าภาพวางแผนและการจัด
อบรมสัมมนา วิทยากรค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระดับอำเภอ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของวิทยากร
ให้มี มาตรฐานการปฏิบัติเดียวกันทั่วประเทศ

๒.๒.๒.๕ สนับสนุน ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชน ภาคชุมชน กลไก
ทางศาสนา (วัด มัสยิด โบสถ์ ฯลฯ) บำบัดรักษาผู้เสพในระบบสมัครใจให้มากขึ้น โดยให้ทุก
จังหวัดและอำเภอสำรวจ ค้นหากลุ่ม องค์กร หน่วยงาน กลไกศาสนา และชุมชนใดในพื้นที่
รับผิดชอบที่สามารถดำเนินการด้านบำบัดรักษา เพื่อขยายเป็นภาคีดำเนินงานในด้านนี้

๒.๒.๒.๖ มีศูนย์ข้อมูลด้าน demand ของจังหวัด เตรียมการในด้าน
ข้อมูลผู้เสพที่ผ่านการบำบัดและในระบบต่างๆ เป็นฐานข้อมูลร่วม เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูล ผลงาน
และใช้ประโยชน์ในการติดตาม ช่วยเหลือรายบุคคล ให้หน่วยที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ประโยชน์ได้
ตามภารกิจ

๒.๒.๒.๗ หน่วยบริการบำบัดฟื้นฟูฯ ทุกแห่ง หน่วยรับผิดชอบค่าย
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รายงานข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูฯ ในระบบรายงาน บสต. ผ่านเครือข่าย
Internet

๒.๒.๓ ค้นหาและนำผู้เสพเข้าบำบัดฯในระบบสมัครใจ ทั่วประเทศ เพื่อ
สามารถลดdemand ให้เป็นไปตามเป้าหมายในทุกพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ได้แก่

๒.๒.๓.๑ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สร้างกระแสในภาพกว้าง

๒.๒.๓.๒ ชุดปฏิบัติงานระดับอำเภอ/ชุดวิทยากรกระบวนการ
อำเภอ/ชุดประชาคมอำเภอ ฯลฯ ที่ปฏิบัติงานชุมชน เป็นหน่วยชักชวนตามกระบวนการ

๒.๒.๓.๓ องค์กร หน่วยงานที่สังกัด เช่น สถานประกอบการ
โรงเรียน หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ เป็นผู้ค้นหาและนำเข้าบำบัดฯด้วยกระบวนการของตน

๒.๒.๓.๔ ครอบครัว ชุมชน นำเข้าบำบัดฯ

๒.๒.๓.๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการนำเข้าบำบัดฯตามแนวทาง
สมัครใจแบบกึ่งบังคับ หรือสมัครใจแบบมีเงื่อนไข ซึ่งเป็นการ diversion ออกจากการดำเนินงานคดี
การจะดำเนินการดังกล่าวได้ จะต้องส่งสัญญาณและชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ในระดับสถานีตำรวจทุกแห่งได้รับทราบอย่างชัดเจนทั้งนี้ ผู้เสพที่จะเข้าบำบัดฯในระบบนี้ ควรเป็น
ประเภทเพิ่งเริ่มเสพ เสพเป็นครั้งคราวหรือ เป็นเด็ก/เยาวชน นักเรียน หรือ เป็นผู้มีงานทำเป็นหลัก
แหล่ง ฯลฯ เพื่อไม่ให้ปะปนรวมกับผู้ติดยา หรือผู้ค้าอื่น ซึ่งจะทำให้เกิดการซึมซับพฤติกรรมที่ไม่
พึงประสงค์ฯลฯ

๒.๒.๔ ดำเนินการต่อผู้เสพที่เข้าบำบัดฯตามรูปแบบที่เหมาะสมในแต่ละอำเภอให้มีผลการบำบัดรักษาทุกเดือนในจำนวนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา โดย

๒.๒.๔.๒ นำผู้เสพเข้าบำบัดในรูปแบบต่างๆ ตามเหมาะสม เช่น รูปแบบ Matrix ของกระทรวงสาธารณสุข รูปแบบค่ายปรับเปลี่ยนฯที่จัดเตรียมไว้ รูปแบบการบำบัดในชุมชน รูปแบบที่ส่งต่อให้กลไกภาคี (ภาคเอกชน กลไกศาสนา ฯลฯ)

๒.๒.๔.๓ ในระหว่างการบำบัดฯตาม ๒.๒.๔.๒ มอบหมายวิทยากร หรือบุคคลที่จัดเตรียม ดำเนินการแสวงหาข้อมูลกับผู้เสพทุกราย ได้แก่ ข้อมูลผู้เสพ-ผู้ค้ายาในพื้นที่ ข้อมูลความต้องการด้านอาชีพ-ความช่วยเหลือ-ภาวะความเสี่ยงภายหลังกลับสู่สังคม ทั้งนี้ให้มีแบบข้อมูลเดียวกันทั้งประเทศ มีระบบรายงาน จัดส่งและประมวล จัดเก็บ เป็นฐานข้อมูลทั้งประเทศ ทั้งนี้ รายชื่อผู้เสพที่ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมให้ใช้กระบวนการชักชวนเข้าบำบัดต่อไป

๒.๒.๔.๔ สำหรับผู้เสพที่อยู่ในระดับติดยา และจำเป็นต้องบำบัดฟื้นฟูต่อเนื่องจัดระบบส่งต่อไปยังสถานบริการสาธารณสุขหรือจัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์ฟื้นฟูสำหรับผู้เสพติดแบบสมัครใจ บำบัดฟื้นฟูต่อเนื่อง

๒.๒.๕ สำหรับการบำบัดรักษาในกลุ่มที่เป็นนักเรียน ให้ดำเนินการ แยกการบำบัดรักษาของนักเรียนเป็นการเฉพาะ ไม่ปะปนกับผู้เสพทั่วไป เพื่อมิให้เกิดปัญหาการแพร่พฤติกรรม โดยจัดเป็นค่ายบำบัดฯหรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับกลุ่มนักเรียนโดยเฉพาะ หรือ อาจบำบัดในโรงเรียน ภายใต้การสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยสาธารณสุขการบำบัดรักษาในระบบบังคับบำบัด

๒.๒.๖ ระบบบังคับบำบัดในหลายปี มีปริมาณผู้เสพที่เข้าระบบนี้เป็นจำนวนมาก เกินกว่าขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ และส่งผลต่อคุณภาพของการบำบัดฟื้นฟูฯ ความจำเป็นที่จะปรับระบบบำบัดรักษาให้มีความสมดุล จึงเป็นความเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ ประมาณการว่า ขีดความสามารถที่จะดำเนินการบังคับบำบัดฯ ในอัตราส่วนที่เหมาะสม หากจะมีการเพิ่มความพร้อมในด้านต่างๆ ก็น่าจะไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ คน : ปี ดังนั้น การปรับปรุงระบบบังคับบำบัดเร่งด่วน มีดังนี้

๒.๒.๖.๑ ดำเนินแนวทางต่างๆ เพื่อลดปริมาณนำผู้เสพเข้าระบบบังคับฯ ในปี ๒๕๕๕ โดยเพิ่มความสมดุลของระบบบำบัดแบบสมัครใจตามข้อ ๒.๒.๑- ๒.๒.๕ ให้มากขึ้น

๒.๒.๖.๒ ทุกจังหวัดมีศูนย์ฟื้นฟูฯ สำหรับผู้เสพในระบบบังคับฯ ทั้งนี้ ดำเนินการเร่งรัดและเพิ่มจำนวนศูนย์ฟื้นฟูฯ สำหรับ ๓๕ จังหวัดที่ยังไม่มีศูนย์ฟื้นฟูฯ โดยพิจารณา ค่ายทหาร ค่ายตำรวจ ค่ายฝ่ายปกครอง ฯลฯ รวมทั้งเร่งดำเนินการในด้านปรับปรุงอาคาร

สถานที่ อุปกรณ์บุคลากร วิทยากรในศูนย์ฯ และด้านระเบียบกฎหมาย ฯลฯ ให้แล้วเสร็จและสามารถดำเนินการได้ภายใน ๒ ไตรมาสแรก

๒.๒.๑ กรมคุมประพฤติ ในฐานะรับผิดชอบหลักระบบนี้ เร่งรัด ปรับปรุง กฎระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติ การบริหารจัดการในด้านต่างๆที่สามารถกระทำได้ในระยะสั้น เพื่อให้การปฏิบัติคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ได้แก่

๒.๒.๑.๑ ลดขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ให้มีความรวดเร็วขึ้น

๒.๒.๑.๒ กัดกรองและนำผู้เสพเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูฯ ที่เหมาะสม

๒.๒.๑.๓ ปรับปรุงขั้นตอนดำเนินการของอนุกรรมการฟื้นฟูฯ

๒.๒.๑.๔ กำหนดหลักเกณฑ์กับผู้เสพที่ได้รับการประกันตัวให้สามารถเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูฯ ในค่ายปรับเปลี่ยนฯ ระยะสั้น

๒.๒.๑.๕ ปรับปรุงการบริหารจัดการในด้านงบประมาณให้กับภาคีต่างๆ

๒.๒.๑.๖ มอบให้สำนักงานคุมประพฤติและหน่วยพหุภาคี รายงานข้อมูล ผู้เข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูฯ ในระบบรายงาน บสต. ผ่านเครือข่าย Internet ฯลฯ

๒.๒.๒ นำผู้เสพเข้าระบบบังคับบำบัด โดยมีแนวปฏิบัติ คือ

๒.๒.๒.๑ นำผู้เสพเข้าบำบัดฟื้นฟูฯ ให้ตรงกับระดับของการเสพ และระยะเวลาที่ต้องบำบัดฟื้นฟูฯ ให้มากที่สุด

๒.๒.๒.๒ วิทยากร หรือบุคคลที่มอบหมาย สอบถามและแสวงหา ข้อมูลกับผู้เสพทุกราย เพื่อทราบข้อมูลรายชื่อผู้เสพ-ผู้ค้ารายอื่นๆ และข้อมูลความต้องการ-ช่วยเหลือด้านอาชีพ-ความเสี่ยงในการกลับสู่สังคม และประมวล จัดเก็บที่ศูนย์ข้อมูล ทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลาง เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไปการบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ

๒.๒.๓ ระบบต้องโทษ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เข้าสู่ระบบต้องโทษเริ่มมีปัญหาซับซ้อนขึ้น ทั้งในเรื่องของการเสพติดยาเสพติดและการกระทำความผิดตามกฎหมาย ซึ่งต้องใช้วิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา รวมถึงระยะเวลาในการบำบัดฟื้นฟูฯ ยาเสพติด ซึ่งต้องใช้ระยะเวลานานยิ่งขึ้น ประกอบกับการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้การดำเนินการบำบัดรักษาในระบบต้องโทษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรดำเนินการ ดังนี้

๒.๒.๓.๑ พัฒนากระบวนการบำบัดฟื้นฟูฯ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ให้ได้ตามมาตรฐานการฟื้นฟูฯ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดของกระทรวงสาธารณสุข

๒.๒.๕.๒ กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้อง สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการบำบัดฟื้นฟูฯ ในระบบต้องโทษเพื่อให้สามารถ ให้การดูแลผู้ต้องหาคดียาเสพติดได้อย่างเหมาะสม

๒.๒.๕.๓ มอบให้หน่วยงานที่ดำเนินงานบำบัดฟื้นฟูฯ ผู้ติดยาเสพติด ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรายงานข้อมูลผู้ได้รับการ บำบัดฟื้นฟูฯ ในระบบรายงาน บสต. ผ่านเครือข่าย Internet ฯลฯ การติดตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟูผู้ ผ่านการบำบัดฯอย่างครบวงจร

๒.๒.๑๐ การติดตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟูผู้ผ่านการบำบัดฯ เป็นจุดอ่อนสำคัญ ที่สุดประการหนึ่งที่เป็นสาเหตุให้มีการกระทำผิดซ้ำในสัดส่วนที่สูง หากไม่ดำเนินการในขั้นตอนนี้ อย่างครบวงจร และเป็นระบบจะเป็นการยากที่จะลดปัญหาหายาเสพติดลงได้

๒.๒.๑๐.๑ ทุกจังหวัดมีบทบาทติดตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟูผู้เสพที่ ผ่านการบำบัดในพื้นที่จังหวัด โดยมีระบบและแผนบูรณาการติดตาม ช่วยเหลือ ดูแลผู้เสพใน จังหวัด ซึ่งเป็นแผนที่บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน

๒.๒.๑๐.๒ จัดทำระบบข้อมูลติดตาม ช่วยเหลือ ฟื้นฟูผู้เสพที่ผ่าน การบำบัดฯ เป็นฐานข้อมูลร่วมกันทั่วประเทศ สามารถใช้ในระดับพื้นที่ปฏิบัติการ โดยเฉพาะอย่าง ยิง ในระดับจังหวัดและอำเภอ ทั้งนี้ จัดทำระบบข้อมูลให้แล้วเสร็จ สามารถใช้ได้ภายใน ๑ เดือน หลังจากเปิดปฏิบัติการพลังแผ่นดินฯ และดำเนินการอบรมชี้แจงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๑๐.๓ ทุกจังหวัดจัดศูนย์ให้ความช่วยเหลือครบวงจรเพื่อ สืบสวน รวบรวมข้อมูลสถานภาพผู้เสพที่ผ่านการบำบัดฯทุกระบบ รวมทั้งที่พ้นโทษจากคดีที่ เกี่ยวกับการแพร่ระบาดย้อนหลัง ๖ เดือน จำแนกถิ่นที่อยู่ในระดับอำเภอ และจัดเป็นกลุ่มเป้าหมาย แรกที่จะติดตาม ช่วยเหลือ ในส่วนกลุ่มเป้าหมายใหม่ที่จะดำเนินการ นับตั้งแต่เปิดปฏิบัติการฯ นำ ข้อมูลเข้าสู่ระบบ เพื่อดำเนินการติดตามช่วยเหลือตามกระบวนการที่กำหนด

๒.๒.๑๑ แนวทางการติดตามกลุ่มเป้าหมายตามข้อ ๒.๒.๑๐.๓ มอบหมาย อำเภอ เป็นศูนย์กลางการติดตาม ช่วยเหลือในระดับพื้นที่ มีแนวทางสำคัญในการติดตาม คือ

๒.๒.๑๑.๑ มอบหมายเจ้าหน้าที่ในระดับพื้นที่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ดำรวจในพื้นที่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข/อนามัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง อาสาสมัครต่างๆ ผู้นำชุมชน ฯลฯ เป็นพี่เลี้ยงรับผิดชอบในการติดตามบุคคลเป้าหมายที่เข้าเงื่อนไขรายบุคคล มีการกำหนดระบบ ปฏิบัติสำหรับการติดตามในแนวทางเดียวกัน และประชุมชี้แจงกับเจ้าหน้าที่เหล่านี้

๒.๒.๑๑.๒ จัดทำบันทึกผลการติดตามให้กับ ผู้เสพเป็นรายบุคคล มีการกำหนดแนวปฏิบัติ ระบบรายงาน การบันทึก และตรวจสอบเป็นระยะ ๑ ปี เช่นเดียวกับการ จัดทำการติดตามในช่วงปฏิบัติการ เมื่อปี ๒๕๔๖

๒.๒.๑๑.๓ รูปแบบการตรวจสอบ ติดตาม สามารถดำเนินการ ตามความเหมาะสมในแต่ละเงื่อนไขพื้นที่ ได้แก่ ตรวจสอบปีสภาวะ ติดตามในระบบ matrix ประชาคม ให้การรับรองหรือไม่รับรอง มารายงานตัวกับบุคคล ณ สถานที่ที่กำหนด ฯลฯ และบันทึกผลใน สมุดพกประจำตัวทุกครั้ง

๒.๒.๑๑.๔ มีการว่ากล่าว ตักเตือนโดยชุมชน ประชาคม และ ฯลฯ สำหรับผู้กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก หากไม่เป็นผล พิจารณาใช้การบังคับใช้กฎหมาย

๒.๒.๑๒ ทุกจังหวัดส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฯ ให้ สามารถดำเนินชีวิตได้ตามความเหมาะสม ลดความเสี่ยงต่อการกลับไปมีพฤติกรรมซ้ำ โดย

๒.๒.๑๒.๑ จัดการศึกษาอบรมสำหรับผู้เสพที่อยู่ระหว่างการ บำบัดฟื้นฟู ที่มีความสนใจ หรือแนะแนวทางการศึกษาต่อสำหรับเยาวชนที่ยังอยู่ในวัยเรียน

๒.๒.๑๒.๒ จัดการอบรม ให้ความรู้ เสริมทักษะในด้านอาชีพ สำหรับผู้เข้าบำบัดฯที่ต้องการมีรายได้เพิ่ม หรือที่ยังไม่มีงานทำ ตามความเหมาะสมของภูมิลัษณ บุคคล ตลาดแรงงานในจังหวัด รวมทั้ง มีระบบการรับรองความประพฤติ คุณภาพงาน เพื่อสร้าง ความเชื่อมั่นสำหรับผู้ประกอบกิจการที่จะว่าจ้าง นอกจากนี้ จัดระบบการพัฒนา ส่งเสริมอาชีพใน ระดับภาค และส่วนกลาง เพิ่มเติม

๒.๒.๑๒.๓ มีแหล่งทุนสำหรับสนับสนุนช่วยเหลือผู้ผ่านการ บำบัด ฟื้นฟูและฟื้นฟูในคดียาเสพติด ทั้งในระดับจังหวัดและส่วนกลาง เพื่อเป็นแหล่งทุนในการ ประกอบอาชีพการศึกษา ฯลฯ รวมทั้ง ขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฯ

๒.๒.๑๒.๔ ทุกจังหวัดจัดระบบเชื่อมต่อ ระหว่างสถาน ประกอบการ กับแรงงานที่ผ่านการบำบัดฯและได้ฝึกฝนอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐาน

๒.๒.๑๒.๕ ปรับเจตคติของสังคมและชุมชนยอมรับและให้ โอกาสแก่ผู้เสพที่ผ่านการบำบัดฯ ได้กลับตัวเป็นคนดี เพื่อเป็นปัจจัยทางบวก ส่งเสริมให้ผู้ผ่านการ บำบัดฯ ไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

๒.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

แผนงานที่ ๓ การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด

๓.๑ เป้าหมาย

๓.๑.๑ สร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ ๑-๑๕ ปี) จำนวน ๑๑,๓๔๔,๗๔๒ คน

๓.๑.๒ ลดอัตราการเพิ่มของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ ไม่ให้เกิน ๒๐ % จากสถิติบำบัดรักษาและสถิติจับกุมยาเสพติด

๓.๑.๓ ลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพติด พื้นที่เสี่ยง ๖ ปัจจัย เมื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบกับช่วงก่อนปฏิบัติการฯ ในทุกจังหวัด

๓.๑.๔ กำหนดสถานศึกษาในระดับประถมศึกษา (ขยายโอกาส) มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาสถานศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เป็นเป้าหมายป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดและลดปัญหาเสี่ยงที่เป็นเหตุแห่งปัญหาเสพติด

๓.๑.๕ กำหนดสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด รุนแรงเป็นเป้าหมายป้องกัน และเฝ้าระวังปัญหาเสพติด

๓.๒ แนวทางดำเนินงาน

๓.๒.๑ การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในสถานศึกษา

กำหนดนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ประมาณ ๓๐% ทั่วประเทศเป็นกลุ่มเป้าหมายเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงลำดับแรกสุดที่จะเพิ่มภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด โดยเน้นหนักพื้นที่อำเภอที่มีสภาพปัญหาเสพติดในเกณฑ์สูงและปานกลาง โดย

๓.๒.๑.๑ มอบกระทรวงศึกษาธิการจัดทำข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานการศึกษา กทม. กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการดำเนิน โครงการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทั่วประเทศ โดยใช้ ครูตำรวจครูพระ เข้าดำเนินการป้องกันยาเสพติดในชั้นเรียน

๓.๒.๑.๒ มอบ ศพส.จ./กทม.สำรวจข้อมูลความพร้อมของวิทยากรเพื่อการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา เช่น ครู D.A.R.E. ครูตำรวจรูปแบบอื่นๆ ครูพระ ฯลฯ ที่ปฏิบัติงานด้านเผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติดในสถานศึกษา โดยดำเนินการคัดเลือก และดำเนินการอบรมตามหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน

๓.๒.๑.๓ มอบ ศพส.จ./กทม.สนับสนุนครูตำรวจ ปฏิบัติงานอบรมในโรงเรียนเป้าหมายที่กำหนด และประสานงานกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ในการจัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด

๓.๒.๑.๔ มอบ ศพส.จ./กทม.สนับสนุนครูพระประจำโรงเรียน มีบทบาทสอนศาสนาสร้างคุณธรรม และสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติดให้กับนักเรียน สำหรับศาสนาอื่น พิจารณาประยุกต์ตามหลักการเดียวกัน

๓.๒.๑.๕ มอบกระทรวงศึกษาธิการบรรจุกการสอนทักษะชีวิตและสร้างเจตคติป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาทุกสังกัดทั่วประเทศ

๓.๒.๒ จัดกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด ในสถานศึกษา ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาที่กำหนดเป็นเป้าหมายเสริมสร้างการป้องกัน โดย

๓.๒.๒.๑ มอบสถานีตำรวจทุกแห่งจัดตำรวจปฏิบัติหน้าที่ประจำโรงเรียน โดยเป็นผู้ประสานงานระหว่างโรงเรียน กับ สถานีตำรวจในพื้นที่เพื่อเฝ้าระวังปัญหาเสพติดไม่ให้เข้าสู่โรงเรียน

๓.๒.๒.๒ มอบ ศพส.จ. / กทม. จัดตั้งศูนย์เครือข่ายเจ้าพนักงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษาในระดับจังหวัดทุกจังหวัด โดยมอบกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสร้างและพัฒนาเจ้าพนักงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนฯ ให้ได้ในจำนวนที่พอเพียงทุกจังหวัดและ กทม.

๓.๒.๒.๓ มอบกระทรวงศึกษาธิการส่งเสริม การจัดตั้งศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ของโครงการ To be number one ให้ครอบคลุมสถานศึกษา และมีการจัดกิจกรรมด้านให้คำปรึกษา และดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง/พฤติกรรมเสพอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๒.๔ มอบศพส.จ./กทม.ร่วมกับสถานศึกษาเป้าหมายในพื้นที่จัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ค่ายสานสายใยครอบครัว โครงการสร้างจิตอาสา เป็นต้น โดยรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้คำนึงถึงความพร้อมศักยภาพในพื้นที่ และปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่

๓.๒.๒.๕ มอบกระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมการจัดตั้งสถานักเรียนในสถานศึกษาเป็นศูนย์รวมในการจัดกิจกรรมของเยาวชนในจังหวัด รวมทั้ง จัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนในทุกจังหวัด ได้แก่ ลานกีฬา ลานดนตรี การประกวดเชิงสร้างสรรค์ โครงการบ้านหลังเรียน ฯลฯ

๓.๒.๒.๖ มอบกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมกิจกรรมการก่อตั้งหน่วยลูกเสือ-เนตรนารีด้านภัยยาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันและสร้างทัศนคติแก่เยาวชน

๓.๒.๓ พัฒนากลไกดำเนินงานเพื่อป้องกัน เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกสถานศึกษา และดำเนินการต่อเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนอกสถานศึกษาอย่างจริงจังเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและลดอัตราการเสพรายใหม่ โดย

๓.๒.๓.๑ มอบศพส.จ./กทม.ส่งเสริมบทบาทกลุ่มอาสาสมัครภาคประชาชนที่มีการจัดตั้งอยู่แล้ว เช่น อปพร. ตำรวจบ้าน อาสาสมัครพลังแผ่นดิน ฯลฯ เป็นกองกำลังพลังแผ่นดินเฝ้าระวังยาเสพติดในระดับอำเภอ โดยเฉพาะอำเภอเป้าหมาย เพื่อสอดส่องเฝ้าระวังเยาวชนในชุมชน และปฏิบัติการกิจประสานงานกับกลไกอื่นที่จังหวัดจัดตั้งขึ้น เช่น ชุดจัดระเบียบสังคม ฯลฯ

๓.๒.๓.๒ มอบหมายบุคคล หน่วยงานทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชน ดำเนินการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ/เจตคติ และมีภูมิคุ้มกันด้านยาเสพติดกล้าที่จะปฏิเสธยาเสพติด โดยใช้กระบวนการค่าย การฝึกอบรม การรวมกลุ่มทำกิจกรรมจิตอาสาที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งจัดตั้งเป็นกลุ่มเยาวชนอาสาทำความดีเพื่อเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกันยาเสพติด

๓.๒.๓.๓ มอบศพส.จ./กทม.ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยการพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนองค์กรภาคประชาชนในระดับพื้นที่ เช่น ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) หรือองค์กรอื่นๆ เพื่อให้มีความพร้อมทั้งบุคลากร องค์ความรู้ ทักษะการปฏิบัติในด้านการดูแลช่วยเหลือครอบครัวของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ครอบครัวกลุ่มเสี่ยงในแต่ละพื้นที่

๓.๒.๔ ทุกจังหวัดจัดระเบียบสังคมอย่างจริงจัง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อเยาวชน โดย

๓.๒.๔.๑ มอบ ศพส.จ./กทม.กำหนดปัจจัยเสี่ยงรอบสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง ประกอบด้วย สถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ที่มีนักเรียนนักศึกษาเช่าอยู่ ร้านเกมส์ โต๊ะสนุกกีฬ พนันบอล อบายมุข กลุ่มรถซิ่งประเภทต่างๆ

๓.๒.๔.๒ มอบ ศพส.จ./กทม. จัดชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคมของจังหวัดประกอบด้วย หน่วยต่างๆที่มีอำนาจทางกฎหมาย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครอง สาธารณสุขสรรพสามิต เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคม เจ้าหน้าที่ด้านแรงงาน เจ้าหน้าที่งานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนฯ กลุ่มอาสาสมัครภาคประชาชน ฯลฯ สนธิกำลังร่วมกันขจัดปัจจัยเสี่ยงในจังหวัด โดยใช้มาตรการควบคุมสอดส่องการมั่วสุมของเยาวชน และบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังต่อผู้ประกอบการที่เป็นพื้นที่เสี่ยง ควบคู่กับมาตรการรณรงค์ ชี้แจง ทำความเข้าใจ รวมทั้งส่งเสริมให้รางวัล ยกย่อง ชมเชย สร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลืออย่างจริงจัง

๓.๒.๕ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดย

๓.๒.๕.๑ มอบศพส.จ./กทม.ร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
แรงงานระดมความร่วมมือจากผู้ประกอบการเพื่อต่อต้านยาเสพติด โดยใช้แนวทางของโครงการ
โรงงาน/สถานประกอบการสีขาวหรือนิคมอุตสาหกรรมสีขาว เป็นแนวปฏิบัติ

๓.๒.๕.๒ มอบกระทรวงแรงงานดำเนินการส่งเสริมการจัดตั้ง
ศูนย์เพื่อนใจวัยแรงงานของ โครงการ To be number one ให้ครอบคลุมสถานประกอบการเป้าหมาย
และมีการจัดกิจกรรมด้านให้คำปรึกษา และดูแลช่วยเหลือลูกจ้างที่มีพฤติกรรมเสี่ยง/พฤติกรรมเสพ
อย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๕.๓ มอบกระทรวงแรงงานดำเนินการส่งเสริมและ
สนับสนุนแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการที่ยอมรับและดูแลแก้ไขลูกจ้างกลุ่มที่มีปัญหาเสพ/ติด ให้ได้รับ
การบำบัดรักษา รวมทั้งให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ เข้าทำงานในสถานประกอบ
กิจการ

๓.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการอุดมศึกษา)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง)

กระทรวงแรงงาน (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน)

แผนงานที่ ๔ การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย

๔.๑ เป้าหมาย

๔.๑.๑ ปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติดระดับต่างๆ ในทุกจังหวัด

๔.๑.๒ ยึดทรัพย์สินคดียาเสพติด และบังคับใช้มาตรการบังคับโทษปรับ

จำนวน ๑๐,๐๐๐ คดี

๔.๑.๓ ลดปัจจัยการค้ายาเสพติดในเรือนจำ

๔.๑.๔ ดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๔.๒ แนวทางดำเนินงาน

๔.๒.๑ ดำเนินการด้านการข่าวยาเสพติดอย่างจริงจัง ใช้งานการข่าวชั้นงาน
ปราบปรามในทุกระดับ โดย

๔.๒.๑.๑ เร่งจัดตั้งและพัฒนาศูนย์ข่าวกรองยาเสพติดของประเทศ
โดยบูรณาการประสานงานการข่าวร่วมกันของทุกหน่วยปราบฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลการข่าวทั้ง

ประเทศ ให้เป็นศูนย์รวบรวมและตรวจสอบการข่าว และใช้ประโยชน์ในด้านการข่าวและปราบปรามยาเสพติดในระดับต่างๆ มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ส.-สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร่วมกันเป็นเจ้าภาพบริหารจัดการและบูรณาการงานการข่าวยาเสพติดทุกระดับ มีระบบการปฏิบัติใช้เทคโนโลยีสนับสนุนงานการข่าว มีผลงานด้านการข่าวที่เป็นรูปธรรม

๔.๒.๑.๒ เร่งรัดวางระบบ รวบรวมข้อมูล ข่าวสารยาเสพติด โดยให้ทุกสถานีตำรวจ มอบหมายเจ้าหน้าที่/ชุดปฏิบัติการ ดำเนินการ ชักถามข้อมูลการจำหน่าย การแพร่ระบาด ทั้งพื้นที่และบุคคลผู้เกี่ยวข้อง และอื่นๆ กับผู้ที่ถูกจับกุมในทุกคดีรวมทั้งผู้เสพที่ผ่านกระบวนการบำบัดรักษา และรายงานผลด้านการข่าวมายังระบบที่กำหนด เพื่อนำมาเชื่อมโยงพฤติกรรม ก่อนจะขยายผลดำเนินการต่อไป

๔.๒.๑.๓ เร่งพัฒนาการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในงานข้อมูลการข่าว และปราบปรามยาเสพติดให้มากขึ้น ทั้งเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสำรวจ การติดต่อสื่อสาร การสืบสวน ปราบปรามและการสกัดกั้น งานการข่าว ฯลฯ เพื่อให้สามารถยกระดับงานปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๒ เร่งลดปัญหาการค้ายาเสพติดในทุกจังหวัดอย่างจริงจัง โดย

๔.๒.๒.๑ เร่งรัดสืบสวน ปราบปราม ลดปัญหาหายาเสพติดในระดับพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเน้นจับกุมผู้ค้ายาเสพติด และเครือข่ายเป็นลำดับแรก ใช้การสอบสวน ขยายผล ทำลายเครือข่าย และ ดำเนินมาตรการด้านทรัพย์สินทุกคดี

๔.๒.๒.๒ เปิดช่องทางการแจ้งข้อมูลจากประชาชนทั้งในส่วนกลางและจังหวัด และดำเนินการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่แจ้งข้อมูล อย่างจริงจังและรวดเร็ว เพื่อลดเงื่อนไขความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่

๔.๒.๒.๓ ใช้ปฏิบัติการปราบปรามผู้ค้า การกีดกันและควบคุมพื้นที่ เป็นมาตรการสำคัญ สนับสนุนงานบำบัดรักษา งานป้องกัน และงานภาคชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

๔.๒.๓ เร่งลดบทบาท อิทธิพลของเครือข่ายการค้าระดับสำคัญ-สำคัญมาก โดยยกระดับการปราบปรามเครือข่ายการผลิต/ค้ายาเสพติด ได้แก่

๔.๒.๓.๑ กำหนดแผนยุทธการจัดกลไกอำนวยการและบริหารการปราบปรามในแผนยุทธการ เป็นการเฉพาะ มีการมอบหมาย คณะบุคคลรับผิดชอบภารกิจ และผลสัมฤทธิ์ของแผน อย่างเป็นรูปธรรม

๔.๒.๓.๒ กำหนดกลุ่มเครือข่ายการค้ารายสำคัญทั้งในระดับพื้นที่ ระดับภาค และระดับประเทศ เป็นเป้าหมายปฏิบัติการ

๔.๒.๓.๓ จัดกำลังปฏิบัติการจากหน่วยปราบปรามต่างๆอย่างเพียงพอ ทั้งหน่วยงานส่วนกลางและภูมิภาค รวมทั้งหน่วยพิเศษบางส่วน มีการวางแผน แบ่งมอบภารกิจปฏิบัติให้กับหน่วย จัดระบบปฏิบัติการสืบสวน ปราบปราม จัดสรรทรัพยากร อุปกรณ์ เครื่องมือการดำเนินงาน และแนวทางของการใช้จ่ายงบประมาณให้กับปฏิบัติการเหล่านี้

๔.๒.๓.๔ รวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนปฏิบัติการ และการเงิน โดยวางแผนทางการดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน จนครบองค์ประกอบที่จะดำเนินการตามกฎหมายได้

๔.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สินอย่างจริงจัง เพื่อลดอิทธิพลและตัดวงจรทางการเงินของเครือข่ายการค้ายาเสพติดอย่างจริงจัง โดย

๔.๒.๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพ จัดระบบ สร้างความพร้อมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรการทางด้านทรัพย์สิน ทั้งในระดับส่วนกลาง ภาค และจังหวัด ดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สินในคดีที่มีเงื่อนไขให้ได้ตามเป้าหมาย

๔.๒.๔.๒ จัดระบบ เพิ่มจำนวนบุคลากรและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อปฏิบัติงานตามมาตรการบังคับโทษปรับมีผลตามคำพิพากษา

๔.๒.๔.๓ ขยายการดำเนินงานทางด้านทรัพย์สินแบบบูรณาการ โดยใช้พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ และประมวลรัษฎากร ต่อเนื่องจากมาตรการทางด้านทรัพย์สินตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔

๔.๒.๔.๔ พัฒนา การสืบสวนทางการเงิน ควบคู่กับการสืบสวนปฏิบัติการของบุคคลเพื่อสามารถสืบทราบปฏิบัติการได้อย่างครบวงจร

๔.๒.๕ ประสานงาน เสริมประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมในทุกขั้นตอน เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมสนับสนุนการปราบปราม โดย ทุกจังหวัดจัดระบบประสานงาน เพื่อลดช่องว่างในกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๒.๖ ลดการค้ายาเสพติดในเรือนจำให้มากที่สุด โดย

๔.๒.๖.๑ เร่งปรับปรุงเรือนจำเป้าหมาย เป็นเรือนจำความมั่นคงสูงรองรับนักโทษที่มีพฤติกรรมด้านยาเสพติดที่จะนำมาควบคุมในสถานที่ดังกล่าว

๔.๒.๖.๒ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ปรับปรุงระบบภายในเรือนจำ และติดตั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นในเรือนจำเป้าหมาย และแยกผู้ที่มีพฤติกรรมออกจากนักโทษทั่วไป ป้องกันการค้ายาเสพติดในเรือนจำ

๔.๒.๖.๓ ดำเนินการด้านการข่าว ติดตามพฤติกรรม ผู้มีพฤติกรรมยาเสพติดในเรือนจำ พิสูจน์ทราบสถานะของกลุ่ม และดำเนินการปราบปราม ป้องปรามอย่างต่อเนื่อง

๔.๒.๗ กำหนดมาตรการป้องกัน ปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม โดย กำหนดมาตรการทางปกครอง ทางวินัยและทางอาญา มีการจัดตั้งกลไกรับผิดชอบอย่างชัดเจน

๔.๒.๘ เร่งรัดปราบปรามและป้องกันปัญหาการปลูกพืชเสพติด โดย

๔.๒.๘.๑ เร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาดินตามโครงการขยายผลโครงการหลวงแก้ไขปัญหการปลูกฝิ่นอย่างยั่งยืนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

๔.๒.๘.๒ ลดปัญหาการปลูกพืชเสพติดอื่น ทั้งที่เป็น พืชัญชากระท่อม โดยใช้มาตรการป้องกัน ควบคุม การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย

๔.๒.๙ ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีประสิทธิภาพ เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น โดยจัดลำดับให้มีการแก้ไขกฎกระทรวง ระเบียบที่สามารถดำเนินการได้ในระดับบริหาร ให้ดำเนินการก่อน

๔.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม (กรมราชทัณฑ์ สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ส.)

แผนงานที่ ๕ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๕.๑ เป้าหมาย

๕.๑.๑ ลดปริมาณการผลิตและค้ายาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้านที่มีผลกระทบต่อสถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทย

๕.๑.๒ สร้างเครือข่ายพันธมิตรกับนานาชาติ ร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคและประเทศไทย

๕.๒ แนวทางดำเนินงาน

๕.๒.๑ ผลักดันในเชิงนโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้านขยายความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังร่วมกัน

๕.๒.๑.๑ ใช้การเจรจาในระดับทวิภาคีเพื่อขยายความร่วมมือในการข่าวการปฏิบัติการร่วม การกดดันกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน การแลกเปลี่ยนผู้กระทำผิด ฯลฯ เพื่อปราบปรามกลุ่มผลิต กลุ่มค้าเคมีภัณฑ์ และยาเสพติดต่างๆ

๕.๒.๑.๒ พัฒนาและขยายช่องทางความร่วมมือที่มีอยู่ให้มากขึ้น

๕.๒.๒ แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้านให้ร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๕.๒.๓ พัฒนา กลไกความร่วมมือระหว่างประเทศบริเวณชายแดนเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ

๕.๒.๓.๑ พัฒนาความเข้มแข็งและขยายจำนวนสำนักงานประสานงานชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้เป็นกลไกสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การปราบปรามและสกัดกั้นยาเสพติดบริเวณชายแดน

๕.๒.๓.๒ สร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน จัดระเบียบความมั่นคงชายแดนจัดระบบข้อมูลระหว่างประเทศตามแนวชายแดน รวมทั้งร่วมกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ บ่อนการพนัน ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาเสพติด

๕.๒.๔ พัฒนาเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างรายได้ทดแทนการผลิตและค้ายาเสพติดโดย

๕.๒.๔.๑ ใช้แนวทางการพัฒนาทางเลือกร่วมกับมูลนิธิโครงการหลวง มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ขยายแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ที่ดำเนินการร่วมกัน

๕.๒.๔.๒ ใช้แนวทางจากกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสร้างรายได้จากพืชเศรษฐกิจทดแทน

๕.๒.๔.๓ ส่งเสริมภาคเอกชน ธุรกิจ มูลนิธิ ลงทุนด้านการพัฒนาทางเลือกกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างจริงจัง

๕.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมอาเซียน กรมภูมิภาค

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)

กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก)

สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

แผนงานที่ ๖ การสกัดกั้นยาเสพติด

๖.๑ เป้าหมาย

๖.๑.๑ สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดนและท่าอากาศยาน

๖.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดภายในประเทศ

๖.๒ แนวทางดำเนินงาน

๖.๒.๑ วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนทุกด้านที่ปรากฏการลักลอบนำเข้ายาเสพติด จำนวน ๔๑ อำเภอ ใน ๑๔ จังหวัด โดยจัดทำแผนบูรณาการ การสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนในทุกภาค เพื่อบูรณาการการดำเนินงานกับทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง

๖.๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนภาคเหนือตอนบนในพื้นที่ ๑๗ อำเภอ ใน ๓ จังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดสูงสุด โดย

๖.๒.๒.๑ พัฒนาความเข้มแข็ง เพิ่มระดับการบูรณาการ พัฒนาศูนย์อำนวยการสกัดกั้นยาเสพติดแนวชายแดนภาคเหนือตอนบน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถประสานงานกับทุกหน่วยอย่างเป็นเอกภาพ

๖.๒.๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำลังปฏิบัติการในแผนทุกหน่วยให้มีขีดความสามารถและความพร้อมในการปฏิบัติงาน

๖.๒.๒.๓ ทำลายโครงสร้างอิทธิพล-ผลประโยชน์ในพื้นที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด รวมทั้งโครงสร้างการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน

๖.๒.๒.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวชายแดน สร้างกองกำลังภาคประชาชนเฝ้าระวังยาเสพติดในพื้นที่ ร่วมกับภาครัฐ

๖.๒.๒.๕ พัฒนาหมู่บ้านตามแนวชายแดนตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานอย่างยั่งยืน

๖.๒.๒.๖ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ใช้หลักการดำเนินงานในลักษณะเดียวกัน โดยการกำหนดเป้าหมายดำเนินการ การทำลายโครงสร้างการค้าและการนำเข้ายาเสพติดชายแดน การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง การจัดกำลังสกัดกั้น ป้อมปราม ภายใต้การบริหารจัดการเป็นการเฉพาะและเหมาะสมกับแต่ละพื้นที่

๖.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดในพื้นที่ด่านถาวรทั่วประเทศ โดย

๖.๒.๓.๑ ในพื้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานนานาชาติอื่นๆ เพิ่มประสิทธิภาพของชุดปฏิบัติการในพื้นที่เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบข้อมูล การประสานงาน ฯลฯ

๖.๒.๓.๒ ในพื้นที่ด่านพรมแดนตามแนวชายแดนทั่วประเทศ จัดกำลังปฏิบัติงานแบบสนธิกำลัง พัฒนาประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบข้อมูล ฯลฯ

๖.๒.๔ เร่งพัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจเส้นทางทั้งเส้นทางหลัก-เส้นทางรอง เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นทั่วประเทศ โดย พัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ให้กับจุดตรวจ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ประจำให้เพียงพอ พัฒนาคือความพร้อมให้กับจุดตรวจ จัดระบบจุดตรวจให้เชื่อมโยง สัมพันธ์กันทั่วประเทศ และวางระบบอำนวยความสะดวกจุดตรวจ เส้นทางทั้งในระดับประเทศและภาค

๖.๔ ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงกลาโหม (บก.ทท. ทบ. ทร. ทอ.)

สำนักงานกฤษฎีกา (กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แผนงานที่ ๗ การบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๗.๑ เป้าหมาย

๗.๑.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับทั่วประเทศ เพื่อให้สามารถเอาชนะปัญหาเสียดังที่ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ

๗.๑.๒ เพิ่มความเข้มแข็งให้กับการบูรณาการในระดับพื้นที่ในทุกจังหวัด

๗.๑.๓ วางระบบอำนาจการและบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษที่มีปัญหารุนแรง

๗.๒ แนวทางดำเนินงาน

๗.๒.๑ ปรับระบบอำนาจการและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินฯทุกระดับ ทั้งในระดับส่วนกลาง-ภาค-จังหวัด-อำเภอ-หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ โดย

๗.๒.๑.๑ จัดตั้งศูนย์อำนาจการฯแห่งชาติ เป็นกลไกอำนาจการนำ การแก้ไขปัญหาเสียดังระดับชาติ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการและสั่งการจากระดับชาติถึงระดับต่างๆและ จัดตั้งสำนักงานอำนาจการกลางฯ โดยสนธิกำลังจากหน่วยที่เกี่ยวข้อง มาปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายอำนาจการของประเทศ

๑.๒.๑.๒ ยกระดับงานข้อมูล การข่าวในทุกระดับ เพื่อเป็นเครื่องมือนำการแก้ไขปัญหา และกำกับ ติดตามการดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานทุกระดับ โดยในระยะแรกของปฏิบัติการฯ ให้ทุกหน่วยเร่งรวบรวมข้อมูลปัญหาสาเหตุ ติดตามแนวทางต่างๆ เพื่อประเมินสถานะยาเสพติดในระดับพื้นที่อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ ได้รับการตรวจสอบจากหลายฐานข้อมูล ทั้งนี้ ให้การรวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดช่วงการปฏิบัติของแผน

๑.๒.๑.๓ พัฒนาระบบการจัดการแก้ไขปัญหา ทั้งในระบบแผนงาน ระบบติดตามและรายงาน ระบบงบประมาณแบบบูรณาการ ให้รองรับแผนพลังแผ่นดินฯ

๑.๒.๑.๔ จัดระบบกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกหน่วย ให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยคัดเลือกกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ มีการขึ้นทะเบียนกำลังพล ใช้ระบบขึ้นควบคุมทางยุทธการตามแผนฯ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติ รวมทั้ง มีระบบสร้างขวัญกำลังใจ ฯลฯ เพื่อให้การขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๑.๕ จัดตั้งคณะติดตาม นิเทศ เพื่อกำกับ ติดตามการดำเนินงานในนามของศูนย์อำนวยการฯ แห่งชาติ

๑.๒.๑.๖ พื้นที่เป้าหมายที่มีระดับปัญหามากเป็นพิเศษ เกินกว่าศักยภาพในพื้นที่ตามลำพังจะแก้ไขปัญหาได้ จัดตั้งกลไกบริหารจัดการเป็นการเฉพาะภารกิจ ได้แก่ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคเหนือตอนบน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พื้นที่ กทม. รวมทั้ง พื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ โดยให้พื้นที่พิเศษเหล่านี้ มีการบูรณาการมาตรการต่างๆตาม ๑ แผนงานหลักอย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาในแต่ละกลุ่มพื้นที่

๑.๒.๒ พัฒนาการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ โดยใช้ พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหา ส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน ให้พื้นที่เป็นผู้วางแผน เป็นเจ้าของปัญหา เป็นผู้กำหนดเป้าหมายตามสภาพปัญหา เป็นผู้ระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในพื้นที่เอง เพื่อลดปัญหาสาเหตุให้ได้ผล

๑.๒.๓ พื้นที่เป้าหมายที่มีระดับปัญหามากเป็นพิเศษ เกินกว่าศักยภาพในพื้นที่ตามลำพังจะแก้ไขปัญหาได้ จัดตั้งกลไกบริหารจัดการเป็นการเฉพาะภารกิจ ได้แก่ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคเหนือตอนบน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พื้นที่ กทม. และจังหวัดปริมณฑล รวมทั้ง พื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ โดยให้พื้นที่พิเศษเหล่านี้ มีการบูรณาการมาตรการต่างๆตาม ๑ แผนงานหลักอย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาในแต่ละกลุ่มพื้นที่

๗.๒.๓.๑ ลดปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนของปัญหามากที่สุดของประเทศ โดยกำหนดเป้าหมายดำเนินงานชัดเจน บูรณาการทุกมาตรการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของพลังแผ่นดิน เพื่อให้เกิดกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างครบวงจร นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบที่เหมาะสม ติดตามช่วยเหลือ ดูแลภายหลังผ่านการบำบัดรักษาให้มีอาชีพ มีงานทำ จัดชุดปฏิบัติการเพื่อกดดันปราบปรามจับกุม นักค้ายาเสพติดและแหล่งมั่วสุมที่เป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการทำความผิด

๗.๒.๓.๒ ลดปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องข้องกันการก่อความไม่สงบในพื้นที่ โดยจัดทำแผนบูรณาการแก้ไขอย่างครบวงจร โดยบูรณาการงานยาเสพติดควบคู่กับงานยุทธศาสตร์มวลชน การแก้ไขปัญหาคความมั่นคง และปัญหาพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบที่เหมาะสม ติดตามช่วยเหลือ ดูแลภายหลังผ่านการบำบัดรักษาให้มีอาชีพ มีงานทำ พัฒนาระบบงานการข่าว งานปราบปรามและมาตรการทางกฎหมาย ให้เชื่อมโยงระหว่างกัน สามารถนำไปสู่การปราบปราม จับกุม เครือข่ายและนักค้ายาเสพติด สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน สถาบันทางศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน การบำบัดรักษาในพื้นที่

๗.๒.๓.๓ ลดปัญหาการลักลอบปลูกฝิ่นแบบบูรณาการ โดยผสมผสานมาตรการปราบปราม การป้องกัน การบำบัดรักษา และพัฒนาทางเลือกตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งจะต้องมีการจัดระบบบริหารจัดการ โครงการเป็นพิเศษ

๗.๓ ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

สำนักนายกรัฐมนตรี (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง)

๘. ตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์

๘.๑ ระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในภาพรวมและระดับพื้นที่ลดลง

๘.๒ จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในระดับประเทศ และระดับพื้นที่ลดลง

๘.๓ จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหายาเสพติดลดลง

๘.๔ ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดของรัฐบาลเพิ่มขึ้น

๑๐. กลไกและโครงสร้างการบริหารจัดการ

เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนฯ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จึงได้กำหนด ดังนี้

๑๐.๑ ระดับนโยบาย มีคณะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นกลไกระดับชาติในการกำหนดนโยบายมาตรการและแผนการแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติ

๑๐.๒ ระดับประเด็นยุทธศาสตร์ภาพรวม (Agenda) ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เป็นองค์กรอำนวยการ รับผิดชอบการอำนวยการ กำกับติดตามการนำ Roadmap และยุทธศาสตร์ทุกด้านไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งประเมินผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้อง ในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด โดยมอบหมายให้คณะอนุกรรมการและคณะทำงานเฉพาะด้านรับผิดชอบการอำนวยการ กำกับดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายแต่ละด้าน ตามที่จะระบุในคำสั่ง ศพส. ในระยะต่อไป

๑๐.๓ ระดับภารกิจ (Function) ศพส. กระทรวง กรม หน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานตามภารกิจที่รับผิดชอบ โดยเน้นการบูรณาการแผนงบประมาณ และบูรณาการภายในหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงาน ให้เกิดเอกภาพ และมุ่งต่อการสนับสนุนการดำเนินงานระดับพื้นที่

๑๐.๔ ระดับพื้นที่ (Area) กลไกหลักที่รับผิดชอบเฝ้าระวังและดำเนินงานในพื้นที่ ได้แก่

๑๐.๔.๑ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดกรุงเทพมหานคร และจังหวัด (ศพส.กทม./ศพส.จ.) โดยผู้ว่าราชการจังหวัด/ผอ.ศพส.จ.และ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร/ผอ.ศพส.กทม.เป็นผู้รับผิดชอบการบูรณาการแผนงบประมาณ และ อำนวยการกำกับ กำกับดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ร่วมกับส่วนราชการ ศพส.ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๐.๔.๒ ศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเขต และอำเภอ (ศพส.ข./อ.) โดยผู้อำนวยการเขตและนายอำเภอ เป็นผู้อำนวยการ ทำหน้าที่ รับนโยบาย แนวทาง และแผนงาน โครงการที่ศพส.กทม./ศพส.จ. ไปประสานการปฏิบัติการร่วมกับองค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

๑๐.๔.๓ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับภาคตามที่จะมีคำสั่งในระยะต่อไป ทำหน้าที่อำนวยการประสานและสนับสนุนในภารกิจด้านการสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด ในระดับภาค ประกอบด้วย ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดกองทัพภาคที่ ๑- ๔ (ศพส.ทภ. ๑-๔) ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดกองบัญชาการ

ป้องกันชายแดน จันทบุรี – ตราด(ศพส.กปช.จต.) ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจนครบาล/ตำรวจภูธรภาค ๑-๕ /ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศพส.บช.น./ภ. ๑-๕/ศชต.)

๑๐.๔.๓ องค์การ อำนวยการประสานพื้นที่เฉพาะ ที่ ศพส.จะมีการจัดตั้ง ที่สำคัญได้แก่การแก้ไขปัญหาพื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติดกรุงเทพมหานคร การสกัดกั้นและแก้ไขปัญหาหายาเสพติดชายแดนภาคเหนือตอนบน การแก้ไขปัญหาหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๑. การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

การนำยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม กำหนดให้มีการจัดทำแผนงบประมาณ การปฏิบัติการ และการประเมินผลรองรับ ดังนี้

๑๑.๑ กำหนดแผนปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุกส่วนราชการจัดทำแผนและงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ตามRoadmap แต่ละช่วงระยะเวลา

๑๑.๒ กำหนดแผนปฏิบัติราชการรองรับแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๘ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘)

๑๑.๒.๑ ทุกส่วนราชการ จังหวัด กลุ่มจังหวัด นำกรอบยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ไปเป็นแนวทางในการแผนปฏิบัติราชการรองรับแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๕- ๒๕๕๘ ตามกรอบระยะเวลาที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

๑๑.๒.๒ สำนักงาน ป.ป.ส. นำกรอบยุทธศาสตร์ตามพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๕ กำหนดแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘) สำหรับเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของทุกภาคส่วนให้ประสานสอดคล้องกัน

๑๑.๓ การอำนวยการปฏิบัติ

๑๑.๓.๑ การแปลงนโยบาย/แผนไปสู่การปฏิบัติในแต่ละระดับ ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

๑๑.๓.๒ ให้ทุกหน่วยงานที่มีงบประมาณ จัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามแผน ตัดโอนงบประมาณให้กับหน่วยปฏิบัติในภูมิภาคและจังหวัด และแจ้งให้ ศพส.จ. ได้รับทราบเพื่อบูรณาการการดำเนินงาน

๑๑.๔ การกำกับ ติดตาม รายงานและประเมินผล

๑๑.๔.๑ รายงานข้อมูลสถานการณ์และการดำเนินงาน ตามวงรอบและระบบคณะกรรมการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวม กำหนด

๑๑.๔.๒ สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมมือกับสถาบันวิชาการจัดให้มีการประเมินสถานการณ์และผลการดำเนินงาน ทั้งระดับภาพรวม ระดับภารกิจ และระดับพื้นที่ รายงานศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) คณะกรรมการ ป.ป.ส. และคณะรัฐมนตรี เพื่อการปรับเป้าหมายและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน

แผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี ๒๕๕๗

๑. กรอบความคิดทางยุทธศาสตร์ ปี ๒๕๕๗ ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์หลัก คือ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ต่อเนื่อง คือ

๑.๑.๑ ต่อเนื่องการใช้พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

๑.๑.๒ ต่อเนื่องแผนปฏิบัติการฯ ๗ แผนงานหลัก

๑.๒ ยุทธศาสตร์ป้องกัน คือ

๑.๒.๑ ป้องกันรายใหม่

๑.๒.๒ ป้องกันพื้นที่

๑.๒.๓ ป้องกันการมีพฤติการณ์ซ้ำ

๑.๒.๔ ป้องกันครอบครัว และ (๕) ป้องกันชุมชน

๑.๓ ยุทธศาสตร์เสริมสร้างพัฒนา คือ

๑.๓.๑ เสริมสร้างมาตรการ

๑.๓.๒ เสริมสร้างองค์กร

๑.๓.๓ เสริมสร้างกลไก และ

๑.๓.๔ เสริมสร้างงานรองรับประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘

๒. กรอบความคิดการแก้ไขปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง จึงมีจุดเน้นที่ต้องดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ เน้นความต่อเนื่อง เพื่อดำรงความเข้มข้นในการปฏิบัติงาน

๒.๒ เน้นการปรับระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการ และให้หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมและลดปัญหาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๓ เน้นการเฝ้าระวังและควบคุมปัญหาในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.๔ เน้นการแก้ไขผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติดแบบครบวงจร

๒.๕ เน้นการใช้มาตรการทางเลือกให้มากขึ้น เพื่อลดปริมาณผู้กระทำผิดยาเสพติด ที่เข้าสู่มาตรการบังคับโทษ ตามกฎหมายเกินศักยภาพของระบบที่จะรองรับได้

๒.๖ เน้นสร้างชุมชนอุ่นใจ ได้ลูกหลานกลับคืน เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งรณรงค์ป้องกันยาเสพติดทุกพื้นที่

๒.๗ เน้นการทำลายโครงสร้างการค้าและวงจรการเงิน เพื่อตัดวงจรการค้ายาเสพติด การเงินที่ผิดกฎหมาย และใช้มาตรการด้านทรัพย์สินอย่างบูรณาการ

๒.๘ เน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเสริมประสิทธิภาพการสกัดกั้น ปรามปราม ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๙ เน้นยุทธศาสตร์เชิงรุกกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อบรรลุมิตรภาพประสพความสำเร็จปลอดยาเสพติด ปี ๒๕๕๘

๓. การกำหนดเป้าหมายของแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี ๒๕๕๗

๓.๑ ลดระดับและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังมาก ๑๖,๔๐๘ หมู่บ้าน/ชุมชน

๓.๒ บำบัดรักษา ๓๐๐,๐๐๐ คน และติดตามช่วยเหลือร้อยละ ๘๐

๓.๓ ป้องกันเยาวชนก่อนวัยเสี้ยว ป.๔ – ป.๖ ร้อยละ ๘๐ ของนักเรียน ๒.๔ ล้านคน

๓.๔ สถานศึกษาเข้มแข็งร้อยละ ๘๐ จากเป้าหมาย ๑๑,๗๔๕ แห่ง

๓.๕ สถานประกอบการกิจการสีขาว จำนวน ๒,๐๐๐ แห่ง

๓.๖ สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติด ร้อยละ ๕๐

๓.๗ จับกุมคดียาเสพติด ร้อยละ ๓๐

๓.๘ ดำเนินคดีในฐานความผิดสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ ๕๐๐ คดี

๓.๙ ดำเนินการทางด้านทรัพย์สิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท

๔. มาตรการ แผนงาน กิจกรรมดำเนินงานใน ๗ แผนงานหลัก ปี ๒๕๕๗

๔.๑ แผนงานที่ ๑ แผนการสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด

เป้าหมาย :

๑. ทุกจังหวัดสามารถกำหนดหมู่บ้าน/ชุมชนในจังหวัดตามระดับปัญหาและการดำเนินการได้ตามเกณฑ์อย่างถูกต้อง

๒. ทุกจังหวัดสามารถลดระดับปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่เฝ้าระวังปานกลาง และมาก ได้ทุกพื้นที่ หรืออย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่เฝ้าระวังมาก

๓. ทุกอำเภอ มีแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. ให้ทุกจังหวัด/อำเภอ ประเมินสถานการณ์ปัญหาและระดับของหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างถูกต้อง เพื่อสามารถกำหนดมาตรการ กิจกรรมต่อเนื่องได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับความ เป็นจริงของแต่ละหมู่บ้าน/ ชุมชน โดยจัดแบ่งประเภทของหมู่บ้าน/ชุมชน ออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่

๑.๑ พื้นที่เฝ้าระวังทั่วไป คือ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีสภาพปัญหาเสียดังกล่าว จำนวน ๓๑,๑๓๕ หมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๒ พื้นที่เฝ้าระวังน้อย คือ หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีระดับปัญหาเสียดังกล่าวเบาบาง จำนวน ๘,๘๘๓ หมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๓ พื้นที่เฝ้าระวังปานกลาง คือ หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีระดับปัญหายานกลาง จำนวน ๒๔,๖๑๑ หมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๔ พื้นที่เฝ้าระวังมาก คือ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ยังมีปัญหายานกลางถึงสูง จำนวน ๑๖,๔๐๘ หมู่บ้าน/ชุมชน

๒. การแก้ไขปัญหาหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ยึดตามแนวทางการพัฒนาปี ๒๕๕๖ และใช้ ชุมชนเป็นตัวตั้ง เน้นหนักการดำเนินงานในหมู่บ้าน/ชุมชนเฝ้าระวังมากเป็นหลัก ด้วยการจัดทำ แผนปฏิบัติการอย่างครบวงจร และให้ทุกอำเภอมอบหมายหรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ทำหน้าที่ประสานงาน อย่างชัดเจน

๓. เพิ่มอำนาจภาคประชาชน ชุมชนต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสียดังกล่าว ประกอบด้วย ผู้นำที่เป็นทางการ คณะกรรมการหมู่บ้าน ตำรวจบ้าน ผู้ ประสานพลังแผ่นดินอาชญาเสียดังกล่าว ๒๕ ตาสัปประดา อพปร. อสม. ผู้นำกองทุนแม่ของแผ่นดิน กลุ่มพลังมวลชนอื่น ๆ เข้ามีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมในชุมชน เช่น เฝ้าตรวจ ตั้งจุดตรวจ เฝ้าระวัง การปราบปราม การบำบัดรักษา การติดตามผู้ผ่านการบำบัด ฯลฯ โดยให้มีการรับรองบทบาท อำนาจ ดังกล่าว

๔.๒ แผนงานที่ ๒ แผนการแก้ไขปัญหายุสเสพ/ผู้ติดยาเสียดังกล่าว

เป้าหมาย :

๑. ผู้เสพยาเสียดังกล่าวเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน
๒. บำบัดรักษาผู้เสียดังกล่าวรุนแรงที่ยังเลิกยาไม่ได้ หรือที่มีอาการแทรกซ้อนทางจิต
๓. นำผู้เสียดังกล่าวที่หลบหนีหรือไม่ปฏิบัติตามแผนการบำบัดฟื้นฟูฯ จนครบ ๑ ครอบวนการ ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูฯ จนครบครอบวนการ

๔. ติดตาม ดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู อย่างครบวงจร ให้ได้ร้อยละ ๘๐ จากฐานข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดปี ๒๕๕๖ -๒๕๕๗ ไม่ให้กลับมาเสพติดย้ำ

๕. สร้างระบบทางเลือก (Diversion) ของการนำผู้เสพเข้ารับการบำบัด

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. กำหนดคำนิยามเพิ่มเติมจาก ผู้เสพเป็นผู้ป่วย เพิ่มเป็นผู้เสพเป็น โรคสมองติดยาที่ต้องบำบัดรักษาและฟื้นฟู อย่างเหมาะสม

๒. ทบทวนสถานะของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระดับอำเภอ ตามแนวคิด ๑ อำเภอ ๑ ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ว่าควรมีการดำรงอยู่หรือไม่ อย่างไร ที่ใดควรยกเลิก ที่ใดควรดำเนินการต่อ หากเห็นความจำเป็นที่จะดำเนินการต่อ ให้ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด ร่วมกับสาธารณสุขจังหวัด พิจารณาปรับปรุง พัฒนาประสิทธิภาพทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความพร้อมยิ่งขึ้น รวมทั้งพิจารณาใช้และยกระดับกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนที่มีอยู่ในจังหวัด/อำเภอ หรือสถานที่ที่มีอยู่แล้ว เช่น ค่ายทหาร เปิดเป็นค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแบบถาวรระดับจังหวัด ที่สามารถเปิดและรักษาผู้เสพที่ประสงค์จะเข้าบำบัดรักษาได้ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องรอเข้าบำบัดฯ เป็นรุ่น ๆ

๓. ปี ๒๕๕๗ เน้นการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ โดยให้มีการปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนการบำบัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔. ปรับปรุงระบบบังคับและระบบต้องโทษให้มีประสิทธิภาพ

๕. เพิ่มศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แบบควบคุมตัว ใน ๑๖ จังหวัด ได้แก่ สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี อ่างทอง ชัยนาท นครนายก ระยอง เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร ลำปาง ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม มุกดาหาร ตรัง และพัทลุง

๖. ปรับปรุงประสิทธิภาพ คุณภาพการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาอย่างครบวงจร โดยให้ศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ (ศพส.อ.) วางกลไกและระบบติดตามให้ครบถ้วน ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาได้รับการติดตามอย่างน้อยคนละ ๔ ครั้ง ใน ๑ ปี

๔.๓ แผนงานที่ ๓ แผนการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด

เป้าหมาย :

๑. ป้องกันเด็กและเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงให้มีภูมิคุ้มกันด้านยาเสพติดให้ครอบคลุมนักเรียนตั้งแต่ชั้น ป.๔-ป.๖ ร้อยละ ๘๐ (๑,๕๒๐,๐๐๐ คน) ของจำนวน ๒.๔ ล้านคน

๒. เสริมสร้างการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้กับโรงเรียนและสถานศึกษา ขยายขึ้นในระดับอุดมศึกษา ร้อยละ ๘๐ (๕,๔๐๐ แห่ง) จากจำนวนเป้าหมาย ๑๑,๗๔๕ แห่ง

๓. ป้องกันผู้เสพรายใหม่ ไม่เกินร้อยละ ๑๐

๔. สถานประกอบกิจการ มีระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน ๒,๐๐๐ แห่ง

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. ป้องกันเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ขยายการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาให้มากขึ้นอย่างมีคุณภาพ เช่น มอบบทบาทให้ครูประจำชั้น (แม่บุญธรรม) ครูแนะนําเรียนอย่างใกล้ชิด จัดกิจกรรมป้องกันเฝ้าระวังในโรงเรียน เช่น โครงการ To Be Number One ดำรงโรงเรียน

๒. พัฒนาเสริมสร้างเครือข่ายเยาวชนด้านภัยยาเสพติดด้วยการมีส่วนร่วม และพัฒนากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายเยาวชนทุกระดับ

๓. การป้องกันยาเสพติดแก่เด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษา เน้นประชากรกลุ่มอายุ ๑๓ – ๒๐ ปี ที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดในเกณฑ์สูง ภายใต้แนวคิด “เปลี่ยนเยาวชนให้เป็นพลังสร้างสรรค์สังคม” โดยให้ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด มอบหมายและบูรณาการกับหน่วยงานภายในจังหวัด สํารวจข้อมูลเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อบางแผนดำเนินการ และจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขพฤติกรรม เสริมสร้างวินัย ปรับมุมมองที่มีต่อตนเอง เปลี่ยนบุคลิกใหม่ มีการฝึกอบรมการปฏิบัติงานบริการสังคมและชุมชนร่วมเป็นพลังพัฒนา สร้างสรรค์ท้องถิ่น ชุมชน

๔. ดำเนินมาตรการป้องกันยาเสพติดเชิงรุก โดยจัดให้มีชุดตรวจรงค์ป้องกันยาเสพติดแบบเคลื่อนที่ (Mobile team) ในพื้นที่เป้าหมาย

๕. ควบคุมพื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยง ด้วยการจัดระเบียบสังคม โดยทบทวนและแต่งตั้งชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคม อย่างชัดเจน

๔.๔ แผนงานที่ ๔ แผนการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย

เป้าหมาย :

๑. จับกุมคดียาเสพติดในฐานความผิดสำคัญให้ได้ร้อยละ ๓๐

๒. ดำเนินคดีในฐานความผิด สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือให้ได้ ๕๐๐ คดี

๓. ยึด/อายัดทรัพย์สิน ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท

๔. สืบสวน ปราบปราม เครือข่ายการผลิตและการค้ายาเสพติด ทุกระดับ

๕. เพิ่มประสิทธิภาพ และลดปัญหาภัยอันตรายของยาเสพติด ได้ทุกจังหวัด

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. ปราบปรามเครือข่ายการผลิต การค้ารายสำคัญและรายใหญ่ เพื่อทำลายวงจรการผลิตทุกระดับ อย่างครบวงจร
๒. ปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับกลางและเครือข่ายการค้ารายย่อยในพื้นที่ เพื่อตัดวงจรการแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชน
๓. พัฒนาประสิทธิภาพ คุณภาพ ระบบการสนับสนุน รวมทั้งปรับฐานคดีด้านการปราบปรามยาเสพติดของชุดปฏิบัติการฯ ทุกระดับ ตลอดจน มาตรการทางด้านทรัพย์สินแบบบูรณาการ และข้อร้องเรียนของประชาชน

๔.๕ แผนงานที่ ๕ แผนความร่วมมือระหว่างประเทศ**เป้าหมาย :**

๑. มีแผนปฏิบัติการความร่วมมือการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๗
๒. สร้างความร่วมมือเชิงรุกการดำเนินงานพื้นที่ชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน และความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศผู้บริ โภค เพื่อลดปริมาณการผลิต การค้ายาเสพติด ตลอดจนผลักดัน วาระภูมิภาคให้ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. จัดตั้งสำนักงานประสานงานด้านยาเสพติดอาเซียนขึ้นในประเทศไทย
๒. จัดทำแผนปฏิบัติการ ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งเตรียมพร้อมขยายความร่วมมือการปฏิบัติในด้านต่าง ๆ เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาเสพติดในกลุ่มอาเซียน ผลักดันแผนการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเสพติดระหว่างประเทศในภูมิภาคร่วมกัน รวมทั้งดำเนินมาตรการที่จะรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔.๖ แผนงานที่ ๖ แผนการสกัดกั้นยาเสพติด**เป้าหมาย :**

๑. ลดปริมาณการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากภายนอกประเทศ ร้อยละ ๕๐
๒. หมู่บ้านตามแนวชายแดนมีความเข้มแข็งเชิงคุณภาพ ร้อยละ ๕๐
๓. มีระบบเครือข่ายป้องกันยาเสพติดตามแนวชายแดนที่มีประสิทธิภาพ

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. วางระบบสกัดกั้นยาเสพติดชายแดน โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และตะวันออกตามลำดับ

๒. จัดระบบ กลไก และกำลังปฏิบัติการพิเศษ เพื่อทำลายโครงสร้างการค้ายาเสพติดชายแดน

๓. เกาะติดข่าวสาร สถานการณ์ และกำลังปฏิบัติการ เพื่อตัดวงจรการผลิต และการค้ายาเสพติด

๔. เพิ่มความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน ให้มีความเข้มแข็ง วัดผลได้เป็นรูปธรรม ร้อยละ ๕๐

๕. เพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัด และเส้นทางลำเลียง

๔.๗ แผนงานที่ ๗ แผนการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

เป้าหมาย :

๑. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการของทุกหน่วยงาน จังหวัด
๒. เสริมความเข้มแข็งให้กับระบบบริหารจัดการทุกระดับ โดยเฉพาะระดับจังหวัด/อำเภอเป้าหมายสำคัญ รวมทั้งบูรณาการแผนงาน งบประมาณ บุคลากร สถานที่ การกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ให้มีการวัดผลเป็นรูปธรรมรายจังหวัด/อำเภอ

มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน :

๑. เสริมประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการทุกระดับ
  - ๑.๑ ส่วนกลาง มีกลไกของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กระทรวง มอบหมายภารกิจอย่างชัดเจน จัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๕๗ ให้กับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ เพื่อให้สามารถนำไปบูรณาการร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่
  - ๑.๒ ส่วนจังหวัด ให้จัดกลไกของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี ๒๕๕๗ โดยบูรณาการแผนงาน งบประมาณของทุกหน่วยงานในจังหวัด รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการติดตามผลการดำเนินงานเชื่อมต่อบริบบข้อมูลกับศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ
  ๒. ปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรด้านยาเสพติดให้สามารถสอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาและทิศทางการแก้ไขปัญหา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติในแต่ละแผนงาน
  ๓. ให้ทุกจังหวัด จัดให้มีการสรุปบทเรียน (Best Practice) ตัวอย่างที่ดีเด่นในทุกแผน เพื่อขยายผลในเชิงคุณภาพ
  ๔. ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการรณรงค์ประชาสัมพันธ์และปฏิบัติการจิตวิทยา ป้องกันยาเสพติดระดับชาติ และระดับจังหวัดอย่างชัดเจน

๕. ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ มีระบบแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน มีการปรับปรุง/พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ และบูรณาการแผนการพิเศษ จำนวน ๒ แผน ได้แก่ โครงการขยายผลชุมชนอุ่นใจ ได้ถูกหลานกลับคืน และ โครงการสายตรวจอุ่นใจ เผื่อระวังปัญหายาเสพติด

๕. ตัวชี้วัดภาพรวมของแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี ๒๕๕๗

๕.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสูงขึ้น

๕.๒ สามารถควบคุมและลดปัญหายาเสพติดได้มากกว่าปีที่ผ่านมา

๕.๓ ความพึงพอใจ ความเชื่อมั่นของประชาชนสูงขึ้น

แนวคิดด้านความร่วมมือไทยกับอาเซียน

อาเซียนมีความร่วมมือเพื่อธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค เช่น การจัดทำปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพ และความ เป็นกลาง หรือ Zone of Peace, Freedom and Neutrality (ZOPFAN) ในปี ๒๕๑๔ การจัดทำ สนธิสัญญาไมตรี และความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ Treaty of Amity and Cooperation (TAC) ในปี ๒๕๑๕ สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEANWFZ) และการริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความ มั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก หรือ ASEAN Regional Forum (ARF) เพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจ กันระหว่างประเทศในเอเชียแปซิฟิกซึ่งไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งแรกในปี ๒๕๓๗ ไทย ได้เสนอแนวคิดเรื่อง ASEAN Troika ในช่วงที่ไทยเป็นประธานอาเซียน ปี ๒๕๔๒ ใน ประชุมสุด ยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ ASEAN Troika ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศที่เป็น ประธานอาเซียน ประเทศที่เป็นประธานอาเซียน ประเทศที่เป็นประธานก่อนหน้านั้น และ ประเทศที่จะเป็นประธานต่อไป เพื่อเป็นกลไกในการหารือแก้ไขสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใน ภูมิภาคโดยไม่ก้าวท่ายกกิจการภายในของประเทศสมาชิกดังเช่นต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ได้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้นในสหรัฐอเมริกา แนวคิดเรื่อง ASEAN Troika กลายเป็น กลไกรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจกระทบต่อประเทศสมาชิกและภูมิภาคทำให้การจัดตั้ง ASEAN Troika ของไทยช่วยปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้คล่องตัวมากขึ้นเพื่อให้อาเซียนได้ ร่วมหารือและประสานความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมและทันต่อเหตุการณ์

๑. ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ

อดีตนายกรัฐมนตรีของไทย ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน ได้เสนอให้จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ในปี ๒๕๓๕ เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน อันจะช่วยส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้าและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ต่อมา อาเซียนได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติมเพื่อให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจสมบูรณ์แบบและมีทิศทางชัดเจน โดยจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน หรือ ASEAN Investment Area (AIA) ในปี ๒๕๔๑ เพื่อส่งเสริมการลงทุนทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค ส่งเสริมการเปิดการค้าเสรี การท่องเที่ยว การเงิน การเกษตร และสนับสนุนการเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่ง โดยไทยได้เสนอให้จัดทำความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดนและข้ามแดน นโยบายของไทยต่อความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ คือผลักดันให้อาเซียนมุ่งปรับโครงสร้างด้านเศรษฐกิจให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ

๒. ความร่วมมือด้านสังคมและความร่วมมือเฉพาะด้าน

๒.๑ เป็นความร่วมมือในด้านอื่นที่มีใช้ด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือด้านต่าง ๆ ได้แก่ แรงงาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาธารณสุข วัฒนธรรมและสารสนเทศ การศึกษาการจัดความยากจน การพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน การพัฒนาชนบท การพัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการสังคม การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการด้านภัยพิบัติ เป็นต้น

๒.๒ ไทยเล็งเห็นความสำคัญของความร่วมมือด้านสังคมเพื่อสันติสุขในภูมิภาค จึงสนับสนุนให้อาเซียนกระชับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย การค้าอาวุธ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ เป็นต้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นกลไก ลดช่องว่างระหว่างประเทศสมาชิกเก่าและใหม่ของอาเซียนซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียน

๒.๓ ไทยมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือ ASEAN University Network (AUN) เพื่อเป็นแกนหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค ขณะเดียวกัน ได้เสนอให้ตั้ง “มูลนิธิอาเซียน” หรือ ASEAN Foundation เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและนักวิชาการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งยังได้สนับสนุนการจัดทำโครงการรองรับทางสังคม หรือ Social safety nets เพื่อบรรเทาผลกระทบทางสังคมจากวิกฤตเศรษฐกิจ

๒.๔ ปี ๒๕๔๔ ไทยผลักดันให้อาเซียนมีมติรับรองการจัดให้มีปีแห่งการปลูกจิตสำนึกในการต่อต้านยาเสพติดในอาเซียน ระหว่างปี ๒๕๔๕-๒๕๔๖ และสนับสนุนให้มีประชุม

ยอดอาเซียน ครั้งที่ ๗ รับรองปฏิญญาว่าด้วยเชื้อ HIV เนื่องจากไทยสูญเสียทรัพยากรจำนวนมากในการแก้ไขปัญหาเสพติดปัญหาโรคเอดส์และจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือระดับภูมิภาค

๓. ความร่วมมือกับประเทศภายนอกอาเซียน

ไทยมีบทบาทสนับสนุนให้อาเซียนมีความร่วมมือกับประเทศนอกอาเซียน เพื่อเสริมสร้าง การเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นดังปรากฏในรูปของความร่วมมืออาเซียน+๓ (ASEAN plus ๓) ซึ่งประกอบประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ ร่วมกับญี่ปุ่น จีน และสาธารณรัฐเกาหลี รวมทั้งได้ทำการสถาปนาความสัมพันธ์ในลักษณะของประเทศคู่เจรจา (ASEAN plus ๑) กับอีก ๕ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน สาธารณรัฐเกาหลี อินเดีย และรัสเซีย และมีความร่วมมือกับหนึ่งกลุ่มประเทศ ได้แก่ สหภาพยุโรป นอกจากนี้ อาเซียนยังมีความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ คือ โครงการเพื่อการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) มีความสัมพันธ์เฉพาะด้าน (sectoral dialogue) กับปากีสถาน และมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติด้วย

ความสัมพันธ์เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ กับกลุ่มอาเซียน

๑. ความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘

นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๘ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ มีดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปี แรก ภายใต้้นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ๑๖ เรื่องเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ ก็คือ

๑. การกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติโดยยึดหลักนิติธรรมใน การปราบปรามลงโทษผู้ผลิตผู้ค้าผู้มีอิทธิพลและผู้ประพฤติมิชอบโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็น ระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพรวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๒. เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาประเทศ เร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ทั้งในมิติเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคง

๒. ความเชื่อมโยงกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ประกอบด้วยนโยบายสำคัญเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของประเทศและนโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป เฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ ก็คือ

๒.๑ นโยบายการสร้างเสถียรภาพและภูมิคุ้มกันความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติดการพัฒนาระบบกลไกและมาตรการเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ การแก้ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบการเสริมสร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน

๒.๒ นโยบายการเสริมสร้างเกียรติภูมิและรักษาผลประโยชน์ของชาติในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างความพร้อมของประเทศในการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

๓. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ -๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์เฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ ก็คือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัด ระเบียบชุมชนและเสริมสร้างระบบหมู่บ้านเข้มแข็งให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่จังหวัดชายแดน

๓.๒ ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างและประสานความร่วมมือของหน่วยงานและองค์กรของรัฐในระดับพื้นที่กับประเทศรอบบ้าน

๔. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ต่อประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘)

ยุทธศาสตร์ต่อประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๘) เฉพาะกรอบแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘คือ

๔.๑. ประชาคมอาเซียนควรเป็นเครื่องมือในการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติของไทยประเทศไทยจะต้องสามารถใช้อาเซียนเป็นเครื่องมือในการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติในการด้านความมั่นคงและยกฐานะเป็นประเทศผู้นำซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับในฐานะผู้นำ

๔.๒. นโยบายร่วมของอาเซียนควรส่งผลให้ปัญหาจากเพื่อนบ้านมีผลกระทบต่อไทยลดน้อยลงตามลำดับประเทศไทยมีชายแดนทางบกและทางน้ำติดต่อกับเพื่อนบ้านหลายประเทศดังนั้นปัญหาในเขตพื้นที่ ชายแดนยังส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชั้นในอาทิ ปัญหายาเสพติด ดังนั้นประเทศไทยต้องผลักดันให้อาเซียนมีนโยบายร่วมในการบรรเทาและแก้ไขปัญหาในประเทศเพื่อนบ้านของไทยเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยให้น้อยลง

๔.๓. เตรียมความพร้อมรับมือกับการติดต่อเชื่อมโยงกันมากขึ้นในอาเซียนจะส่งผลให้มีการ เคลื่อนย้ายทั้งคนและสินค้าระหว่างประเทศสมาชิกมากขึ้นซึ่งจะเพิ่มความเสี่ยงของปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๔. ใช้ประโยชน์จากความร่วมมือด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างผลประโยชน์ด้านความมั่นคงของไทยนั่นคือประเทศไทยจึงต้องหาทางใช้ประโยชน์จากกลไกภายใต้เสาหลักด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมวัฒนธรรมเพื่อช่วยเสริมสร้างผลประโยชน์ด้านความมั่นคงของชาติเป็นที่ตั้ง ร่างกรอบยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนปี๒๕๕๘

๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๘)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ –๒๕๕๘) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์หลักเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘คือ ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่

๕.๑. การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบ โลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

๕.๒. การพัฒนาฐานการลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

๕.๓. การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕.๔. การมีส่วนร่วมสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิตป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมยาเสพติดภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

๖. ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ ประกอบด้วย๘ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าบริการการค้าและการลงทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพภาคการผลิตบริการการค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการเปิดเสรีและใช้โอกาส จากการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวของอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมและการประกันความเสี่ยงและมีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่มั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรองรับพร้อมทั้งมีกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียนรวมทั้งทักษะฝีมือและภาษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากฎหมายกฎและระเบียบเพื่อให้มีกฎหมายกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกการค้าการลงทุนและสอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียนเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อนำไปสู่ภูมิภาคที่มีบรรทัดฐานเอกภาพและสันติภาพร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสของอาเซียนเพื่อให้เมืองหลวงและเมืองสำคัญมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกทั้งในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบริการการลงทุนและการค้าชายแดน

๗. ยุทธศาสตร์ประเทศ

นายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานมอบนโยบายสำหรับขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ โดยเน้นการบริหารจัดการปัจจัยทั้งภายในและภายนอกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการดำเนินการ

นโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา ๑๖ ข้อเพื่อเพิ่มรายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยยุทธศาสตร์ประเทศ (Country strategy) ลดรายจ่าย และขยายโอกาสให้ประชาชน ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์หลักและประเด็นที่เกี่ยวข้องเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ คือ

วิสัยทัศน์ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันคนไทยอยู่ดี กินดี มีความเสมอภาคและเป็นธรรม หลักการของยุทธศาสตร์ต่อขยายรายได้จากฐานเดิมสร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อความสมดุล และพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. รักษาฐานรายได้เดิมและสร้างรายได้ใหม่
๒. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
๓. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด และคณะ(๒๕๕๔) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำแนวคิด การทำให้ถูกกฎหมายการไม่เอาโทษทางอาญา และการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดมาใช้เพื่อการพัฒนา นโยบายยาเสพติดของประเทศ โดยได้พบว่า นโยบายการทำให้ถูกกฎหมาย (LeGalization) เป็นมาตรการที่ทำให้การใช้ยาเสพติดเป็นเสรีสูงสุด ที่ส่งผลต่อทั้งอุปสงค์และอุปทานไปพร้อมกัน เพราะขจัดความผิดกฎหมายทั้งผู้ค้าและผู้เสพ

ส่วนนโยบายการไม่ทำให้ไม่เป็นความผิดทางอาญา (Decriminalization) เป็นมาตรการที่ส่งผลต่ออุปสงค์แต่เพียงอย่างเดียวเนื่องจากการลดต้นทุนของการใช้ยาเสพติดของผู้เสพ แต่อุปสงค์จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับมาตรการต่อการจูงใจให้ผู้เสพเข้ารับการบำบัด

สำหรับนโยบายการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (harm reduction) เป็นมาตรการที่เพิ่มระดับความเป็นเสรีของการใช้ยาเสพติดต่ำสุดและไม่ได้ส่งผลต่อคุณภาพปริมาณหรือราคา ยาเสพติดโดยตรงแต่ช่วยให้การใช้ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อผู้ใช้น้อยลง

บุญส่ง ห่องแขง (๒๕๔๓) ได้ทำการศึกษาผลการวิจัยพบว่า ๑. ระดับความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดเฉพาะกิจปฏิบัติการปราบปราม ยาเสพติดในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่มีต่อการสืบสวนผู้กระทำผิด ฐานจำหน่ายยาบ้าอยู่ในระดับสูง ๒. ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม คือ อายุ อายุราชการ ระดับชั้นยศ รายได้ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส และการฝึกอบรมด้านยาเสพติดที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับ ความความคิดเห็นต่อการสืบสวนผู้กระทำผิด ฐานจำหน่ายยาบ้าแตกต่างกัน ๓. ปัจจัยภายในหน่วยงานในด้านสวัสดิการและเงินเดือน

มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อการสืบสวนผู้กระทำผิดฐานจำหน่ายยาบ้า ส่วนปัจจัยภายในหน่วย งานในด้านกำลังพล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการสืบสวนผู้กระทำผิดฐานจำหน่ายยาบ้า ๔. ปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ในด้านความร่วมมือของประชาชน มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นต่อการสืบสวนผู้กระทำผิดฐานจำหน่ายยาบ้า ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านกฎหมายและข้อบังคับ ด้านกลุ่ม อิทธิพล ด้านการเสนอข่าวของสื่อมวลชน ด้านกระบวนการผลิต และจำหน่ายยาบ้า และด้านสายลับ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการสืบสวนผู้กระทำผิดฐานจำหน่ายยาบ้า

ณรงค์ศักดิ์ หนูสอนและคณะ (๒๕๕๔) ได้ทำการศึกษาพบว่า โครงการถอดบทเรียน การให้คำปรึกษาผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติด โดยแกนนำชุมชน เพื่อศึกษารูปแบบ เทคนิค วิธีการ คุณสมบัติในการเข้าถึงและให้คำปรึกษาผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติดในชุมชน โดยแกนนำชุมชน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้การให้คำปรึกษาผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติดในชุมชน โดยแกนนำชุมชน กลุ่มเป้าหมาย และวิทยากรในการถอดบทเรียน จำนวนทั้งหมด ๒๐ คน ประกอบด้วย แกนนำหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลวังแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิษฐ์ ที่มีประสบการณ์การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ ครอบครัวผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติด จำนวน ๖ คน แกนนำหมู่บ้าน/ชุมชนตำบลฝายหลวงอำเภอลับแล จังหวัดอุดรดิษฐ์ ที่มีประสบการณ์การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติดจำนวน ๖ คน ทีมวิทยากรในการถอดบทเรียนจากมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน ๕ คน เจ้าหน้าที่มูลนิธิภูมิพลังชุมชนไทยสาขาภาคเหนือตอนล่าง และเจ้าหน้าที่ ปปส.ภาค ๖ จำนวน ๓ คน รูปแบบการถอดบทเรียน ได้แก่ การสนทนา

ไพฑูรย์ แสงพุ่ม (๒๕๕๕) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องปัจจัยที่ ให้เยาวชนไปใช้ยาเสพติด และวิธีการ รูปแบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน (Causes and Factors of Youth related to Drug Abuse and Drug Prevention Activities/Programmes for Thai Youth) เป็นคำตอบที่ถือเป็นหัวใจสำคัญ ของการดำเนินงานเพื่อการป้องกันยาเสพติด เพราะกลุ่มเยาวชน คือ กลุ่มเป้าหมายที่ต้องทุ่มเทความคิด การปฏิบัติและทรัพยากรอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างแนวป้องกันเยาวชนไม่ให้ก้าวเข้าสู่ขั้นตอนการทดลอง หรือใช้ยาเสพติดทุกชนิด โดย ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด (NCTC) สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. โดยการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย จาก สำนักงานงบประมาณความช่วยเหลือด้านการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (NAS)

สุริย์ บุญญาพวงศ์ วัชรพงศ์ พุ่มชื่น (๒๕๕๐) ข้อเสนอสรุปดังนี้

๑. บริบทชุมชนมีความสัมพันธ์ กับสถานการณ์ปัญหาสาเหตุคิดและระดับความสำเร็จ ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุคิดกล่าวคือสถานการณ์ปัญหาสาเหตุคิดในพื้นที่ที่มีความเป็นเมืองสูงจะมีขนาดและความซับซ้อนของปัญหาสูงมากการติดตามตรวจสอบและการเข้าถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายทำได้ยากส่งผลให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุคิดไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งพื้นที่ประสิทธิผลหรือความสำเร็จในการดำเนินงานในเขตเมืองจะเกิดขึ้น บางพื้นที่หรือบางชุมชนที่คนในชุมชนรวมกลุ่มกันได้อย่างเข้มแข็ง ขณะที่ชุมชนที่มีความเป็นเมืองน้อยหรือชุมชนชนบท เช่น เทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลแม้ว่าบางพื้นที่ สถานการณ์ปัญหาสาเหตุคิดที่เกิดขึ้นจะมีความรุนแรงแต่ ความซับซ้อนของปัญหาจะน้อยกว่าที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนเมือง นอกจากนี้การติดตาม ตรวจสอบ และเข้าถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายสามารถทำได้ง่ายกว่าในพื้นที่เขตเมือง การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาสาเหตุคิด จึงมีความสำเร็จหรือเกิดประสิทธิผลครอบคลุมได้ทั้งชุมชนและมีความยั่งยืนในการดำเนินงานมากกว่าชุมชนเขตเมือง ทั้งนี้เพราะลักษณะสังคมชนบทไม่ค่อยมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม คนในชุมชนชนบทมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ใกล้ชิด มีความเป็น เครือญาติสูงมีความรู้สึกผูกพันร่วมเป็นเจ้าของชุมชนและร่วมเป็นเจ้าของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามากกว่าในชุมชนเขตเมือง

๒. รูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาสาเหตุคิดในชุมชน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงาน คือการประสานความร่วมมือ กับทุกภาคส่วนในชุมชน(หน่วยราชการที่เกี่ยวข้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาค ธุรกิจองค์กร อิสระและเครือข่ายภาคประชาชน)โดยกระบวนการดำเนินงานที่สำคัญที่สุดคือการร่วมกันค้นหาและทำความเข้าใจสถานการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนและยุทธศาสตร์ หรือวิธีดำเนินงานที่ส่งผลให้กิจกรรมที่จัดทำประสบความสำเร็จ คือ การทำงานเป็น ทีมเดียวกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่ดำเนินงานโดยไม่แบ่งส่วนงานและการใช้ทุนทางสังคมในชุมชนเป็นฐานในการดำเนินงาน

๓. กลไกการดำเนินงานที่สำคัญ คือ การใช้ศักยภาพของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่ประสานสนับสนุนและร่วมการดำเนินงานกับทุกหน่วยงานและเครือข่ายภาค ประชาชน ภาคประชาชนและองค์กรเครือข่ายทำหน้าที่เฝ้าระวังป้องกันปัญหาในชุมชนและติดตามผลการ ดำเนินงาน โดยกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของในทุกภาคส่วน คือ การเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ความคิดเห็นและการเปิดโอกาสให้

เยาวชนมีบทบาทในการดำเนินงาน

๔. ความยั่งยืนของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน จะเกิดขึ้นได้โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น การสร้างการรับรู้ให้คนในชุมชนเกี่ยวกับสถานการณ์ ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมถึงผลกระทบที่คนในชุมชนจะได้รับทั้งต่อชีวิตทรัพย์สิน ครอบครัว เครือญาติ ชุมชนและสังคมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้คนในชุมชนเกิดความเข้าใจความสำคัญและความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและความสำคัญของการเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมกันในฐานะเจ้าของปัญหา ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนเกิดขึ้นได้และเกิดผลอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช(๒๕๕๑) ได้ทำการศึกษาพบว่า การประเมินผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์งานยาเสพติดผ่านสื่อมวลชน ประจำปี ๒๕๕๐ ของ สำนักงาน ป.ป.ส. การประเมินผลโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนเพื่อปรับเจตคติการยอมรับผู้เคยเสพยา/ติดยาเสพติดกลับสู่สังคม โดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เสนอสำนักงาน ป.ป.ส.

จันทร์ศิริ วาทพงษ์,สมเกียรติ วรรณศิริวิไล, สุวิท อินทอง (๒๕๕๖) พบว่าปัจจัยการค้าและลำเลียงยาเสพติดในชาวเขาเผ่าม้ง และลีซอ เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมกระบวนการค้ายาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ค้ายาเสพติดเผ่าม้ง เผ่าลีซอ ทั้งรายใหญ่ รายย่อย ในชุมชนและในเรือนจำ ผู้นำชุมชน และครอบครัวของผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสนทนากลุ่มผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมขบวนการค้ายาเสพติด คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือฐานะยากจน มีหนี้สิน รายได้ไม่แน่นอน ปัจจัยด้านวัฒนธรรมคืออยากได้บ้าน อยากได้รถ อยากมีอำนาจ การเลียนแบบ เช่นถูกเพื่อนชวน การทำตามคนในครอบครัว เพราะเห็นว่าเป็นทางหาเงินที่ง่าย ค่าตอบแทนคุ้มการค้า

สุนทรีพรรณ กำปันทอง(๒๕๕๑) พบว่าปัญหาเสพติดกลับมาแพร่ระบาดรุนแรงขึ้น รวมถึงพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ถึงแม้ว่ามีสัดส่วนปัญหาเสพติดเพียงร้อยละ ๗ แต่จัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาที่รุนแรงที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆและยังเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศด้วย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงจังหวัดยะลาที่พบว่าปัญหาของการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง จึงทำการวิจัยโดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติด

ตำรวจภูธร จ.ยะลา โดยมีประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัด ยะลา เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดยะลา เจ้าหน้าที่สำนัก คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ภาคใต้) เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้ต้องขังคดียาเสพติด โดยการร่วมสังเกต และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการ สทนทนากลุ่มพบว่า ปัญหาและอุปสรรคแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ๑) องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑.๑) บุคลากรมีไม่เพียงพอไม่มีประสบการณ์ ไม่ใช่คนในพื้นที่และมีปัญหาการใช้ภาษาถิ่น ๑.๒) โครงสร้างการสั่งการไม่เป็นเอกภาพ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ทำงานแบบต่างคนต่างทำ และที่สำคัญคือผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของงานยาเสพติด ๑.๓) นโยบายเกิดจากผู้บังคับบัญชา ไม่ให้การสนับสนุน นโยบายเป็นการมองจากข้างบนลงมาสู่ข้างล่าง ๑.๔) งบประมาณมีปัญหาเป็น อย่างมาก ไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร บางครั้งต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัว ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย ๑.๕) การข่าว ขาดแหล่งข่าวและไม่สามารถเป็นแหล่งข่าวที่ดีได้ ๒) ขั้นตอน และวิธีการ ประกอบด้วย ๒.๑) การสืบสวนสอบสวน ความไม่สงบในพื้นที่เป็นอุปสรรคในการลง พื้นที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบ ไม่สามารถสืบสวนขยายผลได้ งานมีความล่าช้า ๒.๒) การประชุมวางแผนเจ้าหน้าที่ใช้ความชำนาญและประสบการณ์เป็นหลัก ขาดข้อมูลจาก แหล่งข่าว ขาดการทำงานเป็นทีม ๒.๓) การจับกุม มีการจับกม่น้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่สงบ การขออนุญาตมีความล่าช้า กลุ่มนักค้ำมีรูปแบบการค้ำที่แนบเนียนและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ๒.๔) การส่งดำเนินคดีเป็นปัญหาในการดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล

ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. (๒๕๔๕) พบว่า การคัดสรร วรรณกรรมงานศึกษาวิจัยด้านยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งได้จากการสำรวจและศึกษา วรรณกรรมงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในประเทศไทย ๔ ปีย้อนหลัง นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ ในรายงานการวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุป สาระสำคัญของงานวิจัย รวมทั้งแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่ารายงานการวิจัยเล่มนี้จะมีประโยชน์ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด เจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้อง รวมถึงชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในด้าน ดังกล่าว อันจะเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงความร่วมมือจาก ภาคส่วนต่างๆ ของสังคมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในลักษณะของการเป็นเครือข่าย ร่วมมือในอันที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืนต่อไป

จำเนียร ชุณหโสภาค (๒๕๔๖) การรายงานประเมินผลโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดิน ปี ๒๕๔๖ ผลการประเมินพบว่า

๑. ผู้ผ่านการอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดิน โดยภาพรวมในระดับมาก (เป็นโครงการที่ดีหรือมีประโยชน์มาก) ($= ๒.๗๓$, S.D. = ๐.๔๓) และมีความคิดเห็นทุกปัจจัยในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ($= ๒.๗๒$, S.D. = ๐.๔๔) ด้านปัจจัยกระบวนการ ($= ๒.๖๘$, S.D. = ๐.๔๓) ด้านปัจจัยผลที่ได้รับจากโครงการ ($= ๒.๗๘$, S.D. = ๐.๓๘) เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่าผู้ผ่านการอบรมทุกภาคมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดินในระดับมาก ได้แก่ ภาคเหนือ ($= ๒.๘๐$, S.D. = ๐.๓๖) ภาคกลาง ($= ๒.๗๕$, S.D. = ๐.๓๗) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($= ๒.๗๖$, S.D. = ๐.๔๑) และภาคใต้ ($= ๒.๕๖$, S.D. = ๐.๕๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่ามี ๑๕ จังหวัดที่ผู้ผ่านการอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดินในระดับมาก ($= ๒.๖๖-๒.๘๖$, S.D. = $๐.๓๒-๐.๕๑$) มีเพียง ๒ จังหวัดได้แก่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผู้ผ่านการอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการในระดับปานกลาง ($= ๒.๔๓-๒.๕๐$, S.D. = $๐.๕๐-๐.๕๘$) สำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ผ่านการอบรมในโครงการรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน พบว่าผู้ผ่านการอบรมร้อยละ ๕๐.๗๓ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน ในภาพรวมทุกประเด็น จำแนกเป็น ผู้ผ่านการอบรมในภาคเหนือร้อยละ ๕๑.๑๒ ภาคใต้อ้อยละ ๘๘.๕๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๖.๔๑ และภาคกลาง ร้อยละ ๘๖.๒๕ ที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในภาพรวมทุกประเด็นซึ่งผลการประเมินที่ได้สูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ร้อยละ ๔๕.๕ ของผู้ผ่านการอบรมมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร และร้อยละ ๕๐ ของกลุ่ม/องค์กร จัดตั้งโดยเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ กิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่ผู้ผ่านการอบรมมีส่วนร่วมได้แก่ร่วมพัฒนาหมู่บ้าน ทำความสะอาดช่วยงานชุมชน จัดประชุม จัดตั้งอาสาสมัครเวรยามสำรวจตรวจตรา รณรงค์ป้องกันยาเสพติด ช่วยเหลือสังคมจัดแข่งขันกีฬา/ออกกำลังกาย เป็นต้น สำหรับความคิดเห็นของผู้ผ่านการอบรมในการกลับใจและเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่า ผู้ผ่านการอบรมโดยภาพรวมร้อยละ ๕๘.๐ สามารถกลับใจและเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อจำแนกเป็นผู้ผ่านการอบรมภาคเหนือร้อยละ ๕๕.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๕๘.๘ ภาคใต้อ้อยละ ๕๖.๕ และภาคกลาง ร้อยละ ๕๔.๔ ที่สามารถกลับใจและเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งผลการประเมินที่ได้สูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ตลอดจนผู้ผ่านการอบรมโดยภาพรวมร้อยละ ๕๐.๑ มีความมั่นใจในระดับมากในการกลับคืนสู่ชุมชน/สังคม จำแนกเป็น ภาคเหนือร้อยละ ๕๔.๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๘.๓ ภาคใต้

ร้อยละ ๘๐.๓ และภาคกลาง ร้อยละ ๕๒.๔ ที่ผู้ผ่านการอบรมมีความมั่นใจในระดับมาก เช่นเดียวกัน

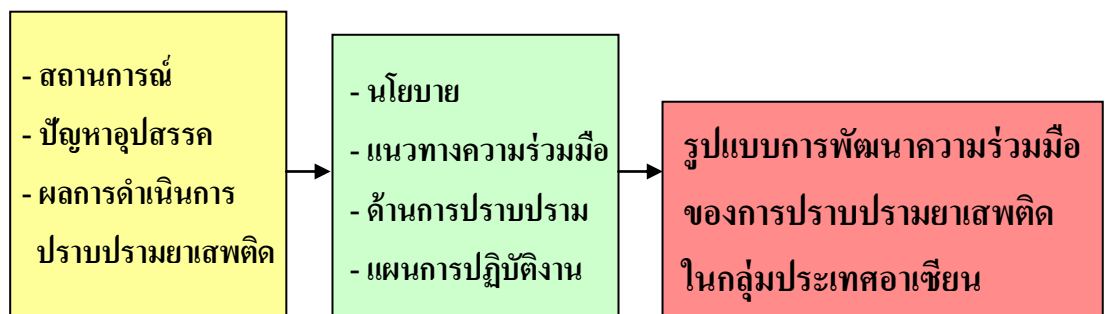
๒. ผู้บริหารโครงการมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดินโดยภาพรวมในระดับปานกลาง (= ๒.๔๕, S.D. = ๐.๕๕) จำแนกเป็น ผู้บริหารโครงการภาคเหนือมีความคิดเห็นต่อโครงการในระดับมาก (= ๒.๖๑, S.D. = ๐.๕๐) ส่วนภาคกลาง (= ๒.๓๘, S.D. = ๐.๕๗) ภาคใต้ (= ๒.๔๒, S.D. = ๐.๕๗) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (= ๒.๔๕, S.D. = ๐.๕๔) มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

๓. วิทยากรมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดินโดยภาพรวมในระดับมา (= ๒.๕๗, S.D. = ๐.๕๒) จำแนกเป็น ภาคใต้ (= ๒.๗๑, S.D. = ๐.๔๗) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (= ๒.๕๖, S.D. = ๐.๕๐) ภาคเหนือ (= ๒.๕๖, S.D. = ๐.๔๕) วิทยากรมีความคิดเห็นต่อโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดินในระดับมาก สำหรับภาคกลางวิทยากรมีความคิดเห็นต่อโครงการในระดับปานกลาง (= ๒.๔๔, S.D. = ๐.๕๒)

๔. ผู้ประสานพลังแผ่นดินมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ผ่านการอบรมในภาพรวมในระดับปานกลาง (= ๒.๔๗, S.D. = ๐.๕๓) จำแนกเป็นภาคเหนือผู้ประสานพลังแผ่นดินมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ผ่านการอบรมในระดับมาก (= ๒.๕๕, S.D. = ๐.๕๗) สำหรับภาคกลาง (= ๒.๓๕, S.D. = ๐.๕๖) ภาคใต้ (X = ๒.๔๑, S.D. = ๐.๔๖) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (= ๒.๔๕, S.D. = ๐.๕๓) ผู้ประสานพลังแผ่นดินมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้ผ่านการอบรมในระดับปานกลาง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

แผนภาพที่ ๒-๒ กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ ๓

นโยบายการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

อาเซียน (ASEAN) ประกอบด้วย ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย (๒๕๑๐) สิงคโปร์ (๒๕๑๐) อินโดนีเซีย (๒๕๑๐) มาเลเซีย (๒๕๑๐) ฟิลิปปินส์ (๒๕๑๐) บรูไน (๒๕๒๓) เวียดนาม (๒๕๓๘) ลาว (๒๕๔๐) พม่า (๒๕๔๐) กัมพูชา (๒๕๔๒) มีประชากรรวมกันประมาณ ๕๗๐ ล้านคน มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่โตมาก เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้นำอาเซียน ได้ร่วมลงนาม ในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี ๒ เห็นชอบให้จัดตั้ง **ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)** คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นประชาคมให้สำเร็จภายในปีพ.ศ.๒๕๖๓ (ค.ศ.๒๐๒๐)แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้ง ให้เสร็จในปีพ.ศ.๒๕๕๘(ค.ศ.๒๐๑๕) เนื่องจากการแข่งขันรุนแรงเช่นอัตราการเติบโต ทางด้านเศรษฐกิจของ จีนและอินเดีย สูงมากในช่วงที่ผ่านมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่๑๔ ที่ชะอำหัวหินเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำหัวหินว่าด้วยแผนงานจัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ค.ศ. ๒๐๐๕ – ๒๐๑๕) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยเสาหลัก ๓ เสา คือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community – ASC)

มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ด้วยดีมีเสถียรภาพอย่างรอบด้านมีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC)

มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆได้เพื่อความ อยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน โดย

๒.๑ มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐

๒.๒ ให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (single market and production base)

๒.๓ ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

๒.๔ ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงินและตลาดทุนการประกันภัย และภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม พัฒนาร่วมมือด้านกฎหมาย การเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงาน กลุ่มสินค้าและบริการนำร่องที่สำคัญ ที่จะเกิดการรวมกลุ่มกันคือสินค้าเกษตร/สินค้าประมง/ผลิตภัณฑ์ไม้/ผลิตภัณฑ์ยาง/สิ่งทอ/ยานยนต์/อิเล็กทรอนิกส์/เทคโนโลยีสารสนเทศ(eASEAN)/การบริการด้านสุขภาพ ท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน) กำหนดให้ปี พ.ศ.๒๕๕๘ เป็นปีที่เริ่มรวมตัวกันอย่างเป็นทางการ โดยผ่อนปรนให้กับประเทศลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ทำ Roadmap ทางด้านท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน)

๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC) เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม

ประโยชน์ที่ไทยได้รับคือ

๑. ประชากรเพิ่มขึ้น ๖๐๐ ล้านคนโดยประมาณ ทำให้เพิ่มศักยภาพในการบริโภคเพิ่มอำนาจการต่อรองในระดับโลก

๒. Economy Scale ยิ่งผลิตมาก ยิ่งต้นทุนต่ำ

๓. มีแรงดึงดูดเงินลงทุนที่อยู่นอกอาเซียนสูงขึ้น

๔. เสี่ยงย่อมดั่งกว่าเสี่ยงเดียว

ผลกระทบมีอะไรบ้าง

๑. การศึกษาในภาพใหญ่ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ต้องไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้มากระชากลากเราไปอย่างตุล็กทุเล ต้องเตรียมความพร้อมทันทีตลอดเวลาโดยเฉพาะบุคลากรต้องตามให้ทันและยืดหยุ่นปรับตัวให้รับสถานการณ์ได้

๒. ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของ ASEAN บุคลากรและนักศึกษา ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ให้สามารถสื่อสารได้

๓. ปรับปรุงความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ เพื่อลดข้อขัดแย้งในภูมิภาคอาเซียน (Conflict Management) จึงต้องคำนึงถึงการสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ASEAN ให้มากขึ้น

๔. สร้างบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ใน ASEAN เพิ่มโอกาสในการทำงาน ไม่เช่นนั้นจะถูกแย่งงาน เพราะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน/บริการ อย่างเสรี คณะกรรมการวิชาชีพ สภาวิชาชีพ ต้องเตรียมการรองรับผลกระทบนี้อย่างเร่งด่วน

๕. โอกาสในการเป็น Education Hub โดยอาศัยความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศไทย แต่ต้องเน้นในเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นตัวนำ

๖. เราต้องการเครื่องมือในการ Transform คน การเรียนแบบ PBL หรือ Project Based Learning น่าจะได้มีการวิจัยอย่างจริงจังและนำมาปรับใช้ ห้องเรียนไม่ใช่แค่ห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆอีกต่อไป ต้องเพิ่มการเรียนจากชีวิตจริงลงมือทำเป็นที่อยู่คนละประเทศก็ทำร่วมกันได้ด้วยไม่มีข้อจำกัดทางด้าน เทคโนโลยีการสื่อสาร ประเด็นนี้ อาจารย์จะสอนได้ยากขึ้น แต่เป็นผู้ที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้แสดงว่า อาจารย์ต้องมีความพร้อมมากกว่าเดิมและเก่งจริงๆ

กลไกความร่วมมือกับกลุ่มอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนข้อ ๑๓ ที่ระบุให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ ๑) ประสานงานกลางแห่งชาติ ๒) เป็นหน่วยงานเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ ๓) ประสานงานเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตัดสินใจของอาเซียน ๔) ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการจัดการประชุมอาเซียน ๕) เสริมสร้างอัตลักษณ์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และ ๖) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียนกฎบัตรอาเซียนข้อ ๑๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย ประกอบด้วยเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำอาเซียนของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีหน้าที่หลักในการให้การสนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils) ทั้งสามเสาหลักและองค์กรระดับรัฐมนตรีรายสาขา (Sectoral Ministerial Bodies) พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการประสานความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะมนตรีประชาคมอาเซียนกำหนดในส่วนของประเทศไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ภาควิชาการ สื่อมวลชนและภาคประชาสังคม โดยให้กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) อำนาจในการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็น เพื่อให้มีการหารือและพิจารณาประเด็นความร่วมมือต่างๆ อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะ Cross-cutting issues

๒) บูรณาการแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ทั้งด้านการเมือง-ความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม-วัฒนธรรม เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของไทย

๓) จัดกิจกรรม เช่น การประชุม สัมมนา เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน

๔) มอบหมายส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และกรมประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนในสถานศึกษาและเครือข่ายสื่อสารมวลชนต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชนของไทยให้เป็นประชาชนที่มีคุณภาพของอาเซียน

นโยบายในการปราบปรามยาเสพติดประเทศในกลุ่มอาเซียน

เมื่อมีการเปิดประชาคมอาเซียน สัมพันธภาพระหว่างประเทศ ๑๐ ประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประชากร จะต้องมีการประสานความร่วมมือกัน ในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการไปมาหาสู่กัน การแลกเปลี่ยนในทุกๆ ด้าน ซึ่งแน่นอน การเคลื่อนไหวของปัญหา ยาเสพติดจะต้องมีมากขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งใน ๑๐ ประเทศ นั้นจะต้องประสานความร่วมมือกัน อย่างแน่นแฟ้น เพื่อที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเราต้องศึกษานโยบายของแต่ละประเทศ ทั้ง ๑๐ ประเทศ ว่าเป็นอย่างไรบ้าง ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศไทย

ประเทศไทย หรือชื่อทางการว่า ราชอาณาจักรไทย เป็นรัฐชาติอันตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีน ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนด้านตะวันออกติดประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทิศใต้เป็นแดนต่อแดนประเทศมาเลเซียและอ่าวไทย ทิศตะวันตกติดทะเลอันดามันและประเทศพม่า และทิศเหนือติดประเทศพม่าและลาว มีแม่น้ำโขงกั้นเป็นบางช่วง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา มีศูนย์กลางการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และการปกครองส่วนภูมิภาค จัดระเบียบเป็น ๗๖ จังหวัด ประเทศไทยมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๕๐ ของโลก มีเนื้อที่ ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร และมีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๒๐ ของโลก คือ ประมาณ ๖๖ ล้านคน กับทั้งยังเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ โดยมีรายได้หลักจากภาคอุตสาหกรรมและการบริการ ไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นอันมาก อาทิ พัทยา, ภูเก็ต, กรุงเทพมหานคร และเชียงใหม่ ซึ่งสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ เช่นเดียวกับการส่งออกอันมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้วยจีดีพีของประเทศ ซึ่งมีมูลค่าราว ๓๓๔,๐๒๖

ด้านคอลล่าร์สหรัฐ ตามที่ประมาณใน พ.ศ. ๒๕๕๑ เศรษฐกิจของประเทศไทยนับว่าใหญ่เป็นอันดับที่ ๓๐ ของโลก

ในอาณาจักรประเทศไทย พบหลักฐานของมนุษย์ซึ่งมีอายุเก่าแก่ที่สุดถึงห้าแสนปี นักประวัติศาสตร์มักถือว่าอาณาจักรสุโขทัยเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งต่อมาตกอยู่ในอิทธิพลของอาณาจักรอยุธยา อันมีความยิ่งใหญ่กว่า และมีการติดต่อกับชาติตะวันตก แต่ที่ร่วงโรยลงช่วงหนึ่ง อันเนื่องมาจากการขยายอำนาจของพม่า นับแต่ พ.ศ. ๒๐๕๔ ก่อนจะกลับมารุ่งโรจน์อีกครั้ง ก่อนเสื่อมอำนาจและล่มสลายไปโดยสิ้นเชิง เมื่อสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ทรงสถาปนาอาณาจักรธนบุรี เหตุการณ์ความวุ่นวายในช่วงปลายอาณาจักร ได้นำไปสู่ยุคสมัยของราชวงศ์จักรี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ช่วงต้นกรุง ประเทศเผชิญภัยคุกคามจากชาติใกล้เคียง แต่หลังรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา ชาติตะวันตกเริ่มมีอิทธิพลในภูมิภาคเป็นอย่างมาก นำไปสู่การเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญาหลายฉบับ และการเสียดินแดนบางส่วน กระนั้น ไทยก็ยังดำรงตนมิได้เป็นอาณานิคมของชาติใด ๆ ต่อมาจนช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ไทยได้เข้าร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตร และในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้มีการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นประชาธิปไตย และไทยได้เข้ากับฝ่ายอักษะในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง จนช่วงสงครามเย็น ไทยได้ดำเนินนโยบายเป็นพันธมิตรกับ ทหารเข้ามามีบทบาทในการเมืองไทยอย่างมากหลัง ปฏิวัติสยามอยู่หลายสิบปี กระทั่งมีการตั้งรัฐบาลพลเรือน และเข้าสู่ยุคโลกเสรีในปัจจุบัน

นโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันปราบปรามยาเสพติด ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ รัฐบาลกำหนดให้มียุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นทิศทางหลักของการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๒ และสิ้นสุดแผนฯ ในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยงานกลางในการกำหนดนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ฯ ของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับภาคและประเทศ ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะต่อไป ซึ่งอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘) จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน จึงได้เปิดเวทีรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ เอกชน องค์กรอิสระ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอและกรอบทิศทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด นำไปประกอบการยกร่างและจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อ

กำหนดเป็นกรอบทิศทาง การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

๑. เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา สำนักงาน ป.ป.ส. ได้จัดให้มีการทบทวนสถานการณ์ปัญหาและยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา พร้อมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้อง แล้วนำมาขยายร่างกำหนดยุทธศาสตร์ฯ โดยจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนายุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)” ขึ้น เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ โรงแรมเซนจูรี พาร์ค กรุงเทพฯ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานส่วนกลางสังกัดกระทรวง กรม และภาคประชาสังคม-ประชาชน ประมาณ ๒๕๐ ท่าน เพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ และใช้เป็นทิศทางในการนำไปประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ผลการศึกษาพบว่า ปัญหา ยาเสพติดที่ผ่านมามุ่งปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขาดยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยเฉพาะงานที่ต้องการความต่อเนื่อง บทบาทและการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคประชาสังคมยังมีน้อย การดำเนินงานการลด Demand ไม่ทันต่อ Supply ที่มากขึ้น ในขณะที่ยังมีปัจจัยด้านสังคมที่ทำให้ปัญหา ยาเสพติดยังคงขยายตัว กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่มีอยู่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะรับมือกับปัญหาได้

๒. เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานในระดับภาคและพื้นที่ของสำนักงาน ป.ป.ส.ภาค ๑-๙ โดยจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนายุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ระดับภาคขึ้นเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานในพื้นที่ในระดับภาคของสำนักงาน ป.ป.ส. ตลอดจนภาคประชาสังคม-ประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน – ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และจะได้นำข้อเสนอแนะต่างๆ ไปประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ฯ ในระดับภาคต่อไป ผลจากการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนในระดับภาค พบว่า การดำเนินงานเพื่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีช่องว่างที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหลายประการ ได้แก่

๒.๑ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกระดับชั้น ประสบความยากลำบาก ในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ เนื่องจากปริมาณงานและวาระงานสำคัญๆ ที่มีมากเกินไปกำลังของเจ้าหน้าที่

๒.๒ ผู้บริหารและผู้มีอำนาจตัดสินใจสั่งการ ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการดำเนินงานเพื่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

๒.๓ บทบาทของภาคประชาชน-ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐในการมีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยังไม่ชัดเจน

๒.๔ สถานการณ์ทางการเมือง และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์เพื่อการต่อสู้เอาชนะยาเสพติด

๒.๕ ปัญหาช่องว่างของการเหลื่อมเวลาในการได้งบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาของการรณรงค์ และการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ฯ ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศในอีก ๕ ปีข้างหน้า จึงควรต้องคำนึงถึงเรื่องดังกล่าวด้วยนอกจากนี้องค์ประกอบสำคัญที่ทุกฝ่ายควรต้องพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ฯ อีกประการหนึ่งก็คือ การมีแผนงานหลัก แผนงานรอง แผนงานสนับสนุน และองค์กรหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพที่จะสามารถรองรับสถานการณ์ปัญหาและข้อติดขัดในการดำเนินงาน รวมทั้งมีกลไกติดตามประเมินผลเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่กำหนด มีผลผลิต (Output) หรือผลลัพธ์ (Outcome) อย่างไรรวมทั้งต้องมีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือ ที่จะสามารถนำไป ใช้ ในการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เป็น จุดด้อย และ ส่งเสริมส่วนที่เป็นจุดเด่นรวมทั้งให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดแผนการดำเนินงานในทุกระดับต่อไปอีกด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบ ขอมรับ และการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น การตรวจสอบ ขอมรับนโยบาย/ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และยุทธศาสตร์ด้านการอำนวยความยุติธรรม ของหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อนโยบายมาตรการที่จะนำมาปฏิบัติ

๓. สาระสำคัญข้อเสนอยุทธศาสตร์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้ความสำคัญกับงานด้านการป้องกัน บทบาทของชุมชนและภาคประชาสังคมให้มากขึ้น โดยพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการในรูปองค์กรภาคีเครือข่ายทางสังคม (Social Networking) โดยเฉพาะองค์กรส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาชน การบริหารจัดการในลักษณะกระบวนการบูรณาการระดับพื้นที่ระหว่างส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมดูแลปัญหาที่เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานป.ป.ส. ร่วมกับคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ “ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด: จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลอย่างยั่งยืนใน ๕ ปีข้างหน้าได้อย่างไร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ทั่วประเทศ อาทิ อาสาสมัครยุติธรรมชุมชนและอาสาสมัครคุมประพฤติ ผู้แทนหน่วยงานราชการ นักวิชาการผู้แทน

องค์กรชุมชน รวมประมาณ ๔๐๐ คนเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมรามารการ์เด็นท์ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร ให้ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุง และจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในช่วงแผนฯฉบับที่ ๑๑ พร้อมกับเตรียมข้อเสนอเชิงนโยบายต่อรัฐบาล โดยรูปแบบการประชุมเป็นการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอต่อแนวทางการกำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันฯ ไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในแต่ละหัวข้อมาดำเนินการดำเนินงานต่อไป

ผลการเสวนา พบว่า ปัญหายาเสพติดและการอำนวยความสะดวกเป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์และเป็นภารกิจที่สำคัญของกระทรวงยุติธรรม จากสถิติการจับกุม จำนวนนักโทษ หรือผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ยาเสพติดยังคงขยายตัว ส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบและระบบสังคมของประเทศโดยรวม และจากการศึกษาและรับฟังข้อมูลข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะทางยุทธศาสตร์พบว่า สถานการณ์ปัญหาการผลิต การนำเข้ายาเสพติดจะยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ในขณะที่ปัจจัยภายในยังคงเอื้อต่อยาเสพติดให้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าในระยะที่ผ่านมาจะมีการจับกุมยาเสพติด และของกลางจำนวนมาก รวมทั้งมีการกำหนดแผนและเป้าหมายอย่างต่อเนื่องโดยมีการสร้างความเข้มแข็งของการบริหารในระดับพื้นที่ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนจากสถานการณ์ดังกล่าว จึงกำหนดวิสัยทัศน์ ในการดำเนินยุทธศาสตร์ในระยะ ๕ ปีข้างหน้า คือสังคม ชุมชน และครอบครัวไทยเข้มแข็ง ให้คนมีภูมิคุ้มกันและภูมิพลังในการป้องกันยาเสพติดอย่างยั่งยืน กำหนดเป้าหมายเพื่อลดความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหา และสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยมีภูมิพลังป้องกันยาเสพติดลดคดี จำนวนนักโทษผู้ต้องขังคดี หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ เน้นการปฏิบัติตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความรุนแรงของปัญหา และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชน โดยให้ความสำคัญกับงานด้านการป้องกันและปราบปราม และปัญหาผู้เสพ ผู้ติดย รวมทั้งการนำยุทธศาสตร์ทางเลือกเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหามากขึ้น กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

๑. ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด ให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยลดจำนวนผู้เสพ/ ผู้ติดยที่มีอยู่เดิม ด้วยการบำบัดรักษาฟื้นฟูอย่างครบวงจร เชื่อมโยงถึงการติดตามดูแลจนถึงครอบครัวและชุมชน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด โดยการบูรณาการการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อดำเนินมาตรการตามกฎหมายกับผู้ค้ายาเสพติดที่ยังคงมีพฤติกรรม และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับการป้องกันและป้องปรามไม่ให้เกิดผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่

๔. ยุทธศาสตร์ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการประสานและขับเคลื่อนกลไกระหว่างประเทศทุกระดับในการแก้ไขปัญหาการผลิตและการค้ายาเสพติดในภูมิภาคเพื่อนำไปสู่เขตปลอดยาเสพติดอาเซียน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างพลังสังคมและชุมชนต้านยาเสพติด ให้ความสำคัญกับบทบาทของชุมชนและภาคประชาสังคม โดยการสนับสนุนภาครัฐอย่างเพียงพอทั้งในด้านการพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญาให้สามารถจัดการกับปัญหาในชุมชน การจัดให้มีกองทุนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพลังสังคมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และกิจกรรมยุติธรรมชุมชนจากเงินบังคับโทษปรับในคดีอาญา

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการในระดับบริหารจัดการในพื้นที่เป็นฐาน การบูรณาการในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด อำเภอ ร่วมกับชุมชนและท้องถิ่นตั้งนั้นเป้าหมายและยุทธศาสตร์ข้างต้นจะมีความสอดคล้องเหมาะสมมากน้อยเพียงใดนั้นและจะสามารถนำไปสู่การควบคุมและลดจำนวนของยาเสพติดลงได้หรือไม่ กระทรวงยุติธรรม โดยหน่วยงานในสังกัดร่วมหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน จะต้องร่วมกันเป็นภาคีในหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ให้บรรลุเป้าหมาย และช่วยกันสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็ง อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อภัยยาเสพติดได้ในที่สุด

๒. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศพม่า

ประเทศพม่า (Burma หรือ Myanmar) มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (อังกฤษ: Republic of the Union of Myanmar; พม่า: เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และคาบสมุทรอินโดจีนซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุด มีพรมแดนทางทิศเหนือติดต่อกับจีน ทางทิศตะวันตกติดต่อกับอินเดียและบังกลาเทศ ทางทิศตะวันออกติดต่อกับลาวและไทยและทางทิศใต้จรดทะเลอันดามัน ยกเว้นทางฝั่งตะวันตกซึ่งอาจจรดมหาสมุทรอินเดีย แต่เดิมชาวตะวันตกเรียกประเทศนี้ว่า **Burma** จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ พม่าได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น **Myanmar** ชื่อใหม่นี้เป็นที่ยอมรับจากองค์การสหประชาชาติ แต่บางชาติ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เป็นต้น ไม่ยอมรับการเปลี่ยนชื่อนี้ เนื่องจากไม่ยอมรับรัฐบาลทหารที่เป็นผู้เปลี่ยนชื่อ ปัจจุบันหลายคนใช้คำว่า Myanmar ซึ่งมาจากชื่อประเทศในภาษาพม่าว่า Myanma Nainngandaw ไม่ว่าจะมีความเห็นเกี่ยวกับรัฐบาลทหารอย่างไรก็ตาม คำว่าเมียนมาร์ เป็นการทับศัพท์มาจากภาษาอังกฤษว่า

Myanmar แต่ความจริงแล้ว ชาวพม่าเรียกชื่อประเทศตนเองว่า มยะหฺมา หรือ เมียนมา ส่วนในประเทศไทยจะสะกดว่า เมียนมาร์

ประวัติศาสตร์ของพม่านั้นมีความยาวนานและซับซ้อน มีประชาชนหลายเผ่าพันธุ์ เคยอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้ เผ่าพันธุ์เก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏได้แก่มอญ ต่อมาราวพุทธศตวรรษที่ ๑๓ ชาวพม่าได้อพยพลงมาจากบริเวณพรมแดนระหว่างจีนและทิเบต เข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิรวดี และได้กลายเป็นชนเผ่าส่วนใหญ่ที่ปกครองประเทศในเวลาต่อมา ความซับซ้อนของประวัติศาสตร์พม่ามิได้เกิดขึ้นจากกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนพม่าเท่านั้น แต่เกิดจากความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านอัน ได้แก่ จีน อินเดีย บังกลาเทศ ลาว และไทยอีกด้วย

๒.๑ เฮโรอีน และยาบ้า (ยาเสพติดประเทศพม่า)

แม้ว่าการเพาะปลูกฝิ่นจะลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงปีปัจจุบัน พม่ายังคงเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดอันดับ ๒ ของโลก รองจาก ประเทศอัฟกานิสถาน เนื่องจากพม่าเป็นประเทศที่ผลิตฝิ่น ชาวพม่าจึงรู้จักวิธีใช้ฝิ่น โดยวัฒนธรรม รวมถึงการใช้ในทางการแพทย์ ส่วนมากฝิ่นได้ถูกปลูกในรัฐฉานและได้ขยายไปสู่รัฐ Kachin สำหรับชนกลุ่มน้อยหลายๆ กลุ่ม ฝิ่นเป็นเพียงพืชเศรษฐกิจเดียวในพื้นที่นั้น

ใน ๒ ศตวรรษที่แล้ว การใช้ยาเสพติดในพม่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และการใช้ยาเสพติดเปลี่ยนจากการสูบฝิ่นเป็นการฉีดเฮโรอีน เพราะเฮโรอีนได้แพร่หลายในเวลาดังกล่าวและบริสุทธิ์ ได้ผลเร็ว และง่ายในการเสพ

นอกจากนั้น ประมาณ ๑๕๕๕ ผลิตภัณฑ์ประเภทยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่วนหลักของยาบ้าผลิตที่ชายแดนของรัฐฉานและส่งออกสู่ไทยและจีน ยาบ้าชนิดเม็ดส่วนมากเสพโดยประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศไทย โดยปัจจุบันมีการเสพยาบ้าโดยการฉีด ซึ่งรายงานโดยประเทศไทย

โดยมากแล้ว ฝิ่น เฮโรอีน และ ATS ในพม่า ถูกส่งออกมาจากรัฐฉานไปยัง จีน ไทย และลาว ในปี ๒๐๐๓ รัฐบาลได้รายงานจำนวนประมาณ ๑,๓๐๐ กิโลกรัมของฝิ่น และเฮโรอีน ๕๖๐ กิโลกรัม ประมาณ ๗๕% ของปริมาณที่ผลิตได้ในรัฐฉาน สารตั้งต้น คือ acetic anhydride สำหรับเฮโรอีน และ ephedrine สำหรับยาบ้า ซึ่งนำเข้าจากไทย จีน และอินเดีย

๒.๒ เศรษฐกิจเกี่ยวกับยาเสพติด

ในปี ๑๕๕๗ พม่าถูกจัดว่าเป็น ๖๐% ของโลกที่ผลิตเฮโรอีน ซึ่งผลิตภัณฑ์ของฝิ่นดิบมีมากกว่า ๒,๕๐๐ ตัน หรือมากกว่าสองเท่าของการอนุญาตในปี ๑๕๕๘ ของ State Law and Order Restoration Council (SLORC) การเพาะปลูกต้นฝิ่นในพม่ายังคงเพิ่มขึ้นจาก ๕๒,๓๐๐ hectares ไปยังมากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ hectares (ประเมินโดย SPDC)

๒.๒.๑ ระบอบการปกครองได้สร้างตัวบทกฎหมาย ซึ่งช่วยกระบวนการฟอกเงินของยาเสพติด ระบอบของพม่าได้ประกาศอัตราภาษี ๔๐% ของทรัพย์สินนอกจากอสังหาริมทรัพย์ แต่ตราบไคที่ภาษียังคงถูกจ่าย จะไม่มีการสอบถามที่มาของทรัพย์สิน รวมทั้งการฟอกเงินต้องสงสัยผ่านทางธนาคารในอัตราค่าบริการ ๒๕% ถึง ๔๐% ของจำนวนเงินนั้น มีเงินจำนวน ๒๕๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งไม่สามารถอธิบายถึงแหล่งที่มาการลงทุนได้

๒.๒.๒ การศึกษาโดย IMF เรื่องการใช้จ่ายเงินจำนวนมากที่ไม่สามารถหาที่มาได้ของกลุ่ม janta

๒.๒.๓ แม้ว่าข้อเท็จจริงของอัตราแลกเปลี่ยนสำรองของพม่าจาก ๑๙๙๑-๑๙๙๓ มีเพียงประมาณ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่ง SLORC ได้จ้างกองทัพมูลค่า ๑.๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงระยะเวลาสั้น

๒.๒.๔ การวิเคราะห์ตามรายงานของ US embassy พบว่า ๖๐๐ ล้านดอลลาร์ไม่สามารถอธิบายได้ กระแสเงินไหลเข้าจากต่างประเทศในระหว่างปี ๑๙๙๕ -๙๖ เพิ่มขึ้นจาก ๗๕ ล้านดอลลาร์ในปีก่อนหน้า

๒.๒.๕ กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เป็นเครื่องมือของการฟอกเงินในกิจกรรมยาเสพติดและไม่มีการดำเนินการทางยาเสพติดในพม่าสามารถขับเคลื่อนได้เมื่อปราศจากระบบทหาร

๒.๒.๖ ปัจจุบันไม่มีการจับกุมหรือการดำเนินคดีสำหรับการฟอกเงินเป็นเครื่องแสดงถึงการสมรู้ร่วมคิดของรัฐบาล

๒.๒.๗ พม่าได้ส่งออกยาเสพติดกว่า ๑ พันล้านเหรียญ ซึ่งมีค่ามากกว่าการส่งออกสิ่งที่ถูกกฎหมาย

๒.๒.๘ การลงทุนในต่างประเทศลดลงจาก \$๗๗๔.๔ ล้าน เหลือ \$๒๕.๕ ล้าน

๒.๒.๙ สถานะเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันเลวร้ายกว่าปี ๑๙๙๘ เพราะไม่มีการส่งออก มีแต่การนำเข้า

๒.๒.๑๐ เงินต่างๆ ที่เข้าสู่ประเทศพม่าเพื่อต่อสู้กับยาเสพติด ซึ่งไหลสู่กลุ่ม janta (เงินสด/เงินหมุนเวียนระหว่างประเทศ) ซึ่งมีความสำคัญต่อกลุ่มอิทธิพลและทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ และการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๒.๒.๑๑ ตามที่องค์กรควบคุมยาเสพติดของประเทศไทยอ้างว่า ในปี ๑๙๕๓ Lo-Hsing-han เป็นผู้นำลัทธิขงจื้อยาเสพติด โดยที่นาย Lo-Hsing-han ได้รู้จักและมีอิทธิพลต่อสมาชิกและเจ้าหน้าที่ของ SPDC (State Peace and Development Council)

๒.๒.๑๒ ขุนสำ (ซึ่งมีชื่อเสียงเกี่ยวกับการขนยาเสพติด) เป็นที่ต้องการของรัฐบาลสหรัฐ แต่ได้ถูกปกป้องโดยกลุ่ม janta โดยขุนสำได้พอกเงินหลายสิบล้านดอลลาร์

๒.๒.๑๓ ขุนสำยังคงรักษาความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับนายพล Than Shwe ผู้นำของ SPDC และผู้บัญชาการทหารสูงสุด

๒.๒.๑๔ โรงงานขนาดใหญ่ของยาเสพติด ตั้งอยู่ที่ชายแดนทางตอนเหนือของพม่า จะไม่สามารถดำรงอยู่ได้ถ้าปราศจากความร่วมมือจากทหาร

๒.๒.๑๕ เจ้าหน้าที่ของไทยมีความกังวลเกี่ยวกับกิจกรรมยาเสพติดระหว่างชายแดนไทย-พม่า ซึ่งไม่เป็นที่สงสัยเลยว่ามีความร่วมมือจากทางรัฐบาลของประเทศพม่าในการลำเลียงยาเสพติด

๒.๓ โปรแกรมกำจัดยาเสพติด

แม้ว่ารัฐบาลได้บอก องค์กรสหประชาชาติว่า ได้ย้ายชาวบ้านออกจากพื้นที่ที่ผลิตยาเสพติด และได้ทำลายต้น ป๊อปปี้ ซึ่งในปี ๑๙๕๕ ชาวบ้าน 5,000 คนจากที่ภูเขา Arakan Yama ได้ถูกบังคับให้ย้ายออกจากบ้าน โดยทหาร เนื่องจากปฏิเสธที่จะปลูกยาเสพติด (ฝิ่น)

ผู้ลี้ภัยจากรัฐฉานที่ องค์กรสหประชาชาติได้จ่ายเงินไปหลายล้านปอนด์ในโปรแกรมควบคุมยาเสพติด โดยได้้องค์การสหประชาชาติ สอบถามถึงเรื่อง ทำไมพวกเขาจึงถูกสั่งให้กำจัดต้น poppy และถูกสั่งให้ปลูกฝิ่น

ในบริเวณดังกล่าว องค์กรสหประชาชาติว่าได้จ่ายเงินในโครงการทำลายยาเสพติด “ทหารของรัฐบาลพม่าเป็นผู้ลำเลียงยาเสพติด”

๒.๔ ความเข้าใจผิดของพม่าเกี่ยวกับสงครามยาเสพติด

พม่ากำลังทำลายผลิตฝิ่นที่ฝิ่น แต่อีกหลายแสนคนยังคงตกอยู่ในภาวะความยากจน การประดับภายในสวนพฤกษชาติสีแดง ขาว และน้ำเงิน สวนป๊อปปี้ได้กระจายไปยังพื้นที่ภูเขาห่างไกลทางเหนือของพม่า ซึ่งเป็นจุดที่สถานที่ดึงดูดสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชมธรรมชาติ และพวกเขาอาจจะไปยกเว้นเพื่อสิ่งหนึ่ง – ต้นป๊อปปี้เหล่านั้นเต็มไปด้วยฝิ่น และรัฐบาลพม่าได้เริ่มรณรงค์เพื่อที่จะกำจัดฝิ่น

ในระหว่างนั้นภูเขาต่างๆ เต็มไปด้วยทหาร ทหารกองหนุน และทหารกบฏ (ชนกลุ่มน้อย) พวกเขาได้ทำการต่อสู้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๓ ทศวรรษในสงครามการเมืองระหว่างชนเผ่าชานและชนเผ่าว้า และกองทัพของรัฐบาล ซึ่งได้รับการกระตุ้นจากผลประโยชน์จาก

การเก็บเกี่ยวฝิ่น ผู้ค้าฝิ่น ห้องปฏิบัติการวิจัยฝิ่น และการทหารส่วนภูมิภาคของรัฐบาลพม่า ในระยะเวลาต่อมาได้มีการรวมคนพื้นเมือง เพื่อให้ตกอยู่ในสภาพยากจน

การรณรงค์กำจัดฝิ่นของประธานาธิบดี Thein Sein เพิ่งเริ่มต้นในปีนี้ (๒๕๕๕) ในเดือนกุมภาพันธ์ หน่วยงานตำรวจได้เตรียมอุปกรณ์ทำลายฝิ่น สองเครื่องยนต์ซึ่งใช้หมุนใบมีดโลหะ ใช้ในการทำลายต้นฝิ่นนับล้านต้น ในขณะที่ชาวบ้านเฝ้ามองด้วยความสิ้นหวังว่าการดำรงชีวิตของพวกเขา กำลังถูกทำลาย

ด้วยความเร่งด่วนของรัฐบาลถึงประชาชน หลังจากกลุ่มทหารจันตะอยู่ในอำนาจรัฐบาลสหรัฐและสหประชาชาติเกี่ยวกับยาเสพติดและอาชญากรรม ได้หวังว่าจะได้รับสัตยาบันประชาธิปไตยจากพม่า เพื่อที่จะเปิดประเทศ เพื่อที่จะสนับสนุน ควบคุมการขนส่งยาเสพติด

แต่ในขณะที่รัฐบาลกล่าวถึงจุดมุ่งหมายที่จะกำจัดฝิ่นให้หมดไป ภายในปี ๒๐๑๔ แต่ผู้เชี่ยวชาญยังคงไม่พอใจ เพราะมันดูเหมือนจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากกว่าปัญหาภายในประเทศ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้รัฐบาลตะวันตกเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องนั้น เป็นสัตยาบันที่อเมริกาจะเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น

แต่ประเทศอเมริกาไม่ได้เป็นเพียงประเทศเดียวที่รัฐบาลพม่าจะทำให้ประทับใจโดยการรณรงค์กำจัดฝิ่น ความสำคัญเท่าๆ กันก็คือประเทศเพื่อนบ้าน โดยรัฐบาลพม่าได้ประกาศกับสมาชิก ASEAN ว่าประเทศพม่าจะเป็นเขตปลอดยาเสพติด “drug free” และกล่าวอ้างถึงวัตถุประสงค์ในปี ๒๐๑๔ (กำจัดฝิ่นให้หมดไป)

ซึ่งการที่จะไปถึงเป้าหมายที่จะระบุนโยบายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และนั่นก็คือการควบคุมยาบ้า และนั่นเองบ่อยครั้งที่รัฐบาลมองข้ามไป เนื่องจากการค้าฝิ่นและเฮโรอีน

การจับกุมยาบ้าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เพิ่มจาก ๓๒ ล้านเม็ด ใน ๒๐๐๘ เป็น ๑๓๓ ล้านเม็ด ใน ๒๐๑๐ ซึ่งพม่าเป็นผู้ส่งออกฝิ่นเป็นอันดับ ๒ ของโลก และพม่ายังถูกเชื่อว่าเป็นผู้ที่ส่งออกยาบ้า (เม็ด) เป็นลำดับต้นๆ ของโลกเช่นกัน คาดว่าประมาณ ๑ พันล้านเม็ดที่ส่งออกเข้าเฉพาะประเทศไทยใน ๒๐๑๐

มีโรงงานผลิตยาบ้าอยู่ประมาณ ๑๒ แห่งบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ และมีองค์กรอาชญากรรมต่างๆ กว่า ๕๐ องค์กร ขนส่งยาเสพติดจากพม่า ยาหลายล้านเม็ดได้ถูกผลิตในรัฐฉาน ได้ถูกกระจายใน casino , night club และตลาดอื่นๆ ชาวเอเชียซึ่งถูกควบคุมโดยอาชญากรรมองค์กร ซึ่งในหลายๆ เคสดำเนินการโดยชาวจีน

๓. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศลาว

ลาว หรือชื่ออย่างเป็นทางการ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ ๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร มี

พรมแดนติดต่อกับจีน ทางทิศเหนือ ติดต่อกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับเวียดนาม ทางทิศตะวันออก ติดต่อกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก กั้นด้วยแม่น้ำโขงเป็นบางช่วง

ในภาษาอังกฤษ คำว่าลาว ที่หมายถึงประเทศสะกดว่า "Laos" และ ลาวที่หมายถึงคนลาว และภาษาลาวใช้ "Lao" ในบางครั้งจะเห็นมีการใช้คำว่า "Laotian" แทนเนื่องจากป้องกันการสับสนกับเชื้อชาติลาว ที่สะกดว่า Ethnic Lao

ประเทศลาวเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งตั้งอยู่บนใจกลางของคาบสมุทรอินโดจีน ระหว่างละติจูดที่ ๑๔ – ๒๓ องศาเหนือ ลองจิจูดที่ ๑๐๐ – ๑๐๘ องศาตะวันออก มีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นภาคพื้นดิน ๒๓๐,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร ภาคพื้นน้ำ ๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร โดยลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล เนื่องด้วยตลอดแนวชายแดนของประเทศลาว ซึ่งมีความยาวรวม ๕,๐๘๓ กิโลเมตร ล้อมรอบด้วยชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน ๕ ประเทศ เรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน (๑ กิโลเมตร)

ทิศตะวันออก ติดกับประเทศเวียดนาม (๒,๑๓๐ กิโลเมตร)

ทิศใต้ ติดกับประเทศไทย (๑,๖๕๔ กิโลเมตร) และประเทศกัมพูชา (๕๔๑ กิโลเมตร)

ทิศตะวันตก ติดกับประเทศไทย (๑,๖๕๔ กิโลเมตร) และประเทศพม่า (๒๓๕ กิโลเมตร)

ความยาวพื้นที่ประเทศลาวตั้งแต่เหนือจรดใต้ยาวประมาณ ๑,๖๐๐ กว่ากิโลเมตร ส่วนที่กว้างที่สุดกว้าง ๕๐๐ กิโลเมตร และที่แคบที่สุด ๑๔๐ กิโลเมตร เนื้อที่ทั้งหมด ๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร

๓.๑ ยาเสพติดประเทศลาว

ในปี ๑๙๙๔ ลาวเป็นประเทศที่มีการผลิตฝิ่นมากที่สุดในอันดับ ๓ ในส่วนจังหวัดภาคเหนือ การค้ายาเสพติดในลาวนั้นยากที่จะควบคุม เพราะว่า ความห่างไกลของพื้นที่ชายแดน และการคมนาคมทุรกันดาร เจ้าหน้าที่ยากที่จะเดินทางข้ามแนวพรมแดน อย่างไรก็ตาม นโยบายเกี่ยวกับยาเสพติดระหว่างปี ๑๙๘๐ การควบคุมยาเสพติดเป็นความสำคัญ ทางประเทศสหรัฐอเมริกา เข้ามาควบคุมและให้ความสนใจ เพราะลาวเป็น ประเทศผลิตฝิ่นและกัญชา ในปี ๑๙๘๗ ลาวได้เริ่มให้ความร่วมมือกับประเทศสหรัฐอเมริกา ในความพยายามควบคุมยาเสพติด โดยการเรียกร้องความช่วยเหลือในการจัดหาพืชทางเลือกอื่นแก่ผู้ปลูกฝิ่น ความพยายามขององค์การ

ต่อต้านยาเสพติดได้เพิ่มขึ้นในปี ๑๙๕๐ เมื่อได้ลงนามในเอกสาร Biratural Cooperation of Narcotics Issue

ปลายปี ๑๙๕๒ ในส่วนของความต่อเนื่องของความพยายามในการต่อต้านยาเสพติด LPDR ได้ตั้งหน่วยต่อต้านการลักลอบขนยาเสพติดในเวียงจันทน์ คณะกรรมการของคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติรูปแบบของหน่วยงานตำรวจต่อต้านยาเสพติด แต่ด้วยนโยบายที่ถูกควบคุมโดยคณะกรรมการของประเทศลาวของการควบคุมยาเสพติดและการดูแลตรวจตราความคืบหน้าของโครงสร้างภายนอกของหน่วยงานดังกล่าวได้เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามประเทศสหรัฐอเมริกาได้ทำงานร่วมกับ LPDR เพื่อที่จะให้การสนับสนุนและฝึกฝนสำหรับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานได้ถูกพัฒนาปรับปรุงขึ้นใหม่

ฝิ่นได้ถูกปฏิเสธในปี ๑๙๕๕ ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง ในการลดปริมาณการปลูกฝิ่นและโปรแกรมการหาพืชทดแทนในพื้นที่เสี่ยง โดยการสนับสนุนงบประมาณจากประเทศสหรัฐอเมริกา และ องค์การสหประชาชาติ (Drug Control Program) โดยลาวได้ให้ความร่วมมือในโปรแกรมแทนที่พืชผล โดยมีจุดมุ่งหมายโดยการพัฒนาพืชทางเลือกและอาชีพในจังหวัดทูปัน เวียงจันทน์ และ เชียงกง โดยการปลูกฝิ่นลดลงเหลือ ๑๘๐ ตัน ในปี ๑๙๕๕ , ถึง ๒๓๐ ตัน ในปี ๑๙๕๒ , ๑๘๐ ตัน ในปี ๑๙๕๓

การเพาะปลูกฝิ่นได้ลดลง และผลิตภันท์ได้ลดลงโดยผลของการเพิ่มการบังคับใช้กฎหมาย ความเกี่ยวพันทางยาเสพติดโดยการจับกุมและยึดยาเสพติด ความพยายามที่มากขึ้นในการกระจายข้อมูลของข้อเสียในการลำเลียงยาเสพติด แม้ว่ารัฐบาลมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธว่ามีปัญหาเสพติดภายในประเทศ ความรับรู้ของสาธารณะเกี่ยวกับความตึงเครียดในเรื่องของอันตรายของการใช้ยาเสพติด และการลำเลียงยาเสพติดได้เริ่มก่อตั้งขึ้น และในส่วนของข้อมูลและการศึกษา ได้มีการเพิ่มโทษทางสาธารณะต่อการกระทำผิด

เมษายน ปี ๑๙๕๓ ลาว ได้รับการรับรองสำหรับองค์การยาเสพติดในปี ๑๙๕๒ โดย United States Department of State ซึ่งลาวได้อนุญาตให้องค์การของประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาสนับสนุนเงินทุนในการเปิดโปรแกรมต่อต้านยาเสพติด อย่างไรก็ตามได้มีการกำหนดเงื่อนไขเพื่อที่จะได้รับการสนับสนุนจากประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเต็มรูปแบบ ลาวได้เปิดเผยและดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะเพิ่มการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเริ่มตรากฎหมายในเดือน กันยายน ๑๙๕๖ เหตุผลอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาก็คือ การทำงานล่าช้าขององค์การจากองค์การควบคุมยาเสพติดของประเทศสหรัฐอเมริกา และลาวยังถูกกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ชั้นสูงภายในรัฐบาลเป็นผู้ลักลอบขนยาเสพติด

ความพยายามครั้งก่อนๆ แม้ว่าจะไม่มากมายแต่ว่าการควบคุมยาเสพติดยังได้มีอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การคอร์รัปชันระหว่างพลเรือนกับทหารและการร่วมมือในกิจกรรมของยาเสพติดถูกรายงานอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ในปี ๑๙๙๑ นายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งให้แต่ละจังหวัดจัดวางระบบคณะกรรมการและองค์กรที่ป้องกันยาเสพติด ซึ่งองค์กรนี้ก่อตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่หลักและกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน และให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด

๓.๒ เจ้าชาย Sopsaisana

เจ้าชายแห่งลาว ซึ่งเป็นที่ปรึกษาฝ่ายการเมืองของเมือง Vang Pao รองประธานาธิบดีของลาว และ ผู้บัญชาการทหาร ในปี ๑๙๗๑ เจ้าชาย Sopsaisana ได้ส่งทูตของลาวใหม่ไปยังฝรั่งเศส ไปลงที่ปารีส หลังจากเครื่องลงจอดสนามบิน Orly ได้จับกุมกระเป๋าเดินทางบรรจุเฮโรอีน จำนวน ๑๒๓ ปอนด์ ซึ่งเป็นการจับกุมที่ใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ซึ่งมีมูลค่ากว่า ๑๑.๕ ล้านดอลลาร์ โดยเจ้าชายได้วางแผนที่จะส่งไป นิวยอร์ก แต่ถูกตรวจพบที่ฝรั่งเศส

ประเทศลาวถูกจัดอันดับเป็นอันดับที่ ๓ ในการผลิตฝิ่น และในเวลานี้ลาวเป็นประเทศที่มีอัตราผู้ติดฝิ่นมากที่สุดในโลก อย่างไรก็ตามเนื่องจากความรับผิดชอบที่มากของรัฐบาลลาวได้กล่าวถึงประเทศต่างๆจากปี ๑๙๙๘ - ๒๐๐๕ ว่า การเพาะปลูกฝิ่นได้ลดลงปริมาณ ๙๔ เปอร์เซ็นต์ อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ติดฝิ่นลดลงไป ๘๐ เปอร์เซ็นต์

หลังจากประมาณปี ๑๙๙๕ การลำเลียงยาบ้าประเภทกระตุ้น (ATS), เฮโรอีน และ ยาเสพติดที่ผิดกฎหมายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งประเทศลาวเป็นประเทศที่ยาเสพติดเดินทางผ่าน ในเวลาเดียวกัน ผลของการทะเลาะของยาเสพติด ก่อให้เกิดกรณีการทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด, อาชญากรรมภายในประเทศ, ความรุนแรงและปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ประมาณ ๑/๓ ของโลกในการขนส่งยาเสพติดโดยคน มีความเกี่ยวข้องกับเด็กและสตรีจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ได้เกิดขึ้นภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การอบรมพนักงานศุลกากรในการต่อต้านการลักลอบขนเงิน, การขนของผิดกฎหมาย, ปืน , คน หรือทรัพยากรธรรมชาติที่ผิดกฎหมาย ได้ถูกประมาณการณประมาณ ๖๘๐ ล้านดอลลาร์ โดยเป็นยาเสพติดที่ผิดกฎหมายมูลค่า ๓๒๐ พันล้านเหรียญ และของปลอมแปลงประมาณ ๒๘๐ ล้านดอลลาร์

๔. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนาม (เวียดนาม: Việt Nam) มีชื่ออย่างเป็นทางการคือ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (เวียดนาม: Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, ก่ง หั่ว ซ่า หัย จู้ เวีย

เหวียด นาม) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีพรมแดนติดกับประเทศจีน ทางทิศเหนือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทางทิศตะวันตก และอ่าวตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ ทางทิศตะวันออกและใต้ หรือในภาษาเวียดนามเรียกเฉพาะทะเลทางทิศตะวันออกว่า ทะเลตะวันออก (เวียดนาม: Biển Đông, เบี่ยน ดง) เวียดนามมีประชากรมากกว่า ๘๕ ล้านคน ถือเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ ๑๓ ของโลก

อารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ในเวียดนามมีชื่อเสียงมากโดยเฉพาะอารยธรรมยุคหินใหม่ ที่มีหลักฐานคือถ้ำกลองมโหระทึกสำริด และชุมชนโบราณที่ดงเชิน เขตเมืองแทงหวา ทางใต้ของปากแม่น้ำแดง สันนิษฐานว่าบรรพบุรุษของชาวเวียดนามโบราณผสมผสานระหว่างชนเผ่ามองโกลอยด์เหนือจากจีนและใต้ ซึ่งเป็นชาวทะเล ดำรงชีพด้วยการปลูกข้าวแบบนาดำและจับปลา และอยู่กันเป็นเผ่า บันทึกประวัติศาสตร์ยุคหลังของเวียดนามเรียกยุคนี้ว่าอาณาจักรวันลาง มีผู้นำปกครองสืบต่อกันหลายร้อยปีเรียกว่า กษัตริย์หุ่ง แต่ถือเป็นยุคก่อนประวัติศาสตร์

เวียดนามเริ่มเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์หลังชนเผ่าถูก จากตอนใต้ของจีนเข้ารุกรานและยึดครองดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำแดง จากนั้นไม่นานจักรพรรดิฉินซึ่งเริ่มรวมดินแดนจีนสร้างจักรวรรดิให้เป็นหนึ่งเดียว โดยได้ยกทัพลงมาและทำลายอาณาจักรของพวกถูกได้ ก่อนผนวกดินแดนลุ่มแม่น้ำแดงทั้งหมด ให้จีนตรงต่อศูนย์กลางการปกครองหนานไห่ ที่เมืองพานอวีหรือกว้างโจวในมณฑลกุ้ยโจวปัจจุบัน หลังสิ้นสุดราชวงศ์ฉิน ข้าหลวงหนานไห่คือจ้าวถ้ว ประกาศตั้งหนานไห่เป็นอาณาจักรอิสระ ชื่อว่า หนานเยว่ หรือ นามเหวียด ในสำเนียงเวียดนามซึ่งเป็นที่มาของชื่อเวียดนามในปัจจุบัน ก่อนกองทัพฮั่นเข้ายึดอาณาจักรนามเหวียด ได้ในปี พ.ศ. 585 และผนวกเป็นส่วนหนึ่งของจีน ใช้ชื่อว่า เจียวจ้อ ขยายอาณาเขตลงได้ถึงบริเวณเมืองดานังในปัจจุบัน และส่งข้าหลวงปกครองระดับสูงมาประจำ เป็นช่วงเวลาที่ชาวจีนนำวัฒนธรรมจีนทางด้านต่างๆ ไปเผยแพร่ที่ดินแดนแห่งนี้ พร้อมเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ทรัพยากรจากชาวพื้นเมืองหรือชาวเวียดนามจนนำไปสู่การต่อต้านอย่างรุนแรงหลายครั้งเช่น:

๑. วีรสตรีในนาม ฮายบาจิง ได้นำกองกำลังต่อต้านการปกครองของจีน แต่พ่ายแพ้ในอีก ๓ ปีต่อมาและตกเป็นส่วนหนึ่งของจีน

๒. นักโทษปัญญาชนชาวจีนนามว่า หลีโบน ร่วมมือกับปัญญาชนชาวเวียดนามร่วมทำการปฏิวัติ ก่อตั้งราชวงศ์หลี ขนานนามแคว้นว่า วันชวน แต่พ่ายแพ้ในที่สุด

การปกครองของจีนในเวียดนามขาดตอนเป็นระยะตามสถานการณ์ในจีนเอง ซึ่งเป็นโอกาสให้ชาวพื้นเมืองในเวียดนามตั้งตนเป็นอิสระ ในช่วงเวลาที่เวียดนามอยู่ใต้การปกครองของราชวงศ์ถัง พุทธศาสนาเริ่มเข้าสู่เวียดนาม เมืองจำหลอหรือฮานอย เป็นเมืองใหญ่ที่สุดเป็นศูนย์กลางการค้าการเดินทางของชาวจีนและอินเดีย พระสงฆ์และนักบวชในลัทธิเต๋าจากจีนเดิน

ทางเข้ามาอาศัยในดินแดนนี้ ต่อมาราชวงศ์ถังได้เปลี่ยนชื่อเขตปกครองนี้ใหม่ว่า อันหนาน (หรือ อันนัม ในสำเนียงเวียดนาม) หลังปราบกบฏชาวพื้นเมืองได้ แต่ถือเป็นช่วงเวลาสุดท้ายที่จีนครอบครองดินแดนแห่งนี้

๑. พ.ศ. ๑๔๕๘-๑๕๑๐ ราชวงศ์โจว--หลังจากการล่มสลายของราชวงศ์ถังของจีน นายพลโงเกวียนผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองฮวาลือ ทางใต้ของกลุ่มแม่น้ำแดง ขับไล่ชาวจีนได้ แล้วจึงก่อตั้งราชวงศ์โจวเปลี่ยนชื่อประเทศว่า ไคเวียด หลังจากจักรพรรดิสวรรคต อาณาจักรแตกแยกออกเป็น ๑๒ แคว้น มีผู้นำของตนไม่ขึ้นตรงต่อกัน

๒. พ.ศ. ๑๕๑๑-๑๕๒๓ ราชวงศ์ดิงห้--ขุนศึกดิงห้โยะหลิง แม่ทัพของราชวงศ์โจวสามารถรวบรวมแคว้นต่างๆเข้าด้วยกัน เปลี่ยนชื่อประเทศเป็นไคโก่เวียด เริ่มสร้างระบบการปกครองแบบจีนมากกว่ายุคก่อนหน้า และตั้งตนเป็น จักรพรรดิดิงห้เตียน หรือ ดิงห้เตียนหว่าง เสมือนจักรพรรดิจีนซึ่งผู้รวบรวมจีน ถือเป็นารเริ่มใช้ตำแหน่งจักรพรรดิหรือ หว่างเต้ ในเวียดนามเป็นครั้งแรก

๓. พ.ศ. ๑๕๒๔-๑๕๕๒ ราชวงศ์เตียนเล หรือ เลยุคแรก—แม่ทัพของจักรพรรดิดิงห้โยะหลิง ได้ขับไล่รัชทายาทราชวงศ์ดิงห้ แล้วได้ทำการสถาปนาพระสวามีใหม่ คือขุนศึกเลหว่านเป็นจักรพรรดิเลด่ายแห่ง โดยพยายามสร้างความมั่นคงด้วยการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับราชวงศ์ซ่ง ของจีนและปราบปรามกบฏภายใน แต่ก็ไม่รอดพ้นจากการกระทำรัฐประหารในสมัยนี้พุทธศาสนาและลัทธิเต๋าเจริญรุ่งเรืองรุ่งโรจน์มากและได้รับความเลื่อมใสศรัทธาในหมู่ชนชั้นสูงในยุคนั้นมาก

๔.๑ ยาเสพติดประเทศเวียดนาม

นโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเวียดนาม

รัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๒๐๐๑ เป็นต้นมา โดยมีการดำเนินมาตรการต่างๆ เช่น การพัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมาย การเพิ่มระบบประสานงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการให้ความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดกับ UNDCP ด้วย นอกจากนี้ ยังได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงโทษภัยของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของปัญหาเสพติดในเวียดนาม โดยมีการเพิ่มขึ้นของความนิยมในการใช้ยาบ้าหรือ เมทแอมเฟตตามีน ซึ่งเป็นประเภทสารกระตุ้น (amphetamine – type stimulants หรือ ATS) ในบรรดาเยาวชนในเวียดนาม ในประเทศเวียดนามมีการปลูกฝิ่นในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ ในตอนภาคเหนือที่เป็นพื้นที่ห่างไกลของประเทศ ประมาณ ๒,๓๐๐ เฮกเตอร์ ซึ่งลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ที่มีลักลอบปลูกกันถึง ๑๒,๕๐๐ เฮกเตอร์ สำหรับการปลูกพืชเสพติดดังกล่าว หากเปรียบเทียบกับยา

เสพติดที่มีอยู่ในตลาดแล้ว ยาเสพติดดังกล่าวคิดเป็นเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ของยาเสพติดทั้งหมดในเวียดนามเท่านั้น

เวียดนามได้มีการประกาศใช้แผนในการปราบปรามยาเสพติด (Counternarcotics Plan of Action) โดยมีการกำหนดกฎหมายให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ที่เวียดนามเป็นภาคีสมาชิก เช่น ๑๙๘๘ UN Drug Convention โดยมีการจัดตั้งหลายหน่วยงานในการปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ National Committee for Aids, Drugs, and Prostitution Control (NCADP), National Anti – Drug Committee , Narcotics Criminal Prevention Department, Ministry of Police เป็นต้น ภายใต้การกำกับดูแลของพรรคคอมมิวนิสต์ของเวียดนาม ซึ่งทำให้มีการจับกุมดำเนินคดีกับผู้เสพยาเสพติดอย่างจริงจังและมีการจับกุมเพิ่มมากขึ้น และมีผู้กระทำความผิดยาเสพติดให้โทษถูกพิพากษาประหารชีวิตจำนวนมากเกือบทุกปี อย่างไรก็ตามนับแต่การมีการปรากฏว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ได้ลดลงเลย เพราะการกำหนดโทษทางอาญาไม่อาจจะแก้ไขปัญหาคาสิโนนำเข้าเฮโรอีนสู่เวียดนามเพื่อส่งต่อประเทศตะวันตกได้ เนื่องจากเวียดนามมีเขตแดนติดต่อกับดินแดนสามเหลี่ยมทองคำ (Golden Triangle) อันเป็นแหล่งผลิตยาเสพติด รวมถึงปัญหาผู้เสพยาเสพติดที่ได้มาลงทะเบียนต่อรัฐในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ จำนวน ๑๐๑,๐๓๖ ราย โดยในจำนวนนี้มีเด็กถึง ๔,๘๐๐ คน และเป็นนักเรียนจำนวน ๑,๕๐๐ คน แต่จำนวนผู้ติดยาจริงๆ อาจจะมีมากกว่านี้หลายเท่าตัว นอกจากนี้ยังมีการรายงานจำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ของผู้เสพยาเสพติดทั้งหมด หรือ กว่า ๔๐,๐๐๐ ราย ที่มีการบันทึกข้อมูลไว้ รวมถึงการรายงานว่าผู้เสพยาเสพติดแม้จะมีการรักษาบำบัดแล้ว ก็จะกลับมากระทำความผิดซ้ำถึง ร้อยละ ๘๐-๘๕ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ไม่อาจจะยอมรับได้สำหรับรัฐบาลเวียดนาม

รัฐบาลเวียดนามนำนโยบายการบำบัดรักษามาใช้ แต่เป็นการบำบัดรักษาเชิงบังคับโดยคำพิพากษาของศาล โดยศูนย์บำบัดนี้ จะเป็นสถานที่สำหรับการบำบัดของชุมชน ซึ่งจะมีที่ปรึกษาเข้ามาช่วยเหลือให้คำปรึกษาในกรณีกับผู้เสพยากลับไปรักษาที่บ้านของผู้เสพเอง โดยมีการริเริ่มสร้างศูนย์บำบัดรักษา (drug rehabilitation center) จำนวน ๑๖ แห่งในเมืองใหญ่ๆ ซึ่งจะสามารถรักษาผู้ติดยาได้ประมาณ ๑๑,๘๐๐ ราย ในช่วงปี ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๒ นอกจากนี้ ยังมีการสร้างศูนย์ Detoxification center และศูนย์บำบัดรักษาอื่นๆ เช่น ศูนย์ควบคุมโรคเอดส์และโรคติดต่ออีกจำนวนมากอีกด้วย ซึ่งปัจจุบันมีมากกว่า ๗๐ แห่งทั่วประเทศ โดยตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๕ เป็นต้นมา รัฐบาลเวียดนามได้นำมาตรการต่างๆ เพื่อพัฒนาระบบการรักษาและการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เช่น การพัฒนาศักยภาพของศูนย์บำบัดดังกล่าว การใช้รูปแบบการบำบัดรักษาหลายแบบ การแก้ไขระเบียบราชการเพื่อให้เข้าถึงการบำบัดรักษาง่ายขึ้น การพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความชำนาญในการรักษา ฯลฯ โดยในปัจจุบัน มีศูนย์บำบัดมากกว่า ๗๐ แห่งทั่วประเทศ ที่สามารถรองรับผู้เสพ

ได้สูงถึง ๑,๐๐๐ คนต่อแห่ง นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานระดับตำบลเพื่อรองรับการรักษาเบื้องต้นได้อีกกว่า ๗๐๐ แห่งทั่วประเทศเลยทีเดียว

นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนาม ยังได้ริเริ่มโครงการ Drug prevention on school เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ตามแผน National Target Drug Control Plan โดยมีการทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการตามโครงสร้างข้างต้น โดยความร่วมมือของหลายกระทรวง เช่น Ministry of Training and Education กับ Ministry of Public Security ซึ่งจะดำเนินการตามโครงการดังกล่าวในโรงเรียนหรือชุมชนที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ภายใต้คำขวัญ “Non-sale of drug , non-use of drug” เพื่อให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงอันตรายของยาเสพติด รวมถึงการดำเนินกิจกรรมระหว่างโรงเรียนและครอบครัวด้วย โดยจะมีการดำเนินการตามโปรแกรม National Target Drug Control ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ เพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ซึ่งมีมากกว่า ๑๒ โปรแกรม ภายใต้งบประมาณกว่า ๒,๘๕๓.๗ พันล้านเหรียญเวียดนาม ประเทศเวียดนาม ก็เช่นเดียวกับประเทศไทยในเอเชียทั่วไปที่มีโทษทางอาญาสำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่รุนแรงมาก เช่น ในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ ศาลได้พิพากษาประหารชีวิตนักโทษในคดียาเสพติดจำนวน ๗๗ ราย ในปี ค.ศ. ๑๙๙๕ ศาลได้พิพากษาประหารชีวิตนักโทษยาเสพติดจำนวน ๑๕๔ ราย ซึ่งมากกว่าในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ ที่มีการประหารชีวิตนักโทษยาเสพติดจำนวน ๑๗๐ ราย แต่โทษประหารชีวิตในเวียดนามมีการถกเถียงกันอย่างมากเช่นกัน นับแต่มีการกำหนดโทษให้มีโทษประหารชีวิตตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๗ เป็นต้นมา

สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้แก่ The Law on Drug Control ค.ศ. ๒๐๐๐ และ แก้ไขเพิ่มเติมในปี ค.ศ. ๒๐๐๘ และ Penal Code หรือ Criminal Code ค.ศ. ๑๙๕๕ แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. ๒๐๐๕ ซึ่งมีสาระสำคัญบางประการ ดังนี้

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ กำหนดโทษสำหรับการผลิตยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย (Illegally producing narcotics) ไว้ สำหรับผู้ที่ผลิตยาเสพติดที่ผิดกฎหมายไม่ว่าจะรูปแบบใด ต้องระวางโทษตั้งแต่ ๒ ถึง ๗ ปี และการกระทำผิดในลักษณะดังต่อไปนี้ ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่ ๗ ถึง ๑๕ ปี เช่น เป็นองค์กรอาชญากรรม (an organized manner) การกระทำความผิดซ้ำ การใช้ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบ การแอบอ้างชื่อของหน่วยงาน รัฐบาล การผลิต poppy resin , marijuana resin หรือ coca plasma ซึ่งมีน้ำหนักระหว่าง ๕๐๐ กรัม แต่ไม่ถึง ๑ กิโลกรัม การผลิตเฮโรอีน และ โคเคน น้ำหนักตั้งแต่ ๕ กรัม แต่ไม่ถึง ๑๐ กรัม การผลิตยาเสพติดอื่นๆ ในรูปของแข็งที่มีน้ำหนัก ตั้งแต่ ๒๐ กรัม แต่ไม่ถึง ๑๐๐ กรัม การผลิตสารเสพติดของเหลว ซึ่งมีปริมาณ ๑๐๐ มิลลิลิตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ มิลลิลิตร การผลิตยาเสพติดสองชนิดขึ้นไป

ของสารเสพติดของ poppy resin , marijuana resin , coca plasma , heroin , cocaine การกระทำผิด
ในลักษณะที่ติดนิสัยที่มีลักษณะร้ายแรง

ตามมาตรา ๑๕๓ ยังได้กำหนดเงื่อนไขที่ทำให้ผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษ
หนักขึ้น ซึ่งจะต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี เช่น การกระทำผิดในลักษณะเป็นวิชาชีพ
(a professional manner) การผลิต poppy resin , marijuana resin หรือ coca plasma ซึ่งมีน้ำหนัก
ระหว่าง ๑ กิโลกรัม แต่ไม่ถึง ๕ กิโลกรัม การผลิตเฮโรอีน และ โคเคน น้ำหนักตั้งแต่ ๓๐ กรัม แต่
ไม่ถึง ๑๐๐ กรัม การผลิตยาเสพติดอื่นๆ ในรูปของแข็งที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม แต่ไม่ถึง ๓๐๐
กรัม การผลิตสารเสพติดของเหลว ซึ่งมีปริมาณ ๒๕๐ มิลลิลิตร แต่ไม่ถึง ๗๕๐ มิลลิลิตร การผลิต
ยาเสพติดสองชนิดขึ้นไป สำหรับการผลิตยาเสพติดประเภท poppy resin และ ยาเสพติดข้างต้นทุก
ประเภท

สำหรับการกระทำผิดที่มีอัตราโทษสูงกว่านั้น ถึงประหารชีวิต จะเป็นไป
ตามมาตรา ๑๕๓ (๔) โดยมีบทบัญญัติที่สำคัญ ได้แก่

การกระทำที่จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒๐ ปี การจำคุกตลอดชีวิต หรือ
ประหารชีวิต ในกรณีที่เป็นการผลิตยาเสพติดประเภท poppy resin , marijuana resin หรือ coca
plasma ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ ๕ กิโลกรัมขึ้นไป การผลิตเฮโรอีน และ โคเคน น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม
ขึ้นไป การผลิตยาเสพติดอื่นๆ ในรูปของแข็งที่มีน้ำหนัก ตั้งแต่ ๓๐๐ กรัมขึ้นไป การผลิตสารเสพ
ติดของเหลว ซึ่งมีปริมาณตั้งแต่ ๗๕๐ มิลลิลิตร ขึ้นไป การผลิตยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
สองชนิดขึ้นไป

นอกจากนี้ ผู้กระทำผิดอาจจะต้องถูกปรับเป็นเงินระหว่าง ๕ ล้านบาท ถึง ๕๐๐
ล้านบาท หรือ ถูกยึดทรัพย์สินบางส่วนหรือทั้งหมด รวมถึงการห้ามเข้าสถานที่ยาเสพติด
การห้ามประกอบอาชีพ เป็นเวลา ๑ ปี ถึง ๕ ปี เป็นต้น

ส่วนการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ก็มีอัตราโทษร้ายแรงถึงประหาร
ชีวิตได้เช่นกัน ตัวอย่าง การมีเฮโรอีนตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม หรือการมีฝิ่น ตั้งแต่ ๕ กิโลกรัม
หรือการมีกัญชา หรือ ต้นฝิ่นตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมขึ้นไป ผู้กระทำผิดจะต้องระวางโทษประหารชีวิต

สำหรับการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง หากเป็นยาเสพติดร้ายแรง เช่น
เฮโรอีน โดยอาจจะมีโทษถึงประหารชีวิตด้วย ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖(๑) มาตรา
๒๐๓ กำหนดไว้ว่า การมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเกินกว่า ๑.๗ปอนด์ จะต้องระวางโทษ
ประหารชีวิต โดยไม่มีการรอลงอาญา (Mandatory death sentence) สำหรับการเสพยา เสพติดนั้น
รัฐบาล เวียดนามได้มีนโยบาย Decriminalization โดยตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๘ รัฐสภา เวียดนาม
ได้มีการตรา กฎหมายเพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา เพื่อจำกัดเกี่ยวกับการลงโทษ ประหารชีวิต

โดยการยกเลิกประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๕ กำหนดความผิดสำหรับการเสพสารเสพติดให้โทษไม่ว่าจะเป็นการเสพในรูปแบบใด หากได้รับการส่งตัวเข้าบำบัดรักษาแล้ว โดยการบังคับส่งไปยังสถานบำบัด แต่ยังไม่ใช้สารเสพติดต่อไป จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือน ถึง ๒ ปี สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำ จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๕ ปี โดยรัฐสภาให้เหตุผลไว้ว่า ข้อเสนอตาม Drug Law Amendment (๒๐๐๘) นั้น พิจารณาว่า ผู้เสพเป็นผู้ป่วย และเป็นเหยื่ออาชญากรรมไม่ใช่ผู้กระทำผิด และกฎหมายดังกล่าว เป็นเรื่องที่น่ากังวลไม่เหมาะสมและไม่เป็นการเคารพความเป็นมนุษย์ สำหรับผู้ที่เข้ารับ การบำบัดแต่ไม่สามารถยุติการใช้ยาเสพติดได้ แล้วจะต้องตกเป็นอาชญากร อีกทั้งเวียดนามยังได้พิจารณาว่าสนธิสัญญาเกี่ยวกับยาเสพติด ที่เวียดนามเป็นภาคีก็ไม่ได้กำหนดให้การเสพยาเสพติดจะต้องเป็นอาชญากรแต่ประการใด รัฐบาลเวียดนาม เห็นพ้องกับ National Assembly's Legislation Commission พิจารณาว่าผู้ติดยาเสพติดเป็นเพียงผู้ป่วยการใช้ยาเสพติด ไม่ได้มีอันตรายต่อสังคมจนกระทั่งจะต้องถูกลงโทษทางอาญาแต่ประการใด กฎหมายนี้ จึงได้ แก่ไขบทบัญญัติเดิมที่บังคับให้ผู้เสพยาจะต้องถูกส่งเข้าไปยัง Drug rehabilitation center เป็นระยะเวลา ๑ ถึง ๒ ปี ซึ่งผู้เสพส่วนใหญ่ ประสงค์ที่จะถูกส่งเข้าเรือนจำแทนศูนย์บำบัด ดังกล่าว ทั้งนี้ ในปัจจุบันน่าจะมีผู้ติดยาเสพติดกว่า ๕๔,๐๐๐ ราย ซึ่งถูกฝึกรวมในศูนย์ดังกล่าว ทั่วประเทศ

๕. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศกัมพูชา

กัมพูชา ชื่ออย่างเป็นทางการว่า ราชอาณาจักรกัมพูชา (เขมร: พระราชอาณาจักรกัมพูชา) เป็นประเทศตั้งอยู่ในส่วนใต้ของคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ ๑๘๑,๐๓๕ ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนทิศตะวันตกติดต่อกับประเทศไทย ทิศเหนือติดกับประเทศไทยและลาว ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับเวียดนาม และทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดอ่าวไทย

ด้วยประชากรกว่า ๑๔.๘ ล้านคน กัมพูชาเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดอันดับที่ ๖๖ ของโลก ศาสนาพุทธนิกายเถรวาทเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งประชากรกัมพูชานับถือประมาณ ๙๕% ชนกลุ่มน้อยในประเทศมีชาวเวียดนาม ชาวจีน ชาวจามและชาวเขากว่า ๓๐ เผ่า^[๕] เมืองหลวงและเมืองใหญ่ที่สุด คือ พนมเปญ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมของกัมพูชา

ราชอาณาจักรกัมพูชาปกครองแบบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ มีพระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนี มาจากการเลือกตั้งโดยราชสภาเพื่อราชบัลลังก์ เป็นประมุขแห่งรัฐ ประมุขรัฐบาล คือ สมเด็จอัครมหาเสนาบดีเดโช ฮุน เซน ผู้ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้นำที่ดำรงตำแหน่งนานที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยได้ปกครองกัมพูชามาเป็นระยะเวลากว่า ๒๕ ปี

ใน พ.ศ. ๑๓๔๕ พระเจ้าชัยวรมันที่ ๒ ปรากฏดาภิเษกตนเป็นพระมหากษัตริย์ อันเป็นจุดเริ่มต้นของจักรวรรดิขแมร์ อำนาจและความมั่งคั่งมหาศาลของจักรวรรดิขแมร์ที่มีพระมหากษัตริย์ครองราชสมบัติสืบต่อกันมานั้นได้ครอบงำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากเป็นเวลากว่า ๖๐๐ ปี กัมพูชาถูกปกครองเป็นเมืองขึ้นของประเทศเพื่อนบ้าน กระทั่งถูกฝรั่งเศสยึดเป็นอาณานิคมในกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ กัมพูชาได้รับเอกราชใน พ.ศ. ๒๔๕๖ สงครามเวียดนามได้ขยายเข้าสู่กัมพูชา ทำให้เขมรแดงขึ้นสู่อำนาจ ซึ่งยึดกรุงพนมเปญได้ใน พ.ศ. ๒๕๑๘ กัมพูชาผงาดขึ้นอีกหลายปีให้หลังภายในเขตอิทธิพลสังคมนิยมเป็นสาธารณรัฐประชาชนกัมพูชากระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๖ หลังจากหลายปีแห่งการโดดเดี่ยว ชาติซึ่งเสียหายจากสงครามก็ได้รวมเข้าด้วยกันอีกครั้งภายใต้ระบอบราชาธิปไตยในปีเดียวกันนั่นเอง

ในการบูรณะประเทศหลังสงครามกลางเมืองนานหลายทศวรรษ กัมพูชามีความคืบหน้าอย่างรวดเร็วในด้านเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ ประเทศกัมพูชาได้มีหนึ่งในบันทึกเศรษฐกิจที่ดีที่สุดในเอเชีย โดยมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ย ๖.๐ % เป็นเวลานาน ๑๐ ปี ภาคลิ่งทอ เกษตรกรรม ก่อสร้าง เสื้อผ้าและการท่องเที่ยวที่เข้มแข็งได้นำไปสู่การลงทุนจากต่างชาติและการค้าระหว่างประเทศ ใน พ.ศ. ๒๕๔๘ มีการพบแหล่งน้ำมันและแก๊สธรรมชาติได้นำน้ำอาณาเขตของกัมพูชา และเมื่อการขุดเจาะเชิงพาณิชย์เริ่มขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๕๖ รายได้จากน้ำมันสามารถมีผลต่อเศรษฐกิจกัมพูชาอย่างลึกซึ้ง

ยุคมีคของกัมพูชา เริ่มตั้งแต่อาณาจักรอยุธยาได้โจมตีอาณาจักรเขมร และได้เผาพระนคร เมืองหลวงของอาณาจักรเขมร ราบเป็นหน้ากลอง ทำให้อาณาจักรเขมรเป็นส่วนหนึ่งของสยามประเทศตั้งแต่บัดนั้นมา เขมรเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอยุธยาในฐานะดินแดน ประเทศราชอาณาจักรอยุธยาปกครองเขมรเป็นเวลาเกือบ ๔๐๐ ปี ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ เขมรถูกอยู่ภายใต้การควบคุมของจักรวรรดิสยามอย่างเข้มงวด ในสมัยรัชกาลที่ ๓ ได้เกิด สงครามอานามสยามยุทธทำให้กัมพูชาเป็นรัฐอารักขาระหว่างสยามกับญวน ก่อนที่จะตกเป็นของฝรั่งเศสในเวลาต่อมา

กัมพูชาเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๐๖ ต่อมาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองกัมพูชาไว้ แล้วปลดผู้ปกครองกัมพูชาที่เป็นชาวฝรั่งเศสและผู้นิยมฝรั่งเศสออกไป เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติลง ฝรั่งเศสได้ขับไล่ญี่ปุ่นออกจากกัมพูชาเป็นฝ่ายชนะ สงครามกัมพูชาจึงต้องตกเป็นของฝรั่งเศสอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาฝรั่งเศสมีภาระการต่อสู้ติดพันกับนักชาตินิยมในเวียดนาม จึงต้องหาทางประนีประนอมกับกัมพูชา โดยได้จัดทำสนธิสัญญาขึ้นเพื่อเปลี่ยนสภาพจากการที่กัมพูชาเป็นเมืองขึ้นมาเป็นรัฐในอารักขาแห่งเครือจักรภพของฝรั่งเศสในระยะเวลาที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ฝรั่งเศสได้เข้าสืบทอดเป็นกษัตริย์ปกครองกัมพูชา เมื่อ

ญี่ปุ่นยึดกัมพูชาได้ จึงให้เจ้าสีหนุประกาศเอกราชเป็นอิสระจากฝรั่งเศส แต่เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามฝรั่งเศสจึงกลับเข้ามามีอำนาจในกัมพูชาเหมือนเดิม

สภาพการเมืองในกัมพูชาปัจจุบันถือว่าไม่เสถียรภาพ พรรคการเมืองสองพรรคหลักซึ่งประกอบขึ้นเป็นรัฐบาลกัมพูชา คือ พรรคประชาชนกัมพูชา (CPP) ของสมเด็จฮุน เซน และพรรคฟุนซินเปก (FUNCINPEC) ของสมเด็จพระนโรดม รณฤทธิ์ สามารถร่วมมือกันได้อย่างราบรื่น ทั้งในด้านการบริหารและด้านนิติบัญญัติ รวมทั้งมีท่าทีที่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ในประเด็นทางการเมืองสำคัญๆ ของประเทศ อาทิ เรื่องการนำตัวอดีตผู้นำเขมรแดงมาพิพากษาโทษ เป็นต้น

กลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามรัฐบาลยังไม่มีความเข้มแข็งมากพอ และคงสามารถทำได้เพียงแค่สร้างผลกระทบทางลบต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาล โดยในทางการเมือง พรรคสม รังสี พรรคการเมืองฝ่ายค้านหนึ่งเดียวในสภาแห่งชาติกัมพูชา ได้เคลื่อนไหวตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลกัมพูชาอย่างแข็งขัน พยายามชี้ให้สาธารณชนและนานาชาติ เห็นถึงการทุจริตและประพฤตินิชอบของรัฐบาล รวมทั้งการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวและของพรรค อย่างไรก็ตามก็ดี ในด้านความมั่นคง มีปรากฏการณ์ใหม่ คือ ได้เกิดกลุ่มติดอาวุธที่มีวัตถุประสงค์จะโค่นล้มรัฐบาลของสมเด็จฮุน เซน ที่สำคัญคือ Cambodian Freedom Fighters (CFF) ซึ่งมีชาวกัมพูชาสัญชาติอเมริกันเป็นหัวหน้า กลุ่มดังกล่าวได้ก่อการร้ายขึ้นในกรุงพนมเปญเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่รัฐบาลกัมพูชาสามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ และอยู่ระหว่างกระบวนการพิพากษาตัวผู้กระทำความผิด

๕.๑ ยาเสพติดประเทศกัมพูชา

ในกัมพูชา ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย สามารถพบและเข้าถึงได้ง่าย ชาวกัมพูชาค้าขาย ยาเสพติด จำพวก แคนนาบิสหรือกัญชา , เมทแอมเฟตามีน และเฮโรอีนที่มีคุณภาพดี ซึ่งได้ถูก รายงานชาวต่างชาติต้องการ โคเคน ซึ่งบางครั้งอาจจะจัดพวกเฮโรอีนแทน โดยการค้า ยาเสพติดของทางกัมพูชาได้นำวิธีการบริการแบบออนไลน์

กัมพูชายังคงเป็นประเทศหลักที่ผลิตกัญชาให้กับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และส่วนอื่นๆของโลก เฮโรอีนส่วนมากยังคงถูกลักลอบลำเลียงผ่านสามเหลี่ยมทองคำ การทำผิดทางยาเสพติดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในเด็กข้างถนนและอัตราการติด HIV/AIDS ผ่านทางการใช้ยาเสพติดผ่านทางเข็ม

๕.๒ สามเหลี่ยมทองคำ

เป็นตำแหน่งหลักของกระบวนการยาเสพติดทั่วโลก ริเวณสามเหลี่ยมทองคำ (Golden Triangle) ได้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นที่หนึ่งในสองของเอเชียที่เป็นพื้นที่ผลิตฝิ่น โดยสามเหลี่ยมทองคำมี พื้นที่ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมต่อ กับภูมิภาคภูเขาของ ๔

ประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ พม่า ลาว ไทย และเวียดนาม The Golden Crescent ได้ถูกจัดตำแหน่งที่ทางบรรจบของ เอเชียกลาง เอเชียใต้ และเอเชียตะวันตกและยังคงเชื่อมต่อกับประเทศอัฟกานิสถาน, ประเทศอิหร่านและประเทศปากีสถาน ซึ่งในสองพื้นที่นั้นยาเสพติดที่ผิดกฎหมายได้ถูกผลิตและลำเลียงส่งออกนอกประเทศและส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ยาเสพติดถูกขนส่งผ่านสามเหลี่ยมทองคำโดยคาราวานม้าและลาไปยังโรงงานสกัดเพื่อนำยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการและกลั่นทำให้เกิดยาเสพติดบริสุทธิ์ โดยจะนำยาเสพติดที่ผ่านกระบวนการผลิตเรียบร้อยแล้วเข้าสู่ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ โดยนักเดินทางผ่านสายการบินพาณิชย์ หรือลักลอบลำเลียงผ่าน container

๕.๓ Teng Bunma

Teng Bunma เป็นผู้ที่รวยที่สุดในกัมพูชา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้นำทางการเมือง , นายทหารชั้นผู้ใหญ่ และ นักธุรกิจ เขายังถูกเชื่อว่าเป็นผู้ค้ายาเสพติด แม้เขาจะเป็น เจ้าของโรงแรม “Intercontinental” และ Rasmei Kampuchea หนังสือพิมพ์ที่ใหญ่ที่สุดในกัมพูชา แต่ประเทศ สหรัฐอเมริกาได้ปฏิเสธการเข้าประเทศของเขา เนื่องจากชื่อของเขาปรากฏ ในบัญชีรายชื่อ ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ในช่วงกลางปี ๒๐๐๘ ชาวต่างชาติถูกจับในกัมพูชา ในข้อหาขายยาเสพติดไว้ใน ครอบครอง และ เสพสารเสพติด และมีเจตนาที่จะขายยาเสพติด เช่น พวกอเมริกันเชื้อสายไต้หวัน ปากีสถาน อังกฤษ ที่ถือสัญชาติกัมพูชา พวกเขาถูกจับใน ข้อหาครอบครอง ครั้งกิโลกัรมของ เมทแอมเฟตามีนและโคเคอินซึ่งคนกลุ่มนี้ถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

การพัฒนาในปัจจุบันและการจับกุมอย่างต่อเนื่อง ได้เน้นย้ำว่า กัมพูชาได้ควบคุมการ ค้ายาเสพติดที่ยังคงมีอยู่ในประเทศ

๑๐ เมษายน ค.ศ. ๒๐๐๕ ผู้ค้ายาเสพติดและขนส่งยาเสพติด จำนวน ๔ คน รวมถึง ชาวกัมพูชา ๒ คน ถูกจับและดำเนินคดี โดยทั้ง ๔ คน ได้ขนส่งยาเสพติดจากกัมพูชาไปยังเวียดนามผ่านชายแดนเพื่อนำไปใช้ในคาเฟ่ บาร์ และดิสโก้

๕.๔ The United Nation Office on Drugs and Crime (UNODC)

UNODC เป็นหลักในการช่วยรัฐสมาชิก ในการพยายามต่อต้านยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย อาชญากรรมและการก่อการร้าย โดย UNODC ได้ทำงานร่วมกับพนักงานระดับสูงของรัฐบาล เกี่ยวกับยาเสพติดที่ผิดกฎหมายและคอร์ปชั่น UNODC ได้อัปเดตข้อมูลการควบคุมยาเสพติด ของประเทศสมาชิกและความพยายามในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง

ยาเสพติดในประเทศกัมพูชา (Halvor)

ได้รับข้อมูลทาง email จาก Halvor คนต่างด้าวในกัมพูชา ผู้ที่สังเกตเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปในกัมพูชา โดยเห็นว่า การรักษากฎหมาย เกี่ยวกับยาเสพติด ในกัมพูชาไม่ค่อยสม่ำเสมอและวัฒนธรรมการใช้กัญชาภายในประเทศกัมพูชาทำให้ปัญหาเรื่องยาเสพติดยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ยาเสพติดในกัมพูชายังสามารถหาซื้อได้ในราคาถูก ซึ่งส่งผลต่อการควบคุมยาเสพติด

ผู้คนเคารพพี่ชายและพี่สาวโดยเรียกว่า “บอง” และจะเห็นโดยทั่วไปที่บุคคลเหล่านั้น สูบกัญชา โดยกัมพูชาไม่มีการจับกุมการสูบกัญชา เพราะถือว่าเป็นวัฒนธรรมของประเทศ โดยการเสพสมุนไพรเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน โดยไม่เหมือนประเทศทางฝั่งตะวันตกที่กลุ่มแม่ชิกันและคนดำเป็นผู้เสวกัญชาและทางรัฐบาลฝั่งตะวันตก พยายามที่จะทำสงครามกับยาเสพติด

โดยทั่ว ๆ ไป จะมีการขายกัญชาตามตลาด โดยชาวกัมพูชาจ่ายเงินเพื่อซื้อสมุนไพรท้องถิ่น (กัญชา) จนถึงปี ๒๐๐๐ โดยในแถบต่างจังหวัด (บ้านนอก) บางคนอาจจะให้กัญชา กับคุณด้วยความพอใจ ถ้าคิดว่าคุณเป็นผู้ที่เสวกัญชา การเสวกัญชาที่บาร์อย่างเปิดเผยถือว่าเป็นสิทธิของคุณ และไม่จำเป็นต้องกังวลกับเรื่องใดๆ โดยที่นั่นคิดว่ามันเป็นความเสี่ยงของคุณเอง และเป็นปัญหาของคุณเมื่อมีอะไรเกิดขึ้น

อันที่จริงแล้วยังมีสิ่งอื่นๆที่พิสูจน์ว่า ทำไมกฎหมายควบคุมกัญชาในกัมพูชาได้หละหลวมแถมมองไปที่กระดาศปอกเปลือก คุณจะพบ Happy pizza ที่มีส่วนผสมของกัญชา โดยเมื่อเข้าไปในพนมเปญจะพบกับกลุ่มของบาร์และร้านอาหารที่ดิรอบริมน้ำ

ปัญหาหลักของกัมพูชาก็คือ เมื่อคุณติดยาเสพติด คุณมีแนวโน้ม ที่จะติดยาเสพติดหลายชนิด เพราะราคาค่อนข้างถูกและมีคุณสมบัติแรง โคเคอีนมีราคาถูก กว่าและบริสุทธิ์กว่าทางประเทศตะวันตก เนื่องจากการลักลอบขนยาเสพติดมันแทบจะ ไม่มีผลอะไรเลยเกี่ยวกับนโยบายทางยาเสพติดของกัมพูชา เนื่องจาก ความหละหลวม ของกฎหมาย เว้นแต่จะมีการค้ายาเสพติดรายใหญ่จึงจะมีการจับกุม แต่ถ้ามีการให้ สินบนก่อน โต้ เจ้าหน้าที่ที่ยุ่งกับคุณก็จะถูกย้าย อย่างไรก็ตามกฎหมายของกัมพูชา เกี่ยวกับ ยาเสพติด เกี่ยวกับการลักลอบขนยาเสพติดออกต่างประเทศค่อนข้างแรง เพราะยาเสพติดภายในประเทศ ค่อนข้างหาง่ายและถูกสำหรับคนต่างชาติที่ต้องการเงิน จึงพยายามลักลอบขนยาเสพติดไปในต่างประเทศที่รวยกว่าเพื่อทำเงินให้ ประเทศต่างๆ เข้ามากดดันประเทศกัมพูชา

แต่ในความเป็นจริงยาเสพติดที่ก่อปัญหามากที่สุดก็คือแอลกอฮอล์ โดยคนส่วนมาก ดื่มมากจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นเหตุที่น่าสลดเมื่อพวกเขา

มีชีวิตที่มีความสุข ในประเทศที่ดีและมีคนที่ดี ผู้เขียนมีแนวคิดที่ว่า การสูบกัญชามากขึ้น แล้วลดการดื่มอาจจะ ทำให้ปัญหาลดลง

๖. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศมาเลเซีย

มาเลเซีย (มาเลย์: Malaysia) เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยพื้นที่ ๒ ส่วนโดยมีทะเลจีนใต้กั้น ส่วนแรกคือ มาเลเซียตะวันตก อยู่ทางตอนใต้ของ คาบสมุทรมลายูและคาบสมุทรอินโดจีน มีพรมแดนติดประเทศไทยทางรัฐกลันตัน เปร๊ะ ละลิส และเกดะห์ และติดกับสิงคโปร์ทางรัฐยะโฮร์ ส่วนที่ ๒ คือ มาเลเซียตะวันออก อยู่ทางตอนเหนือของเกาะบอร์เนียว มีพรมแดนทิศใต้ติดอินโดนีเซียทุกส่วนของมาเลเซียตะวันตก แต่ล้อมรอบประเทศบรูไนดารุสซาลามด้วยรัฐซาราวักเพียงรัฐเดียว มาเลเซียเป็นสมาชิกก่อตั้งของกลุ่มประเทศอาเซียน

ลักษณะภูมิประเทศ

๑. มาเลเซียตะวันตก มีภูเขาทอดยาวทางตอนกลางเกือบตลอด เป็นอุปสรรคต่อการคมนาคม ทำให้มีที่ราบ ๒ ด้าน ที่ราบด้านตะวันตกกว้างกว่า เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ เขตปลูกยางพารา และขุดแร่ดีบุก

๒. มาเลเซียตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ที่ราบสูงอยู่ทางตอนใน มีที่ราบย่อม ๆ อยู่ตามชายฝั่งทะเล

ลักษณะภูมิอากาศ

ตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร มีอากาศร้อนชื้นแถบศูนย์สูตร อยู่ในอิทธิพลของลมมรสุม

ชื่อของประเทศมาเลเซียถูกตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยมีความหมายรวมเอา สหพันธรัฐมาลายา สิงคโปร์ ซาบาห์ ซาราวัก และบรูไนเข้าด้วยกัน คำว่า มาเลเซียนี้เดิมเคยถูกใช้เป็นชื่อเรียกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในส่วนที่เป็นหมู่เกาะมาก่อน ซึ่งปรากฏหลักฐานจากแผนที่ที่ตีพิมพ์ในซีกาโกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ในการตั้งชื่อประเทศมาเลเซียนั้นมีการนำเสนอชื่ออื่นๆ มากมายก่อนที่จะได้ผลสรุปให้ใช้ชื่อมาเลเซีย

ในปัจจุบันประกอบด้วยรัฐ ๑๓ รัฐและปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรูปแบบในการปกครองคล้ายอังกฤษกับสหราชอาณาจักร ปรมุขแห่งรัฐมีตำแหน่งเป็นพระราชาธิบดี

๖.๑ ยาเสพติดประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซีย ไม่ใช่ประเทศที่ผลิตยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย เฮโรอีน และยาเสพติดอื่นๆ ถูกนำเข้าสู่ประเทศมาเลเซียผ่านประเทศเพื่อนบ้านจากดินแดนสามเหลี่ยมทองคำ โดยชาว มาเลเซียมีปัญหาเสพติดเกี่ยวกับ เฮโรอีน และยาอี (MDMA) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๑

เป็นต้นมา มาเลเซีย ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกตามอนุสัญญา ๑๙๘๘ UN Drug Convention และอนุสัญญาอื่นๆ เช่น ๑๙๖๑ UN Single Convention on Drugs เป็นต้น มาเลเซียได้ดำเนินการจัดประเภทยาเสพติดเช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในตามท้องที่การสหประชาชาติกำหนด โดยเฉพาะสารเคมีตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด โดยตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ เป็นต้นมา มาเลเซียได้ประกาศกำหนดให้สารเคมีซึ่งอยู่ในบัญชีตารางที่ ๑ และ ๒ (Table I and Table II) ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเป็นสารเคมีที่ต้องถูกควบคุมตามกฎหมาย และมีการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังโดยนายกรัฐมนตรีมหาเธร์ แห่งมาเลเซีย ได้ประกาศให้ยาเสพติดเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของประเทศ มาเลเซียในขณะเดียวกันตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ เป็นต้นมา ได้เริ่มนโยบายในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดด้วย (public drug rehabilitation program) โดยมีการทุ่มเทงบประมาณเพื่อการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดไปยังชุมชนหลัก (therapeutic community treatment center) จำนวน ๕ แห่ง ในรัฐสำคัญๆ และมีการขยายออกไปเป็น ๒๗ แห่ง (public rehabilitation facilities) รวมถึงรัฐบาลมาเลเซีย ยังได้ให้ใบอนุญาต เพื่อทำการบำบัดรักษายาเสพติดให้แก่คลินิกเอกชน (private medical clinics) อีกกว่า ๓๐๐ แห่งด้วย

โทษประหารชีวิต ได้กำหนดไว้สำหรับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดบางประการ เช่น การมียาเสพติดประเภทเฮโรอีนไว้ในครอบครองจำนวนได้จำนวน ๑๕ กรัม หรือประมาณ ๑/๒ ออนซ์ หรือ การมีกัญชาไว้ในครอบครองจำนวน ๒๐๐ กรัม หรือประมาณ ๗ ออนซ์ โดยหากมีปริมาณดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการครอบครองเพื่อจำหน่าย และต้องระวางโทษประหารชีวิต และมีการตัดสินประหารชีวิตสำหรับการกระทำผิด เกี่ยวกับยาเสพติดจำนวน ๓๐-๔๐ รายในแต่ละปี

สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในประเทศมาเลเซีย ได้แก่ Laws Of Malaysia Act ๒๓๔ หรือ Dangerous Drug Act of ๑๙๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยการตรากฎหมายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการนำเข้า ส่งออก การผลิต การจำหน่าย การใช้ยาเสพติด และสารอันตรายอื่นๆ รวมถึงการกำหนดกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับอำนาจศาล และกระบวนการ พิจารณาคดีของศาล โดยมีการกำหนดบทนิยามในมาตรา 2 เกี่ยวกับยาเสพติดประเภทต่างๆ การผลิต ระบบอนุญาตของเภสัชกร ซึ่งอยู่ใต้กฎหมายพิเศษได้แก่ Poison Act ๑๙๕๒ (Act ๓๖๖) และการอ้างอิงถึงสนธิสัญญาต่างๆ ที่ยังไม่รวมถึงอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลัง กฎหมายนี้ ตลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้กฎหมายนี้ได้ประกาศประเภท ของยาเสพติดไว้ในท้ายกฎหมายนี้ด้วย ซึ่งจะมีความผสมผสานและคล้ายคลึงกับประเภทยาเสพติดที่ระบุ จะกล่าวถึงบางประการ ดังนี้

การกำหนดวิธีการควบคุมฝุ่น ใบ โคลคา ดอกและลำต้นของฝิ่น กัญชา ได้ถูกบัญญัติ ไว้ในส่วนที่สองของกฎหมายนี้ เช่น ตามมาตรา ๔(๑) กำหนดห้าม การนำเข้าซึ่ง ยาเสพติด ดังกล่าวเข้ามาในมาเลเซีย เว้นแต่ได้รับอนุญาต หากละเมิดย่อมได้รับโทษตามมาตรา ๔ (๒) โดยมีอัตราระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี ส่วนการส่งออกซึ่งยาเสพติด ดังกล่าว ก็จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี แต่ไม่ต่ำกว่า ๓ ปี

ส่วนการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ตามมาตรา ๖ ได้กำหนดความผิด ไว้โดยเฉพาะฝิ่นดิบ ใบ โคลคา ต้นฝิ่น และกัญชา รวมถึงเมล็ดพันธุ์ จะต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ริงกิต หรือจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

การปลูกพืชเสพติด จะเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖B (๑)(a)-(c) เว้นแต่จะเป็นการ ศึกษาวิจัยและทดลองทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์ ตามมาตรา ๖B (๒) การละเมิด กฎหมายดังกล่าว จะต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และการเขียนไม่เกิน ๖ จุด (strokes) ตามมาตรา ๖B (๓) ทั้งนี้ กฎหมายให้สันนิษฐานว่า หากพบพืชเสพติดในที่ดินของผู้ใด ให้สันนิษฐานว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดินเป็นผู้ปลูก ต้องระวางโทษจำคุก

การเสพยาเสพติดข้างต้น ไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน เคี้ยว กลืน ดื่ม สูดดม หรือนำเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีการใดๆ จะมีความผิดตาม มาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ ริงกิต หรือ จำคุกไม่เกิน ๒ ปี

ต่อมาหลังจากประเทศมาเลเซียได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ แล้ว ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ ในมาตรา ๑๗ ที่กำหนดห้ามการจำหน่าย ผลิตเพื่อจำหน่าย หรือ การได้มาซึ่งยาเสพติดดังกล่าว หากละเมิดจะต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ริงกิต หรือ จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมายนี้ ได้กำหนดข้อสันนิษฐานบางประการ ที่จะทำให้บุคคล ต้องรับโทษหนักขึ้น และ อาจจะรุนแรงถึงประหารชีวิตเลยในบางกรณี

สำหรับการกระทำที่เข้าเงื่อนไขเป็นข้อสันนิษฐานตามกฎหมาย ได้ถูกกำหนด ไว้ตามมาตรา ๑๗ ดังนี้

(b) บุคคลจะถูกสันนิษฐานว่าถูกว่าเป็นผู้ครอบครองสถานที่ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถ้าบุคคลนั้นมี หรือปรากฏว่ามีหน้าที่ดูแลจัดการสถานที่นั้น จนกว่า จะได้รับการพิสูจน์หักล้าง

(c) ถ้าพบเข็ม หรืออุปกรณ์ในการเสพยาเสพติดในสถานที่นั้น ให้ถือว่าเป็น สถานที่เพื่อใช้ในการเสพ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์หักล้าง

(d) คคลที่มียาเสพติดในครอบครองจะถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำผิดฐานครอบครองยาเสพติด และรู้ว่าสิ่งนั้นเป็นยาเสพติด จนกว่าจะพิสูจน์หักล้าง

(da) บุคคลใดก็ตามที่ถูกตรวจสอบพบว่า มีซึ่งยาเสพติดดังนี้ไว้ในครอบครอง

(i) เฮโรอีนตั้งแต่ ๑๕ กรัมขึ้นไป

(ii) มอร์ฟีนตั้งแต่ ๑๕ กรัมขึ้นไป

(iii) Monoacetylmorphines ตั้งแต่ ๑๕ กรัมขึ้นไป

(iiia) เฮโรอีน หรือ มอร์ฟีน หรือ Monoacetylmorphines

รวมกันตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป โดยมีน้ำหนักรวมตั้งแต่ ๑๕ กรัมขึ้นไป

(iv) ฝิ่นที่ถูกเตรียมเพื่อผลิตยาเสพติดต่อไป น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กรัมขึ้นไป

(v) ฝิ่นดิบน้ำหนักมากกว่า ๑,๐๐๐ กรัม

(va) ยาเสพติดตาม (iv) หรือ (v) รวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กรัม

(vi) กัญชาตั้งแต่ ๒๐๐ กรัม ขึ้นไป

(vii) ยางกัญชา (cannabis resin) ตั้งแต่ ๒๐๐ กรัมขึ้นไป

(viii) กัญชาตาม (vi) หรือ (vii) รวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กรัมขึ้นไป

(ix) โคนเคนตั้งแต่ ๔๐ กรัม

(x) ใบโคคาตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กรัม

นอกจากนี้ มาตรการนี้ ยังกำหนดประเภทยาเสพติดอื่นๆ เช่น Amphetamine ตั้งแต่ ๕๐ กรัมขึ้นไป Methamphetamine ตั้งแต่ ๕๐ กรัม ยาอี (๓,๔-Methylenedioxy methamphetamine (MDMA)) ๕๐ กรัมขึ้นไป เป็นต้น ให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้ลักลอบจำหน่ายยาเสพติด จนกว่าจะพิสูจน์หักล้าง

สำหรับอัตราโทษที่กำหนดไว้ จะเป็นไปตาม มาตรา ๓๕ ซึ่งให้ศาลใช้ดุลพินิจได้ หาก ผู้กระทำผิด เป็นผู้เยาว์อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ศาลอาจจะส่งเด็กผู้นั้นไปเข้ารับการรักษา ปรึกษาตาม กฎหมายว่าด้วย Drug Dependents (Treatment and Rehabilitation) Act ๑๙๘๓ (Act ๒๘๓) ตามนัย มาตรา ๓๘ และ มาตรา ๓๘B เป็นเวลา ๒ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี ส่วนอัตราโทษทั่วไป ในกรณีที่ เป็นข้อห้ามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนี้ แต่ไม่ได้ระบุอัตราโทษเฉพาะไว้ จะถืออัตราโทษ ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ ริงกิต และจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ในแต่ละกรมแห่งการ กระทำผิด

ตามมาตรา ๓๕A. (๑) ได้กำหนดอัตราโทษเป็นพิเศษไว้ ในกรณีดังต่อไปนี้
 สำหรับ การมีเฮโรอิน หรือ มอร์ฟิน ตั้งแต่ ๒ กรัม แต่ไม่น้อยกว่า ๕ กรัม โคเคนตั้งแต่ ๕ กรัม
 แต่ไม่น้อยกว่า ๑๕ กรัม หรือกัญชาหรือ ยางกัญชา ตั้งแต่ ๒๐ กรัม แต่ไม่น้อยกว่า ๕๐ กรัม การมีฝิ่น หรือ
 ฝิ่นสุก ตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม แต่ไม่เกิน ๒๕๐ กรัม หรือ ใบโคคา ตั้งแต่ ๒๕๐ กรัม แต่ไม่เกิน ๗๕๐ กรัม
 การมี MDMA เกิน ๕ กรัม แต่ไม่น้อยกว่า ๓๐ กรัม เป็นต้น เหล่านี้ จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี
 แต่ไม่เกิน ๕ ปี และการเขียนไม่เกิน ๕ ชุด

ส่วน การครอบครองตั้งแต่ น้ำหนักสูงสุดที่กล่าว ไปแล้วข้างต้น
 จะต้องระวางโทษตาม มาตรา ๓๕A.(๒) จะต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือ จำคุกไม่น้อยกว่า
 ๕ ปี และจะ ต้องถูกเขียนไม่น้อยกว่า ๑๐ ชุด

หากเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายยาเสพติดอันตรายข้างต้น ตั้งแต่การลักลอบ
 จำหน่าย การเสนอให้จำหน่าย หรือ การเสนอเพื่อเตรียมการจำหน่ายยาเสพติดอันตราย
 จะมีโทษสูงถึงประหารชีวิต ตามมาตรา ๓๕B.

กฎหมายนี้ได้กำหนดเพิ่มโทษสำหรับการกระทำผิดซ้ำไว้ตาม มาตรา ๓๕C.
 โดยเฉพาะการกระทำผิดเล็กน้อยๆ อาจจะทำให้ต้องระวางโทษสูงขึ้น โดยจำคุก ๕-๗ ปี ได้
 รวมถึงการถูกเขียนติดอีกไม่เกิน ๓ ชุด และหากยังทำผิดซ้ำอีก ก็จะต้องระวางโทษสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ
 ถึงการจำคุก ๑๕ ปี และเขียนอีกไม่เกิน ๖ ชุด นอกจากนี้ กฎหมายนี้ ยังให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่
 ดำรวจในการสืบสวน เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานอย่างกว้างขวาง เช่น ตามตรา ๒๗A ได้แก่
 การดักฟัง หรือ การตรวจสอบพัสดุไปรษณีย์ หรือ การตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะสามารถ
 ใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีได้ หากมีการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ ย่อมเป็นความผิด
 ตามกฎหมายตามมาตรา ๒๘ ซึ่งจะต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ ริงกิต หรือ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี
 หรือทั้งจำทั้งปรับ

อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ ที่ผ่านมา ได้มีข้อเสนอให้มีการเสนอ
 แก้ไขกฎหมาย ดังกล่าวบางประการ เป็นต้นว่า การเสนอกฎหมาย Amend Dangerous Drugs Act
 ให้สามารถ ปล่อยตัวชั่วคราว (bail) ได้สำหรับบุคคลที่ถูกฟ้องร้องในข้อหาการมียาเสพติด
 ไว้ในครอบครอง เช่นเดียวกับคดีอาญาอื่นๆ เนื่องจากในประเทศมาเลเซีย ยังได้มีการ ประกันตัว
 สำหรับคดีฆาตกรรม ซึ่งตรงกันข้ามกับคดียาเสพติด เช่นการมียาเสพติดประเภทเฮโรอินกว่า ๕๐
 กรัม มักจะไม่ได้ รับการประกันตัวแต่ประการใด

๗. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์ (อังกฤษ: Philippines; ฟิลิปีโน: Pilipinas) หรือชื่อทางการคือ
 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (อังกฤษ: Republic of the Philippines; ฟิลิปีโน: Republika ng Pilipinas) เป็น

ประเทศที่ประกอบด้วยเกาะจำนวน ๗,๑๐๗ เกาะ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากเอเชียแผ่นดินใหญ่ทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ ๑๐๐ กม.และมีลักษณะพิเศษคือเป็นประเทศเพียงหนึ่งเดียวที่มีพรมแดนทางทะเล ที่ติดต่อกันยาวมากที่สุดในโลก นิวสเปน (พ.ศ. ๒๐๖๕-๒๔๔๑) และสหรัฐอเมริกา (พ.ศ. ๒๔๔๑-๒๔๘๕) ได้ครองฟิลิปปินส์เป็นอาณานิคมเป็นเวลา ๔ ศตวรรษ และเป็นสองอิทธิพลใหญ่ที่สุดต่อวัฒนธรรมของฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์เป็นหนึ่งในสองชาติในเอเชียที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ (อีกชาติหนึ่งคือติมอร์-เลสเต) และเป็นหนึ่งในชาติที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากที่สุด เป็นการผสมผสานกันระหว่างตะวันตกกับตะวันออก ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ อาร์โนลด์ โจเซฟ ทอยน์บี (Arnold Joseph Toynbee) นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้กล่าวไว้ในงานของเขาว่า ประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศลาตินอเมริกาที่ถูกพัดพาไปยังตะวันออก โดยคลื่นทะเลยักษ์

หลักฐานทางโบราณคดีและโบราณชีววิทยาบ่งบอกว่ามีมนุษย์โฮโมเซเปียนส์ เคยอาศัยอยู่ในเกาะปาลาวันตั้งแต่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ปีก่อน จนเผ่าที่พูดภาษาในตระกูลออสโตรนีเซียได้เข้ามาตั้งรกรากในฟิลิปปินส์ และจัดตั้งเส้นทางเครือข่ายการค้ากับเอเชียอาคเนย์ส่วนที่เหลือทั้งหมด ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ปีก่อนคริสตกาล

เฟอร์ดินานด์ มาเจลลัน มาถึงหมู่เกาะฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. ๑๕๒๑ (พ.ศ. ๒๐๖๔) มีเกล โลเปซ เด เลกัสปี มาถึงฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. ๑๕๖๕ (พ.ศ. ๒๑๐๘) และตั้งชุมชนชาวสเปนขึ้น ซึ่งนำไปสู่การตั้งอาณานิคมในเวลาต่อมา หลังจากนั้น นักบวชศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกได้แปรศาสนาของชาวเกาะทั้งหมดให้หันมานับถือศาสนาคริสต์ ในช่วง ๓๐๐ ปีนับจากนั้น กองทัพสเปนได้ต่อสู้กับเหตุการณ์กบฏต่าง ๆ มากมาย ทั้งจากชนพื้นเมืองและจากชาติอื่นที่พยายามเข้ามาครอบครองอาณานิคม ซึ่งได้แก่ อังกฤษ จีน ฮอลันดา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และโปรตุเกส สเปนสูญเสียไปมากที่สุดในช่วงที่อังกฤษเข้าครอบครองเมืองหลวงเป็นการชั่วคราวในช่วงสงครามเจ็ดปี (Seven Years' War) หมู่เกาะฟิลิปปินส์อยู่ใต้การปกครองของสเปนในฐานะอาณานิคมของสเปนใหม่ (New Spain) นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๕๖๕ (พ.ศ. ๒๑๐๘) ถึงปี ค.ศ. ๑๘๒๑ (พ.ศ. ๒๓๖๔) และนับจากนั้นฟิลิปปินส์ก็อยู่ใต้การปกครองของสเปนโดยตรง การเดินเรือมะนิลาแกเลียน (Manila Galleon) จากฟิลิปปินส์ไปเม็กซิโก เริ่มต้นขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๖ และหมู่เกาะฟิลิปปินส์เปิดตัวเองเข้าสู่การค้าโลกในปี ค.ศ. ๑๘๓๔

ฟิลิปปินส์เคยตกเป็นอาณานิคมของสเปนและสหรัฐอเมริกา หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้รับเอกราชในวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงจัดการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ตามแบบสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารประเทศ

ฟิลิปปินส์แบ่งเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่น (local government units, LGUs) โดยที่มีจังหวัดเป็นหน่วยหลัก ในปี พ.ศ.๒๕๔๕ มี ๗๕ จังหวัด (provinces) แบ่งออกเป็น นคร (cities) และ เทศบาล (municipalities) ซึ่งหน่วยการปกครองทั้งสองยังประกอบไปด้วย บารังไกย์ (barangay) อีกทอดหนึ่ง ถือเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่นที่เล็กที่สุด

ฟิลิปปินส์แบ่งออกเป็น ๑๖ เขต (regions) ซึ่งทุกจังหวัดได้ถูกจัดอยู่ใน ๑๖ เขตเพื่อความสะดวกในการปกครอง ยกเว้นเขตนครหลวง (National Capital Region) ที่แบ่งออกเป็นเขตพิเศษ ๔ แห่งหน่วยงานของรัฐบาลส่วนใหญ่จะตั้งสำนักงานในแต่ละภูมิภาค เพื่อรับใช้ประชาชนในจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคนั้น ๆ ภูมิภาคไม่มีรัฐบาลท้องถิ่นแยกต่างหาก ยกเว้นเขตปกครองตนเองในมินดานามุสลิมและเขตบริหารคอรัลไตรแองเกิลซึ่งปกครองตนเองไม่ได้ให้ผู้อื่นปกครอง

๗.๑ ยาเสพติดประเทศฟิลิปปินส์

ยาเสพติดไม่มีอีกต่อไปใน ประเทศฟิลิปปินส์ กล่าวโดยองค์การสหประชาชาติ ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในบัญชีประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตะวันออกเฉียงใต้ ที่ซึ่ง เป็นแหล่งลำเลียงยาเสพติดซึ่งถูกหมายหัวไว้

ในผลรายงานประจำปี ๒๐๑๑ International Narcotic Control Band (INCB) ได้บันทึก การเพิ่มของการลักลอบลำเลียงยาเสพติดผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตะวันออกเฉียงใต้โดยพวกแอฟริกาตะวันออกและชาวอิหร่าน โดยก่อตั้งเป็นกลุ่มอาชญากรรม

INCB ได้กล่าวอย่างเจาะจงว่า จีนรวมถึงฮ่องกง, อินโดนีเซีย, ญี่ปุ่น, มาเลเซีย, เกาหลีใต้, สิงคโปร์, ไทยและฟิลิปปินส์ ถูกรายงานว่าได้มีการลำเลียงยาเสพติดผ่านพื้นที่ดังกล่าว

ตามการรายงานดังกล่าว กลุ่มอาชญากรรมได้ตั้งขึ้นทำให้เกิดการลำเลียงยาเสพติดอย่างเป็นทางการในภูมิภาคเอเชียและผู้ลำเลียงยาเสพติดจาก กานา, เนปาล, ปากีสถาน, ไทย และ ฟิลิปปินส์

ปัจจุบันมีหญิงชาวเคนย่าพยายามลักลอบขน ชาบู เมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ ๑๐ กิโลกรัมเข้าฟิลิปปินส์จากสหรัฐอเมริกา

Lina Aching Noah อายุ ๑๖ ปี ถูกจับหลังจากถูกตรวจสอบแล้วพบยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ด้วยมูลค่า ๔๕ ล้าน ในกระเป๋าของเธอที่สนามบินนานาชาติ Ninoy Aquino โดยเป็นกลุ่มที่ต้องสงสัยจากกลุ่มยาเสพติดแอฟริกา ที่มาจากคูไบ

จากรายงาน ประเทศฟิลิปปินส์มากกว่า ๒๐๐ คน ในคุกของประเทศจีน ที่เกี่ยวกับ การยาเสพติด

๗.๒ สถานการณ์ยาเสพติดในฟิลิปปินส์

เมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ (ชาบู) Methylene dioxymethamphetamine (MDMA), ยาอี (Ecstasy), กัญชา, โคอเคอิน,ephedrine นี้เป็นบางส่วนที่เกิดการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดโดยทั่วไปของฟิลิปปินส์ เมื่อเร็วๆ นี้ปัญหายาเสพติดเริ่มต้นตัว การเพิ่มจำนวนของการจับกุมการลักลอบลำเลียงยาเสพติด การจับกุมยาเสพติดที่อันตรายจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ป้องกันปราบปรามยาเสพติดของฟิลิปปินส์ได้แสดงถึงขอบเขตและผลกระทบของการละเมิดกฎหมายยาเสพติดและการค้ายาเสพติดของฟิลิปปินส์

การค้าที่ผิดกฎหมายของเมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ เป็นที่รู้จักในชื่อของ ชาบู และยาเสพติดในปัจจุบันเริ่มที่จะมีราคาสูงขึ้น เมื่อเร็วๆ นี้ราคาชาบูตามท้องตลาดอยู่ระหว่าง ๑๕,๐๐๐ p – ๑๗,๐๐๐ p ขึ้นอยู่กับพื้นที่การขึ้นราคาของชาบู เนื่องจากการก้าวก้าวในการปราบปรามโรงงานผลิตยาเสพติดทั่วประเทศ ดังนั้นปัญหานี้ไม่ได้จำกัดโดยการลักลอบขนส่งและผลิตภัณฑ์ของยาเสพติด แต่สิ่งที่อยู่เหนือปัญหาเหล่านี้ก็คือการติดยาเสพติด การติดยาเสพติดเป็นที่มาอันเลวร้ายของการก่ออาชญากรรมของคน โดย ๖๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้กระทำผิดอาชญากรรมติดยาเสพติด

ในปี ๑๙๗๒ มีผู้ติดยาเสพติดในประเทศฟิลิปปินส์เพียง ๒๐,๐๐๐ คน แต่พอถึงปี ๒๐๐๔ ตัวเลขเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจเป็น ๖.๗ ล้านคน ในขณะที่การกระทำผิดทางยาเสพติด เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นของประเทศประเทศฟิลิปปินส์พยายามที่จะต่อสู้เพื่อที่จะทำลายแหล่งผลิต และผู้ขายยาเสพติดภายในประเทศ และควบคุมการฟอกเงินจากเงินที่ได้จากยาเสพติด แล้วนำไปลงทุนในธุรกิจ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้ทำลายชีวิตและอนาคต ของผู้คนและยังเป็นกลุ่ม คนที่คอร์รัปชันในหน่วยงานต่างๆของรัฐ

ภาคกฎหมายไม่สามารถควบคุมยาเสพติดได้โดยลำพัง ซึ่งอัยการและผู้พิพากษา ไม่สามารถดำเนินการได้โดยปราศจากความร่วมมือ โดยปัญหาทั้งหมดขึ้นอยู่กับทุกคน เช่น โรงเรียน โบสถ์ ชุมชนทางสังคม NGO และกลุ่มต่างๆ ช่วยกันในการต่อต้านยาเสพติด

๘. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศอินโดนีเซีย

อินโดนีเซีย (อินโดนีเซีย: Indonesia) หรือชื่อทางการคือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (อินโดนีเซีย: Republik Indonesia) เป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนและทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียว (อินโดนีเซีย: Kalimantan) , ประเทศปาปัวนิวกินีบนเกาะนิวกินี (อินโดนีเซีย: Irian) และ ประเทศติมอร์ตะวันออกบนเกาะติมอร์ (อินโดนีเซีย: Timor)

อินโดนีเซียประกอบด้วยหมู่เกาะที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาช้านาน แต่ต่อมาต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองของเนเธอร์แลนด์อยู่ประมาณ ๓๐๑ ปี ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่ง

เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นบุกอินโดนีเซีย และทำการขับไล่เนเธอร์แลนด์เจ้าอาณานิคมของอินโดนีเซียออกไปได้สำเร็จ จึงทำให้ผู้นำอินโดนีเซียคนสำคัญในสมัยนั้นให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่นแต่ไม่ได้ให้ความไว้วางใจกับญี่ปุ่นมากนัก เพราะมีเหตุเคลือบแคลงคือ เมื่อผู้รักชาติอินโดนีเซียจัดตั้งขบวนการต่างๆ ขึ้นมา ญี่ปุ่นจะขอเข้าร่วมควบคุมและดำเนินงานด้วย

เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามและประกาศยอมจำนนต่อฝ่ายพันธมิตรอินโดนีเซียได้ถือโอกาสประกาศเอกราชใน พ.ศ. ๒๔๘๘ แต่เนเธอร์แลนด์เจ้าของอาณานิคมเดิมไม่ยอมรับการประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย จึงยกกองทัพเข้าปราบปราม ผลจากการสู้รบปรากฏว่าเนเธอร์แลนด์ไม่สามารถปราบปรามกองทัพอินโดนีเซียได้ จากนั้นอังกฤษซึ่งเป็นพันธมิตรกับเนเธอร์แลนด์จึงเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยเพื่อหยุดความขัดแย้งกัน โดยให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในข้อตกลงลิงกัจยาดิ (Linggadjati Agreement) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยเนเธอร์แลนด์ยอมรับอำนาจอรัฐของรัฐบาลอินโดนีเซียในเกาะชวาและสุมาตรา ต่อมาภายหลังเนเธอร์แลนด์ได้ละเมิดข้อตกลงโดยได้นำทหารเข้าโจมตีอินโดนีเซียทำให้ประเทศอื่นๆ เช่น ออสเตรเลีย และอินเดียได้ยื่นเรื่องให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเข้าจัดการ สหประชาชาติได้เข้าระงับข้อพิพาทโดยตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ออสเตรเลีย เบลเยียม และสหรัฐอเมริกา เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยประนีประนอมและได้เรียกร้องให้หยุดยิง แต่เนเธอร์แลนด์ได้เข้าจับกุมผู้นำคนสำคัญของอินโดนีเซีย คือ ซูการ์โนและฮัตตาไปกักขัง ต่อมาทหารอินโดนีเซียสามารถช่วยเหลือนำตัวผู้นำทั้งสองออกมาได้ ในระยะนี้ทุกประเทศทั่วโลกต่างดำเนินการกระทำของเนเธอร์แลนด์อย่างยิ่งและคณะมนตรีความมั่นคงได้กดดันให้เนเธอร์แลนด์มอบเอกราชแก่อินโดนีเซีย

ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ อินโดนีเซียได้รับเอกราชแต่ความยุ่งยากยังคงมีอยู่เนื่องจากเนเธอร์แลนด์ไม่ยินยอมให้รวมดินแดนอิเรียนตะวันตกเข้ากับอินโดนีเซีย ทั้งสองฝ่ายจึงต่างเตรียมการจะสู้รบกันอีก ผลที่สุดเนเธอร์แลนด์ก็ยอมโอนอำนาจให้สหประชาชาติควบคุมดูแล อิเรียนตะวันตกและให้ชาวอิเรียนตะวันตกแสดงประชามติว่าจะรวมกับอินโดนีเซียหรือไม่ ผลการออกเสียงประชามติปรากฏว่าชาวอิเรียนตะวันตกส่วนใหญ่ต้องการรวมกับอินโดนีเซีย สหประชาชาติจึงโอนอิเรียนตะวันตกให้อยู่ในความปกครองของอินโดนีเซียเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ปัจจุบันประเทศอินโดนีเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓๐ จังหวัด (provinces - propinsi-propinsi) ๒ เขตปกครองพิเศษ* (special regions - daerah-daerah istimewa) และ ๑ เขตนครหลวงพิเศษ** (special capital city district - daerah khusus ibukota) โดยมีเมืองหลวงหรือเมืองหลักของแต่ละจังหวัด

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ เป็นประเทศที่มีป่าไม้มากที่สุด ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผลิตผลจากป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้เนื้อแข็ง แร่ธาตุ แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม ทำรายได้ให้กับ ประเทศมากที่สุด อินโดนีเซียเป็นสมาชิกขององค์การประเทศผู้ส่งน้ำมันเป็นสินค้าออก เกษตรกรรม มีการปลูกพืชแบบขั้นบันได พืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว ยาสูบ ข้าวโพด เครื่องเทศ ประมง ลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะทำให้อินโดนีเซียสามารถจับสัตว์น้ำได้มาก อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การกลั่นน้ำมัน การต่อเรือ เป็นต้น

๘.๑ ยาเสพติดประเทศอินโดนีเซีย

ในปี ๒๐๐๐ - ๒๐๐๒ ประเทศอินโดนีเซียอาจจะเป็นประเทศที่ต่อต้านยาเสพติด ที่ค่อนข้างเข้มงวดที่สุดในโลก ในประเทศอินโดนีเซียทุกภาคส่วนของรัฐพยายามที่จะป้องกัน เมื่อพวกเขา พิสูจน์ว่าคุณกำลังใช้ยาเสพติด

การพิสูจน์ว่า เป็นผู้ติดยาเสพติดในประเทศอินโดนีเซียง่ายขึ้น โดยได้รับอุปกรณ์ จากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการใช้เครื่องตรวจฉี่ ซึ่งสามารถตรวจสอบสารเสพติด ที่ได้รับการเสพ ในช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมาโดย ตำรวจอินโดนีเซียใช้เครื่องตรวจฉี่ ทั้งคนอินโดนีเซีย และชาว ต่างประเทศ

ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ต่อตำรวจอินโดนีเซีย ตำรวจไม่เคยถูกวิจารณ์ว่าทำรุนแรงเกินไป แต่เป็นการกระทำที่เมตตาปราณีกับฆาตกร โดยจะทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยพวก ตำรวจสามารถนำนโยบายที่แรงขึ้นมาใช้กับผู้กระทำผิดทางด้านยาเสพติด

เป็นที่แน่ชัดที่ ประเทศสหรัฐอเมริกาคัดค้านต่อชาติต่างๆในภูมิภาคเอเชีย ให้ใช้กฎหมายที่เข้มงวดขึ้น เหมือนกับอเมริกาใต้ สหรัฐอเมริกาพยายามนำข้อบัญญัติของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีความเข้มงวด เพื่อต่อต้านยาเสพติดในอเมริกาใต้

๘.๒ กฎหมายยาเสพติดในบาห์ลีและภายในทั้งประเทศของอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียกำหนดโทษที่ร้ายแรงสำหรับชาวต่างชาติที่ถูกจับในเรื่องสิ่งเสพติด ที่ผิดกฎหมาย สงครามทางยาเสพติดของประเทศอินโดนีเซียบางที่อาจจะหย่อน เนื่องจาก ขนาดของประเทศ และภูมิภาคที่เป็นเกาะ เจ้าหน้าที่ต่อต้านยาเสพติดของประเทศอินโดนีเซียไม่มีทรัพยากรและเครื่องมือที่เพียงพอในการตรวจสอบชายฝั่งเกาะต่างๆ ซึ่งมีกัญชา ยา อี ยาบ้า และเฮโรอีนซึ่งมีอยู่โดยทั่วไป นี่ไม่ใช่การที่ประเทศอินโดนีเซียยอมเปิดไฟเขียวให้ยาเสพติดเข้ามาภายในประเทศ อำนาจของประเทศอินโดนีเซียได้พร้อมที่จะให้ตัวอย่างแก่ชาวต่างชาติที่ใช้และขายยาเสพติดภายในเขตอำนาจของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งคุก Kerobokan ของประเทศอินโดนีเซีย มีนักโทษชาวต่างชาติจำนวนมากที่เข้ามาสู่เกมส์ยาเสพติดและแพ้นั้นไป (ติดคุก)

๕. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

บรูไน (มาเลย์: Brunei) หรือ เนการาบรูไนดารุสซาลาม (มาเลย์: Negara Brunei Darussalam) เป็นประเทศที่ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชายฝั่งทางด้านเหนือจรดทะเลจีนใต้ พรมแดนทางบกที่เหลือจากนั้นถูกล้อมรอบด้วย รัฐซาราวัก มาเลเซีย ตะวันออก บรูไนเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันเป็นสินค้าหลัก (ปริมาณการผลิตน้ำมันประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ บาร์เรล/วัน)

บรูไนเป็นที่รู้จักและมีอำนาจมากในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๔ ถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๖ โดยมีอาณาเขตครอบครองส่วนใหญ่ของเกาะบอร์เนียวและส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลู มีชื่อเสียงทางการค้า สินค้าส่งออกที่สำคัญในสมัยนั้น ได้แก่ การบูร พริกไทย และทองคำ

หลังจากนั้นบรูไนเสียดินแดนและเสื่อมอำนาจลงเนื่องจากสเปน และฮอลันดาได้แผ่อำนาจเข้ามา จนถึงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ ๑๕ ในปี พ.ศ. ๒๔๓๑ (ค.ศ. ๑๘๘๘) ด้วยความวิตกว่าจะต้องเสียดินแดนต่อไปอีก บรูไนจึงได้ยินยอมเข้าอยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษ และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ (ค.ศ. ๑๙๐๖) บรูไนได้ลงนามในสนธิสัญญายินยอมอยู่เป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษอย่างเต็มรูปแบบ

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๒ (ค.ศ. ๑๙๒๙) บรูไนสำรวจพบน้ำมันและแก๊สธรรมชาติที่เมืองเซรีอา ทำให้บรูไนมีฐานะมั่งคั่งในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ (ค.ศ. ๑๙๖๒) ได้มีการเลือกตั้ง ซึ่งพรรคประชาชนบอร์เนียว (Borneo People's Party) ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น แต่ถูกกีดกันไม่ให้จัดตั้งรัฐบาล ต่อมาจึงได้ยึดอำนาจจากสุลต่าน แต่สุลต่านทรงได้รับความช่วยเหลือจากกองทหารกูรข่าที่อังกฤษส่งมาจากสิงคโปร์ หลังจากนั้นได้มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน และต่ออายุทุก ๆ ๒ ปี เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

หลังจากที่อยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษมาถึง ๕๕ ปี บรูไนก็ได้รับเอกราชเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗ (ค.ศ. ๑๙๘๔)

รัฐธรรมนูญปัจจุบันซึ่งแก้ไขล่าสุดเมื่อ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗ กำหนดให้สุลต่านทรงเป็นอธิปัตย์ คือเป็นทั้งประมุข นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นชาวบรูไนเชื้อสายมาเลย์โดยกำเนิด และจะต้องเป็นมุสลิมนิกายสุหนี่ นอกจากนี้ บรูไนไม่มีสภาที่ได้รับเลือกจากประชาชน

นโยบายหลักของบรูไน ได้แก่การสร้างความเป็นปึกแผ่นภายในชาติ และดำรงความเป็นอิสระของประเทศ ทั้งนี้ บรูไนมีที่ตั้งที่ถูกโอบล้อมโดยมาเลเซีย และมีอินโดนีเซียซึ่งเป็นประเทศมุสลิมขนาดใหญ่อยู่ทางใต้ บรูไนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสิงคโปร์ เนื่องจากมีเงื่อนไขคล้ายคลึงกันหลายประการ อาทิ เป็นประเทศเล็ก และมีอาณาเขตติดกับประเทศมุสลิมขนาดใหญ่

นับจากการพยายามยึดอำนาจเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐบาลได้ประกาศกฎอัยการศึกส่งผลให้ไม่มีการเลือกตั้ง รวมทั้งบทบาทพรรคการเมืองได้ถูกจำกัดอย่างมาก จนปัจจุบันพรรคการเมือง ได้แก่ Parti Perpaduan Kebangsaan Brunei (PPKB) และ Parti Kesedaran Rakyat (PAKAR) ไม่มีบทบาทมากนัก เนื่องจากรัฐบาลควบคุมด้วยมาตรการต่าง ๆ อาทิ กฎหมายความมั่นคงภายในประเทศ (Internal Security Act (ISA)) ห้ามการชุมนุมทางการเมือง และสามารถถอดถอนการจดทะเบียนเป็นพรรคการเมืองได้ ตลอดจนมีการห้ามข้าราชการ (ซึ่งมีเป็นจำนวนกว่าครึ่งของประชากรบรูไนทั้งหมด) เป็นสมาชิกพรรคการเมือง นอกจากนี้ รัฐบาลเห็นว่าพรรคการเมืองไม่มีความจำเป็น เนื่องจากประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือขอความช่วยเหลือจากข้าราชการของสุลต่านได้อยู่แล้ว

เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีการจัดการประชุมของสภาเป็นครั้งแรก ตั้งแต่บรูไนประกาศเอกราช

กองทัพของบรูไน (Royal Brunei Armed Forces หรือ RBAF) มีกำลังพลเพียง ๗,๐๐๐ นาย และกำลังสำรอง ๗๐๐ นาย โดยแบ่งเป็นกองทัพบก ๔,๕๐๐ นาย กองทัพเรือ ๑,๐๐๐ นาย และกองทัพอากาศ ๑,๑๐๐ นาย

อย่างไรก็ดี สุลต่านยังมีกองทหารกูรข่าของพระองค์เอง เรียกว่า Gurkha Reserve Unit (GRU) จำนวน ๒,๕๐๐ นาย และกองทหารกูรข่าของอังกฤษ (British Gurkha) รวมกำลังพล ๑,๐๐๐ คน ประจำอยู่ที่เมืองเซรีอา เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัย ให้แก่บ่อน้ำมัน และกิจการผลิตน้ำมันของ Brunei Shell Petroleum โดยรัฐบาลบรูไนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

เขตการปกครองของบรูไนแบ่งเป็น ๔ เขต (districts - *daerah*) คือ

๑.บรูไนและมูอารา

๒.เบเลต

๓.ตูดง

๔.เตมบูรง

บรูไนประกอบด้วย ๒ ส่วนที่ไม่ติดกันคือด้านตะวันตกและตะวันออกโดยที่ประชากรร้อยละ ๘๗ อาศัยอยู่ในส่วนด้านตะวันตก และมีประชากรเพียงประมาณ ๑๐,๐๐๐คนที่อาศัยอยู่ในด้านตะวันออก ซึ่งมีภูเขาเป็นจำนวนมาก และเป็นที่ตั้งของเขตเตมบูรง เมืองหลัก ๆ ของบรูไนคือเมืองหลวงบันดาร์เสรีเบกาวัน เมืองท่ามูอารา และเซรีอา

ภูมิอากาศในบรูไนเป็นภูมิอากาศเขตร้อน มีอุณหภูมิสูง ความชื้นสูง และ ฝนตกมากบรูไนเป็นประเทศที่ร่ำรวยไปด้วยน้ำมันและก๊าซธรรมชาติซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้มาสู่ประเทศเป็นอันดับหนึ่ง แต่รัฐบาลบรูไนก็เริ่มตระหนักว่าประเทศชาติจะพึ่งพิงรายได้จากทรัพยากรทั้งสองอย่างเท่านี้ไม่ได้เสียแล้ว แต่ควรหันมาให้ความสนใจกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ที่ยังคงมี

มากมายเช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ สัตว์น้ำ และพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร เพื่อเป็นการเร่งรัดการพัฒนารูปแบบของการลงทุน สูดานบรูไนได้ทรงตั้งกระทรวงขึ้นมาใหม่คือกระทรวงอุตสาหกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อทำหน้าที่ดูแลวางแผนและดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน โดยเฉพาะ โครงการอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนและเร่งรัดส่งเสริมเป็นพิเศษ ได้แก่ อุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่สัมพันธ์กับภาคเกษตร ป่าไม้ และการประมง การดำเนินการช่วงแรกนั้น รัฐบาลมุ่งสนับสนุนโรงงาน และอุตสาหกรรมขนาดเล็กในภูมิภาคที่สามารถป้อนผลผลิตให้กับผู้บริโภคในท้องถิ่นก่อนเป็นอันดับแรกแล้วจึงขยายไปสู่การผลิตเพื่อการส่งออกในระยะยาว รัฐบาลได้ตั้งความหวังว่าอุตสาหกรรมเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่เข้ามาแทนที่อุตสาหกรรมน้ำมันที่อาจหมดไปในอนาคต โดยที่ประชาชนยังมีหลักประกันว่าจะมีงานทำ บรูไนเป็นประเทศที่มั่งคั่งด้วยทรัพยากร ขณะนี้ยังมีประชากรน้อยมาก แต่บรูไนก็ไม่ได้หวังพึ่งพารายได้จากการขายน้ำมันเพียงอย่างเดียว ได้พยายามที่จะพัฒนาประเทศให้พึ่งพาตัวเองได้ อย่างไรก็ตามบรูไนเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพสูงมากแห่งหนึ่งของโลก แต่รัฐบาลได้ให้สวัสดิการอย่างดีเลิศแก่ประชาชน อาทิ ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ค่ารักษาพยาบาลฟรี การศึกษา รัฐบาลให้เปล่าจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีสวัสดิการแก่ข้าราชการของรัฐบาลสำคัญของประเทศ คือ น้ำมัน ส่วนพืชเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว กล้วย

๕.๑ ยาเสพติดประเทศบรูไน ดารุสสลาม

การป้องกันการใช้จ่ายในทางที่ผิดของประเทศบรูไน ดารุสสลาม

บรูไน เริ่มให้ความสำคัญป้องกันการใช้จ่ายในทางที่ผิดให้โทษ ตั้งแต่ที่จำนวนของการละเมิดทางยาเสพติดใน sultanate ยังคงต่ำอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ โดยเจ้าหน้าที่จากองค์การสหประชาชาติใช้ความพยายามเพื่อที่จะต่อสู้กับยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย

ในการสัมภาษณ์ของ Brunei Times (หนังสือ) กล่าวว่า ชาวชนควรมีส่วนร่วมในโปรแกรมป้องกันยาเสพติด ซึ่งเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นและการกระตุ้นในการมีส่วนร่วมในโครงการ

คนบรูไนส่วนมากเป็นมุสลิม ประเด็นการป้องกันการละเมิดทางยาเสพติด โดยจะเอ่ยถึงกิจกรรมและเหตุการณ์ทางศาสนา ซึ่งเกิดจากพื้นฐานความเชื่อของเยาวชน

โรงเรียน และสถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยควรจะมาเป็นส่วนหนึ่งในโครงการ ผู้ปกครองก็ควรเป็นส่วนหนึ่งในการแนะนำเด็กบรูไนมีการบำบัดยาเสพติดและการแก้ไขฟื้นฟูสำหรับผู้ติดยาเสพติดซึ่งอยู่ภายใต้ Poison Department ของบรูไน องค์ประกอบของโปรแกรม rehab รวมถึงกระบวนการบำบัดสารพิษ ในทางการแพทย์ การออกกำลังกาย

กีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งการปรึกษากลุ่มแบบเดี่ยว และแบบครอบครัว การฟื้นฟูทางด้านศีลธรรม และการฟื้นฟูทางสังคม หลังจากเข้าโครงการ ฟื้นฟูยาเสพติด การฟื้นฟูในรูปแบบใหม่ของ AI-Islah ซึ่งดำเนินการในแนวคิดของชุมชนบำบัด โดยการอบรมทางจริยธรรมเพื่อที่จะทำให้พวกเขาเปลี่ยนพฤติกรรมที่แย่ โดยการมีส่วนร่วมในกลุ่ม AI-Islah มีความหวังที่กำลังช่วยเหลือผู้ที่ติดยาเสพติดภายในประเทศบรูไน เนื่องจากองค์กรดังกล่าวได้ช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดจากทั่วโลก ด้วยต้องการจะเอาชนะการเสพติด จากยาเสพติด และแอลกอฮอล์ Therapy program จะจัดสภาพสังคมและคุณภาพชีวิต เพื่อช่วยในการบำบัด หลังจากนั้นคุณจะถูกตีพิมพ์และใช้ยาเสพติด ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยปราศจากความทรมานจากการติดยาเสพติดและแอลกอฮอล์ ซึ่งโครงการดังกล่าวมี รูปแบบในการดำเนินโครงการ ๑๒ step โดยการรักษาหลักชื่อ Cognitive Behavioral Therapy (CBT) โดยมีรูปแบบ เช่น การให้คำแนะนำภายในกลุ่ม การออกกำลังกาย การจัดกลุ่ม เพื่อให้การศึกษา การบำบัดโดยศิลปะ การจัดการกับความเครียด การนั่งสมาธิ โดยกิจกรรมฟื้นฟู ยาเสพติด AI-Islah ได้ให้บริการทั่วโลก

๑๐. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดประเทศสิงคโปร์

สิงคโปร์ (อังกฤษ: Singapore) หรือชื่อทางการคือ **สาธารณรัฐสิงคโปร์** (อังกฤษ: Republic of Singapore) เป็นนครรัฐที่ตั้งอยู่บนเกาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ละติจูด ๑°๑๕' ๑๕" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๓°๕๑'๒๐" ตะวันออก (๑°๑๕'N ๑๐๓°๕๑'E) ตั้งอยู่ทางใต้สุดของคาบสมุทรมาเลย์ ติดกับรัฐยะโฮร์ของประเทศมาเลเซีย และอยู่ทางเหนือของเกาะสุมาตราของประเทศอินโดนีเซีย

ภาคกลางและภาคตะวันตกเป็นเนินเขา ซึ่งเนินเขาทางภาคกลางเป็นเนินเขาที่สูงที่สุดของประเทศ เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญของสิงคโปร์ และภาคตะวันออกเป็นที่ราบต่ำชายฝั่งทะเลมักจะต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องมีการถมทะเล

สิงคโปร์เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ปลายสุดแหลมมลายู เป็นสถานพักสินค้าของพ่อค้าทั่วโลก เดิมชื่อว่า เทมาเส็ก (ทุมาสีก) มีกษัตริย์ปกครอง ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ ได้มีเจ้าผู้ครองนครปาเล็มบังเดินทางแสวงหาดินแดนใหม่เพื่อสร้างเมือง แต่เรือก็อับปางลง พระองค์ได้ว่ายน้ำขึ้นฝั่ง แล้วก็เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งมีรูปร่างลำตัวสีแดงหัวดำหัวคล้ายสิงโตหน้าอกขาว พระองค์จึงถามคนติดตามว่า สัตว์ตัวนั้นคืออะไรคนติดตามก็ตอบว่ามันคือ สิงโต พระองค์จึงเปลี่ยนชื่อเทมาเส็กเสียใหม่ว่า **สิงคโปร์** ต่อมาสิงคโปร์ก็ได้ตกเป็นของสุลต่านแห่งมะละกา

ประเทศแรกที่ยึดสิงคโปร์ไว้ได้คือ โปรตุเกส เมื่อปี ค.ศ. ๑๕๑๑ แล้วก็ถูกชาวดัตช์มาแย่งไป แต่ประมาณปี ค.ศ. ๑๘๑๙ อังกฤษได้แข่งขันกับดัตช์ในเรื่องอาณานิคม อังกฤษได้ส่งเซอร์ โทมัส แสตมฟอร์ด บิงก์เลย์ แรฟเฟิลส์ มาสำรวจดินแดนแถบสิงคโปร์ ตอนนั้น

สิงคโปร์ยังมีสุดต่านปกครองอยู่ แรฟเฟิลส์ได้ตกลงกับสุดต่านว่า จะตั้งสถานีการค้าของอังกฤษที่นั่น แต่สุดท้ายอังกฤษก็ยึดสิงคโปร์ไว้เป็นเมืองขึ้นได้สำเร็จ ค.ศ. ๑๘๑๙ เซอร์ แสตมฟอร์ด ราฟเฟิลสำรวจเกาะสิงคโปร์ และก่อตั้งประเทศ

ประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศสงครามกับอังกฤษ และก็สามารถยึดครองสิงคโปร์ไว้ได้ แต่เมื่อสงครามสิ้นสุดลง อังกฤษก็ได้ครอบครองสิงคโปร์เหมือนเดิม

เมื่อสิงคโปร์เห็นมาเลเซียได้รับเอกราชจากอังกฤษ สิงคโปร์จึงริบขอรวมชาติเข้ากับมลายูกลายเป็นสหภาพมลายาทันที เพื่อจะได้ไม่เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษอีก แต่สิงคโปร์ก็ไม่พอใจกับมาเลเซียมากนักเพราะมีการเหยียดชนชาติกัน ทำให้พรรคกิจประชาชนของสิงคโปร์ประกาศให้สิงคโปร์เป็นเอกราชตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๖๕ ตั้งแต่บัดนั้นมาในชื่อสาธารณรัฐสิงคโปร์ เมื่อแยกตัวออกมาแล้วพรรคกิจประชาชนก็ครองประเทศมาตลอดจนถึงทุกวันนี้

ประวัติศาสตร์ของสิงคโปร์ก่อนศตวรรษที่ ๑๔ มิได้ถูกบันทึกอย่างชัดเจนและแน่นอนนัก ในช่วงศตวรรษที่ ๑๔ สิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรมลายูปาหิตแห่งชวา ต่อมาในต้นศตวรรษที่ ๑๕ ก็อยู่ภายใต้การยึดครองของอาณาจักรสยาม จนถูกประมุขแห่งมะละกาเข้ามาแย่งชิงไป และเมื่อโปรตุเกสเข้ายึดครองมะละกา สิงคโปร์ก็กลายเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกสในราวปี ค.ศ. ๑๔๙๘ และต่อมาอยู่ภายใต้อิทธิพลของฮอลันดาในช่วงศตวรรษที่ ๑๗

เมื่ออังกฤษขยายอิทธิพลเข้ามาบริเวณแหลมมลายูในกลางศตวรรษที่ ๑๘ ก็เริ่มสนใจสิงคโปร์ ในปี ค.ศ. ๑๘๑๙ อังกฤษได้ขอเช่าเกาะสิงคโปร์จากจักรวรรดิยะโฮร์ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของฮอลันดา ในปี ๑๘๒๔ อังกฤษมีสิทธิครอบครองสิงคโปร์ตามข้อตกลงที่ทำกับฮอลันดา ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๒๖ สิงคโปร์ถูกปกครองภายใต้ระบบสเตอร์ตส์เซตเติลเมนต์ (Straits Settlement) ซึ่งให้บริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษควบคุมดูแลสิงคโปร์ รวมทั้งปีนัง และมะละกาด้วย และต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๕๗ รัฐบาลอังกฤษได้เข้ามาดูแลระบบนี้เอง ในปี ค.ศ. ๑๘๖๗ สิงคโปร์กลายเป็นอาณานิคม (Crown Colony) ของอังกฤษ จนกระทั่งปี ค.ศ. ๑๙๔๖ จึงได้รับการยกฐานะให้เป็นอาณานิคมแบบเอกเทศ (Separate Crown colony) เมื่ออังกฤษกลับมาควบคุมสิงคโปร์อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากที่สิงคโปร์อยู่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่น ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ (ค.ศ. ๑๙๔๒ – ๑๙๔๖)

ในฐานะที่เป็นอาณานิคมแบบเอกเทศนั้น สิงคโปร์มีอำนาจปกครองกิจการภายในของตนเองแต่ไม่มีอำนาจดูแลกิจการทหารและการต่างประเทศ และยังมีผู้ว่าราชการจากอังกฤษมาปกครองอยู่ในสภานิติบัญญัติ (Legislative Council) นั้น อังกฤษเริ่มเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกตั้งสมาชิกบางส่วน (๖ คน จาก ๒๒ คน) ได้ ซึ่งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาบางส่วนนี้ในปี

๑๙๔๘ พรรคก้าวหน้า (Progressive Party) ของสิงคโปร์ได้ที่นั่งมากที่สุด ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ สมาชิกสภาที่มาจากการเลือกตั้งถูกเพิ่มเป็น ๕ คน ในจำนวน ๒๕ คน และในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ ภายใต้อำนาจรัฐธรรมนูญฉบับแรกสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมีจำนวน ๒๕ คน ในจำนวน ๗๒ คน

ต่อมาอังกฤษให้ชาวสิงคโปร์มีอำนาจและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากขึ้น ในช่วง ๑๐ ปี ก่อนที่สิงคโปร์จะประกาศเป็นสาธารณรัฐนั้น สิงคโปร์จึงอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลทั้งหมด ๓ ชุด คือ (๑) รัฐบาลของนายเดวิด มาร์แชล (David Marshall) จากปี ๑๙๕๕-๑๙๕๖ (๒) รัฐบาลของนายลิม ยิว ฮ็อก (Lim Yew Hock) จากปี ค.ศ. ๑๙๕๖ -๑๙๕๘ และ (๓) รัฐบาลของนาย ลี กวน ยู (Lee Kuan Yew) ซึ่งภายใต้อำนาจนี้สิงคโปร์มีอำนาจในการปกครองตนเองอย่างสมบูรณ์แล้ว และนายลี กวน ยูได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรกของสิงคโปร์ ต่อมาในช่วงปี ๑๙๖๓ - ๑๙๖๕ รัฐบาลชุดนี้ก็ได้ตัดสินใจเข้าไปรวมอยู่ในสหพันธรัฐมาเลเซีย และอยู่ได้เพียง ๒ ปี

นับจากปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เมืองสิงคโปร์ประกาศตนเป็นประเทศเอกราช มีอำนาจอธิปไตยของตนเอง โดยปกครองในรูปของสาธารณรัฐ หลังจากนั้นสิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียวเป็นเวลาถึง ๒๕ ปี ซึ่งก็คือ นาย ลี กวน ยู ทั้งนี้เป็นเพราะพรรคกิจประชา (PAP: People' Action Party) ซึ่งนาย ลี เป็นผู้ก่อตั้งตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๑ นั้นมีชัยชนะในการเลือกตั้งเกือบทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไป หรือการเลือกตั้งซ่อม

ทศวรรษ ๑๙๕๐ เป็นจุดเริ่มต้นของกรปรับเปลี่ยนการปกครองสิงคโปร์จากผู้นำกลุ่มเก่า (Old Guards) เป็นผู้นำรุ่นใหม่ (New Guards) นายโก๊ะ จ๊กตง (Goh Chok Tong) ได้รับการคัดเลือกจากพรรคกิจประชาและคณะรัฐมนตรี ให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่สองของสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๑๙๕๐ นาย ลี กวน ยู ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในรัฐบาลชุดใหม่โดยเป็นรัฐมนตรีอาวุโส และในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ สิงคโปร์เริ่มใช้ระบบประธานาธิบดีแบบใหม่ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

ปัจจุบันปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ประเทศสิงคโปร์ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อเลือกผู้นำคนใหม่และทีม เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศต่อไป แต่อย่างไรก็ดี พรรคกิจประชาที่ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นเหมือนอย่างเดิม โดยพรรค PAP ได้รับที่นั่งในฝ่ายรัฐบาล ๘๒ ที่นั่งจาก ๘๔ ที่นั่ง ซึ่งเท่ากับสมัยนายโก๊ะ จ๊กตงได้รับในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่ได้คะแนนเสียงลดลงจากสมัยแรกที่ได้ ๗๕.๓ เป็น ๖๖.๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งรัฐบาลนี้ที่อยู่ภายใต้การบริหารงานของนาย ลี เซียน ลุง สมัยที่สองซึ่งรัฐบาลจะมีนโยบายผลักดันในเรื่องปัญหาคนยากไร้ ผู้สูงอายุและคนว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นาย ลี เซียน ลุง จะได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้นั้น เขาได้เน้นนโยบายแบ่งปันรายได้

ผนวกกับความอ่อนแอและแตกแยกของพรรคฝ่ายค้าน ทำให้พรรค PAP ได้ครองอำนาจสืบต่อมาเป็นระยะเวลา ๔ ทศวรรษ

ระบอบการปกครองของสิงคโปร์ คือ ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุขประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายเชลลาบัน รามานาธาน เข้ารับตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนนายกรัฐมนตรีคือ นายลี เซียน ลุง ซึ่งรับตำแหน่งต่อจากนายโก๊ะ จ๊กตง และนายลี กวน ยูซึ่งมีฐานะเป็นบิดาของนาย ลี เซียน ลุง สิงคโปร์แยกตัวออกจากมาเลเซียเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ มีการปกครองในระบอบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขทางพิธีการ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขทางด้านบริหาร สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางการเมืองมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก เพราะนับแต่ตั้งประเทศเป็นต้นมา มีรัฐบาลที่มาจากพรรคเดียวและเป็นรัฐบาลเสียงข้างมาก และมีการควบคุมสิทธิเสรีภาพของสื่อสารมวลชนและประชาชนในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างค่อนข้างเข้มงวด

๑๐.๑ ยาเสพติดประเทศสิงคโปร์

มีหลายคำวิจารณ์จากโทษประหารต่อผู้ที่ค้ายาเสพติด แต่ยุทธศาสตร์นี้ของประเทศ สิงคโปร์ สามารถช่วยหลายพันคนจากการติดยา

การละเมิดทางยาเสพติด มีมากขึ้นในสังคมยุคใหม่ นี่ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่หลายๆ รัฐบาลมุ่งประเด็นไปที่การหยุดการติดยาเสพติด การป้องกันยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และการป้องกันที่สำคัญที่สุดคือประชากรประเทศสิงคโปร์ ยังคงยึดมั่นกับการใช้กฎหมาย ที่เข้มงวดและโทษที่หนัก เพื่อต่อต้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงโทษหลัก (ประหารชีวิต) ซึ่งเป็นที่มาของการวิพากษ์วิจารณ์จากกลุ่มต่างๆ

ประเทศสิงคโปร์วางยุทธศาสตร์โดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชนในการต่อสู้ กับยาเสพติด โดยประกอบด้วยการให้การศึกษาของสาธารณะอยู่ในมาตรฐานที่สูง การรักษาและการฟื้นฟูของผู้ติดยาเสพติด รวมถึงกฎหมายที่เข้มงวดและใช้โทษประหารชีวิตต่อต้านผู้ที่ขายยาเสพติด

การให้การศึกษาสาธารณะป้องกันการละเมิดทางยาเสพติดสำหรับผู้กระทำความผิด ประเด็นก็คือ การพยายามอย่างหนักเพื่อที่จะลดยาเสพติดและขัดขวางจากการกำเริบ รัฐบาลให้ ๒ ทางเลือกสำหรับการฟื้นฟูยาเสพติด ถ้าผู้ติดยาเสพติด เข้ากระบวนการเข้าเสนอแนะ/อบรม โดยผู้ติดยาเสพติดยกเลิกพฤติกรรมทางยาเสพติดและกลับ เข้าสู่สังคมด้วยความสามารถในการประกอบอาชีพ โดยพวกเขาจะไม่มีประวัติอาชญากรรม ถ้าผู้ติดยาเสพติด ยังคงติดยาเสพติด จะส่งผู้ติดยาเสพติดไปสู่คุก แล้วนำพวกนี้เข้าโปรแกรมฟื้นฟูยาเสพติดเพื่อนำกลับเข้าสู่สังคม

สังคมที่แข็งแกร่งได้สนับสนุนการต่อต้านยาเสพติด โดยสังคมสิงคโปร์ มีปณิธาน ที่ปฏิเสธ การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด องค์การอาสาสมัครหลายๆองค์กรเพื่อที่จะช่วยให้ผู้ที่ติดยาเสพติดเข้าสู่สังคม และนายจ้างยังคงเสนองานให้แก่ผู้ติดยาเสพติด มีโอกาสในการเข้าทำงาน

การลักลอบขนยาเสพติดเป็นปัญหาหลักของการจัดหาสิ่งของ เป็นการทำให้ยาเสพติด สามารถเข้าสู่สังคมและได้รับผลประโยชน์จากความทุกข์ยาก ของประชาชน นี่เป็นเหตุผลที่จำเป็นต้องมีกฎหมายที่เข้มแข็งและโทษที่หนัก รวมถึงโทษประหารชีวิตสำหรับผู้ลักลอบขนยาเสพติดสำหรับยาเสพติดที่ร้ายแรงจำนวนมาก แต่โทษร้ายที่มีการดึงดูดด้วยกำไรที่สูงทำให้มีการลักลอบขนยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าผู้ขน ทรายถึงโทษเมื่อพวกเขาถูกจับ ประเทศสิงคโปร์ถือเป็นประเทศที่มีการแพร่หลายยาเสพติดน้อยที่สุดในโลก แม้ว่ายาเสพติดภายในประเทศสิงคโปร์ยังไม่หมดไป มากกว่า ๒ ทศวรรษที่จำนวน ผู้ถูกจับในเรื่องยาเสพติดลดลงถึง ๒/๓ และน้อยกว่า ๒/๑๐ ที่ผู้ที่เคยต้องโทษกลับไปคุกหรือ สถานบำบัดอีกครั้ง การใช้โทษประหารชีวิตของประเทศสิงคโปร์เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ทั่วไป แม้ว่าความขัดแย้ง ยืนยันว่าการต่อต้านโทษประหารเหมือนกับ Gallahae และ Lines กฎหมายของประเทศสิงคโปร์ โดยเฉพาะประหารชีวิตในโทษของยาเสพติดไม่มีความขัดแย้ง กับกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ในปี ๒๐๐๘ การประชุมขององค์การสหประชาชาติ ใน ๔๘ ประเทศรวมถึงประเทศที่ใหญ่ที่สุดในระบอบประชาธิปไตย โวตต่อต้านร่างเกี่ยว กับโทษประหารชีวิต ทุกสังคมได้โจมตีเกี่ยวกับความสมดุลของสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิภายใต้สังคม โทษการประหารชีวิตได้ถือเป็นส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์ของความสำเร็จในการต่อต้านยาเสพติด ซึ่งโทษดังกล่าวทำให้คนนับหมื่นรอดพ้นจากการติดยาเสพติด มันไม่เป็นที่น่าแปลกเลยที่สังคมสิงคโปร์ยังคงสนับสนุน โทษประหารชีวิตการจับกุมผู้ที่ติดยาเสพติดโดยปราศจากหมาย จะสามารถถูกบังคับให้ตรวจปัสสาวะโดยอำนาจของประเทศสิงคโปร์

จะเห็นได้ว่าด้านแนวนโยบาย และแผนปฏิบัติการ และสถานการณ์ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงาน ของกลุ่มประเทศอาเซียน ยังไม่มีการประสานงานเป็นหนึ่งเดียว จึงทำให้มีความหลากหลายไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน ตลอดจนแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ยังมีน้อย จะมีเพียงประเทศไทยกับมาเลเซียบ้าง และไทยกับสิงคโปร์ ส่วนประเทศอื่น ๆ ยังมีน้อยมาก บางประเทศยังไม่ได้มีแนวทางความร่วมมือกันเลย ดังนั้นจึงควรกำหนดให้การปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งอาเซียน

ตารางที่ ๓-๑ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
ไทย (Thailand)	<p>๑. ประกาศนโยบายทำสงครามยาเสพติด มียุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กำหนดการป้องกันปราบปรามและ แก้ไขปัญหา เสพติดเป็นวาระแห่งชาติ</p> <p>๓. น้อมนำพระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เข้าใจ เข้าถึง เน้นหลักปฏิบัติ</p> <p>๔. เร่งรัดปราบปรามยาเสพติดให้หมดไป โครงการ D.A.R.E. (อบรมยาเสพติดใน โรงเรียน)</p> <p>ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กล ยุทธ์คือ ๓ แผน ๔ ปรับ ๖ เร่ง แผนสกัดกั้นยาเสพติดและแผนการ ปราบปราม และบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>ลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียงยาเสพติดใน ทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติด มาyndตลาดผู้เสพ และเน้นใช้หลักบังคับใช้กฎหมายตามหลักมต ธรรม</p> <p>อย่างเคร่งครัด</p>	<p>๑. มีกฎหมายเข้มข้น</p> <p>๒. มี พ.ร.บ. พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เสพติด นำผู้เสพเข้าสู่ระบบบำบัด</p> <p>๓. มีกฎหมายการฟอกเงิน</p> <p>๔. มีกฎหมายยึดทรัพย์</p> <p>๕. มีพ.ร.บ.มาตรการฯ ยึดทรัพย์สิน</p>

ตารางที่ ๓-๒ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศพม่า

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
พม่า (Myanmar)	<p>๑. นโยบายเลิกการปลูกฝิ่น และประกาศกับอาเซียนว่า พม่าจะเป็นประเทศปลอดยาเสพติด Drug Free และย้ำว่าในปี ๒๐๑๔ จะกำจัดฝิ่นให้หมดไป</p> <p>๒. มีโปรแกรมกำจัดยาเสพติด</p> <p>๓. โครงการระบบคุ้มครองบ้านกากวยเย (KKY) ในรัฐฉาน ซึ่งกองกำลังในพื้นที่ได้รับสิทธิ์ในการใช้เส้นทางซึ่งควบคุมโดยรัฐบาลทหาร</p> <p>๔. กำหนดโครงการพื้นที่ปลอดฝิ่นและกำจัดฝิ่นให้หมดไป</p> <p>๕. โครงการปลายทางแห่งใหม่ (New Destiny) (โครงการปลูกพืชทดแทนฝิ่น) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ชาวบ้านนำเมล็ดฝิ่นมาแลกกับข้าว, ข้าวโพด , ข้าวสาลี</p>	<p>๑. มีกฎหมายเข้มงวด</p> <p>๒. มีกฎหมายฟอกเงิน</p>

ตารางที่ ๓ - ๓ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศลาว

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
ลาว (Laos)	<p>๑. นโยบายเลิกการปลูกฝิ่น</p> <p>๒. มีองค์กรต่อต้านยาเสพติด LPDR ใน ปี ๑๙๙๐ ได้ลงนามในเอกสาร Biratural Cooperation Of Narcotics Issue</p> <p>๓. ลาวได้อนุญาตให้องค์กรของประเทศสหรัฐอเมริกา เข้ามาสนับสนุนเงินในการเปิดโปรแกรมต่อต้านยาเสพติด</p> <p>๔. นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ทุกจังหวัดจัดวางระบบคณะกรรมการและองค์กรป้องกันยาเสพติด</p> <p>๕. มีการอบรมบุคลากรในการต่อต้านการลักลอบขนเงิน โดยเฉพาะเงินจากการค้ายาเสพติด</p>	<p>๑. มีกฎหมายเข้มข้น</p> <p>๒. มีการเพิ่มโทษทางสาธารณะต่อผู้กระทำความผิด</p>

ตารางที่ ๓ - ๔ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศเวียดนาม

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
เวียดนาม (Vietnam)	<p>๑. นโยบายป้องกันปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง ประกาศแผนการปราบปรามยาเสพติด (Counter Narcotics Plan of Action)</p> <p>๒. เน้นให้ความร่วมมือ UNDCP ในการปราบปรามยาเสพติด และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ถึงภัยยาเสพติด</p> <p>๓. โครงการ Non – Sale of Drug Non – Use of Drug</p> <p>๔. โครงการ Drug Preventing on School เน้นการดำเนินการในโรงเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>๕. นำการบำบัดมาใช้ (โดยการรักษาเชิงบังคับ) เริ่มสร้างศูนย์บำบัด ๑๖ แห่งในเมืองใหญ่ รักษาผู้ติดยาเสพติดได้ ๑๑,๘๐๐ ราย ในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ – ๒๐๐๒ เป็นต้น</p>	<p>๑. โทษรุนแรง พิพากษาประหารชีวิต</p> <p>๒. พัฒนาระบบบังคับใช้กฎหมาย มีการเพิ่มระบบประสานงานหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. กำหนดประมวลกฎหมายอาญา กำหนดโทษสำหรับการผลิตยาเสพติดผิดกฎหมาย ระยะเวลา ๒ – ๗ ปี แต่ ถ้าเป็นองค์กรอาชญากร ระยะเวลา ๗ – ๑๕ ปี และ กำหนดโทษหนักแก่ผู้กระทำความผิดซ้ำและผู้ใช้ตำแหน่งงานในรัฐบาล กระทำความผิด และกรณีการผลิตยาเสพติดตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ระยะเวลาจำคุกตั้งแต่ ๒๐ ปี</p> <p>๔. ให้มีการตรากฎหมายจำกัดเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิต และได้มี นโยบาย Decrimination ตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๕</p> <p>๕. รัฐบาลเวียดนามเห็นพ้องกับ Natimac Assembly’s Legislation Commission ว่าผู้ติดยาเสพติด เป็นเพียงผู้ป่วย การยาเสพติด ไม่ได้มีอันตรายต่อสังคม ถึง ต้องถูกลงโทษทางอาญา</p>

ตารางที่ ๓ - ๕ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศกัมพูชา

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
<p>กัมพูชา (Cambodia)</p>	<p>๑. นโยบายในการปราบปรามยาเสพติด เด็ดขาด</p> <p>๒. มีหน่วยงาน UNODC เป็นองค์กร ช่วยต่อต้านยาเสพติด โดยทำงาน ร่วมกับพนักงานระดับสูงของ รัฐบาลกัมพูชา</p> <p>๓. กำหนดพื้นที่เชื่อมต่อกับภูมิภาค ภูเขาของ ๔ ประเทศ ในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ คือ พม่า ลาว ไทย เวียดนาม The Golden Crescent ซึ่งได้ กำหนดจุดเชื่อมต่อ เอเชียกลาง , เอเชียใต้และเอเชียตะวันตก เชื่อมต่อ กับ อัฟกานิสถาน , อิหร่าน , ปากีสถาน ซึ่งยาเสพติดถูกส่งต่อโดย การรวานม้า และลาไปยัง โรงงานผลิต แล้วส่งต่อไปยัง สหรัฐอเมริกา</p> <p>๔. UNODC ได้เข้ามาช่วยต่อต้านยาเสพติด ผิดกฎหมาย และการก่อการร้าย ในกัมพูชา</p>	<p>๑. มีกฎหมายที่เข้มข้น</p> <p>๒. การจับกุมยาเสพติดจะมีสินบน ในการจับกุม เพื่อจูงใจให้ ประชาชน เข้ามาต่อต้านและแจ้ง เบาะแสจับกุมยาเสพติด</p> <p>๓. มีการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด</p>

ตารางที่ ๓ -๖ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศมาเลเซีย

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
มาเลเซีย (Malaysia)	<p>๑. ประกาศยาเสพติดเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของประเทศ</p> <p>๒. มาเลเซียเป็นภาคีสมาชิก ตามอนุสัญญา ๑๙๘๘ UN Drug Convention</p> <p>๓. มีนโยบายบำบัดผู้ติดยาเสพติด (Public Drug Rehabilitation Program) มีการทุ่มงบประมาณบำบัดรักษาชุมชนหลัก ๕ แห่งในรัฐสำคัญ และขยาย ๒๗ แห่ง ได้มีการออกใบอนุญาตบำบัดยาเสพติดให้คลินิกเอกชน (Private Medical Clinics) อีก ๓๐๐ แห่ง</p>	<p>๑. กฎหมายเข้มรุนแรง (Law of Malaysia Act ๒๓๔ หรือ Dangerous Drug Act of ๑๙๕๒)</p> <p>๒. มีกฎหมายบำบัดผู้ติดยาเสพติด</p> <p>๓. กฎหมายกำหนดให้มีข้อสันนิษฐานบางประการ ทำให้ต้องลงโทษหนักขึ้น อารุนแรงถึงประหารชีวิต</p> <p>๔. ในปี ๒๐๐๕ ได้มีการเสนอให้แก้ไขกฎหมาย เช่นการเสนอกฎหมาย Amend Dangerous Drugs Act ให้สามารถปล่อยตัวชั่วคราว (Bail) ได้สำหรับบุคคลที่ถูกฟ้องร้อง</p> <p>๕. ได้มีการกำหนดกฎหมาย Poison Act ๑๙๕๒ (Act ๓๖๖) เกี่ยวกับประเภท, การผลิต , ระบบทางเภสัชกร ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายพิเศษ</p>

ตารางที่ ๓ - ๑ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
ฟิลิปปินส์ (Philippines)	<p>๑. ได้มีนโยบายปลอดยาเสพติด</p> <p>๒. ได้มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรทุกส่วน เช่น โรงเรียน , โบสถ์ , ชุมชน , องค์กรทางสังคม , NGO เป็นต้น</p> <p>๓. ได้มีความร่วมมือด้านยาเสพติดข้ามชาติและอาชญากรรมข้ามชาติในกรอบอาเซียน</p> <p>๔. ได้มีการร่าง MOU กับประเทศไทยความร่วมมือในด้านการปราบปรามยาเสพติดและการควบคุมสารตั้งต้นสำหรับผลิตยาเสพติด ตามที่ประเทศฟิลิปปินส์เสนอ</p>	<p>๑. มีกฎหมายเข้มข้นในการปราบปรามยาเสพติด</p> <p>๒. มีกฎหมายการฟอกเงินจากผู้ค้ายาเสพติด</p>

ตารางที่ ๓ - ๒ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
อินโดนีเซีย (Indonesia)	<p>๑. นโยบายต่อต้านยาเสพติดอย่างเข้มงวด</p> <p>๒. มีการเร่งรัดในการตรวจสืบสวนตรวจสอบสารเสพติดแก่ประชาชนตลอดจนถึงนักท่องเที่ยว</p>	<p>๑. มีกฎหมายรุนแรง เข้มงวด เมื่อผู้ต้องหาถูกลงโทษประหารชีวิต สามารถอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์เขต และศาลฎีกา และยังอุทธรณ์ต่อประธานาธิบดีเมื่อสิ้นสุดกระบวนการ</p> <p>๒. มีการกำหนดโทษที่ร้ายแรงแก่ต่างชาติที่ถูกจับในข้อหาเกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>๓. มีการบำบัดยาเสพติดแทนจำคุก</p>

ตารางที่ ๓ - ๕ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
บรูไน ดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)	<ol style="list-style-type: none"> นโยบายในการปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มข้น โครงการ AI-Islah ได้มีโครงการ ๑๒ Step ซึ่งเข้ามาดูแลเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับยาเสพติด มีหลักสูตร Cognitive Behavioral Therapy (CBT) โดยมีรูปแบบการให้คำแนะนำภายในกลุ่ม , การออกกำลังกาย , การจัดกลุ่มศึกษา , การบำบัดโดยศิลปะ , การจัดการกับความเครียด , นั่งสมาธิ เป็นต้น โรงเรียน สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย เข้ามามีส่วนต่อต้านยาเสพติด 	<ol style="list-style-type: none"> มีกฎหมายลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเข้มข้น มีกฎหมาย ในการบำบัดฟื้นฟูสำหรับผู้ติดยาเสพติด ซึ่งอยู่ภายใต้ Poison Department ของบรูไน

ตารางที่ ๑๐ ตารางเปรียบเทียบนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศสิงคโปร์

ประเทศ	นโยบายการปราบปรามยาเสพติด	นโยบายด้านกฎหมาย
สิงคโปร์ (Singapore)	<ol style="list-style-type: none"> การวางยุทธศาสตร์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนต่อสู้กับยาเสพติด มีการให้การศึกษาสาธารณะป้องกันการติดยาเสพติด มีการจัดทำโครงการสังคมเข้มแข็งต่อต้านยาเสพติด มีองค์กรอาสาสมัครหลายองค์กรเข้ามาช่วยฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้เข้าสู่สังคม 	<ol style="list-style-type: none"> กฎหมายรุนแรงที่สุด มีโทษประหารชีวิต มีกฎหมายฟื้นฟูบำบัด ผู้ติดยาเสพติด

৯৯

บทที่ ๔

วิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

สถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

การใช้ยาเสพติดในกลุ่ม ATS โดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยยาบ้าเป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทยและสปป.ลาวและเป็นยาเสพติดอันดับสองในประเทศกัมพูชาและเวียดนาม ส่วนไอซ์ เป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

การผลิตยาเสพติดในกลุ่ม ATS ยังคงอยู่ในระดับสูงโดยกลุ่มว้าและโกกั้งซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศพม่าเป็นกลุ่มผู้ผลิตหลัก (ยาบ้า) ในภูมิภาคและในปี ๒๕๕๕ สามารถจับกุมโรงงานผลิตไอซ์ได้เป็นครั้งแรก

การจับกุมยาเสพติดในกลุ่ม ATS ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕ ยังอยู่ในระดับสูงมีการจับกุมไอซ์ได้เพิ่มขึ้นโดยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย รายงานว่ามีการจับกุมไอซ์ได้มากกว่า ๑ ตันและประเทศ กัมพูชา และสิงคโปร์ ก็มีการจับกุมไอซ์เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

ยาอีมีจำนวนลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ในระดับโลกมีสัญญาณว่า ยาอีจะกลับมาอีกครั้ง

กลุ่มนักค้าแอฟริกันตะวันตกลักลอบนำโคเคนมาขายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น มีการจับกุมโคเคนจำนวนมากได้ในหลายประเทศ โดยประเทศกัมพูชา ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ฮองกง และจีนกลายเป็นประเทศทางผ่านของโคเคนที่สำคัญ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีการจับกุมโคเคนได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน

โดยกลุ่มแอฟริกันตะวันตกเดิมจะลักลอบลำเลียงโคเคนและเฮโรอีนเป็นหลักแต่ปัจจุบันเริ่มลักลอบลำเลียงเมทแอมเฟตามีนมากขึ้นซึ่งมีรายงานจากประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม

กลุ่มนักค้าชาวอิหร่านลักลอบลำเลียงไอซ์ยาเสพติดอื่น ๆ เข้ามาในภูมิภาค จำนวนผู้เข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดในกลุ่ม ATS มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น สถานะปัญหาเสพติดของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ปัญหาเสพติดของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน

ในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศอาจกล่าวได้ว่าไม่มีประเทศไหนที่ไม่มีปัญหาเสพติด แม้กระทั่งประเทศสิงคโปร์ซึ่งมีบทลงโทษที่รุนแรงเนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีแหล่งผลิตยาเสพติดขนาดใหญ่คือพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำซึ่งเป็นแหล่งผลิตฝิ่นอันดับสองของโลก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งผลิตเฮโรอีน ไอซ์ และ ยาบ้า ยาเสพติดที่ผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำได้กระจายไปยังประเทศอาเซียนทุกประเทศนอกจากการผลิตยาเสพติดในภูมิภาคเองแล้วอาเซียนยังเผชิญกับปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะ ไอซ์ จาก แอฟริกา และ โคลเคน จากอเมริกาใต้

สำหรับปัญหาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนอาจแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มหลักๆ คือ

๑. ประเทศที่มีสถานะเป็นผู้ผลิตยาเสพติด ได้แก่ เมียนมาร์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตฝิ่นเฮโรอีน ยาบ้า และ ไอซ์

๒. ประเทศที่มีสถานะ เป็นทางผ่านยาเสพติดหรือเป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดจากแหล่งผลิตในเมียนมาร์ไปยังประเทศอื่นๆ ได้แก่ ไทยลาวกัมพูชาเวียดนามมาเลเซียและ

๓. ประเทศที่มีสถานะเป็นผู้บริโภคหรือเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดเช่น ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ซึ่งในแต่ละประเทศอาจมีหนึ่งหรือสองสถานะรวมกันนอกจากนี้ยังมีอีก ๒ ประเทศที่มีปัญหาเสพติดน้อยคือประเทศสิงคโปร์และบรูไน

สถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศอาเซียน

๑. บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

ประเทศบรูไนแบ่งการปกครองเป็น ๔ เขตมี กรุงบันดาร์เสรี เบกาวันเป็นเมืองหลวงการปกครองเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการรองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและภาษาจีนมี ประชากรรวมทั้งสิ้น ๓๗๔,๕๗๗ คน ประกอบด้วยชาวมาเลย์เซีย ๖๗ %, จีน ๕ %, ชนพื้นเมือง ๖ % และอื่นๆ อีก ๑๒ % นับถือศาสนาอิสลาม ๖๗ %, พุทธ ๑๑ %, คริสต์ ๑๐ % อื่นๆ ๑๐ %

บรูไนเป็นประเทศเล็ก ๆ ที่มีปัญหาค่อนข้างน้อยสถานะเป็นผู้บริโภคยาเสพติด เป็นประเทศที่ไม่ มีปัญหาการผลิตยาเสพติดภายในประเทศ และไม่มีปัญหาเครือข่ายการค้าที่สำคัญหรือเครือข่ายการค้าข้ามชาติ เคลื่อนไหวในประเทศยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศคือ ไอซ์ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นรองลงมาเป็นกัญชา คีตามีน วัตคู ออกฤทธิ์ และสารระเหย โดยรายงานของ UNODC ระบุว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑๘๓ คนเป็นผู้ใช้ไอซ์ร้อยละ

๘๖ และมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั้งสิ้น ๕๘๘ คนเป็นคดีไอซ์ร้อยละ ๘๘ ของกลางที่ยึดได้ ไอซ์ ๐.๗๕ ก.ก. ยาไอซ์ ๓๔๘ เม็ด กัญชา ๐.๕๘ ก.ก. กิตามีน ๐.๓๕ ก.ก. และไนเมตาซีเฟม ๑,๔๕๕ เม็ด ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (ม.ค. – ก.ย.) มีการจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดได้ ๒๘๖ คน ไอซ์ ๔.๗ ก.ก. กัญชา ๖๑๕ กรัม อีร์มินไฟว์ ๕๔๕ เม็ดและกิตามีน ๓๘๖ ขวด

๒. กัมพูชา (Cambodia)

ประเทศกัมพูชาแบ่งการปกครองออกเป็น ๒๐ จังหวัด ๔ เทศบาลเมืองหลวงคือกรุงพนมเปญ การปกครองเป็นแบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญใช้ภาษาเขมร เป็นภาษาราชการรองลงมาเป็นอังกฤษ, ฝรั่งเศส, เวียดนามและจีนมีประชากรทั้งสิ้น ๑๔.๘ ล้านคนประกอบด้วย ชาวเขมร ๙๐ %, เวียดนาม ๕ %, จีน ๑ %, อื่นๆ ๔ % นับถือศาสนาพุทธ (เถรวาท) เป็นหลัก

ประเทศกัมพูชามีสถานะเป็นทางผ่านยาเสพติดหลายชนิดทั้งเฮโรอีนไอซ์และยาบ้าจากพื้นที่ สามเหลี่ยมทองคำไปยังประเทศที่สามและยังเป็นทางผ่านไอซ์จากแอฟริกาโคเคนจากอเมริกาใต้ นอกจากนี้ยัง มีการผลิตไอซ์และสารตั้งต้นชาฟโรล (สำหรับผลิตเอ็กซ์ตาซีหรือยาไอ) ปัจจุบันกัมพูชาถูกใช้เป็นฐานการค้าของ เครือข่ายนักค้ายาเสพติดชาวแอฟริกันซึ่งกระจายยาไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทย

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานว่ามีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั้งสิ้น ๒,๓๘๑ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๐๑.๒ ก.ก. โคเคน ๑.๑ ก.ก. และเฮโรอีน ๒.๑ ก.ก. ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (ม.ค. - มิ.ย.) มีรายงานการจับกุมคดี ยาเสพติดทั่วประเทศจำนวน ๕๒๔ คดี ของกลางยาบ้า ๔๗,๐๔๑ เม็ด ไอซ์ ๑๗.๒ กก. และโคเคน ๒๕.๔ กก.

ด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดกัมพูชาอาจกล่าวได้ว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนที่มี ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลางแม้ทางการรายงานจะระบุว่า มีผู้เสพยาเพียง ๖,๐๐๐ คน แต่จากการประเมินขององค์กรเอกชนและ UNODC ประมาณการว่าอาจมีผู้เสพยาเสพติดมากถึง ๕๐๐,๐๐๐ คน หรือ ประมาณ ๔ % ของประชากรทั้งหมด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดแก่ไอซ์รองลงมาเป็นยาบ้าและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๓. อินโดนีเซีย (Indonesia)

ประเทศอินโดนีเซียแบ่งการปกครองออกเป็น ๓๐ จังหวัด ๒ เขตปกครองพิเศษ และ ๑ เขตนคร หลวงเมืองหลวงคือกรุงจาการ์ตามีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐที่มีประธานาธิบดีเป็น ประมุขและหัวหน้าฝ่ายภาษาที่ใช้มีมากถึง ๕๘๓ ภาษา โดยมีภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการมีประชากรทั้งสิ้น ๒๔๐ ล้านคนประกอบด้วยชนพื้นเมืองร้อยละ ๖๑ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนหมู่เกาะชวา นับถือศาสนาอิสลาม ๘๗ %, คริสต์ ๑๐ % และอื่นๆ ๓ %

ประเทศอินโดนีเซียมีสถานะเป็นประเทศผู้บริโภครวมแต่มีปัญหายาเสพติดหลายประการทั้งเป็น แหล่งผลิตยาเสพติดเป็นแหล่งค้าและแหล่งแพร่ระบาดโดยเฉพาะด้านปัญหาการแพร่ระบาดที่มีปัญหา ค่อนข้างมากจากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ระบุว่ามีการเข้ารับการรักษา ทั้งสิ้น ๘,๘๗๐ คนส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาไอซ์และยาอี และมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๕,๗๖๖ คนของกลางที่ยึดได้ไอซ์ ๑,๑๖๑.๓ ก.ก. ยาอี ๑,๐๕๖,๒๔๕ เม็ดวัตตออกฤทธิ์ ๖๘๔,๘๑๕ เม็ดกัญชา ๒๐,๒๖๐ ก.ก. เฮโรอีน ๒๘.๘ ก.ก. และคีตามีน ๔๕.๓ ก.ก. แต่มีรายงานข้อมูลการประมาณการจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศว่ามีอยู่ประมาณ ๔.๑ ล้านคน (๓.๗- ๔.๗ ล้านคน) หรือประมาณ ๒ % ของประชากรและมีการเพิ่มขึ้นสูงในรอบ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาโดยเฉพาะในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่มีอัตราการเพิ่มของอาชญากรรมยาเสพติดประมาณ ๖๗ % เมื่อเปรียบเทียบกับหกเดือนก่อนหน้า การแพร่ระบาดมีทั้งในเมืองและตามหมู่บ้านในชนบทผู้เสพยา มีอายุตั้งแต่ ๑๕ - ๓๕ ปีและกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นเยาวชนเพิ่มมากขึ้นยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากคือไอซ์ เฮโรอีนและคีตามีน

ปัญหาเสพติดของประเทศอินโดนีเซียจัดอยู่ในระดับรุนแรงซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานการณ์ ปัญหาเสพติดในประเทศอินโดนีเซียคือกลุ่มการค้ายาเสพติดและเครือข่ายการค้าซึ่งประกอบด้วยหลายชนชาติ เช่นกลุ่มอิหร่านแอฟริกันอัฟกานิสถานปากีสถานอินเดียไทยไต้หวันและอินเดีย

๔. สปป.ลาว (Laos)

สปป.ลาวแบ่งการปกครองเป็น ๑๖ แขวงและ ๑ เขตปกครองพิเศษเมืองหลวงคือ นครหลวง เวียงจันทน์มีระบบการปกครองเป็นแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ใช้ภาษาลาวเป็นภาษาราชการมีประชากร ประมาณ ๖.๕ ล้านคนประกอบด้วยชาวลาวกลุ่ม ๖๘ %, ลาวเทิง ๒๒ %, ลาวสูง ๕ % รวม ๖๘ ชนเผ่าส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ๗๕ % และนับถือผี ๑๖ %

สปป.ลาวมีสถานะเป็นประเทศทางผ่านยาเสพติดสำคัญจากประเทศเมียนมาร์มายังไทย พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำและเป็นประเทศที่ผลิตกัญชามากที่สุดในอาเซียนรวมทั้งยังเป็นประเทศที่มีการปลูกฝิ่นในพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศจากรายงานยาเสพติดประจำปีของกระทรวงยุติธรรมประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่าลาวเป็นทางผ่านยาเสพติดที่สำคัญของยาเสพติดในภูมิภาคอาเซียนโดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สปป.ลาวมีการจับกุมยาเสพติดจำนวน ๑,๒๒๓ คดียึดของกลางได้ยาบ้า ๑๐ ล้านเม็ดเฮโรอีน ๔๕ ก.ก. และกัญชา ๒.๘ ตัน

ปัญหาเสพติดของ สปป. ลาวอยู่ในระดับปานกลางแต่ในส่วนของ การแพร่ระบาดสปป.ลาว เริ่มประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศมากขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐบาลสปป.ลาวประเมิน ว่ามีผู้เสพยาบ้าประมาณ ๔๒,๐๐๐ คนและมีผู้เสพยาฝิ่นประมาณ

๑๔,๐๐๐ คนและจากรายงานของUNODC ระบุว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สปป.ลาวมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑,๕๔๔ คน โดยร้อยละ ๘๘ เป็นผู้ใช้ยาบ้ามีผู้ถูก จับกุมคดียาเสพติด ๑,๗๔๕ คนของกลางยาบ้า ๔,๖๐๕,๗๒๕ เม็ดกัญชา ๑,๖๑๗.๑ ก.ก. เฮโรอีน ๔๓.๔ ก.ก. และฝิ่น ๖๗.๔ ก.ก. ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ยาบ้า รองลงมาเป็นกัญชาและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๕. มาเลเซีย (Malaysia)

ประเทศมาเลเซียแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ รัฐเมืองหลวงคือกรุงกัวลาลัมเปอร์ มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการรองลงมาเป็น อังกฤษและจีนมีประชากรประมาณ ๒๖.๒ ล้านคนประกอบด้วยมาเลย์ ๔๐ %, จีน ๓๓ %, อินเดีย ๑๐ %, และชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว ๑๐ % ทำให้มีปัญหาความหลากหลายของเชื้อชาตินับถือศาสนาอิสลาม ๖๐ %, พุทธ ๑๕ %, และคริสต์ ๑๑ %

มาเลเซียไม่ใช่ประเทศที่มีการผลิตหรือเป็นทางผ่านยาเสพติดที่สำคัญดังนั้นจึงจัดอยู่ในสถานะ ของประเทศผู้บริโภครักษาการณียาเสพติดอยู่ในภาวะที่เกือบจะควบคุมได้ แต่อย่างไรก็ตามมาเลเซียยังมีปัญหา การเป็นทางผ่านของเฮโรอีนไอซ์จากพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ นอกจากนี้กลุ่มนักค้าบางกลุ่มเข้าไปใช้มาเลเซีย เป็นฐานในการผลิตไอซ์และเอ็กซ์ตาซี รวมทั้งกลุ่มนักค้าชาวแอฟริกันและอิหร่านใช้เป็นฐานในการลักลอบนำไอซ์ และโคเคนเข้ามาจำหน่ายในภูมิภาคอาเซียน

ปัญหาเสพติดภายในประเทศอยู่ในระดับปานกลางยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุดคือ กัญชาไอซ์ เอ็กซ์ตาซี และวัตดูออกฤทธิ์ แต่มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๖๐,๘๗๕ คนส่วนใหญ่เป็นคดีเฮโรอีนและไอซ์ของกลางไอซ์ ๑,๒๓๕.๖ ก.ก. ยาบ้า ๓๖๔,๕๐๕ เม็ดเฮโรอีน ๗๕๕.๕ ก.ก. กัญชา ๑,๐๕๔ ก.ก. กระท่อม ๑,๔๔๐.๔ ก.ก. ยาแก้ไอ ๑,๕๗๓.๘ ลิตร วัตดูออกฤทธิ์ ๑,๗๗๓,๘๗๕ เม็ด เอ็กซ์ตาซี ๕๘,๗๕๑ เม็ดคีตามีน ๒๐๒.๕ ก.ก. ๗๗๗ และมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๔,๔๐๓ คน โดยร้อยละ ๘๗ เข้าบำบัดการติดยาเฮโรอีนรัฐบาลมาเลเซียประมาณการว่ามีผู้เสพยาเสพติดประมาณ ๑,๐๕๐,๐๐๐ คน (๕๐๐,๐๐ – ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน)

๖. เมียนมาร์ (Myanmar)

ประเทศเมียนมาร์ แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ เขต ๗ รัฐเมืองหลวงคือเมืองเนปีดอ (Naypyidaw) ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการมีประชากรประมาณ ๖๐ ล้านคนประกอบด้วยเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ ถึง ๑๓๕ เผ่าพันธุ์ โดยมี ๘ เชื้อชาติหลัก ๆ คือพม่า ๖๘ %, ไทยใหญ่ ๘ %, กระเหรี่ยง ๗ %, ยะไข่ ๔ % จีน ๓ % มอญ ๒ % และอินเดีย ๒ % ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ๕๐ %, คริสต์ ๕ % และอิสลาม ๓.๘ % เมียนมาร์มีสถานะเป็นประเทศผู้ผลิตยาเสพติดหลัก

ในภูมิภาคซึ่งมีการผลิตทั้งฝิ่นเฮโรอีน ยาบ้า ไอซ์ และเป็นแหล่งผลิตขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งภูมิภาคอาเซียนรวมทั้งอีกหลายประเทศในโลก ในอดีตเมียนมาร์เป็นแหล่งผลิตฝิ่นและเฮโรอีนอันดับหนึ่งของโลกปัจจุบันเป็นอันดับสองของโลกรองจากอัฟกานิสถานมีผลผลิตฝิ่นประมาณร้อยละ ๒๐ ของผลผลิตฝิ่นทั้งโลกปัจจุบันเมียนมาร์เป็นแหล่งผลิตยาบ้าและไอซ์ขนาดใหญ่ สำหรับยาบ้าเป็นการผลิตเพื่อส่งตลาดในประเทศไทยเป็นหลักส่วนไอซ์ส่งเข้าไทยและประเทศในกลุ่มอาเซียน รวมทั้งส่งไปยังประเทศปลายทางอื่นๆ

สถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศอยู่ในระดับรุนแรงแต่ในด้านการแพร่ระบาดของเมียนมาร์ เป็นประเทศที่ประสบกับปัญหาแพร่ระบาดน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ เนื่องจากประชาชนยังยากจนไม่มีเงิน เพียงพอที่จะซื้อยาเสพติดมาเสพยาเสพติดในพื้นที่เพาะปลูกองค์กรเอกชนในพม่าประเมินว่ามีผู้เสพใน พม่าประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คนส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนในพื้นที่เมืองและผู้ใช้แรงงานตามเหมืองแร่ในเขตอิทธิพล ของชนกลุ่มน้อยยาเสพติด ที่แพร่ระบาดมากได้แก่ เฮโรอีนและฝิ่นแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงรองลงมาเป็นยาบ้า ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานจำนวนผู้เข้ารับการรักษาเพียง ๑,๕๕๐ คน ส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาเฮโรอีนและฝิ่น

ด้านการจับกุมคดียาเสพติดในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๓,๖๕๑ คน ส่วนใหญ่เป็นคดียาบ้าและเฮโรอีนของกลางยาบ้า ๕,๘๕๔,๑๘๘ เม็ด ไอซ์ ๓๓.๔ ก.ก. เฮโรอีน ๔๒.๔ ก.ก. ฝิ่น ๑,๑๖๕.๕ ก.ก. ฯลฯ ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการรายงานผลการจับกุมคดี ยาเสพติด ๒,๔๕๗ คดี ของกลางฝิ่น ๑.๓ ตัน เฮโรอีน ๑๔๗ กก. และยาบ้า ๑๕.๕ ล้านเม็ด

อาจกล่าวได้ว่าการผลิตยาเสพติดของเมียนมาร์ ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหาเสพติดเกือบทุกประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากเป็นตลาดขนาดใหญ่ของเมท แอมเฟตามีนจากพม่า (ยาบ้าและไอซ์)

๗. ฟิลิปปินส์ (Philippines)

ประเทศฟิลิปปินส์แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๗ เขตเมืองหลวงคือกรุงมะนิลา มีการปกครอง แบบสาธารณรัฐเดี่ยวระบบประธานาธิบดีเป็นประมุข ภาษาที่ใช้มีมากถึง ๑๗๐ ภาษา แต่ภาษาทางราชการคือ ภาษาฟิลิปปินโนและภาษาอังกฤษรองลงมาเป็นสเปน, จีนฮกเกี้ยน, จีนแต้จิ๋ว ประเทศฟิลิปปินส์ มีภาษาประจำชาติคือภาษาตากาล็อก มีประชากรประมาณ ๘๓ ล้านคน ประกอบด้วยมาเลย์ ๔๐ %, จีน ๓๓ %, อินเดียน ๑๐ %, และชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว ๑๐ % นับถือศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิก ๘๓ % คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ๑๒ % และอิสลาม ๕ %

ประเทศฟิลิปปินส์มีสถานะเป็นประเทศผู้บริโศกยาเสพติด สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับรุนแรง ฟิลิปปินส์ประสบปัญหาการแพร่ระบาดของเมทแอมเฟตามีน (ไอซ์) และกัญชาซึ่ง UNODC ประเมินว่า ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีการแพร่ระบาดของเมทแอมเฟตามีนสูงที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประมาณการว่ามีผู้เสพเมทแอมเฟตามีนประมาณ ๒.๑ % ของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ ๑๖ – ๖๔ ปี นอกจากนั้นเครือข่ายการค้าในฟิลิปปินส์มีลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ ระหว่างเครือข่ายนักค้าชาวจีนและนักค้าชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งทางการฟิลิปปินส์รายงานว่าประมาณ ๓๐ % ของคดีที่อยู่ในการพิจารณาของศาลเป็นคดียาเสพติด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดได้แก่ไอซ์ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นรองลงมาเป็นกัญชาแต่มีแนวโน้มลดลง

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานว่ามีการนำเข้าการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๓,๐๔๐ คนเป็นผู้เข้ารับการบำบัดรักษาการติดยาไอซ์ ๒,๑๕๒ คน รองลงมาเป็นกัญชา ๕๐๓ คน และสารระเหย ๑๖๖ คน และมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๐,๖๓๖ คน ของกลางไอซ์ ๒๕๔.๓ ก.ก. ไอซ์ น้ำ ๑๗๓.๕ ลิตร กัญชา ๕๕๖.๕ ก.ก. และโคเคน ๑๗.๘ ก.ก.

๘. สิงคโปร์ (Singapore)

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศเล็กๆ อยู่ทางตอนใต้ของประเทศมาเลเซียเมืองหลวงคือสิงคโปร์ การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการรองลงมาคือจีนกลางมีประชากรประมาณ ๔.๔๘ ล้านคน ประกอบด้วยชาวจีน ๗๖.๕ %, มาเลย์ ๑๓.๘ %, อินเดีย ๘.๑ % นับถือศาสนาพุทธ ๔๒.๕ %, อิสลาม ๑๔.๕ %, คริสต์ ๑๔.๕ %, ฮินดู ๔ % และไม่นับถือศาสนา ๒๕ %

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่อยู่ในสถานะผู้บริโศก ยาเสพติด ประสบกับปัญหาหายาเสพติดน้อยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีปัญหาของการค้าและการแพร่ระบาดน้อยมากจนรัฐบาลกล่าวว่าเป็นประเทศที่ไม่มีปัญหาหายาเสพติด ไม่เป็นประเทศแหล่งผลิตและไม่มีเครือข่ายที่สำคัญเคลื่อนไหวในประเทศ ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดได้แก่ เฮโรอีนรองลงมาเป็นไอซ์ โดยทั้ง ๒ ตัวยามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑,๒๔๕ คนเป็นผู้ใช้เฮโรอีน ๕๕๘ คนและไอซ์ ๕๘๕ คน

สำหรับการจับกุมคดียาเสพติดในประเทศสิงคโปร์ มีสถิติจับกุมค่อนข้างน้อยเช่นกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดเพียง ๓,๓๒๖ คน ของกลางไอซ์ ๑๔.๑ ก.ก. เฮโรอีน ๗๒.๗ ก.ก. และยาบ้า ๗๗๒ เม็ด ส่วนในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการจับกุม คีตามีน ๑.๘ ก.ก. กัญชา ๕ ก.ก. ไอซ์ ๕.๔ ก.ก. และเฮโรอีน ๔๔.๘ ก.ก.

๘. เวียดนาม (Vietnam)

ประเทศเวียดนามแบ่งการปกครองออกเป็น ๕๕ จังหวัด ๕ เทศบาลเมืองหลวง คือ กรุงเทพมหานคร มีการปกครองระบบสังคมนิยม โดยพรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคการเมืองเดียวใช้ภาษาเวียดนามเป็นภาษาราชการ มีประชากรประมาณ ๗๖ ล้านคน ประกอบด้วยชาวเวียดนาม ๘๐% , เขมร ๑๐% และอื่นๆ ๑๐% นับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน ๗๐% และคริสต์ ๑๕% เวียดนามเป็นประเทศทางผ่านยาเสพติด ทั้งเฮโรอีน ไอซ์กัญชา และโคเคน ปัญหายาเสพติดของเวียดนามอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจุบันเครือข่ายการค้ายาเสพติด เริ่มมีการใช้เวียดนามเป็นฐานในการค้ามากขึ้นยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ เฮโรอีน แต่มีแนวโน้มลดลง รองลงมาเป็นไอซ์ยาบ้าและยาอี ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เวียดนามประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของเฮโรอีนโดยในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงาน จำนวนผู้เสพประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นผู้เสพเฮโรอีน แต่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพียง ๑๖,๐๐๐ คน โดย ๕,๔๐๐ คน เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบบังคับ และ ๖,๖๐๐ คน บำบัดรักษาในชุมชน มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๒๖,๖๘๐ คน ของกลางยาบ้า ๓๖๖,๐๐๐ เม็ด กัญชาสด ๗.๑ ตัน กัญชาแห้ง ๕๐๐ ก.ก. เฮโรอีน ๓๐๕ ก.ก. กับอีก๓๖ แห่งส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการจับกุมยาบ้าได้ ๑๓,๐๒๒ เม็ด และเฮโรอีน ๔๕

๑๐. ประเทศไทย (Thailand)

ประเทศไทยแบ่งการปกครองออกเป็น ๗๗ จังหวัดเมืองหลวงคือกรุงเทพมหานคร มีการปกครองระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการมี ประชากรประมาณ ๖๕ ล้านคนประกอบด้วยชาวไทยเป็นส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ๕๕% , และ อิสลาม ๔%

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในสถานะของประเทศผู้บริโกล มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างสูง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการประมาณการว่ามีผู้เสพยาเสพติดประมาณ ๑.๒ ล้านคน นอกจากนั้นยังเป็นทางผ่านของยาเสพติดทั้งเฮโรอีน และไอซ์ จากเมียนมาร์ไปยังประเทศที่ ๓ โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ ยาบ้า และมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลง รองลงมาเป็นกัญชา แต่มีแนวโน้มลดลง ส่วนไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยนักวิชาการได้ประมาณการว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ใช้ไอซ์ประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน และจากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในปัจจุบันคาดว่าจำนวนผู้เสพไอซ์จะเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑๘๓,๕๔๗ คน ส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษายาบ้าและมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๒๔๗,๗๕๖

คนของกลางยาบ้า ๔๕.๔ ล้านเม็ดไอซ์ ๑,๒๓๒ ก.ก. เฮโรอีน ๕๔๗.๕ ก.ก. กัญชา ๑๔,๓๐๒ ก.ก. โคลเคน ๓๑.๘ ก.ก. ฯลฯ

สำหรับในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีการจับกุมคดียาเสพติดได้ ๒๔๐,๕๕๘ คดี ผู้ต้องหา ๒๔๖,๔๘๕ คน ของกลางยาบ้าประมาณ ๕๒ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑.๕ ตัน เฮโรอีน ๑๒๖.๑ ก.ก. กัญชา ๒๓.๓ ตัน และโคลเคน ๑๗.๘ ก.ก.

ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (ต.ค. ๕๕ – ๒๖มี.ค. ๕๖) มีรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ๑๒๕,๓๕๕ คน มีการจับกุมคดียาเสพติด ๒๐๔,๒๘๒ คดี ผู้ต้องหา ๑๕๔,๖๐๐ คน ของกลางยาบ้า ๕๓.๘ ล้านเม็ด ไอซ์ ๘๖๓.๓ ก.ก. เฮโรอีน ๑๘๑.๘ ก.ก. กัญชา ๑๑.๒ ตัน และโคลเคน ๔๕.๕ ก.ก.

การดำเนินการและปัญหาอุปสรรคและผลการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน

อาเซียนเขตปลอดยาเสพติดปี ๒๕๕๘

ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยเขตปลอดยาเสพติดในอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ นับเป็นหนึ่งความสำเร็จในการร่วมป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีประเทศไทยเป็นได้โพลีใหญ่ผลักดันเข้าสู่ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๐ ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา เป็นผลสำเร็จ โดยได้มีมาเลเซียให้การสนับสนุน เกิดความร่วมมือเป็นรูปเป็นร่างระหว่างสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ เชื่อมโยงการข่าวและประสานความร่วมมือสกัดกั้นเส้นทางการลักลอบ ขนถ่าย จำหน่ายยาเสพติดให้หมด เริ่มต้นนับถอยหลังสู่อาเซียนเขตปลอดยาเสพติดพร้อมๆ กับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ รายงานของสหประชาชาติ ระบุว่า มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั่วโลกมากถึง ๒๑๐ ล้านคน และเสียชีวิตปีละประมาณ ๒ แสนคน สำหรับยาเสพติดในประเทศไทย ส่วนใหญ่มาจากการลักลอบนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านมากกว่าร้อยละ ๕๐ ทางด้าน จ.เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ทำให้ทางภาคเหนือเกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากที่สุด

สำหรับประเทศไทยแล้ว "รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร" ได้ประกาศนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นวาระแห่งชาติ มอบหมายให้ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง เป็นผู้กำกับดูแล ขับเคลื่อนดำเนินงานภายใต้ ๓ ยุทธศาสตร์ ๓ ยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธการ ได้แก่ แขนงสร้างพลังสังคมและพลังชุมชน แผนการแก้ไขปัญหาผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด แผนสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด แผนปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย แผนความร่วมมือระหว่างประเทศ แผนสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนและแผนบริหารจัดการแบบบูรณาการ ขณะที่ ๓ ยุทธศาสตร์ เน้นการ

ปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดและลดปริมาณยา ลดผู้เสพผู้ติดยาเสพติดและลดกลุ่มเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควบคู่ไปกับการเดินทางตามแนวทาง ๖ ยุทธการ ประกอบด้วย ความร่วมมือระหว่างประเทศ สองฝั่งโขง การปิดกั้นยาเสพติดพื้นที่ชายแดน การปราบปรามตัดวงจรการค้าทุกระดับ การจัดระเบียบแหล่งมั่วสุมพื้นที่เขตเมือง ชุมชนอาชญาเสพติด และการบำบัดเยียวยาผู้ถูกหลอกลวงคืนสู่สังคม ทั้งนี้ที่ประชุมผู้นำอาเซียนให้การรับรองปฏิญญานี้ นายสุรพงษ์ก็ได้ยกโทรศัพท์คุยกับ ร.ต.อ.เฉลิม เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการที่อาเซียนเห็นด้วยกับข้อเสนอไทยให้ยกระดับการสร้างสังคมอาเซียนปราศจากยาเสพติดในปี ๒๕๕๘ และไทยก็รับลูกทันที ประกาศพร้อมเป็นเจ้าภาพการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน ว่าด้วยเรื่องยาเสพติด ในปี ๒๕๕๖ ซึ่งเรื่องนี้ ร.ต.อ.เฉลิม ก็ให้การตอบรับเป็นพองานดูแลเรื่องนี้ต่อไป

จากข้อมูลด้านสถานการณ์และผลการดำเนินงานปราบปรามการค้ายาเสพติด ในประเทศในกลุ่มอาเซียนจะเห็นได้ว่า จากสถานการณ์การปราบปรามยาเสพติดและการ ปฏิบัติงานในการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น จะมีข้อเท็จจริงคือ บริเวณสามเหลี่ยมทองคำคือ ประเทศพม่า , ลาว และไทย ซึ่งมีพรมแดนติดต่อกันจะมีการปลูกฝิ่น และผลิตเฮโรอีนเป็นจำนวนมาก และในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนต่อเนื่องไปถึงประเทศเวียดนามตอนเหนือ ก็มี การปลูกฝิ่นและปลูกกัญชาตามแนวชายแดนพื้นที่ห่างไกล เป็นจำนวนมาก ส่วนประเทศกัมพูชา และมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เป็นประเทศทางผ่าน ที่เป็นพื้นที่พักยาในเมืองท่องเที่ยว ต่าง ๆ ซึ่งมีกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด จากแอฟริกา และจากอิหร่าน ปากีสถาน ได้เข้ามาลำเลียงยาเสพติดจากประเทศไทย เข้าไปทางด้านกัมพูชา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อส่งผ่านเข้าไปยังประเทศในโซนยุโรป และสหรัฐอเมริกา รวมถึงออสเตรเลีย

จะเห็นได้ว่าด้านสถานการณ์ และ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ในการปราบปรามยังไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากการประสานความร่วมมือกันยังไม่เต็มที่ จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคหลายประการ ทั้งในส่วนของประเทศไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

ความสัมพันธ์เชื่อมโยงด้านยาเสพติดของประเทศอาเซียน

จากนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเทศไทยทำให้ในแต่ละปี มีจำนวนนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามายังประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก ๒๐.๖ ล้านคน ในปี ๒๕๕๑ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑.๔ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ โดยข้อมูลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองระบุว่าชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยสูงสุด ๑๐ อันดับ ได้แก่ จีน มาเลเซีย ลาว ญี่ปุ่น รัสเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ (ปี ๒๕๕๕)

หากพิจารณาเฉพาะคนในประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศก็พบว่า มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก ๓,๘๔๕,๒๕๒ คน ในปี ๒๕๕๑ เพิ่มขึ้นเป็น ๗,๑๖๗,๑๖๗ คน ในปี ๒๕๕๕ หรือเพิ่มขึ้นเกือบ ๒ เท่าตัว โดยชาวมาเลเซียเป็นกลุ่มที่เดินทางเข้าประเทศไทยมากที่สุดรองลงมาคือชาวลาว สิงคโปร์ และเวียดนาม

เมื่อพิจารณาจากสถิติการจับกุมผู้ต้องหาชาวต่างชาติในคดียาเสพติดปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๕ พบว่ามี กลุ่มคนในกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาถูกจับกุมคดียาเสพติดในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจับกุมได้ ๑,๕๕๖ คน ๒,๓๓๐ คน ๒,๒๕๗ คน ๓,๒๒๗ คน และ ๔,๑๒๓ คน ตามลำดับ สัญชาติที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ลาว รองลงมาเป็น พม่า กัมพูชา และมาเลเซีย ส่วนสัญชาติที่ไม่มีการจับกุมคดียาเสพติดในประเทศไทยเลย คือ บรูไน ชนดิยาเสพติดที่กลุ่มผู้ต้องหาในประเทศอาเซียนเข้ามาเกี่ยวข้องมากที่สุด ได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ เฮโรอีน และกัญชาตามลำดับ

พื้นที่จังหวัดที่มีการจับกุมผู้ต้องหาชาวต่างชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กรุงเทพฯ อุบลราชธานี ระนอง มุกดาหาร สงขลา ตาก หนองคาย เชียงใหม่ นราธิวาส สระแก้ว สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี เลย นครพนม เชียงราย ชลบุรี สมุทรปราการ และปทุมธานี ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน พื้นที่เมืองใหญ่ และพื้นที่ที่เป็นตลาดแรงงาน หรือพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยส่วนใหญ่จะเป็นการถูกจับกุมในข้อหาเสพติด (ร้อยละ ๓๐.๑) ครอบครอง (ร้อยละ ๒๗.๑) และครอบครองเพื่อจำหน่าย (ร้อยละ ๒๗.๐) แต่หากพิจารณาในข้อหาสำคัญ พบว่าข้อหาผลิต จะเป็นผู้ต้องหาชาวสิงคโปร์ และพม่า ข้อหานำเข้า เป็นผู้ต้องหาชาวฟิลิปปินส์ ลาว และเวียดนาม ส่งออกจะเป็นผู้ต้องหาชาวสิงคโปร์ และฟิลิปปินส์

โดยคาดว่าในปี (พ.ศ.๒๕๕๘) ซึ่งเป็นปีที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเมินการว่าจะมีคนไทยเดินทางเข้าประเทศไทยมากถึง ๑๒,๘๐๘,๓๑๑ คน และอาจจะมีคนไทยในกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามากระทำความผิดและถูกจับกุมในคดีอาชญากรรมในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็นกว่า ๗,๐๐๐ คน

บทบาทของประเทศไทยต่อความร่วมมือการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

เพื่อให้การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านยาเสพติดกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนบรรลุผลตามยุทธศาสตร์ จึงกำหนดให้ประเทศไทยควรมีบทบาท ดังนี้

๑. บทบาทในฐานะประเทศที่ได้รับผลโดยตรงกับปัญหาเสพติดอาจจะเรียกได้ว่ามากที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน บทบาทนี้จึงทำให้ประเทศไทยจะต้องแสดงความกระตือรือร้นมากกว่าประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับผลน้อยกว่า เพราะหากประสบผลสำเร็จในความร่วมมือได้มากเท่าใด ก็จะส่งผลต่อการลดสถานการณ์ปัญหาเสพติดภายในประเทศมากขึ้นเท่านั้น

๒. บทบาทในฐานะประเทศที่มีสภาพทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อยู่กึ่งกลางของประเทศในกลุ่มอาเซียน บทบาทนี้สามารถทำให้ประเทศไทยสามารถเป็นกึ่งกลางหรือศูนย์กลางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในจุดที่เหมาะสมได้มากกว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งหากประเทศไทยได้ขับเคลื่อนอย่างจริงจังก็มีโอกาสทำให้การขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติดในภูมิภาคจะเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ สภาพกึ่งกลางของประเทศไทยรวมหมายถึงความถึงกึ่งกลางของประเทศในอาเซียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงที่แตกต่างกันระหว่างประเทศที่อยู่ทางตอนเหนือและตะวันออกของประเทศไทย ที่มีฐานะยากจนกว่ากับประเทศที่อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทยที่มีฐานะมั่งคั่งกว่า โดยประเทศที่มีผลกระทบด้านยาเสพติดกับประเทศไทยโดยตรงได้แก่ ประเทศที่อยู่ทางตอนเหนือทั้งสิ้น

๓. บทบาทในฐานะผู้ให้ ผู้สนับสนุนมากกว่าผู้รับ ซึ่งเป็นบทบาทที่กำหนดให้ประเทศไทย ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต้น ๆ ของกลุ่มประเทศอาเซียน และต้องเผชิญกับปัญหาเสพติดมากที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน จะต้องพัฒนาบทบาทในฐานะผู้ให้สนับสนุนกลุ่มประเทศทางตอนเหนือและตะวันออกให้สามารถมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในประเทศของตน เพื่อลดปริมาณยาเสพติดที่จะถูกลักลอบนำเข้าประเทศไทย อันจะส่งผลดีต่อประเทศอาเซียนโดยรวมทั้งหมด และจะมีโอกาสให้เจตนาธรรมที่ทำให้อาเซียนปลอดยาเสพติดในปี ค.ศ.๒๐๑๕ (พ.ศ.๒๕๕๘) ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด

๔. บทบาทในฐานะประเทศแกนหลักที่เสนอให้ปัญหาเสพติดเป็นวาระภูมิภาค โดยที่การแก้ไขปัญหาเสพติดในประเทศจะเป็นไปอย่างยากยิ่ง หากไม่ได้รับความร่วมมืออย่างจริงจังกับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศทางตอนเหนือและทางตะวันออก ประเทศไทย จึงต้องมีบทบาทสำคัญในการยกระดับปัญหาเสพติดให้เป็นวาระภูมิภาคให้เป็นผลสำเร็จ ไม่เพียงแต่จะเป็นการสร้างการยอมรับในเวทีสากลแล้ว ยังเป็นการแก้ไขปัญหาภายในประเทศอีกด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล และการสังเคราะห์เปรียบเทียบสถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค และ ผลการดำเนินงานการปราบปรามยาเสพติดและแนวทางความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนมีดังนี้

๑. ด้านสถานการณ์ และ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน

จากข้อมูลจากข้อมูลด้านสถานการณ์และผลการดำเนินงานปราบปรามการค้ายาเสพติดใน ๑๑ ประเทศในกลุ่มอาเซียน จะเห็นได้ว่า จากสถานการณ์การปราบปรามยาเสพติดและการปฏิบัติงานในการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น จะมีข้อเท็จจริงคือ บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ คือ ประเทศพม่า , ลาว และ ไทย ซึ่งมีพรมแดนติดต่อกัน จะมีการปลูกฝิ่นและผลิตเฮโรอีนเป็นจำนวนมาก

๒. ด้านปัญหาอุปสรรคการปราบปรามยาเสพติดและแนวทางความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน

จากข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรคการปราบปรามยาเสพติดของประเทศในกลุ่มอาเซียนในส่วนของประเทศไทย – ที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคในด้านการปราบปรามยาเสพติดเนื่องจากมุ่งปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ขาดยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยเฉพาะงานที่ต้องการความต่อเนื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน และภาคประชาสังคม ยังมีน้อยการลด Demand ไม่ทันต่อ Supply และการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด ตลอดระยะเวลาเป็นช่องว่างเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายหลายประการ คือ

๑.๑ เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ประสบความยากลำบากในการปฏิบัติงาน

๑.๒ ผู้บริหารและผู้มีอำนาจสั่งการ ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหา

๑.๓. บทบาทภาคประชาชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ในการมีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยังไม่ชัดเจน

๑.๔. สถานการณ์การเมืองเปลี่ยนแปลง ทำให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ เพื่อต่อสู้เอาชนะยาเสพติด

๑.๕. ปัญหาช่องว่างของการเหลื่อมเวลาในการได้งบประมาณ ที่ไม่สอดคล้องกับห้วงเวลาของการณรงค์ปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์

ในส่วนของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน มีปัญหาอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้คือ ในสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในขณะนี้ แหล่งผลิตยาเสพติด ผื่นและกัญชาอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศเวียดนามตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ที่ห่างไกลและเป็นแนวชายแดน จึงมีปัญหาในการปราบปรามจึงทำให้ยาเสพติดสามารถผลิตได้อย่างต่อเนื่อง และได้ส่งผ่านมายังประเทศไทย ซึ่งเป็นจุดพื้นที่พักยาและเส้นทางผ่านของยาเสพติด เข้าไปในประเทศกัมพูชา ,มาเลเซีย ,ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อจะส่งต่อไปยังประเทศโลกที่สาม เช่น ยุโรป ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ตลอดจนถึงแอฟริกา

๓. การวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์และผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด และปัญหาอุปสรรคจากการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน จึงวิเคราะห์ได้ว่า จากสถานการณ์ดังกล่าวมาแล้วนั้นสำหรับในประเทศไทยมีปัญหาในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์หลายประการ

๓.๑. เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ประสบความยากลำบากในการปฏิบัติงาน

๓.๒. ผู้บริหารและผู้มีอำนาจสั่งการ ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการแก้ไข
ปัญหา

๓.๓. บทบาทภาคประชาชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ในการมีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยังไม่ชัดเจน

๓.๔. สถานการณ์การเมืองเปลี่ยนแปลง ทำให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ เพื่อต่อสู้เอาชนะยาเสพติด

๓.๕. ปัญหาช่องว่างของการเหลื่อมเวลาในการได้งบประมาณ ที่ไม่สอดคล้องกับห้วงเวลาของการณรงค์ปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์

สอดคล้องกับ ทฤษฎีการบริหารงานที่จะทำให้การพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม ซึ่งปัญหาซึ่งได้จากการประเมินการปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้น เป็น

ปัญหาของการบริหารงานทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องบุคลากร ในเรื่องคำสั่งการ และการบริหารงบประมาณ เป็นต้น รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคือ

สุรีย บัญญาอนุพงศ์ วัชรพงศ์ พุ่มชื่น (๒๕๕๐) พบว่ารูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงาน คือการประสานความร่วมมือ กับทุกภาคส่วนในชุมชน(หน่วยราชการที่เกี่ยวข้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจองค์กร อิสระและเครือข่ายภาคประชาชน) โดยกระบวนการดำเนินงานที่สำคัญที่สุดคือการ ร่วมกันค้นหาและทำความเข้าใจสถานการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนและยุทธศาสตร์ หรือวิธีดำเนินงานที่ส่งผลให้กิจกรรมที่จัดทำประสบความสำเร็จ คือ การทำงานเป็น ทีมเดียวกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่ดำเนินงานโดยไม่แบ่งส่วนงานและการใช้ทุนทางสังคมในชุมชนเป็นฐานใน การดำเนินงาน

ส่วนในกลุ่มประเทศอาเซียน มีปัญหาอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดดังต่อไปนี้คือ ในสถานการณ์ปัญหาเสพติดในขณะนี้ แหล่งผลิตยาเสพติด ผิ่นและกัญชาอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศเวียดนามตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ที่ห่างไกลและเป็นแนวชายแดน จึงมีปัญหาในการปราบปรามจึงทำให้ยาเสพติดสามารถผลิตได้อย่างต่อเนื่อง และได้ส่งผ่านมายังประเทศไทย ซึ่งเป็นจุดพื้นที่พักยาและเส้นทางผ่านของยาเสพติด เข้าไปในประเทศกัมพูชา ,มาเลเซีย ,ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อจะส่งต่อไปยังประเทศโลกที่สาม เช่น ยุโรป ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ตลอดจนถึงแอฟริกา

สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคืองานวิจัยของ **จันทร์ศิริ วาทหงษ์ สมเกียรติ วรรณศิริวิไล, สุวิท อินทอง (๒๕๔๖)** พบว่าปัจจัยการค้าและลำเลียงยาเสพติดในชาวเขาเผ่าม้ง และลีซอ เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมกระบวนการค้ายาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ค้ายาเสพติดเผ่าม้ง เผ่าลีซอ ทั้งรายใหญ่ รายย่อย ในชุมชนและในเรือนจำ ผู้นำชุมชน และครอบครัวของผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสนทนากลุ่มผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมขบวนการค้ายาเสพติด คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือฐานะยากจน มีหนี้สิน รายได้ไม่แน่นอน ปัจจัยด้านวัฒนธรรมคืออยากได้บ้าน อยากได้รถ อยากมีอำนาจ การเลียนแบบ เช่นถูกเพื่อนชวน การทำตามคนในครอบครัว เพราะเห็นว่าเป็นทางหาเงินที่ง่าย ค่าตอบแทนคุ้ม การค้า

สรุปการวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรคและ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานการณ์ และ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ใน

การปราบปรามยังไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากการประสานความร่วมมือกันยังไม่เต็มที่ และยังไม่มีการประสานความร่วมมือกันอย่างเป็นทางการ จึงไม่มีความเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคหลายประการ ทั้งในส่วนของประเทศไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

วิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

จากข้อมูลในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติด ในกลุ่มประเทศอาเซียน จะเห็นได้ว่า ความร่วมมือในประเทศกลุ่มอาเซียนนั้น จะต้องมีความเชื่อมโยงกันในความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เนื่องจากการค้ายาเสพติดในปัจจุบันนี้มีรูปแบบเป็นเครือข่ายต่างชาติ ที่เข้ามาลำเลียงสินค้ายาเสพติดออกไปสู่ประเทศโลกที่สาม ซึ่งมีเครือข่ายที่เป็นกลุ่มองค์กรอาชญากรรม ซึ่งในกระบวนการค้ายาเสพติดนั้น จะต้องเริ่มมองภาพกระบวนการตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ขน ไปจนถึงผู้เสพยาเสพติด ก็จะเห็นภาพว่า แหล่งผลิตเริ่มต้นการปลูกฝิ่น ปลูกกัญชาจะอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนามตอนเหนือ และประเทศไทยตอนเหนือ ซึ่งแหล่งผลิตจะเป็นแนวชายแดนและมีพื้นที่ห่างไกล เข้าไปในป่าตามแนวชายแดนของประเทศต่างๆดังกล่าวข้างต้น จากนั้นการลำเลียงส่งผ่านจะเข้ามาในประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่พักยาและเป็นแหล่งเส้นทางลำเลียง สินค้าออกไปในภูมิภาคอาเซียน ตลอดจนถึงภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งต่อไปในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ อีกประมาณ ๓ ปี ข้างหน้าจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะมีเสาหลักในการเชื่อมโยงกันใน ๑๐ ประเทศ ๓ เสาหลักคือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ดังนั้นประเทศในกลุ่มอาเซียนจะต้องมีการกำหนดรูปแบบในการพัฒนาการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีศักยภาพในการรวมศูนย์กัน เพื่อประสานความสัมพันธ์อันดีต่อกันในการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน ดังนั้น ทั้ง ๑๐ ประเทศอาเซียนจะต้องตั้งองค์กรซึ่งเป็นศูนย์กลางในด้านการปราบปรามการค้ายาเสพติดร่วมกัน โดยให้เป็นองค์กรอาเซียนในด้านการปราบปรามการค้ายาเสพติด โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลและ

ประสานการปฏิบัติงานด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีเพียงการประชุมอบรมร่วมกัน โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในด้านการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยมีการประชุมร่วมกันกับมาเลเซียบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถบูรณาการการปฏิบัติกับนโยบายได้อย่างเต็มที่

นอกจากนั้นจะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้ เช่นกรณี กลุ่มคนร้ายหลบหนีไปในประเทศต่างๆในอาเซียน ก็สามารถติดตามจับกุมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรวบรวมศูนย์ข้อมูลและเชื่อมโยงกันในระบบข้อมูลด้านเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดผลการปราบปรามได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

นอกจากนั้นการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ โดยการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกัน ในประเทศภูมิภาคอาเซียนจะได้ประสานงานและบูรณาการการปฏิบัติร่วมกันอย่างได้ผลดี

ในด้านการกำหนดรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นควรจะมีรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถปฏิบัติอย่างได้ผลต่อเนื่องดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากมีการผลักดันการปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งภูมิภาคอาเซียน จึงจะต้องมีการบูรณาการร่วมกันทั้งระบบข้อมูลและระบบการปฏิบัติงาน เนื่องจากการค้ายาเสพติดดำเนินการเป็นกลุ่มองค์กรเครือข่าย และเป็นกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนั้นถ้าหากมีบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๑๐ ประเทศ จัดตั้งเป็นศูนย์ปราบปรามยาเสพติดอาเซียน จะทำให้การบริหารงานร่วมกันเป็นไปในทางที่ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารที่ว่า การบริหารงานแบบ POSDCoRB ซึ่งเป็นแนวคิดของกลุติกส์และเออน์วิกส์ (Gulick & Urwick) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารที่นิยมกันมากเพราะสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานได้ทุกประเภท ดังนี้

๑.๑ การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดโครงการและแผนปฏิบัติล่วงหน้าว่าจะทำอะไร เมื่อไร ปฏิบัติอย่างไรใครปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๑.๒ การจัดหน่วยงาน (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงาน และการจัดสายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๑.๓ การจัดวางตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เช่นการจัดหาคนมาทำงาน การมอบหมายงานที่เหมาะสมกับตัวบุคคล การพัฒนาบุคลากร การ

บำรุงขวัญการให้สวัสดิการ การพิจารณาความดีความชอบ การโยกย้าย การสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน

๑.๔ การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและการควบคุมดูแลการปฏิบัติการ

๑.๕ การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยดีบรรลุตามเป้าหมาย

๑.๖ การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อให้บริหารและบุคลากรในหน่วยงาน ได้ทราบกิจการความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๗ การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการจัดทำบัญชี การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมตรวจสอบด้านการเงินและทรัพยากร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวความร่วมมือกันประเทศในกลุ่มอาเซียนยังมีน้อยมาก ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดรูปแบบในการพัฒนาการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีศักยภาพในการรวมศูนย์กัน เพื่อประสานความสัมพันธ์อันดีต่อกันในการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน ดังนั้น ทั้ง ๑๐ ประเทศอาเซียน จะต้องตั้งองค์กรซึ่งเป็นศูนย์กลางในการปราบปรามการค้ายาเสพติดร่วมกัน โดยให้เป็นองค์กรอาเซียนในการปราบปรามการค้ายาเสพติด โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลและประสานการปฏิบัติงานด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีเพียงการประชุมอบรม ร่วมกันในเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยมีการประชุมร่วมกันกับมาเลเซียบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถบูรณาการการปฏิบัติกับนโยบายได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นจะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้ เช่นกรณี กลุ่มคนร้ายหลบหนีไปในประเทศต่างๆในอาเซียน ก็สามารถติดตามจับกุมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรวบรวมศูนย์ข้อมูลและเชื่อมโยงกันในระบบข้อมูลด้านเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดผลการปราบปรามได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ โดยการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียนจะได้ประสานงานและบูรณาการการปฏิบัติร่วมกันอย่างได้ผลดี

๒. รูปแบบการบูรณาการการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและฝ่าย ปฏิบัติงานของ ประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งทุกๆประเทศจะต้องบูรณาการร่วมกันให้ เกิดความเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การ ประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติ ร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้ เช่นกรณี กลุ่มคนร้ายหลบหนีไปใน ประเทศต่างๆในอาเซียน ก็สามารถติดตามจับกุมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม ที่ว่ากระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ การควบคุมและปราบปราม การกระทำความผิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมืองและของคนในสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการหรือหลักการนโยบายที่ แน่น หนา มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งควบคุมปราบปรามและลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง และการที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจควบคุมและ ปราบปรามการกระทำความผิดได้ย่อมกระทบ กระเทือนต่อ ความสงบเรียบร้อยของสังคมมาก อีกทั้งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนผู้สุจริต ก็ถูกกระทบ กระเทือนและถูกคุกคามจาก ผู้กระทำความผิด

๓. รูปแบบการประสานงานข้อมูลเชื่อมโยงด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดย จะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลในกลุ่มประเทศอาเซียนทุกประเทศให้เป็น ไปในทิศทางเดียวกัน และ เป็นข้อมูลเดียวกัน เพื่อนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการเชื่อมโยงให้เป็นเครือข่ายเดียวกันจะทำให้ สะดวกในการปฏิบัติงานและการประสานงาน สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารในด้านการ ประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้ เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยดีบรรลุตามเป้าหมาย

๔. รูปแบบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน ซึ่งการ จัดการศึกษาอบรมร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน จะทำให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานร่วมกัน และมี ปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำให้การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องมีการ เชื่อมโยงข้อมูลและประสานการปฏิบัติงานด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีเพียงการ ประชุมอบรมร่วมกันในเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในด้านการ ปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยมีการประชุมร่วมกันกับมาเลเซียบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถบูรณาการการปฏิบัติกับนโยบายได้อย่างเต็มที่

๕. รูปแบบการจัดทำโครงการปลูกพืชทดแทนฝิ่น และกัญชา ซึ่งการพัฒนาโครงการ ด้านดังกล่าวจะทำให้เกิดการพัฒนาพืชอื่นมาทดแทนการปลูกฝิ่นทำให้การปลูกฝิ่นและกัญชา น้อยลงและหมดไปในที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติว่า “ความคิดรวบยอดทางทัศนคติเป็นการ

รวมของประสบการณ์ในอดีตที่สะสมและจัดเรียงเป็นระบบจะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ” และ “ทุก ๆ ทักษะเกิดจากการรวมตัวกันของเชื่อ แต่ทุก ๆ ความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีส่วนอยู่ในทัศนคติ ทัศนคติสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะ “สนับสนุน” หรือ “ต่อต้าน” ในขณะที่ความเชื่อถูกรับรู้ว่าเป็นกลาง” และ “ทัศนคติเป็นความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานที่ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองพฤติกรรมตามแนวคิดนั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ สมเกียรติ วรรณศิริวิไล, สุวิทย์ อินทอง (๒๕๕๖) พบว่าปัจจัยการค้าและลำเลียงยาเสพติดในชาวเขาเผ่าม้ง และเผ่าลีซอ เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมกระบวนการค้ายาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ค้ายาเสพติดเผ่าม้ง เผ่าลีซอ ทั้งรายใหญ่ รายย่อย ในชุมชนและในเรือนจำ ผู้นำชุมชน และครอบครัวของผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่าลีซอเข้าร่วมขบวนการค้ายาเสพติด คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือฐานะยากจน มีหนี้สิน รายได้ไม่แน่นอน ปัจจัยด้านวัฒนธรรมคืออยากได้บ้าน อยากได้รถ อยากมีอำนาจ การเลียนแบบ เช่นถูกเพื่อนชวน การทำตามคนในครอบครัว เพราะเห็นว่าเป็นทางหาเงินที่ง่าย ค่าตอบแทนคุ้ม การค้า

๖. รูปแบบการพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งถ้าหากมีรูปแบบของกฎหมายที่ดีจะทำให้การนำกฎหมายมาบังคับใช้ในการปราบปรามยาเสพติดอย่างได้ผลดีมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทฤษฎีการนำกฎหมายไปปฏิบัติซึ่งการที่จะนำกฎหมายนั้น ๆ ไปใช้แก่บุคคลในเวลาและสถานที่หรือตามเหตุการณ์หรือ เงื่อนไข เงื่อนไขเวลาหนึ่ง ๆ การใช้กฎหมายในทางทฤษฎีนี้ สัมพันธ์กับร่างกฎหมายเป็นส่วนใหญ่ เพราะเมื่อ มีการยกร่างกฎหมายลายลักษณ์อักษรขึ้น ผู้ร่างกฎหมายจะต้องถามผู้ประสงค์จะจัดให้มี กฎหมายนั้นขึ้นก่อนเสมอว่า กฎหมายใช้กับใคร เช่นใช้กับประชาชนทั่วไป หรือเฉพาะชาวไร่ กฎหมายใช้ที่ไหน เช่นใช้เฉพาะจังหวัดทางภาคเหนือ กฎหมายนี้จะใช้เมื่อไหร่ การใช้กฎหมาย ดังกล่าวนี้นี้ จึงมิใช่การนำเอาตัวบทมาตราใดมาใช้จริงจิงอย่างที่เรียกว่า “ปรับบทกฎหมาย” หากแต่เป็นการวางหลักเบื้องต้นว่า จะนำกฎหมายนี้ทั้งฉบับ หรือบางมาตราไปใช้กับใครที่ไหน เมื่อไร จะได้ยกร่างหรือถ้อยคำสำนวนให้สอดคล้องสมจริงซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีในการร่าง กฎหมายอยู่ไม่น้อย

๗. รูปแบบการส่งเสริมความมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชน ซึ่งการส่งเสริมความร่วมมือกันทุกฝ่ายนั้นเป็นหัวใจแห่งความสำเร็จในการพัฒนาความมีส่วนร่วม และเป็นการพัฒนาทัศนคติในการเข้ามามีส่วนร่วมกันในการแก้ปัญหา ยาเสพติด ทำให้ยาเสพติดหมดไปในที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับ

สภาวะจิตใจของบุคคลที่มีต่อวัตถุ เป็นศักยภาพของพฤติกรรมหรือส่วนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางบวก หรือทางลบต่อสถานที่ บุคคลหรือวัตถุ ทักษะคิดเป็นแรงที่อยู่ภายใน วัตถุได้จากปฏิกริยาที่มีต่อตัวกระตุ้น ทักษะคิดเป็นสิ่งที่เกิดจากจิตใจ มีการเปลี่ยนอยู่เสมอและจะแสดงออกทางกายภาพ” และ “ทักษะคิดเป็นภาวะทางจิตใจซึ่งบุคคลพร้อมที่จะตอบโต้สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัว กำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลจะตอบสนองสิ่งของและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง”กล่าวโดยสรุป ทักษะคิดเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที ความรู้สึก ความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ปรากฏขึ้น เห็นได้ว่า ทักษะคิดประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และแสดงความรู้สึก คือ ชอบหรือไม่ชอบ หรือพึงพอใจ หรือ ไม่พึงพอใจ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสุริย์ บุญญานุกพงศ์ วัชรพงศ์ พุ่มชื่น (๒๕๕๐) ข้อสรุปดังนี้ กลไกการดำเนินงานที่สำคัญ คือ การใช้ศักยภาพของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของทุกภาคส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่ประสานสนับสนุนและร่วมการดำเนินงาน กับทุกหน่วยงานและเครือข่ายภาค ประชาชน ภาคประชาชนและองค์กรเครือข่ายทำหน้าที่เฝ้าระวัง ป้องกันปัญหาในชุมชนและติดตามผลการ ดำเนินงาน โดยกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ของในทุกภาคส่วน คือ การเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ความคิดเห็นและการเปิด โอกาสให้ เยาวชนมีบทบาทในการดำเนินงาน

สรุปการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผลการวิจัยพบว่า ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือทางการปราบปรามการค้ายาเสพติดนั้น พบว่าควรมีรูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้ทุกประเทศในอาเซียน เข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างจริงจังและกำหนดรูปแบบการบูรณาการทั้งการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและภาคปฏิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการประสานข้อมูลเชื่อมโยงกันด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการจัดรูปแบบการศึกษาอบรมและการฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน และจะต้องพัฒนาโครงการปลูกพืชทดแทนการปลูกฝิ่นและการปลูกกัญชาตามแนวชายแดน อีกทั้งการพัฒนาในรูปแบบทางกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายปราบปรามยาเสพติดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และที่สำคัญคือ จะต้องส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชนให้เข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดให้ได้ผล อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านการกำหนดรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นควรมีรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน
๒. รูปแบบการบูรณาการการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและฝ่ายปฏิบัติงานของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. รูปแบบการประสานงานข้อมูลเชื่อมโยงด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยระบบทะเบียนที่ชัดเจนเพื่อกำหนดทิศทางความมั่นคงของประเทศในอาเซียน
๔. รูปแบบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน
๕. รูปแบบการจัดทำโครงการปลูกพืชทดแทนฝิ่น
๖. รูปแบบการพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด
๗. รูปแบบการส่งเสริมความร่วมมือร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชน

สรุป

จากการวิเคราะห์สถานการณ์และผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด และปัญหาอุปสรรคจากการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน จึงวิเคราะห์ได้ว่า จากสถานการณ์ดังกล่าวมาแล้วนั้นสำหรับในประเทศไทยมีปัญหาในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์หลายประการ

๑. เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ประสบความยากลำบากในการปฏิบัติงาน
๒. ผู้บริหารและผู้มีอำนาจสั่งการ ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหา
๓. บทบาทภาคประชาชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ในการมีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยังไม่ชัดเจน
๔. สถานการณ์การเมืองเปลี่ยนแปลง ทำให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ เพื่อต่อสู้เอาชนะยาเสพติด
๕. ปัญหาช่องว่างของการเหลื่อมเวลาในการไต่ถามประมาณ ที่ไม่สอดคล้อง กับห้วงเวลาของการรณรงค์ปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์

สรุปการวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรคและ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานการณ์ และผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ในการปราบปรามยังไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากการประสานความร่วมมือกันยังไม่เต็มที่ และยังไม่มีการประสานความร่วมมือกันอย่างเป็นทางการ จึงไม่มีความเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคหลายประการ ทั้งในส่วนของประเทศไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากสถานการณ์ที่ผ่านมา สภาพปัญหายาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มความรุนแรงมาก ยิ่งขึ้น เนื่องจากบริเวณสามเหลี่ยมทองคำในประเทศพม่า ประเทศลาว และตอนเหนือ ของประเทศไทย ยังมีการปลูกฝิ่น และมีการผลิตเฮโรอีนเป็นจำนวนมาก ทำให้ปัญหาการลำเลียง ขนย้ายยาเสพติดมายังประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะในแนวชายแดนต่างๆ ของประเทศ

สถานการณ์ประเทศบรูไน เป็นประเทศเล็ก ๆ ที่มีปัญหาค่อนข้างน้อยสถานะเป็นผู้บริโภคยาเสพติดเป็นประเทศที่ไม่ มีปัญหาการผลิตยาเสพติดภายในประเทศ และไม่มีปัญหาเครือข่ายการค้าที่สำคัญหรือเครือข่ายการค้าข้ามชาติ เคลื่อนไหวในประเทศ ยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศคือไอซ์และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นรองลงมาเป็นกัญชา กิตามีนวัตตออกฤทธิ์ฯ และสารระเหย โดยรายงานของ UNODC ระบุว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับการ บำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑๘๓คน เป็นผู้ใช้อิซหรือยลละ ๘๖ และมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั้งสิ้น ๕๘๘ คนเป็นคดีไอซ์หรือยลละ ๘๗ ของกลางที่ยึดได้ไอซ์ ๐.๗๕ ก.ก . ยาอี ๓๔๘ เม็ด กัญชา ๐.๕๘ ก.ก . กิตามีน ๐.๓๕ ก.ก . และในเมตาซีเฟม ๑,๔๘๕ เม็ด ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕)ม.ค. - ก.ย. (มีการจับกุมผู้ต้องหาเสพติดได้ ๒๘๖ คนไอซ์ ๔.๗ ก.ก .กัญชา ๖๑๕ กรัมอิริมินไฟว์ ๕๔๕ เม็ดและกิตามีน ๓๘๖ ขวด

ในประเทศกัมพูชามีสถานะเป็นทางผ่านยาเสพติดหลายชนิดทั้งเฮโรอีน ไอซ์และยาบ้า จากพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำไปยังประเทศที่สาม และยังเป็นทางผ่านไอซ์จากแอฟริกาโคเคนจากอเมริกาใต้ นอกจากนั้นยัง มีการผลิตไอซ์และสารตั้งต้นซาฟโรล)สำหรับผลิตเอ็กซ์ตาซีหรือยาอี (ปัจจุบันกัมพูชาถูกใช้เป็นฐานการค้าของ เครือข่ายนักค้ายาเสพติดชาวแอฟริกันซึ่งกระจายยาไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานว่ามีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั้งสิ้น ๒,๓๘๑ คนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๐๐.๒ ก.ก .โคเคน ๑.๑ ก.ก .และเฮโรอีน ๒.๑ ก.ก .ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕)ม.ค. - มิ.ย. (มีรายงานการจับกุมคดี ยาเสพติดทั่วประเทศจำนวน ๕๒๔ คดี ของกลางยาบ้า ๔๗,๐๔๑ เม็ดไอซ์ ๑๗.๒ กก .และโคเคน ๒๕.๔ กก . ด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดกัมพูชาอาจกล่าวได้ว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนที่มี ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลางแม้ทางการรายงานจะระบุว่ามิใช่เพียง ๖,๐๐๐ คน แต่จากการประเมินขององค์กรเอกชนและ UNODC ประมาณการว่าอาจมีผู้เสพยาเสพติดมากถึง

๕๐๐,๐๐๐ คน หรือ ประมาณ ๔ %ของประชากรทั้งหมด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดได้แก่ ไอซ์รอลงมาเป็นยาบ้าและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ประเทศอินโดนีเซียมีสถานะเป็นประเทศผู้บริโภครวม แต่มีปัญหาหายาเสพติดหลายประการ ทั้งเป็น แหล่งผลิตยาเสพติดเป็นแหล่งค้าและแหล่งแพร่ระบาด โดยเฉพาะด้านปัญหาการแพร่ระบาดที่มีปัญหา ค่อนข้างมากจากสถิติในปี พ.ศ .๒๕๕๔ ระบุว่า มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๕,๘๗๐ คนส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษาไอซ์และยาไอ และมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๕,๗๖๖ คน ของกลางที่ยึดได้ไอซ์ ๑,๑๖๑.๓ ก.ก .ยาไอ ๑,๐๕๖,๒๔๕ เม็ดวัตถุออกฤทธิ์ ๖๘๔,๘๑๕ เม็ดกัญชา ๒๐,๒๖๐ ก.ก .เฮโรอีน ๒๘.๘ ก.ก .และคีตามีน ๔๕.๓ ก.ก .แต่มีรายงานข้อมูลการประมาณการ จำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศว่ามีอยู่ประมาณ ๔.๑ ล้านคน)๓.๗- ๔.๗ล้านคน (หรือประมาณ ๒ %ของประชากรและมีการเพิ่มขึ้นสูงในรอบ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาโดยเฉพาะในครึ่งปี แรกของปี พ.ศ .๒๕๕๔ ที่มีอัตราการเพิ่มของอาชญากรรมยาเสพติดประมาณ ๖๗ %เมื่อเปรียบเทียบกับหก เดือนก่อนหน้า การแพร่ระบาดมีทั้งในเมืองและตามหมู่บ้านในชนบทผู้เสพยาอายุตั้งแต่ ๑๕ - ๓๕ ปีและกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นเยาวชนเพิ่มมากขึ้นยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดคือไอซ์เฮโรอีนและคีตามีน ปัญหาหายาเสพติดของประเทศอินโดนีเซียจัดอยู่ในระดับรุนแรง ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานการณ์ ปัญหาหายาเสพติดในประเทศอินโดนีเซีย คือกลุ่มการค้ายาเสพติดและเครือข่ายการค้าซึ่ง ประกอบด้วยหลายชน ชาติ เช่นกลุ่มอิหร่านแอฟริกันอัฟกานิสถานปากีสถานอินเดียไทยใต้หวันและ อินเดีย

สปป.ลาวมีสถานะเป็นประเทศทางผ่านยาเสพติดสำคัญจากประเทศเมียนมาร์มายังไทย พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ และเป็นประเทศที่ผลิตกัญชามากที่สุดในอาเซียน รวมทั้งยังเป็นประเทศที่มีการปลูกฝิ่นในพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศจากรายงานยาเสพติดประจำปีของกระทรวง ยุติธรรมประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่าลาวเป็นทางผ่านยาเสพติดที่สำคัญของยาเสพติดในภูมิภาค อาเซียนโดยในปี พ.ศ .๒๕๕๕ สปป.ลาว มีการจับกุมยาเสพติดจำนวน ๑,๒๒๓ คดียึดของกลาง ได้ยาบ้า ๑๐ ล้านเม็ด เฮโรอีน ๔๕ ก.ก .และกัญชา ๒.๘ ตัน ปัญหาหายาเสพติดของ สปป .ลาวอยู่ในระดับปานกลางแต่ในส่วนของ การแพร่ระบาด สปป.ลาว เริ่มประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศมากขึ้นในปี พ.ศ .๒๕๕๓ รัฐบาล สปป.ลาวประเมิน ว่ามีผู้เสพยาบ้า ประมาณ ๔๒,๐๐๐ คนและมีผู้เสฝิ่นประมาณ ๑๔,๐๐๐ คนและจากรายงานของ UNODC ระบุว่า ในปี พ.ศ .๒๕๕๔ สปป.ลาวมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑,๕๔๔ คนโดยร้อยละ ๘๘ เป็นผู้ใช้ ยาบ้ามีผู้ถูก จับกุมคดียาเสพติด ๑,๗๔๕ คนของกลางยาบ้า ๔,๖๐๕,๗๒๕ เม็ดกัญชา ๑,๖๑๗.๑ ก.ก . เฮโรอีน ๔๓.๔ ก.ก . และฝิ่น ๖๓.๔ ก.ก . ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดได้แก่ยาบ้ารอลงมาเป็นกัญชา และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

มาเลเซียไม่ใช่ประเทศที่มีการผลิตหรือเป็นทางผ่านยาเสพติดที่สำคัญ ดังนั้นจึงจัดอยู่ในสถานะของประเทศผู้บริโภค สถานการณ์ยาเสพติดอยู่ในภาวะที่เกือบจะควบคุมได้ แต่อย่างไรก็ตามมาเลเซียยังมีปัญหา การเป็นทางผ่านของเฮโรอีน ไอซ์จากพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำนอกจากนั้น กลุ่มนักค้าบางกลุ่มเข้าไปใช้มาเลเซีย เป็นฐานในการผลิตไอซ์และเอ็กซ์ตาซี รวมทั้งกลุ่มนักค้าชาวแอฟริกันและอิหร่านใช้เป็นฐานในการลักลอบนำไอซ์ และโคเคนเข้ามาจำหน่ายในภูมิภาคอาเซียน ปัญหายาเสพติดภายในประเทศอยู่ในระดับปานกลางยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากคือ กัญชา ไอซ์ เอ็กซ์ตาซี และวัตถุออกฤทธิ์ฯแต่มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๖๐,๘๗๕ คน ส่วนใหญ่เป็นคดีเฮโรอีนและไอซ์ของกลางไอซ์ ๑,๒๓๕.๖ก.ก. ยาบ้า ๓๖๔,๕๐๕ เม็ดเฮโรอีน ๗๕๕.๕ ก.ก. กัญชา ๑,๐๕๔ก.ก. กระท่อม ๑,๔๔๐.๔ ก.ก. ยาแก้ไอ ๑,๕๗๓.๘ ลิตร วัตถุออกฤทธิ์ฯ ๑,๗๗๓,๘๗๕ เม็ด เอ็กซ์ตาซี ๕๘,๗๕๑ เม็ดกิตามิน ๒๐๒.๕ ก.ก. ฯลฯ และมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๔,๔๐๓ คน โดยร้อยละ ๘๓ เข้าบำบัดการติดเฮโรอีนรัฐบาลมาเลเซีย ประมาณการว่ามีผู้เสพยาเสพติดประมาณ ๑,๐๕๐,๐๐๐ คน) ๕๐๐,๐๐ – ๑,๒๐๐,๐๐๐คน (

ประเทศเมียนมาร์สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในอยู่ในระดับรุนแรงแต่ในด้านการแพร่ระบาดเมียนมาร์ เป็นประเทศที่ประสบกับปัญหาแพร่ระบาดน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ เนื่องจากประชาชนยังยากจนไม่มีเงิน เพียงพอที่จะซื้อยาเสพติดมาเสพยาแล้วการเสพฝิ่นในพื้นที่เพาะปลูกองค์กรเอกชนในพม่าประเมินว่ามีผู้เสพใน พม่าประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คนส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนในพื้นที่เมืองและผู้ใช้แรงงานตามเหมืองแร่ในเขตอิทธิพล ของชนกลุ่มน้อยยาเสพติด ที่แพร่ระบาดมากได้แก่ เฮโรอีนและฝิ่นแนวมโน้มไม่เปลี่ยนแปลงรองลงมาเป็นยาบ้า ซึ่งมีแนวมโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพียง ๑,๕๕๐ คน ส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดเฮโรอีนและฝิ่น ด้านการจับกุมคดียาเสพติดในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการรายงานผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๓,๖๕๑ คน ส่วนใหญ่เป็นคดียาบ้าและเฮโรอีนของกลางยาบ้า ๕,๘๕๔,๑๘๘ เม็ดไอซ์ ๓๓.๔ ก.ก. เฮโรอีน ๔๒.๔ ก.ก. ฝิ่น ๑,๑๖๕.๕ ก.ก. ฯลฯ ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการรายงานผลการจับกุมคดี ยาเสพติด ๒,๔๕๗ คดี ของกลางฝิ่น ๑.๓ ตัน เฮโรอีน ๑๔๗ กก. และยาบ้า ๑๕.๕ ล้านเม็ด อาจกล่าวได้ว่าการผลิตยาเสพติดของเมียนมาร์ ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหายาเสพติดเกือบทุกประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดเนื่องจากเป็นตลาดขนาดใหญ่ของเมทแอมเฟตามีนจากพม่า) ยาบ้าและไอซ์ (

ประเทศฟิลิปปินส์มีสถานะเป็นประเทศผู้บริโภคยาเสพติด สถานการณ์การแพร่ระบาดอยู่ในระดับรุนแรง ฟิลิปปินส์ประสบปัญหาการแพร่ระบาดของเมทแอมเฟตามีน ไอซ์ และกัญชาซึ่ง UNODC ประเมินว่า ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีการแพร่ระบาดของเมทแอมเฟตามีนสูงที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ประมาณการว่ามีผู้เสพเมท

แอมเฟตามีนประมาณ ๒.๑ % ของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ ๑๖ – ๖๔ ปี นอกจากนั้นเครือข่ายการค้าในฟิลิปปินส์มีลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ ระหว่างเครือข่ายนักค้าชาวจีนและนักค้าชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งทางการฟิลิปปินส์รายงานว่าประมาณ ๓๐ % ของคดีที่อยู่ในการพิจารณาของศาลเป็นคดียาเสพติด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ไอซ์ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นรองลงมาเป็นกัญชาแต่มีแนวโน้มลดลง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานว่ามีการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๓,๐๔๐ คนเป็นผู้รับการบำบัดรักษาการติดไอซ์ ๒,๑๕๒ คนรองลงมาเป็นกัญชา ๕๐๓ คนและสารระเหย ๑๖๖ คนและมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๑๐,๖๓๖ คนของกลางไอซ์ ๒๕๕.๓ ก.ก. ไอซ์น้ำ ๑๗๓.๕ ลิตรกัญชา ๕๕๖.๕ ก.ก. และโคเคน ๑๗.๘ ก.ก .

ประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศที่อยู่ในสถานะผู้บริโภครักษา ประสพกับปัญหาเสพติดน้อยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีปัญหาของการค้าและการแพร่ระบาดน้อยมาก จนรัฐบาลกล่าวว่าเป็นประเทศที่ไม่มีปัญหาเสพติด ไม่เป็นประเทศแหล่งผลิตและไม่มีเครือข่ายที่สำคัญเคลื่อนไหวในประเทศ ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ เฮโรอีนรองลงมาเป็นไอซ์ โดยทั้ง ๒ ตัวยามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานจำนวนผู้รับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑,๒๔๕ คนเป็นผู้ใช้เฮโรอีน ๕๕๘ คนและไอซ์ ๕๘๕ คน สำหรับการจับกุมคดียาเสพติดในประเทศสิงคโปร์ มีสถิติจับกุมค่อนข้างน้อยเช่นกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติดเพียง ๓,๓๒๖ คน ของกลางไอซ์ ๑๔.๑ก.ก. เฮโรอีน ๗๒.๗ ก.ก. และยาบ้า ๗๗๒ เม็ด ส่วนในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการจับกุม คีตามีน ๑.๘ ก.ก. กัญชา ๕ ก.ก. ไอซ์ ๕.๔ ก.ก. และเฮโรอีน ๔๔.๘ ก.ก .

เวียดนาม ประสพกับปัญหาการแพร่ระบาดของเฮโรอีน โดยในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มี รายงาน จำนวนผู้เสพประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นผู้เสพเฮโรอีน แต่มีผู้รับการบำบัดรักษาเพียง ๑๖,๐๐๐ คน โดย ๕,๔๐๐ คน เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบบังคับ และ ๖,๖๐๐ คน บำบัดรักษาในชุมชน มีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๒๖,๖๘๐ คน ของกลางยาบ้า ๓๖๖,๐๐๐ เม็ด กัญชาสด ๗.๑ ตัน กัญชาแห้ง ๕๐๐ ก.ก. เฮโรอีน ๓๐๕ ก.ก. ก๊อบอีก๓๖ แห่งส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการจับกุมยาบ้าได้ ๑๓,๐๒๒ เม็ด และเฮโรอีน ๔๕

ประเทศไทย สถานการณ์ในเป็นประเทศอยู่ในสถานะของประเทศผู้บริโภครักษา มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างสูง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการประมาณการว่ามีผู้เสพยาเสพติดประมาณ ๑.๒ ล้านคน นอกจากนั้นยังเป็นทางผ่านของยาเสพติดทั้งเฮโรอีน และไอซ์ จากเมียนมาร์ไปยังประเทศที่ ๓ โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากได้แก่ ยาบ้า และมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงรองลงมาเป็นกัญชา แต่มีแนวโน้มลดลง ส่วนไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยนักวิชาการได้ประมาณการว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ใช้ไอซ์ประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน และจากสถานการณ์ปัญหาเสพติดใน

ปัจจุบันคาดว่าจำนวนผู้เสพยาไอซ์จะเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น ๑๘๓,๕๔๗ คน ส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษายาบ้าและมีผู้ถูกจับกุมคดียาเสพติด ๒๔๗,๗๘๖ คน ของกลางยาบ้า ๔๘.๔ ล้านเม็ดไอซ์ ๑,๒๓๒ ก.ก .เฮโรอีน ๕๔๗.๕ ก.ก .กัญชา ๑๔,๓๐๒ ก.ก .โคเคน ๓๑.๘ ก.ก .ฯลฯ สำหรับในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีการจับกุมคดียาเสพติดได้ ๒๔๐,๕๕๘ คดี ผู้ต้องหา ๒๔๖,๔๘๕ คน ของกลางยาบ้า ประมาณ ๕๒ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑.๕ ตัน เฮโรอีน ๑๒๖.๑ ก.ก .กัญชา ๒๓.๓ ตัน และโคเคน ๑๗.๘ ก.ก . ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖) ต.ค .๕๕ – ๒๖ มี.ค .๕๖ (มีรายงานจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ๑๒๕,๓๕๕ คน มีการจับกุมคดียาเสพติด ๒๐๔,๒๕๒ คดี ผู้ต้องหา ๑๕๔,๖๐๐ คนของกลางยาบ้า ๕๓.๘ ล้านเม็ด ไอซ์ ๘๖๓.๓ ก.ก .เฮโรอีน ๑๘๑.๘ ก.ก .กัญชา ๑๑.๒ ตัน และโคเคน ๔๕.๕ ก.ก .

ด้านแนวนโยบาย และแผนปฏิบัติการ และสถานการณ์ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงาน ของกลุ่มประเทศอาเซียน ยังไม่มีการประสานงานเป็นหนึ่งเดียว จึงทำให้มีความหลากหลายไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน ตลอดจนแนวทางการร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ยังมีน้อย จะมีเพียงประเทศไทยกับมาเลเซียบ้าง และไทยกับสิงคโปร์ ส่วนประเทศอื่น ๆ ยังมีน้อยมาก บางประเทศยังไม่ได้มีแนวทางการร่วมมือกันเลย ดังนั้นจึงควรกำหนดให้การปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งอาเซียน

สรุปสถานการณ์ปัญหายาเสพติด การใช้ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยยาบ้าเป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย และ สปป.ลาว และเป็นยาเสพติดอันดับสองในประเทศกัมพูชา และเวียดนาม ส่วนไอซ์เป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

การผลิตยาเสพติดในกลุ่ม อาเซียน ยังคงอยู่ในระดับสูงโดยกลุ่มว่า และ โกกิ่ง ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศพม่าเป็นกลุ่มผู้ผลิตหลัก (ยาบ้า) ในภูมิภาค และในปี พ.ศ.๒๕๕๕ สามารถจับกุมโรงงานผลิตไอซ์ได้เป็นครั้งแรก การจับกุมยาเสพติดในกลุ่มอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๕ ยังคงอยู่ในระดับสูงมีการจับกุมไอซ์ได้เพิ่มขึ้น โดยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทยรายงานว่ามี การจับกุมไอซ์ได้มากกว่า ๑ ตัน และประเทศกัมพูชาและสิงคโปร์ ก็มีการจับกุมไอซ์เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ยาอิมี่จำนวนลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ในระดับโลกมีสัญญาณว่ายาอิมี่จะกลับมาอีกครั้ง กลุ่มนักค้าแอฟริกันตะวันตก ลักลอบนำโคเคนมาขายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น มีการจับกุมโคเคนจำนวนมากได้ในหลายประเทศ โดยประเทศกัมพูชา ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ฮองกง และจีนกลายเป็นประเทศทางผ่านของโคเคนที่สำคัญ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีการจับกุมโคเคนได้เพิ่มขึ้น เช่นกัน โดยกลุ่มแอฟริกันตะวันตก เดิมจะลักลอบลำเลียงโคเคน

และเฮโรอินเป็นหลัก แต่ปัจจุบันเริ่มลักลอบลำเลียงเมทแอมเฟตามีนมากขึ้น ซึ่งมีรายงานจากประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม กลุ่มนักค้าชาวอิหร่านลักลอบลำเลียงไอซ์ ยาเสพติดอื่น ๆ เข้ามาในภูมิภาค จำนวนผู้เข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดในกลุ่มอาเซียน มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

ด้านสถานการณ์ผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคด้านการค้ายาเสพติด ในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน

ในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ อาจกล่าวได้ว่าไม่มีประเทศไหนที่ไม่มีปัญหา ยาเสพติด แม้กระทั่งประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีบทลงโทษที่รุนแรง เนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีแหล่งผลิตยาเสพติดขนาดใหญ่ คือ พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตฝิ่นอันดับสองของโลก นอกจากนั้นยังเป็นแหล่งผลิตเฮโรอิน ไอซ์ และยาบ้า ยาเสพติดที่ผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำได้กระจายไปยังประเทศอาเซียนทุกประเทศ นอกจากการผลิตยาเสพติดในภูมิภาคเองแล้ว อาเซียนยังเผชิญกับปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะไอซ์จากแอฟริกา และโคเคนจากอเมริกาใต้

สำหรับปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน อาจแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มหลัก ๆ คือ

๑. ประเทศที่มีสถานะเป็นผู้ผลิตยาเสพติด ได้แก่ เมียนมาร์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตฝิ่น เฮโรอิน ยาบ้า และไอซ์
๒. ประเทศที่มีสถานะเป็นทางผ่านยาเสพติด หรือเป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดจากแหล่งผลิตในเมียนมาร์ไปยังประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และ
๓. ประเทศที่มีสถานะเป็นผู้บริโภค หรือเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย

ซึ่งในแต่ละประเทศอาจมีหนึ่งหรือสองสถานะรวมกัน นอกจากนั้นยังมีอีก ๒ ประเทศที่มีปัญหา ยาเสพติดน้อย คือประเทศ สิงคโปร์ และบรูไน

จากข้อมูลจากข้อมูลด้านสถานการณ์และผลการดำเนินงานปราบปรามการค้า ยาเสพติด ในประเทศในกลุ่มอาเซียน จะเห็นได้ว่า จากสถานการณ์การปราบปรามยาเสพติด และการปฏิบัติงานในการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น จะมีข้อเท็จจริงคือบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ คือ ประเทศพม่า , ลาว และ ไทย ซึ่งมีพรมแดนติดต่อกัน จะมีการปลูกฝิ่นและผลิตเฮโรอินเป็นจำนวนมาก และในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนต่อเนื่องไปถึงประเทศเวียดนามตอนเหนือ ก็มีการปลูกฝิ่นและปลูกกัญชาตามแนวชายแดนพื้นที่ห่างไกล เป็นจำนวนมาก ส่วนประเทศกัมพูชา และมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เป็นประเทศทางผ่าน ที่เป็นพื้นที่พักยาในเมืองท่องเที่ยว ต่าง ๆ ซึ่งมีกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด จากแอฟริกา และจากอิหร่าน ปากีสถาน ได้เข้ามา

ลำเลียงยาเสพติดจากประเทศไทย เข้าไปทางด่านกัมพูชา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อส่งผ่านเข้าไปยังประเทศในโซนยุโรป และสหรัฐอเมริกา รวมถึงออสเตรเลีย ด้วย ดังนั้นสถานการณ์ในด้านยาเสพติด ยังเป็นปัญหารุนแรงและมีความเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการปราบปราม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปีหน้า จะมีการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ซึ่งการเคลื่อนไหวของคน และสินค้าต่าง ๆ จะต้องได้รับการเคลื่อนไหวที่ง่ายและรวดเร็ว เพื่อรองรับเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเตรียมตัวของประเทศต่าง ๆ จะต้องเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นระบบข้อมูลที่จะต้องทำร่วมกันโดยการรวมตัวกันในการจัดตั้งศูนย์กลางในการปราบปรามยาเสพติดในประเทศอาเซียนขึ้นมา และมีการบูรณาการประสานงานกันในการพัฒนาบุคลากร เครื่องมือต่าง ๆ รวมถึงด้านเทคโนโลยี และการสื่อสาร หรือสารสนเทศต่าง ๆ ให้ได้มีประสิทธิภาพไปในทิศทางเดียวกัน จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาในการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนได้อย่างแท้จริง

ด้านปัญหาอุปสรรคการปราบปรามยาเสพติดและแนวทางการร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน

จากข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรคการปราบปรามยาเสพติดของประเทศในกลุ่มอาเซียน ในส่วนของประเทศไทย – ที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคในการปราบปราม ยาเสพติด เนื่องจากมุ่งปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ขาดยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยเฉพาะงาน ที่ต้องการความต่อเนื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน และภาคประชาสังคม ยังมีน้อยการลด Demand ไม่ทันต่อ Supply และการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดระยะเวลาเป็นช่องว่าง เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายหลายประการ คือ

๑. เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ประสบความยากลำบากในการปฏิบัติงาน
๒. ผู้บริหารและผู้มีอำนาจสั่งการไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหา
๓. บทบาทภาคประชาชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ในการมีส่วนร่วมกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยังไม่ชัดเจน
๔. สถานการณ์การเมืองเปลี่ยนแปลง ทำให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบ เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ เพื่อต่อสู้เอาชนะยาเสพติด
๕. ปัญหาช่องว่างของการเหลื่อมเวลาในการได้งบประมาณ ที่ไม่สอดคล้อง กับห้วงเวลาของการณรงค์ปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์

ในส่วนของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน มีปัญหาอุปสรรคในการ ปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้คือ ในสถานการณ์ปัญหาเสพติดในขณะนี้ แหล่งผลิตยาเสพติด ผื่นและกัญชา

อยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศเวียดนามตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณ พื้นที่ที่ห่างไกล และเป็นแนวชายแดน จึงมีปัญหาในการปราบปรามจึงทำให้ยาเสพติดสามารถผลิต

ได้อย่าง ต่อเนื่อง และได้ส่งผ่านมายังประเทศไทย ซึ่งเป็นจุดพื้นที่พักยาและเส้นทางผ่านของ ยาเสพติดเข้าไปในประเทศกัมพูชา , มาเลเซีย , ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อจะส่งต่อไปยัง ประเทศโลกที่สาม เช่น ยุโรป ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ตลอดจนถึงแอฟริกา ซึ่งจากรายงาน ประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๑ ของ International Narcotic Control Band (INCB) ได้บันทึกว่าการลักลอบ ลำเลียงยาเสพติดผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยพวกแอฟริกาตะวันออก และชาวอิหร่าน ก่อตั้งเป็นกลุ่มอาชญากรรม มีการลำเลียงผ่านจีน , ฮองกง , อินโดนีเซีย , ญี่ปุ่น , มาเลเซีย , เกาหลีใต้ , สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ โดยมีเครือข่ายผู้ลำเลียงจาก กาน่า , เนปาล , ปากีสถาน , ไทยและ ฟิลิปปินส์

ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานการณ์ และ ผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ในการปราบปรามยังไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากการประสานความร่วมมือกันยังไม่เต็มที่ จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคหลายประการ ทั้งใน ส่วนของประเทศไทยและในกลุ่มประเทศอาเซียน

ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การพัฒนาความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติดร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน นั้น จะต้องกำหนดรูปแบบในการพัฒนาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมในทั้งกระบวนการ เริ่มตั้งแต่ กระบวนการผลิต การค้า และการลำเลียงการขนส่งยาเสพติด ตลอดจนการลดปริมาณความต้องการของตลาด หรือผู้เสพ

๑. ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

จากข้อมูลในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้า ยาเสพติด ในกลุ่มประเทศอาเซียน จะเห็นได้ว่า ความร่วมมือในประเทศกลุ่มอาเซียนนั้น จะต้องมีความเชื่อมโยงกันในความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เนื่องจากการค้ายาเสพติดในปัจจุบัน นี้มีรูปแบบเป็นเครือข่ายต่างชาติ ที่เข้ามาลำเลียงสินค้ายาเสพติดออกไปสู่ประเทศโลกที่สาม ซึ่งมีเครือข่ายที่เป็นกลุ่มองค์กรอาชญากรรม ซึ่งในกระบวนการค้ายาเสพติดนั้น จะต้องเริ่มมองภาพ กระบวนการตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ขน ไปจนถึงผู้เสพยาเสพติด ก็จะเห็นภาพว่า แหล่งผลิตเริ่มต้นการปลูกฝิ่น ปลูกกัญชาจะอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ตอนเหนือ และประเทศไทยตอนเหนือ ซึ่งแหล่งผลิตจะเป็นแนวชายแดนและมีพื้นที่ห่างไกล เข้าไปในป่าตามแนวชายแดนของประเทศต่างๆดังกล่าวข้างต้น จากนั้นการลำเลียงส่งผ่าน จะเข้ามาในประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่

พักยาและเป็นแหล่งเส้นทางลำเลียง สินค้าออกไป ในภูมิภาคอาเซียน ตลอดจนถึงภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในปี ๒๕๕๘ ก็จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะมีเสาหลักในการเชื่อมโยง กันใน ๑๐ ประเทศ ๓ เสาหลักคือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ดังนั้นความร่วมมือกันประเทศในกลุ่มอาเซียนยังมีน้อยมาก จึงต้องมีการกำหนด รูปแบบในการพัฒนาการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีศักยภาพในการ รวมศูนย์กัน เพื่อประสานความสัมพันธ์อันดีต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน ทั้ง ๑๐ ประเทศอาเซียน จะต้องตั้งองค์กรซึ่งเป็นศูนย์กลางในด้านการปราบปรามการค้ายาเสพติดร่วมกัน โดยให้เป็นองค์กรอาเซียนในด้านการปราบปรามการค้ายาเสพติด โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูล และประสานการปฏิบัติงานด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีเพียงการประชุมอบรม ร่วมกันในเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในด้านการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยมีการประชุมร่วมกันกับมาเลเซียบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถ บูรณาการการปฏิบัติกับนโยบายได้อย่างเต็มที่

นอกจากนั้นจะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การ ประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติ ร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้ เช่นกรณี กลุ่มคนร้ายหลบหนีไปใน ประเทศต่างๆในอาเซียน ก็สามารถติดตามจับกุมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการรวบรวมศูนย์ข้อมูลและเชื่อมโยงกันในระบบข้อมูลด้านเทคโนโลยีอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดผลการปราบปรามได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

นอกจากนั้นการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ โดยการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกัน ในประเทศภูมิภาคอาเซียนจะได้ประสานงานและบูรณาการการ ปฏิบัติร่วมกันอย่างได้ผลดี

๒. ในด้านการกำหนดรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นควรจะมี รูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังต่อไปนี้

๒.๑. รูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากมีการผลักดันการปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งภูมิภาคอาเซียน จึงจะต้องมีการบูรณา การร่วมกันทั้งระบบข้อมูลและระบบการปฏิบัติงาน เนื่องจากการค้ายาเสพติดดำเนินการเป็นกลุ่ม องค์กร เครือข่าย และเป็นกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนั้นถ้าหากมีบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๑๐

ประเทศ จัดตั้งเป็นศูนย์ปราบปรามยาเสพติดอาเซียน จะทำให้การบริหารงานร่วมกันเป็นไปในทางที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๒. รูปแบบการบูรณาการการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและฝ่ายปฏิบัติงานของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน

การบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้ เช่นกรณี กลุ่มคนร้ายหลบหนีไปในประเทศต่างๆ ในอาเซียน ก็สามารถติดตามจับกุมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม ที่ว่ากระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ การควบคุมและปราบปราม การกระทำความผิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมืองและของคนในสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการหรือหลักการนโยบายที่ เน้นหน้า มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งควบคุมปราบปรามและลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง และการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจควบคุมและ ปราบปรามการกระทำความผิดได้ย่อมกระทบ กระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมมาก อีกทั้งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนผู้สุจริต ก็ถูกกระทบ กระเทือนและถูกคุกคามจาก ผู้กระทำความผิด

๒.๓. รูปแบบการประสานงานข้อมูลเชื่อมโยงด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลในกลุ่มประเทศอาเซียนทุกประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นข้อมูลเดียวกัน เพื่อนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการเชื่อมโยงให้เป็นเครือข่ายเดียวกันจะทำให้สะดวกในการปฏิบัติงานและการประสานงาน ซึ่งการประสานงาน (Co-coordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่าง ๆ ของการปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยดีบรรลุตามเป้าหมาย

๒.๔. รูปแบบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน ซึ่งการจัดการศึกษาอบรมร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน จะทำให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำให้การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลและประสานการปฏิบัติงานด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีเพียงการประชุมอบรมร่วมกันในเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในด้านการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยมีการประชุมร่วมกันกับมาเลเซียบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถบูรณาการการปฏิบัติกับนโยบายได้อย่างเต็มที่

๒.๕. รูปแบบการจัดทำโครงการปลูกพืชทดแทนฝิ่น และกัญชา ซึ่งการพัฒนาโครงการด้านดังกล่าวจะทำให้เกิดการพัฒนาพืชอื่นมาทดแทนการปลูกฝิ่นทำให้การปลูกฝิ่นและกัญชาน้อยลงและหมดไปในที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติว่า “ความคิดรวบยอดทางทัศนคติเป็นการรวมของประสบการณ์ในอดีตที่สะสมและจัดเรียงเป็นระบบจะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ” และ “ทุก ๆ ทัศนคติเกิดจากการรวมตัวกันของเชื้อ แต่ทุก ๆ ความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีส่วนอยู่ในทัศนคติ ทัศนคติสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะ “สนับสนุน” หรือ “ต่อต้าน” ในขณะที่ความเชื่อถูกรับรู้ว่าเป็นกลาง” และ “ทัศนคติเป็นความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานที่ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือ

๒.๖. รูปแบบการพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติดซึ่งถ้าหากมีรูปแบบของกฎหมายที่ดีจะทำให้การนำกฎหมายมาบังคับใช้ในการปราบปรามยาเสพติดอย่างได้ผลดีมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทฤษฎีการนำกฎหมายไปปฏิบัติซึ่งการที่จะนำกฎหมายนั้นๆ ไปใช้แก่บุคคลในเวลาและสถานที่หรือ ตามเหตุการณ์ หรือเงื่อนไขเวลาหนึ่ง ๆ การใช้กฎหมายในทางทฤษฎีนี้ สัมพันธ์กับร่างกฎหมายเป็นส่วน ใหญ่ เพราะเมื่อมีการยกร่างกฎหมายลายลักษณ์อักษรขึ้น ผู้ร่างกฎหมายจะต้องถามผู้ประสงค์จะ จัดให้มีกฎหมายนั้นขึ้นก่อนเสมอว่า กฎหมายใช้กับใคร เช่น ใช้กับประชาชนทั่วไปหรือเฉพาะ ชาวไร่ กฎหมายใช้ที่ไหน เช่น ใช้เฉพาะจังหวัดทางภาคเหนือ กฎหมายนี้จะใช้เมื่อไหร่ การใช้กฎหมายดังกล่าวนี้ จึงมิใช่การนำเอาตัวบทมาตราใดมาใช้จริงจังอย่างที่เรียกว่า “ปรับบทกฎหมาย” หากแต่เป็นการวางหลักเบื้องต้นว่า จะนำกฎหมายนี้ทั้งฉบับหรือบางมาตราไปใช้กับใครที่ไหน เมื่อไร จะได้ยกร่างหรือถ้อยคำสำนวน ให้สอดคล้อง สมจริงซึ่งต้องอาศัยทฤษฎี ในการร่างกฎหมายอยู่ไม่น้อย

๒.๗. รูปแบบการส่งเสริมความมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชน ซึ่งการส่งเสริมความร่วมมือกันทุกฝ่ายนั้นเป็นหัวใจแห่งความสำเร็จในการพัฒนาความมีส่วนร่วม และเป็นการพัฒนาทัศนคติในการเข้ามามีส่วนร่วมกันในการแก้ปัญหา ยาเสพติดทำให้ยาเสพติดหมดไปในที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับสภาวะจิตใจของบุคคลที่มีต่อวัตถุ เป็นศักยภาพของพฤติกรรมหรือส่วนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางบวก หรือทางลบต่อสถานที่ บุคคลหรือวัตถุ ทัศนคติเป็นแรงที่อยู่ภายใน วัตถุได้จากปฏิกิริยาที่มีต่อตัวกระตุ้น ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและจะแสดงออกทางกายภาพ” และ “ทัศนคติเป็นภาวะทางจิตใจซึ่งบุคคลพร้อมที่จะตอบโต้สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัว กำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลจะตอบสนองสิ่งของและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง”กล่าวโดยสรุป ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที ความรู้สึก ความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเอง

ต่อบุคคลอื่น และต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ปรากฏขึ้น เห็นได้ว่า ทักษะคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และแสดงความรู้สึก คือ ชอบหรือไม่ชอบ หรือพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เป็นต้น

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือทางการปราบปรามการค้ายาเสพติดนั้น พบว่าควรมีรูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้ทุกประเทศในอาเซียนเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างจริงจังและกำหนดรูปแบบการบูรณาการทั้งการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและภาคปฏิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการประสานข้อมูลเชื่อมโยงกันด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการจัดรูปแบบการศึกษาอบรมและการฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน และจะต้องพัฒนาโครงการปลูกพืชทดแทนการปลูกฝิ่นและการปลูกกัญชาตามแนวชายแดน อีกทั้งการพัฒนา รูปแบบทางกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายปราบปรามยาเสพติดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และที่สำคัญคือจะต้องส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชนให้เข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดให้ได้ผล อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านการกำหนดรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นควรจะมีรูปแบบความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน
๒. รูปแบบการบูรณาการการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและฝ่ายปฏิบัติงานของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. รูปแบบการประสานงานข้อมูลเชื่อมโยงด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยระบบทะเบียนที่ชัดเจน เพื่อกำหนดทิศทางความมั่นคงของประเทศในอาเซียน
๔. รูปแบบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน
๕. รูปแบบการจัดทำโครงการปลูกพืชทดแทนฝิ่น
๖. รูปแบบการพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด
๗. รูปแบบการส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชน

ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะด้านเชิงนโยบาย

ในเชิงนโยบายนั้นประเทศในกลุ่มอาเซียน จะต้องมีส่วนกลางในการประสานงาน และการบูรณาการด้านการปฏิบัติในการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง และต่อเนื่องเป็นรูปธรรม จึงมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ดังนี้

๑.๑ การตั้งศูนย์ประสานงาน ด้านการปราบปรามยาเสพติด ระหว่างประเทศอาเซียนเพื่อจัดการบูรณาการด้านการปราบปรามยาเสพติดทั้งภาคนโยบายและทั้งภาคปฏิบัติและภาคปฏิบัติ ควรจะมีการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากมีภาคีด้านการปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งภูมิภาคอาเซียน จึงจะต้องมีการบูรณาการร่วมกันทั้งระบบข้อมูลและระบบการปฏิบัติงาน เนื่องจากการค้ายาเสพติดดำเนินการเป็นกลุ่มองค์กรเครือข่าย และเป็นกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ รวมถึงการมีเอกอัครราชทูตในการประสานงาน และการมีผู้ช่วยทูตฝ่ายตำรวจ เพื่อประสานงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ดังนั้นถ้าหากมีบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๑๐ ประเทศ จัดตั้งเป็นศูนย์ปราบปรามยาเสพติดอาเซียน จะทำให้การบริหารงานร่วมกันเป็นไปในทางที่ดีขึ้น และเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีมาตรฐานเดียวกัน

๑.๒ การจัดทำศูนย์ข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ทุกประเทศในอาเซียน รูปแบบการประสานงานข้อมูลเชื่อมโยงด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลในกลุ่มประเทศอาเซียนทุกประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นข้อมูลเดียวกัน เพื่อนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการเชื่อมโยงให้เป็นเครือข่ายเดียวกันจะทำให้สะดวกในการปฏิบัติงานและการประสานงานทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๓ การจัดโครงการปลูกพืชทดแทน การปลูกฝิ่น และการปลูกกัญชา ในเขตพื้นที่ ซึ่งเป็นที่ทราบอย่างชัดเจนว่าประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนมีปัญหาอุปสรรค ในการปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้คือ ในสถานการณ์ปัญหาหายาเสพติดในขณะนี้แหล่งผลิตยาเสพติดฝิ่นและกัญชาอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศเวียดนามตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ที่ห่างไกลและเป็นแนวชายแดน จึงมีปัญหาในการปราบปราม จึงทำให้ยาเสพติดสามารถผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาโครงการด้านดังกล่าวจะทำให้เกิดการพัฒนาพืชอื่นมาทดแทนการปลูกฝิ่นและกัญชานั้นจะทำให้การปลูกฝิ่นและกัญชาน้อยลงและหมดไปในที่สุด

๑.๔ รัฐบาลจะต้องบูรณาการและประสานในเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องระบบเศรษฐกิจการเงิน การค้าและการขนส่ง ตลอดจนการเข้าออกประเทศ ให้มีความชัดเจน เช่น การควบคุมประชากรโดยระบบทะเบียนที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็นความร่วมมือที่จะ กำหนดทิศทางในด้านความมั่นคงให้มีความชัดเจน

๒. ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติ

ในด้านการปฏิบัตินั้น จะต้องมีการบูรณาการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้เป็นรูปธรรม และยั่งยืน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๒.๑ การบูรณาการความร่วมมือฝ่ายปฏิบัติการอย่างใกล้ชิดในระดับเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ การบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติภายใต้การ ประสานงานบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน จะต้องมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของฝ่ายปฏิบัติ ร่วมกันเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้และจะต้องมีศูนย์ข้อมูลที่ทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงด้วยเทคโนโลยี เป็นเครือข่ายที่เป็นหนึ่งเดียว จึงจะทำให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด

๒.๒ การจัดการศึกษาอบรมร่วมกันในระดับปฏิบัติการ ด้านการปราบปรามยา เสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งการจัดการศึกษาอบรมร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน จะทำให้ บุคลากรได้ปฏิบัติงานร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำให้การปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการที่เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติได้มาร่วมฝึกอบรมจะทำให้ประสาน ความสัมพันธ์ได้รู้จักกันมีปฏิสัมพันธ์กันจะทำให้ความร่วมมือในการประสานการปฏิบัติได้ใน ระดับปฏิบัติแน่นแฟ้นทำให้ปฏิบัติงานได้ใกล้ชิดและง่ายขึ้น ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ได้ดียิ่งขึ้น

๒.๓ การพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ถ้าหากมีรูปแบบของกฎหมายที่ดีและมีประสิทธิภาพจะทำให้การนำกฎหมายมาบังคับใช้ในการ ปราบปรามยาเสพติดอย่างได้ผลดีมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนากฎหมายในกลุ่มประเทศ อาเซียนให้มีรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน ก็จะทำให้การพัฒนาประสิทธิภาพในการปราบปรามยา เสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียนมีทิศทางเป็นหนึ่งเดียว ก็จะสามารถพัฒนากฎหมายให้เป็นเครื่องมือ ในการปราบปรามยาเสพติดให้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๔ การส่งเสริมความร่วมมือส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน รวมถึงชุมชน ซึ่งการส่งเสริมความร่วมมือกันทุกฝ่ายนั้นเป็นหัวใจแห่งความสำเร็จในการพัฒนา ความมีส่วนร่วม และเป็นการพัฒนาทัศนคติในการเข้ามามีส่วนร่วมกันในการแก้ปัญหาเสพติด ทำให้ยาเสพติดหมดไปในที่สุด

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคจะเอื้ออำนวยต่อการค้าเลี้ยงยาเสพติดทั้งต่อประเทศต้นทางที่เป็นแหล่งผลิตยาเสพติด ประเทศทางผ่านที่เป็นจุดแวะพัก และประเทศปลายทางที่เป็นตลาดผู้บริโภค เส้นทางค้าเลี้ยงยาเสพติดจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและเกิดความหลากหลายมากขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการสกัดกั้นและปราบปราม เกิดอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติด และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ แผนประทุษกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดจะพลิกแพลงและซับซ้อนมากขึ้น การใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมระหว่างประเทศ ธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศและการฟอกเงิน นักลงทุนต่างชาติจะอาศัยสิทธินักลงทุนสัญชาติอาเซียนเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. กรอบยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘. กรุงเทพฯ : ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ, ๒๕๕๗.

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล. พระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

คณะอนุกรรมการประเมินผล. ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศตส.) สรุปรายงานผลการสำรวจประเมินผลยาเสพติด ครั้งที่ ๑ ถึง ๖ (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗). กรุงเทพมหานคร: สหมิตรพรีนติ้ง, ๒๕๔๗.

คุมประพฤติ,กรม . พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕. พิมพ์ครั้งที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๖.

จำเนียร ชุณหโสภาค . การประเมินโครงการทำความดีเพื่อแผ่นดิน ปี พ.ศ ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : สำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๔๖.

เอกสารวิจัย วิทยานิพนธ์

จันทร์ศิริ วาทหงส์. “ปัจจัยการค้าการลำเลียงยาเสพติดในกลุ่มชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เผ่าลีซอ”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๖.

ณรงค์ศักดิ์ หนูสอน . “สรุปผลการถอดบทเรียนการให้คำปรึกษาผู้ที่มีปัญหาหายาเสพติด โดยแกนนำชุมชน”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๔.

บุญส่ง ห่องแซง . “ปัจจัยที่มีผลต่อการสืบสวนผู้กระทำความผิดฐานจำหน่ายยาบ้า : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี”. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓.

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน, ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด, .“การมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน”. รายงานวิจัย, สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๔๕.

ไพฑูรย์ แสงพุ่ม. “ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนไปใช้ยาเสพติดและวิธีการรูปแบบการดำเนินงานป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, ๒๕๔๕.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. “การประเมินผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์รณรงค์งานยาเสพติดผ่าน
สื่อมวลชน ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ของสำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด”. รายงานวิจัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๑.

ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด . “การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินการตามศูนย์
อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(คตส)(๒๕๔๖)”. คำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรี เรื่องการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: บริษัทราไทย
เพรส จำกัด , ๒๕๕๒.

ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด, นิตยาสำเร็จผล มณี อาภานันท์กุล. “ผลการดำเนินงานตาม
พระราชบัญญัติ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด”. รายงานการวิจัย, กรมคุมประพฤติ
กระทรวงยุติธรรม, ๒๕๔๘.

สุนทรีพรรณ กำปันทอง. “ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบ
ปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา”. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
๒๕๕๑.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :
<http://th.wikipedia.org/wiki/>, ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศพม่า”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>,
๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี “ประเทศลาว”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>
๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศเวียดนาม”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://th.wikipedia.](http://th.wikipedia.org/wiki/)
[org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/), ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศมาเลเซีย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://th. wikipedia.](http://th.wikipedia.org/wiki/)
[org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/), ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี . “ประเทศฟิลิปปินส์”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://th.wikipedia.](http://th.wikipedia.org/wiki/)
[org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/), ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศอินโดนีเซีย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>, ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศบรูไนดารุสซาลาม”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>, ๒๕๕๕.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ประเทศสิงคโปร์”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>, ๒๕๕๕.

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้. “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.mfa.go.th/web/๒๓๖๖.php?id=๒๑๐>, ๒๕๕๕

ภาษาอังกฤษ

ASEAN inter-parliamentary assembly.(n.d.)Vietnam Country Report.Retrieved Jan ๒,๒๐๑๑ From <http://www.aipasecretariat.org/wp.../๐๗Vietnam-COUNTRY-REPORT.doc>

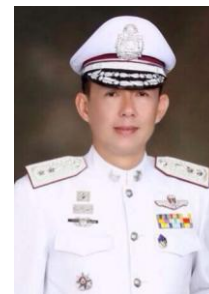
International narcotics control board (INCB).(Online)Available:http://incb.org/e/ind_ar.htm nited nations office on drug and Crime.(๒๐๐๕).From Cohesion:Treating drug dependence though health care,Discussion paper based on a scientific workshop UNODC, Vietnam,October ๒๘-๓๐,๒๐๐๕.Retrieved January ๒,๒๐๑๑, From http://unodc.org/docs/treatment/Coercion_Ebook.pdf

UNODC. (๒๐๐๕).From Coercion to cohesion:Treating drug dependence though health care, not punishment.Discussion paper based on a scientific workshop,UNODC,Vienna, October ๒๘-๓๐(๒๐๐๕)

US Drug Enforcement Administration, Drug Schedules.(n.d.).Available:

World wide legal directories, Drug Charge Law-Guide to Drug Charges Law . (Online)Available: <http://hg.org/drug-charges.html>.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	พลตำรวจตรี ธนาศักดิ์ ฤทธิเดชไพบูลย์
วัน เดือน ปีเกิด	25 พฤษภาคม 2505
การศึกษา -	ปริญญาตรี โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (รปป.ตร.) รุ่นที่ ๓๗
-	ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขา นโยบายและการ
วางแผน	สังคมมหาวิทยาลัยเกริก
-	หลักสูตรการบริหารงานตำรวจชั้นสูง รุ่น ๒๕
-	หลักสูตรการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรการในการ
	ปราบปรามผู้กระทำความผิด ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รุ่นที่ ๗ กระทรวง
	ยุติธรรม
-	หลักสูตรการป้องกันปราบปรามยาเสพติดตามแนวชายแดนขององค์การ
	สหประชาชาติ (UNDCP)
-	หลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นปี ๒๕๕๖
ประวัติการทำงาน	
	๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ - สว.ผ.กำลังพล กก.อก.บก.ภ.๑ (จว.พระนครศรีอยุธยา)
	๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ - รอง ผกก.อก.ภ.จว.ชลบุรี
	๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ - ผกก.สภ.อ.คลองใหญ่ จว.ตราด
	๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ - ผกก.สภ.อ.บ้านบึง จว.ชลบุรี
	๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ - ผกก.สภ.อ.ขลุง จว.จันทบุรี
	๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ - รอง ผบก.ภ.จว.ระยอง
	๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ - ผบก.สฝร.ภ.๘ (จว.ราชบุรีธานี)
	๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ - ผบก.ประจำ ภ.๒ (จว.ชลบุรี)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บังคับการประจำตำรวจภูธรภาค ๒

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

เรื่อง แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

ผู้วิจัย พล.ต.ต.ชนาศักดิ์ ฤทธิเดชไพบูลย์ หลักสูตร ปรอ. รุ่นที่ ๒๖

ตำแหน่ง ผู้บังคับการประจำตำรวจภูธรภาค ๒

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดมีความรุนแรงมากขึ้นทุก ๆ วัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปราบปรามยาเสพติดของรัฐ แม้จะเข้มข้นมากขึ้นเพียงใด ยาเสพติดก็ยิ่งมากขึ้นเป็นทวีคูณ แม้กระทั่งรัฐบาลไทยจะได้กำหนดมาตรการปราบปรามโดยการปิดผนึกแนวชายแดนทุกด้าน ตลอดจนการตั้งจุดสกัดอย่างเข้มข้นทุกเส้นทาง และได้มีการใช้มาตรการในการฟอกเงินและมาตรการยึดทรัพย์มาใช้อย่างเนียบขาด

การปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลไทยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นการปราบปรามตามแนวชายแดนต่าง ๆ ตลอดจนสกัดกั้นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดทุกเส้นทาง จากสภาพปัญหาที่ผ่านมามาประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง ซึ่งจะเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดอยู่ตามแนวชายแดนของประเทศไทย ประเทศพม่าและประเทศลาว ต่อเนื่องกัน ที่เรียกว่า “สามเหลี่ยมทองคำ” (Golden Triangle) และยังอาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านและเป็นจุดพักยาเสพติดเพื่อส่งไปยังประเทศที่สาม ดังนั้นนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย จึงทำทลายต่อการผนึกกำลังปราบปรามอย่างเต็มที่

ประเทศไทยจะเข้าไปเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ประเทศ คือ ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศบรูไนดารุสซาลาม และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง ๑ ปีเศษ ประเทศไทยจึงควรต้องวางแผนและเตรียมตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการเตรียมการด้านความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจะต้องบูรณาการให้เข้ากับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียนอย่างเหมาะสม

ที่ผ่านมามีปัญหา ยาเสพติดแพร่ระบาดในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเราคงต้องมาศึกษาด้านความร่วมมือการปราบปรามยาเสพติด โดยนำประเทศในกลุ่มอาเซียนมาศึกษาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบเพื่อศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและความร่วมมือการปราบปรามยาเสพติดของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน และจะได้นำผลการศึกษาศึกษาสถานการณ์ สภาพปัญหา อุปสรรค และผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้ง ๑๐ ประเทศ มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้แนวนโยบาย และแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด เพื่อกำหนด

รูปแบบที่เหมาะสมของความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการในการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เนื่องจากเรื่องแนวนโยบายและความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเป็นเรื่องที่น่าสนใจทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบันและเป็นวาระแห่งชาติ โดยผู้วิจัยมีความรู้และประสบการณ์และมีข้อมูลที่จะทำการศึกษาวิจัย ตลอดจนเป็นแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า สามารถหาข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ได้โดยไม่ลำบาก จึงได้ทำการศึกษาให้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วง เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์แก่ประเทศชาติได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาแนวนโยบาย แนวทางความร่วมมือและแผนปฏิบัติการ ในการปราบปรามการค้ายาเสพติดของประเทศต่าง ๆ แผนการปฏิบัติงานของกลุ่มประเทศอาเซียน
๒. เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหาอุปสรรคและผลการดำเนินงานด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน
๓. เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือของการปราบปรามการค้ายาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

๑. เน้นศึกษาแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศบรูไนดารุสซาลาม และประเทศสิงคโปร์
๒. การศึกษาจะเป็นเพียงการนำกรอบโครงสร้างด้านต่าง ๆ ของแนวนโยบายการปราบปรามยาเสพติด และแนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดของแต่ละประเทศนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อนำเสนอแนวทางความร่วมมือและการกำหนดรูปแบบการปฏิบัติที่เหมาะสม
๓. เป็นการวิจัยเฉพาะนโยบายที่เปิดเผยเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาวิธีค้นคว้าจากเอกสาร (Document Research) ผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการ (Documents) เกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ คือ ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม และประเทศสิงคโปร์ และนำนโยบายของแต่ละประเทศมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ความชัดเจน ความเป็นรูปธรรมของสถานการณ์ ปัญหาอุปสรรค และผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนความสามารถในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่พัฒนาโดย Krippendorff เพื่อกำหนดหัวข้อกลุ่มหัวข้อแนวคิดสำคัญ (Topic) และเป็นแบบแผนแนวคิดสำคัญอันเป็นแก่นสาระหลัก (Pattern/Themes) นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และนำข้อมูลที่วิเคราะห์แปรผล เพื่อนำไปตอบคำถามการวิจัย แล้วนำมาสังเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นนโยบายการปราบปรามยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร แนวทางความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยการวิเคราะห์และเปรียบเทียบสถานการณ์และการปราบปรามยาเสพติดและปัญหาอุปสรรค ตลอดจนนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ

ผลการวิจัย

สถานการณ์ปัญหาเสพติด การใช้ยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยยาบ้าเป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย และ สปป.ลาว และเป็นยาเสพติดอันดับสองในประเทศกัมพูชา และเวียดนาม ส่วนไอซ์เป็นยาเสพติดที่เป็นปัญหาหลักของประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

การผลิตยาเสพติดในกลุ่ม อาเซียน ยังคงอยู่ในระดับสูงโดยกลุ่มว่า และโกกั้ง ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศพม่าเป็นกลุ่มผู้ผลิตหลัก (ยาบ้า) ในภูมิภาค และในปี พ.ศ.๒๕๕๕ สามารถจับกุมโรงงานผลิตไอซ์ได้เป็นครั้งแรก การจับกุมยาเสพติดในกลุ่มอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๔๕ – ๒๕๕๕ ยังคงอยู่ในระดับสูงมีการจับกุมไอซ์ได้เพิ่มขึ้น โดยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทยรายงานว่า มีการจับกุมไอซ์ได้มากกว่า ๑ ตัน และประเทศกัมพูชาและสิงคโปร์ ก็มีการจับกุมไอซ์เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ยาอีมีจำนวนลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ในระดับโลกมีสัญญาณว่ายาอีจะกลับมาอีกครั้ง กลุ่มนักค้าแอฟริกันตะวันตก ลักลอบนำโคเคนมาขายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น มีการจับกุมโคเคนจำนวนมากได้ในหลายประเทศ โดยประเทศกัมพูชา ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ฮองกง และจีนกลายเป็นประเทศทางผ่านของโคเคนที่สำคัญ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีการจับกุมโคเคนได้เพิ่มขึ้น เช่นกัน โดยกลุ่มแอฟริกันตะวันตก เดิมจะลักลอบลำเลียงโคเคนและเฮโรอีนเป็นหลัก แต่ปัจจุบันเริ่มลักลอบลำเลียงเมทแอมเฟตามีนมากขึ้น ซึ่งมีรายงานจากประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ญีปุ่น ลาว มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ไทย และ

เวียดนาม กลุ่มนักค้าชาวอิหร่านลักลอบลำเลียงเฮโรอีน ยาเสพติดอื่น ๆ เข้ามาในภูมิภาค จำนวนผู้เข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดในกลุ่มอาเซียน มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

สถานการณ์ผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคด้านการค้ายาเสพติดในเชิงเปรียบเทียบของ ๑๐ ประเทศในกลุ่มอาเซียน อาจกล่าวได้ว่าไม่มีประเทศไหนที่ไม่มีปัญหาเสพติด แม้กระทั่งประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีบทลงโทษที่รุนแรง เนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีแหล่งผลิตยาเสพติดขนาดใหญ่ คือ พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตฝิ่นอันดับสองของโลก นอกจากนั้นยังเป็นแหล่งผลิตเฮโรอีน ไอซ์ และยาบ้า ยาเสพติดที่ผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำได้กระจายไปยังประเทศอาเซียนทุกประเทศ นอกจากการผลิตยาเสพติดในภูมิภาคเองแล้ว อาเซียนยังเผชิญกับปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะไอซ์จากแอฟริกา และโคเคนจากอเมริกาใต้

ปัญหาอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติด คือในสถานการณ์ ปัญหายาเสพติด ในขณะนี้แหล่งผลิตยาเสพติด ฝิ่นและกัญชาอยู่ในประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศเวียดนามตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณ พื้นที่ที่ห่างไกลและเป็นแนวชายแดน จึงมีปัญหาในการปราบปรามจึงทำให้ยาเสพติดสามารถผลิต ได้อย่างต่อเนื่อง และได้ส่งผ่านมายังประเทศไทย ซึ่งเป็นจุดพื้นที่พักยาและเส้นทางผ่านของ ยาเสพติด เข้าไปในประเทศกัมพูชา, มาเลเซีย ,ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เพื่อจะส่งต่อไปยัง ประเทศโลก ที่สาม เช่น ยุโรป ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ตลอดจนถึงแอฟริกา ซึ่งจากรายงาน ประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๑ ของ International Narcotic Control Band (INCB) ได้บันทึกว่าการลักลอบ ลำเลียงยาเสพติด ผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยพวกแอฟริกาตะวันออก และชาวอิหร่าน ก่อตั้งเป็นกลุ่ม อาชญากรรม มีการลำเลียงผ่านจีน , ฮองกง , อินโดนีเซีย , ญี่ปุ่น , มาเลเซีย , เกาหลีใต้, สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ โดยมีเครือข่ายผู้ลำเลียงจาก กาน่า , เนปาล , ปากีสถาน,ไทยและ ฟิลิปปินส์

ด้านการกำหนดรูปแบบการพัฒนาความร่วมมือทางการปราบปรามการค้ายาเสพติดนั้น ผลการวิจัย พบว่าควรมีรูปแบบการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้ทุกประเทศในอาเซียนเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างจริงจังและกำหนดรูปแบบการบูรณาการทั้งการปฏิบัติงานทั้งภาคนโยบายและภาคปฏิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการประสานข้อมูลเชื่อมโยงกันด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงการจัดรูปแบบการศึกษาอบรมและการฝึกอบรมร่วมกันในประเทศภูมิภาคอาเซียน และจะต้องพัฒนาโครงการปลูกพืชทดแทนการปลูกฝิ่นและการปลูกกัญชาตามแนวชายแดน อีกทั้งการพัฒนา รูปแบบทางกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายปราบปรามยาเสพติด ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และที่สำคัญคือจะต้องส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชนให้เข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในการปราบปรามการค้ายาเสพติด ให้ได้ผล อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

๑.๑ การตั้งศูนย์ประสานงาน ด้านการปราบปรามยาเสพติด ระหว่างประเทศ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อจัดการบูรณาการด้านการปราบปรามยาเสพติด ทั้งภาคนโยบายและทั้งภาคปฏิบัติ และภาคปฏิบัติ

๑.๒ การจัดทำศูนย์ข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ทุกประเทศในอาเซียน

๑.๓ การจัดโครงการปลูกพืชทดแทน การปลูกฝิ่น และการปลูกกัญชา ในเขตพื้นที่

๑.๔ รัฐบาลจะต้องบูรณาการและประสานในเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องระบบเศรษฐกิจการเงิน การค้าและการขนส่ง ตลอดจนการเข้าออกประเทศ ให้มีความชัดเจน

๒. ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติ

๒.๑ การบูรณาการความร่วมมือฝ่ายปฏิบัติการอย่างใกล้ชิดในระดับเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติในแต่ละประเทศได้

๒.๒ การจัดการศึกษาอบรมร่วมกันในระดับปฏิบัติการ ด้านการปราบปรามยาเสพติดในกลุ่มประเทศอาเซียน

๒.๓ การพัฒนากฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการพัฒนากฎหมายในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน

๒.๔ การส่งเสริมความร่วมมือมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน รวมถึงชุมชน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค จะเอื้ออำนวยต่อการลำเลียงยาเสพติดทั้งต่อประเทศต้นทางที่เป็นแหล่งผลิตยาเสพติด ประเทศทางผ่านที่เป็นจุดแวะพัก และประเทศปลายทางที่เป็นตลาดผู้บริโภค เส้นทางลำเลียงยาเสพติดจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและเกิดความหลากหลายมากขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการสกัดกั้นและปราบปราม เกิดอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติด และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ แผนประทุษกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดจะพลิกแพลงและซับซ้อนมากขึ้น การใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมระหว่างประเทศ ชุมชนทางการเงินระหว่างประเทศและการฟอกเงิน นักลงทุนต่างชาติจะอาศัยสิทธินักลงทุนสัญชาติอาเซียนเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย

Abstract

Title : Approach in ASEAN Cooperation on Countering Narcotics Trade

Field : Social-psychology

Name Pol.Maj.Gen.Tanasak Rititidechpaiboon Course NDC (JSPS) Class 26

The objective of this research, “Approach in ASEAN Cooperation on Countering Narcotics Trade” is to study the policy and planning on anti-narcotics trade efforts of both individual and collective Association of South-East Asian Nations (ASEAN) countries in order to analyse the situation on their implementations as well as their obstacles. The research additionally provides a comparative analysis of the results of the implementations of anti-narcotics trade policy in all 10 ASEAN countries, and the analysis is used to design an approach to develop a cooperation on countering narcotics trade within ASEAN, wherein operational linkages can be established to maximise the effectiveness of the policy implementation. The methodology of this research is document research, which was carried out by reviewing selected researched and articles of relevant journals on the subject of anti-narcotic policy in ASEAN.

The analysis and recommendation made in this research have found that policy and planning on counter-narcotics trade of ASEAN lack both coordination and cohesion. Thus, this research recommends that counter-narcotics trade should be prioritised as an agenda for ASEAN. In addition, on the situation and results of the policy implementation thus far, the effectiveness of the operation in 10 ASEAN countries is not as satisfactory as it should be because of the gap in potential cooperation between ASEAN countries, which causes a number of operational obstacles. On the recommended approach to develop a cooperation to counter narcotics trade, it is suggested that an ASEAN coordination centre is established to pool information resources with up-to-date database system as well as to provide individual and joint-ASEAN trainings. It is also recommended that there should be a project development to encourage commercial growers of opium and cannabis along border areas to switch to alternative crops and that anti-narcotics law enforcements in ASEAN should be developed in a harmonised manner. Most importantly, it is suggested, there must be cooperation and participation from all stakeholders, including the public and private sectors as well as the general public and particularly local communities, in order to implement efficient law enforcements for countering narcotics trade.